

**Uchwała Nr
Rady Gminy Zławieś Wielka
z dnia 7 lutego 2024 r.**

w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zławieś Wielka.

Na podstawie art. 12 ust. 1 w związku z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688, 1890, 2029, 2739) w związku z przepisem art. 65 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1688) oraz art. 18 ust. 2 pkt. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463, 1688)

uchwała się, co następuje:

§ 1.1. Uchwała się zmianę Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zławieś Wielka, uchwalonego uchwałą Nr IX/47/2011 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 października 2011 r., zmienionego uchwałą Nr XX/116/2016 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 11 maja 2016 r., zmienionego uchwałą Nr XLVII/326/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 17 października 2018 r., zwane dalej „Studium”, zmienionego uchwałą Nr VI/60/2019 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 15 maja 2019 r. dla części obszaru gminy.

2. Integralną częścią uchwały są:

- 1) Załącznik Nr 1 – tekst Studium: Część I – Uwarunkowania; Część II – Kierunki Rozwoju;
- 2) Załącznik Nr 2 – rysunek Studium przedstawiający kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy w skali 1:25 000;
- 3) Załącznik Nr 3 – rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Zławieś Wielka.

§ 2. Dotychczasowe ustalenia studium zastępuje się ustaleniami o których mowa w przepisie § 1 ust. 2 pkt 1-2 niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Zławieś Wielka.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Piotr Pawlikowski

Uzasadnienie

do uchwały Nr / /2024 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 7 lutego 2024 r.

Uchwałą w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zławieś Wielka dokonano zmian w zakresie określenia kierunków zagospodarowania przestrzennego dla części obszarów położonych w miejscowościach Czarnowo, Toporzysko oraz Skłudzewo. Zmienione kierunki zagospodarowania terenu wpisują się bilansowanie stosownych terenów i odpowiadają potrzebom rozwoju Gminy Zławieś Wielka.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY NR IX/47/2011
RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
Z DNIA 19 PAŹDZIERNIKA 2011 R.
CZĘŚĆ I - UWARUNKOWANIA

(UWZGLĘDNIAJĄCA ZMIANY DOKONANE DLA OBSZARU ZMIANY STUDIUM ZAINICJOWANE UCHWAŁĄ NR XI/50/2015 RADY GMINY Z DNIA 25 CZERWCA 2015 R. W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA DO SPORZĄDZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA STANOWIĄCE UZUPEŁNIENIE STUDIUM O POJEDYNCZE USTALENIA ORAZ UWZGLĘDNIAJĄCA ZMIANY DOKONANE DLA OBSZARU ZMIANY STUDIUM ZAINICJOWANE UCHWAŁĄ NR VIII/29/2015 RADY GMINY Z DNIA 19 MARCA 2015 R. W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA DO SPORZĄDZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA STANOWIĄCE UZUPEŁNIENIE STUDIUM O POJEDYNCZE USTALENIA) ORAZ UWZGLĘDNIAJĄCA ZMIANY DOKONANE DLA OBSZARU ZMIANY STUDIUM ZAINICJOWANE UCHWAŁĄ NR XLVI/316/2018 RADY GMINY Z DNIA 29 SIERPNI 2018 R. W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA DO SPORZĄDZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA STANOWIĄCE UZUPEŁNIENIE STUDIUM O POJEDYNCZE USTALENIA) ORAZ UWZGLĘDNIAJĄCA ZMIANY DOKONANE DLA OBSZARU ZMIANY STUDIUM ZAINICJOWANE UCHWAŁĄ NR LVIII/385/2023 RADY GMINY Z DNIA 22 MARCA 2023 R. W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA DO SPORZĄDZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA STANOWIĄCE UZUPEŁNIENIE STUDIUM O POJEDYNCZE USTALENIA

Spis treści

1. WPROWADZENIE	11
2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA, ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU ORAZ ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY	12
2.1. PLANOWANIE I ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE W GMINIE ZŁAWIEŚ WIELKA – STAN PRAWNY	13
2.2. DOTYCHCZASOWE ZAGOSPODAROWANIE I UZBROJENIE TERENÓW	36
2.2.1. Tereny mieszkaniowe – stan mieszkalnictwa	39
2.2.2. Tereny usługowo – produkcyjne	40
2.2.3. Tereny zieleni	42
2.2.4. Infrastruktura techniczna gminy	42
2.3. WNIOSKI MIESZKAŃCÓW DO ZMIANY STUDIUM	42
3. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA, W TYM STANU ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ, WIELKOŚCI I JAKOŚCI ZASOBÓW WODNYCH ORAZ WYMOGÓW OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	45
3.1. ZASOBY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	46
3.1.1. Budowa geologiczna, geomorfologia i rzeźba terenu	46
3.1.2. Surowce naturalne - występowanie udokumentowanych złóż kopalin	49
3.1.3. Charakterystyka warunków geologiczno-inżynierskich	50
3.1.4. Gleby	50
3.1.5. Klimat	53
3.1.6. Hydrologia	54
3.1.7. Powiązania przyrodnicze	57
3.2. LEŚNA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA	57
3.2.1. Struktura własności	57
3.2.2. Struktura przestrzenna	58
3.2.3. Struktura gatunkowa	58
3.2.4. Struktura siedliskowa	59
3.3. ROLNICZA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA	59
3.4. STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	63
3.4.1. Zagrożenia i stan powietrza	63
3.4.2. Zagrożenia i stan wód	64
3.4.3. Zagrożenia i stan gleb	66
3.4.4. Przekształcenia powierzchni ziemi i zagrożenie występowania masowych ruchów ziemi	67
3.4.5. Klimat akustyczny	68
3.4.6. Zagrożenia flory i fauny	69
3.4.7. Zagrożenia i stan lasów	70
3.5. WYMOGI OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	70
3.6. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z OCHRONY KRAJOBRAZU	70
4. WYSTĘPOWANIE OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH	71
4.1. Obszary osuwisk	71
4.2. Obszary zagrożenia powodziowego	72
5. WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH ZŁÓŻ KOPALIN ORAZ ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH	74

5.1. WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH KOMPLEKSÓW PODZIEMNEGO SKŁADOWANIA DWUTLENKU WĘGLA.....	76
6. WYSTĘPOWANIE TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH.....	76
7. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	77
7.1. WALORY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO	78
7.1.1. Układ ruralistyczny	83
7.1.2. Stanowiska archeologiczne.....	84
7.2. STAN I ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO	84
7A. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z REKOMENDACJI I WNIOSKÓW ZAWARTYCH W AUDYCIE KRAJOBRAZOWYM LUB OKREŚLENIA PRZEZ AUDYT KRAJOBRAZOWY GRANIC KRAJOBRAZÓW PRIORYTETOWYCH	84
8. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONY ICH ZDROWIA	85
8.1. POTENCJAŁ DEMOGRAFICZNY.....	87
8.2. PROJEKCJE DEMOGRAFICZNE NA 2015 r.	93
8.3. SYTUACJA NA RYNKU PRACY.....	94
8.3.1. Podmioty gospodarcze	94
8.3.2. Stan zatrudnienia i bezrobocie.....	95
8.4. INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA	95
8.4.1. Ochrona zdrowia.....	95
8.4.2. Oświata.....	96
8.4.3. Kultura.....	96
8.4.4. Sport i turystyka.....	96
9. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA	96
10. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY	99
10.1. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW SZCZEBŁA WOJEWÓDZKIEGO	112
10.1.1. Uwarunkowania wynikające z Planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego (2003)	112
10.1.2. Strategia Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego.....	116
10.1.3. Strategia Rozwoju Turystyki Województwa Kujawsko-Pomorskiego.....	117
10.2. Uwarunkowania wynikające z dokumentów szczebla powiatowego.....	117
10.3. Uwarunkowania wynikające z inwestycji w gminach sąsiednich.	117
11. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU PRAWNEGO GRUNTÓW	117
12. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH	120
12.1. OBIEKTY I TERENY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE PRZYRODY	120
12.2. OBIEKTY I TERENY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE PRZYRODY - ISTNIEJĄCE	120
12.2.1. Sieć NATURA 2000	121
12.2.2. Obszar chronionego krajobrazu „Strefy krawędziowej Kotliny Toruńskiej”.....	121
12.2.3. Pomniki przyrody	122
12.2.4. Użytki ekologiczne.....	123
12.3. OBIEKTY I TERENY proponowane do objęcia ochroną NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE PRZYRODY	124

12.3.1. Użytki ekologiczne.....	124
12.4. OBIEKTY I OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE ZABYTKÓW	124
12.4.1. Obiekty i obszary prawnej ochrony konserwatorskiej	124
12.5. OBSZARY I OBIEKTY CHRONIONE NA PODSTAWIE innych niż powyższe PRZEPISÓW odrębnych	126
12.5.1. Lasy ochronne.....	126
12.5.2. Gleby pochodzenia organicznego	127
12.5.3. Grunty rolne wysokich klas bonitacyjnych (I-III).....	128
12.5.4. Strefy ochronne wokół ujęć wód podziemnych	129
12.5.5. Obszar ochronny zbiornika wód podziemnych -GZWP nr 141	129
12.5.6. Strefa ochronna wód powierzchniowych.....	129
12.5.7. Strefy ochrony sanitarnej cmentarzy czynnych.....	129
12.5.8. Pasy techniczne od linii elektroenergetycznych.....	130
13. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, W TYM STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ, ENERGETYCZNEJ ORAZ GOSPODARKI ODPADAMI - KOMUNIKACJA.....	130
13.1. STAN SYSTEMU TRANSPORTOWEGO.....	131
13.1.1. Układ drogowy	131
13.1.2. Komunikacja kolejowa	135
13.1.3. Komunikacja zbiorowa (autobusowa).....	135
13.1.4. Ruch pieszy i rowerowy	135
13.1.5. Transport ładunków.....	136
13.1.6. Parkowanie pojazdów	136
13.2. UWARUNKOWANIA ROZWOJU KOMUNIKACJI WYNIKAJĄCE Z UWARUNKOWAŃ ZEWNĘTRZNYCH, DOTYCZĄCYCH USTALEŃ PLANISTYCZNYCH, STRATEGII, PLANÓW ROZWOJU ORAZ WNIOSKÓW DO STUDYUM	136
13.2.1. Szczebel krajowy	136
13.2.2. Szczebel wojewódzki	137
13.2.3. Szczebel gminny	142
13.3. Ocena funkcjonowania i możliwości rozwoju systemu transportowego gminy...	143
13.4. Wnioski	145
14. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, W TYM STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ, ENERGETYCZNEJ ORAZ GOSPODARKI ODPADAMI.....	146
14.1. GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA.....	146
14.1.1. Zaopatrzenie w wodę	147
14.1.2. Oczyszczanie i odprowadzanie ścieków	149
14.2. GOSPODARKA ODPADAMI.....	150
14.3. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ	151
14.4. ZAOPATRZENIE W GAZ	152
14.5. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ CIEPLNĄ.....	153
14.6. ELEMENTY KOMUNIKACJI ELEKTROENERGETYCZNEJ.....	153
15. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH.....	153
16. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYMAGAŃ DOTYCZĄCYCH OCHRONY PRZECIWPOWODZIOWEJ	154

17. SCHEMATY	155
---------------------------	------------

PODSTAWA FORMALNO – PRAWNA

Niniejszy dokument stanowi zmianę studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwalonego Uchwałą Rady Gminy Zławieś Wielka nr IV/45/99 z dnia 12 marca 1999r. w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zławieś Wielka. Podstawę formalno – prawną opracowania stanowi natomiast Uchwała Rady Gminy w Złejwsi Wielkiej Nr XXX/230/2006 z dnia 27 września 2006 r w sprawie przystąpienia do sporządzania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późniejszymi zmianami), celem niniejszego opracowania jest określenie polityki przestrzennej obszaru gminy Zławieś Wielka, w tym lokalnych zasad zagospodarowania. Tak zdefiniowany cel jako podstawową funkcję studium wskazuje określenie polityki jej rozwoju przestrzennego. W świetle art. 9 ust. 2 ww. ustawy studium jest także narzędziem koordynowania planowania przestrzennego na szczeblu lokalnym i strategicznych zamierzeń gminy z planowaniem krajowym i regionalnym. Jest to druga koordynacyjna funkcja studium. Rangę studium określa art. 9 ust. 4 i 5 ww. ustawy, w myśl których studium, pomimo, iż nie jest aktem prawa miejscowego, ma moc wiążącą dla opracowywanych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Wobec powyższego studium z 1999 r. było opracowane według nieaktualnej na dzień dzisiejszy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o planowaniu przestrzennym. Wstępne analizy, w tym ocena aktualności obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, wykazały konieczność wprowadzenia zasadniczych zmian merytorycznych. Gmina Zławieś Wielka (podobnie jak wiele innych gmin w Polsce) stała się nie tylko w obliczu nowego prawa, ale także braku aktualności studium, ze względu na istniejące i projektowane zmiany przestrzenne (szczegółowy opis w przywołanej powyżej analizie z 2006 roku). Opracowując zmianę studium uznano, że zmiany nie mogą dotyczyć poszczególnych ustaleń. Mają one równocześnie uwzględniać zmieniające się potrzeby i możliwości rozwojowe gminy, jak również obejmować pełny zakres i formę studium określoną w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. jak i rozporządzeniu w sprawie zakresu projektu studium w części tekstowej i graficznej (Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28.04.2004 r. opublikowane w Dz. U z 2004 r. nr 118, poz. 1233). Konsekwencją tego było opracowanie jednolitego tekstu i rysunku studium mającego ujednoliconą formę, ale w rzeczywistości stanowiącego nowe opracowanie, w którym wykorzystano część zapisów ze studium z 1999 r.

Zakres koniecznych zmian uwzględnia m.in.:

- ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego uchwalonych po 1 grudnia 1995 r.;
- wydane decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz pozwolenia na budowę;
- wnioski instytucji i ludności zgłoszone do zmiany studium;
- wnioski wójta dotyczące nowych zamierzeń inwestycyjnych.

W związku z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nastąpiła zmiana ustaleń studium dla obszaru położonego w miejscowości Siemoń, Cichoradz i Gierkowo w północnej części gminy.

Ważąc na przepis § 8 cyt. powyżej rozporządzenia przyjęto, że dokonywana zmiana jest uzupełnieniem studium o pojedyncze ustalenia. Dotyczyć ono będzie budowy projektowanej linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo. Mając na uwadze, że studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zachowuje wymóg określenia wszystkich elementów zgodnie z przepisem art. 10 „ustawy planistycznej” – w zakresie w jakim zmiana dotyczyła stosownego obszaru dokonano jedynie poszczególnych ustaleń które zostały określone zarówno w części uwarunkowań jak również w części kierunków przedmiotowego opracowania planistycznego.

Zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka dokonano zmiany ustaleń studium dla obszaru położonego w obrębie Pędzewo w południowej części gminy. Zmiana studium obejmuje w szczególności wyznaczenie terenu powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych (PE). Pamiętając, że studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zachowuje wymóg określenia wszystkich elementów zgodnie z przepisem art. 10 „ustawy planistycznej” – w zakresie w jakim zmiana dotyczyła stosownego obszaru dokonano jedynie poszczególnych ustaleń (zgodnie z przepisem § 8 cyt. powyżej rozporządzenia przyjęto, że dokonywana zmiana jest uzupełnieniem studium o pojedyncze ustalenia), które zostały określone zarówno w części uwarunkowań jak również w części kierunków przedmiotowego opracowania planistycznego.

Następnie w związku z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka dokonano zmiany ustaleń studium dla obszaru położonego w obrębie Pędzewo w południowej części gminy. Zmiana studium, podobnie jak w przypadku poprzedniej zmiany studium, obejmuje w szczególności wyznaczenie terenu powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych (PE). Pamiętając, że studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zachowuje wymóg określenia wszystkich elementów zgodnie z przepisem art. 10 „ustawy planistycznej” – w zakresie w jakim zmiana dotyczyła stosownego obszaru dokonano jedynie poszczególnych ustaleń (zgodnie z przepisem § 8 cyt. powyżej rozporządzenia przyjęto, że dokonywana zmiana jest uzupełnieniem studium o pojedyncze ustalenia), które zostały określone zarówno w części uwarunkowań jak również w części kierunków przedmiotowego opracowania planistycznego.

Następnie w związku z uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka dokonano zmiany ustaleń studium dla obszaru położonego w obrębie Czarnowo i Toporzysko w zachodniej części gminy. Zmiana studium, podobnie jak w przypadku poprzedniej zmiany studium, obejmuje w szczególności wyznaczenie terenów aktywności gospodarczej intensywnej, terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej z dopuszczeniem usług nieuciążliwych, jako funkcji uzupełniającej i terenów rolnych. Pamiętając, że studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zachowuje wymóg określenia wszystkich elementów zgodnie z przepisem art. 10 „ustawy planistycznej” – w zakresie, w jakim zmiana dotyczyła stosownego obszaru dokonano jedynie poszczególnych ustaleń (zgodnie z przepisem § 8 cyt. powyżej rozporządzenia przyjęto, że dokonywana zmiana jest uzupełnieniem studium o pojedyncze ustalenia), które zostały określone zarówno w części uwarunkowań jak również w części kierunków przedmiotowego opracowania planistycznego.

Niniejsze opracowanie sporządził:

Wójt Gminy Zławieś Wielka

Opracował:

na podstawie Umowy Nr 1/2007

z dnia 7 marca 2007 roku

Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa

ul. Targowa 45

03-728 Warszawa

oraz

na podstawie Umowy Nr 27/2010

z dnia

Metropolia Satini

ul. Waryńskiego 34-36

Grudziądz

zespół autorski w składzie:

mgr inż. arch. krajobrazu Hanna Czajkowska:

- główny projektant, członek Okręgowej Izby Urbanistów z siedzibą w Warszawie – nr 385

mgr inż. arch. krajobrazu Jolanta Fiszczyk Wiktorowicz:

- członek Okręgowej Izby Urbanistów z siedzibą w Warszawie – nr 372

mgr Piotr Fogel - członek Okręgowej Izby Urbanistów z siedzibą w Warszawie – nr 370

mgr inż. arch. krajobrazu Anna Pugacewicz

- członek Okręgowej Izby Urbanistów z siedzibą w Warszawie – nr 384

mgr inż. Urszula Bereza

mgr Edyta Godula

mgr inż. Kacper Kamiński

mgr inż. Karolina Pawlak

mgr inż. Włodzimierz Rybarczyk

inż. Katarzyna Niebrzydowska

Kamila Kociubowska

Kamil Sukiennik

mgr Rafał Łucki

- główny projektant, członek Północnej Okręgowej Izby Urbanistów z siedzibą w Gdańsku – nr G-271/2010

mgr Łukasz Piskurewicz

inż. Wiesław Piotrowski

mgr inż. Joanna Klimek

mgr Anna Pilżys

ZMIANĘ STUDIUM DOKONANĄ DLA OBSZARU WYZNACZONEGO UCHWAŁĄ NR XI/50/2015 RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA Z DNIA 25 CZERWCA 2015 r. WYKONAŁA FIRMA:

PILE ELBUD S.A.
ul. Wadowicka 12
30 - 415 Kraków

Zespół autorski:

- mgr inż. arch. Andrzej Starykiewicz - posiadający kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty uzyskane na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów
- mgr inż. Dawid Jagiełło.

WYKONAWCA ZMIANY STUDIUM DOKONANEJ DLA OBSZARU WYZNACZONEGO UCHWAŁĄ NR VIII/29/2015 RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA Z DNIA 19 MARCA 2015 r.:

główny projektant: Rafał Młynek - posiadający uprawnienia do wykonywania zawodu urbanisty zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

WYKONAWCA ZMIANY STUDIUM DOKONANEJ DLA OBSZARU WYZNACZONEGO UCHWAŁĄ NR XLVI/316/2018 RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA Z DNIA 29 SIERPNIA 2018 r.:

główny projektant mgr Rafał Łucki - posiadający kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty uzyskane na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

WYKONAWCA ZMIANY STUDIUM DOKONANEJ DLA OBSZARU WYZNACZONEGO UCHWAŁĄ NR LVIII/385/2023 RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA Z DNIA 22 MARCA 2023 r.:

główny projektant mgr inż. Paweł Góra - posiadający kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty, uzyskane na podstawie dyplomu ukończenia studiów wyższych w zakresie gospodarki przestrzennej

projektant mgr Łukasz Kowalski - posiadający kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty, uzyskane na podstawie dyplomu ukończenia studiów wyższych w zakresie gospodarki przestrzennej

projektant mgr Joanna Chorążewicz - posiadająca kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty, uzyskane na podstawie dyplomu ukończenia studiów wyższych w zakresie gospodarki przestrzennej

1. WPROWADZENIE

Gmina Zławieś Wielka pod względem administracyjnym jest gminą wiejską położoną w środkowej części województwa kujawsko-pomorskiego, w zachodniej części powiatu toruńskiego. W skład gminy wchodzi 18 sołectw: Cegielnik, Czarne Błoto, Czarnowo, Cichoradz, Górsk, Gutowo, Łążyn, Pędzewo, Przysiek, Rozgarty, Rzęczkowo, Siemoń, Skłudzewo, Stary Toruń, Toporzysko, Zarośle Cienkie, Zławieś Mała i Zławieś Wielka. Obszar gminy Zławieś Wielka graniczy z gminami: Łubianka i Łysomice od północnego wschodu, miastem Toruń od wschodu, gminami: Wielka Nieszawka (powiat toruński) i Solec Kujawski od południa, miastem Bydgoszcz od zachodu oraz gminą Dąbrowa Chełmińska od zachodu i północnego – zachodu (powiat bydgoski).

Pod względem użytkowania gmina Zławieś Wielka jest typową gminą rolniczą. Użytki rolne stanowią prawie 65% powierzchni terenu, z tego ponad 70% zajmują grunty rolne i aż 25% łąki i pastwiska. Przeważająca część mieszkańców (ponad 50%) utrzymuje się jednak z pracy poza rolnictwem, a tylko 16% z pracy w tym sektorze. W strukturze własności gospodarstw rolnych zdecydowaną większość stanowią gospodarstwa indywidualne (zarówno wg danych spisu rolnego z 1996 roku jak i z roku 2002, gospodarstwa te stanowią ponad 99% ogółu gospodarstw), przy czym największy udział mają gospodarstwa małe, poniżej 5 ha (stanowią 62% wszystkich gospodarstw). Mniejszy udział mają gospodarstwa od 5 do 10 ha (14,32% gospodarstw) i od 10 do 20 ha (16,10%)¹.

W porównaniu z województwem kujawsko-pomorskim (23,3%), gmina Zławieś Wielka charakteryzuje się stosunkowo wysokim stopniem zalesienia (powierzchnie leśne w 2009 roku stanowiły 24,5%), jednak w porównaniu ze średnią lesistością Polski plasuje się nieco niżej (średnia dla Polski 29,1%).

Tereny zabudowane (wraz z tzw. „gruntami rolnymi zabudowanymi”) zajmują aktualnie nieco ponad 2%. Ze względów społeczno – ekonomicznych oraz przestrzenno – komunikacyjnych (relacje funkcjonalno – przestrzenne z miastami Toruń i Bydgoszcz²) obszar terenów zabudowanych cały czas wzrasta. Położenie gminy sprawia, że podlega ona samoistnemu procesowi wpisywania się w obszar aglomeracji toruńsko-bydgoskiej – zachodzi sukcesywna zmiana charakteru obszarów sąsiadujących z miastami na tereny zurbanizowane podmiejskie.

Podstawowe dane o gminie:

- powierzchnia – 17 791ha (178 km²) (według danych, GUS, 2009 r.)
- liczba sołectw: 18 (według danych GUS, 2009 r.)
- liczba miejscowości – 23 (według danych GUS, 2009 r.)
- liczba mieszkańców – 12 189 (według danych GUS na dzień 31 XII 2009 r.)

¹ Dane wg Powszechnego Spisu Rolnego 2002, GUS.

² Toruń i Bydgoszcz w znaczny sposób determinują rozwój gminy. Miasta, a w szczególności Toruń, poprzez pełnienie funkcji stolic województwa kujawsko-pomorskiego, są głównymi centrami gospodarczymi, naukowymi i ekonomicznymi.

2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA, ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU ORAZ ZE STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY

Zmieniające się uwarunkowania społeczne i ekonomiczne, a także troska o zrównoważony rozwój legły u podstaw „decyzji” Rady Gminy o wszczęciu procedury planistycznej uchwałą nr VIII/29/2015 w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, następnie uchwałą nr XI/50/2015 w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka.

Należy zatem przyjąć, iż Rada Gminy, zważając na dynamiczny i ciągły proces gospodarowania obszarem gminy, kolejnymi uchwałami w sprawie zmiany studium obliguje Wójta Złejwsi Wielkiej do opracowania stosownej zmiany studium czyniąc zadość wymogom racjonalności w zarządzaniu przestrzenią gminy, w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa.

Teren objęty zmianą Studium zainicjowaną uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. zlokalizowany jest w województwie kujawsko-pomorskim, w powiecie toruńskim, w północnej części gminy Zławieś Wielka, w obrębie ewidencyjnym Siemoń i Cichoradz. Obszar objęty zmianą studium bezpośrednio przylega do gminy Unisław, Łubianka oraz Dąbrowa Chełmińska. Teren przez który będzie przebiegać projektowana linia elektroenergetyczna 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo ma w większości charakter pól użytkowanych rolniczo, z mozaiką niewielkich zadrzewień śródpolnych.

Projektowana linia napowietrzna będzie dwutorowa, a napięcie znamionowe każdego toru będzie wynosić 400 kV. Zakłada się, że długość napowietrznej linii 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo będzie wynosić około 74 km, z czego około 6,2 km będzie przebiegać przez gminę Zławieś Wielka.

Obszar objęty zmianą Studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka położony jest w obrębie Pędzewo, w południowej części gminy, w województwie kujawsko-pomorskim i nie graniczy z żadną gminą. Obecnie część terenu wykorzystywana jest do wydobywania kopalin, część użytkowana jest rolniczo oraz niewielka część terenu wykorzystywana jest pod zabudowę mieszkaniową. Przez teren zmiany studium przechodzą linie elektroenergetyczne średniego napięcia. Teren objęty zmianą studium w całości będzie stanowić jeden obszar funkcjonalny - teren powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych (PE).

Teren objęty zmianą Studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka zlokalizowany jest w obrębie Pędzewo, w południowej części gminy, w województwie kujawsko-pomorskim i nie graniczy z żadną gminą. Teren opracowania obecnie użytkowany jest przede wszystkim rolniczo. Przez teren zmiany studium przechodzą linie elektroenergetyczne średniego napięcia. Na obszarze opracowania znajduje się zbiornik wodny oraz rowy melioracyjne. Teren objęty zmianą studium w całości będzie stanowić jeden obszar funkcjonalny - teren powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych (PE).

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, w oparciu o uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu oraz ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony.

Teren objęty zmianą Studium zgodnie z uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka zlokalizowany jest w obrębie Czarnowo i Toporzysko, w zachodniej części gminy, w województwie kujawsko-pomorskim i nie graniczy z żadną gminą. Teren opracowania obecnie użytkowany jest przede wszystkim rolniczo i użytkowanie leśne, a także zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa. Teren objęty zmianą studium w całości będzie stanowić obszar funkcjonalny - tereny aktywności gospodarczej intensywnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej z dopuszczeniem usług nieuciążliwych, jako funkcji uzupełniającej i tereny rolne.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu oraz ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony.

2.1. PLANOWANIE I ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE W GMINIE ZŁAWIEŚ WIEKA – STAN PRAWNY

Zadaniem własnym gminy, wynikającym z ustawy o samorządzie gminnym jest m.in. prowadzenie polityki w zakresie gospodarowania przestrzenią i zapewnienie ładu przestrzennego. Zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki terytorialne, zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów oraz określania zasad ich zagospodarowania i zabudowy określone są w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (Dz. U. z 2003 roku Nr 80 poz. 717 z późniejszymi zmianami).

W celu kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej, w tym określenia lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, Wójt Gminy sporządza studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zwane dalej „studium”. Dokument ten, zgodnie z art. 9 pkt. 5 wspomnianej wyżej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, nie jest aktem prawa miejscowego, tylko opracowaniem kierunkowym, stanowiącym wyraz polityki przestrzennej władz samorządowych gminy. Zgodnie z art. 14 pkt. 8 tejże ustawy, aktami prawa miejscowego są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, przy sporządzaniu których, poprzez wymóg zachowania zgodności ze studium (art. 9 pkt. 4), uwzględnia się politykę przestrzenną gminy. Powyższe sprawia, że jest ono prawem wewnętrznym gminy wiążącym władze oraz podporządkowane jej organy i jednostki, w podejmowanych decyzjach w zakresie działań dotyczących polityki przestrzennej na terenie gminy dla realizacji określonych celów.

Dokumenty planistyczne w gminie a aktualny stan prawny

Gmina Zławieś Wielka posiada „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”, które Rada Gminy Zławieś Wielka uchwaliła w dniu 12 marca 1999 r. (Uchwała Rady Gminy Zławieś Wielka nr IV/45/99 z dnia 12 marca 1999 r. w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zławieś Wielka).

Do dnia 31 grudnia 2003 r. na obszarze gminy obowiązywał również miejscowy ogólny plan zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka (*Uchwała Rady Gminy Zławieś Wielka IX/88/91 z 23.08.91 roku / Dz.Urz. woj. Toruńskiego nr 33, poz. 227 z 1991 roku*). Dokument ten zgodnie z art. 87 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (Dz. U. z 2003 roku Nr 80 poz. 717 z późniejszymi zmianami) stracił ważność. Obowiązującym prawem miejscowym są jednak wszystkie plany miejscowe i zmiany planów uchwalone po 1 stycznia 1995 r. (nawet sporządzone na podstawie Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 roku), niezależnie od tego, jaki zakres ustaleń i stopień szczegółowości ustaleń określono w tych planach. Obowiązujące plany miejscowe są obecnie bezpośrednią podstawą do sporządzania dokumentacji budowlanych i ubiegania się o decyzje o pozwoleniu na budowę, wydawaną bezpośrednio przez Starostę Powiatu, który z dniem 1 stycznia 2004 roku stracił prawo upoważnienia wójtów do wydawania takich decyzji w swoim imieniu.

Opisany stan prawny sprawił, że wiele gmin w Polsce pozostało z nikłym pokryciem swojej powierzchni obowiązującymi planami miejscowymi. W przypadku braku planu miejscowego ustawodawca, zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 roku (Dz. U. Nr 80 poz. 717 z późniejszymi zmianami), przewidział alternatywny tryb lokalizowania inwestycji. Na obszarach, gdzie nie ma planu miejscowego, dla lokalizacji inwestycji celu publicznego i dla zmiany zagospodarowania terenu polegającej na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, obowiązują dwie niezależne procedury uzyskiwania decyzji:

- o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (określone w art. 50 ustawy),
- o warunkach zabudowy (określone w art. 59 ustawy).

Decyzje te wydaje Wójt dopiero wtedy, kiedy jest znany potencjalny inwestor i konkretnie zdefiniowane zamierzenie inwestycyjne. W tym trybie samorząd gminy zachowuje możliwość prowadzenia bieżącej polityki w zakresie gospodarowania przestrzenią, chociaż musi zachować dosyć rozbudowany tryb wydawania decyzji (szczególnie decyzji o warunkach zabudowy). Problemem mającym często już swoje odzwierciedlenie w przestrzeni jest brak regulacji w aktualnym prawodawstwie odnośnie zachowania zgodności wydawanej decyzji ze studium. Z kolei w wielu sytuacjach przestrzennych wydanie decyzji o warunkach zabudowy nie jest prawnie możliwe. Konieczne jest wtedy opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka (Uchwała Rady Gminy Zławieś Wielka IX/88/91 z 23.08.91 roku / Dz.Urz. woj. Toruńskiego nr 33, poz. 227 z 1991 roku/)

Jak wspomniano wyżej, ze względów prawnych, miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka stracił ważność. Autorzy niniejszego studium uważają jednak, że ze względu na wieloletnie skutki tego dokumentu w terenie, wymaga on również dokładnej analizy, co obowiązujące plany miejscowe. Na podstawie tego dokumentu właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości nabył prawo do korzystania z nieruchomości lub jej części w określony sposób. To w tym dokumencie analizie poddawano obszar całej gminy w granicach administracyjnych, co dawało możliwość pełnego rozeznania jej uwarunkowań i właściwego kształtowania układu i struktury przestrzennej zabudowy oraz zagospodarowania terenu.

Układy przestrzenne wielu miejscowości gminy Zławieś Wielka zostały ukształtowane historycznie, co wśród dostępnych dokumentów planistycznych najbardziej czytelne jest właśnie na załączniku graficznym do miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka. Układy te najbardziej czytelne są we wsiach północno-wschodniej części gminy: Siemoń, Rzęczkowo, Łążyn oraz w Czarnowie (na zachodzie gminy) i Górsku (w części południowo-wschodniej). W Siemoniu zachowała się zabudowa charakterystyczna dla wsi włościańskiej, z kolei początki Rzęczkowa stanowiła wieś niwowa (zabudowa zagrodowa utworzona została na terenach pól usytuowanych prostopadle do drogi). Na układach historycznych kształtowała się również zabudowa w wymienionych wyżej dwóch nadwiślańskich wsiach tj. Czarnowie i Górsku. Historyczna zabudowa w tych wsiach przejęła formę ulicówki. Wyjątek stanowi Czarnowo, gdzie rozwinęła się zabudowa rzędowa.

W rozdziale pierwszym rzeczono planu ogólnego jako podstawową funkcję gminy określa się wielofunkcyjność, jednak z analizy powyższego dokumentu wynika, że podstawowymi funkcjami Gminy Zławieś Wielka była:

- produkcja rolna, leśnictwo i ogrodnictwo³;
- mieszkalnictwo zagrodowe i jednorodzinne,
- nieuciążliwa działalność gospodarcza oraz drobne formy przemysłu związane przede wszystkim z rolnictwem.

Funkcje uzupełniające stanowiły zaś: zabudowa wielorodzinna o różnicowej intensywności, rekreacja i wypoczynek. Rozwój zakładanych funkcji nie naruszał naturalnych wartości przyrodniczych gminy.

Przeważającym typem zabudowy w gminie Zławieś Wielka była zabudowa zagrodowa oraz mieszkaniowa jednorodzinna (aktualne do dzisiaj). Zabudowa zagrodowa, mimo że występuje na całym obszarze gminy w różnym stopniu zagęszczenia i intensywności, to jednak należy uznać, że charakterystyczna jest przede wszystkim (głównie ze względu na naturalne uwarunkowania) dla obszaru wysoczyzny. Często przybiera strukturę zabudowy rozproszonej lub kolonijnej, położonej z dala od większych terenów zurbanizowanych, często nawet dróg. Dominacja takiej formy zabudowy (rozproszonej i kolonijnej zagrodowej) występuje w sołectwach: Cichoradz, Siemoń, Rzęczkowo i Łążyn, co związane jest z ich typowo rolniczym charakterem. Im dalej na południe, tym osiedla wiejskie ewoluują w kierunku układów wielofunkcyjnych o wyższej intensywności zabudowy, przyjmując jednocześnie przestrzennie formy komponowane bardziej geometryczne. W sołectwach: Skłudzewo, w północnej części Toporzyska, Złejwsi Małej, Pędzenie i Przysieku oraz w mniejszym stopniu w Gutowie, Zaroślu Cienkim a także w północnej części Czarnego Błota i w Cegielniku zabudowa zagrodowa została w znacznym stopniu wyparta przez inne rodzaje i funkcje. Ta zaś ulokowana jest przy mało uczęszczanych ciągach komunikacyjnych po jednej bądź po obu stronach jezdni z ciągnącymi się za nią pasmami pól. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna zlokalizowana jest głównie w pobliżu dróg układu podstawowego, rozciągając się zwarcie po obu stronach jezdni i przyjmując formę ulicówki bądź wielodrożnicy. Występuje ona przeważnie w centralnych częściach wsi (tzw. centra usługowe sołectw) w Przysieku, Rozgartach, Starym Toruniu, Pędzewie, Złejwsi Wielkiej, Złejwsi Małej i Toporzysku.

Na terenach położonych wzdłuż głównego szlaku komunikacyjnego - drogi krajowej Nr 80 tj. w Czarnowie, Pędzewie, Górsku oraz w sołectwach południowo-wschodnich: w Starym Toruniu i w Przysieku zabudowa zagrodowa zostaje sukcesywnie wypierana przez jednorodziną i aktualnie można uznać, że przestaje być charakterystyczną dla tych miejscowości. Tu ze względu na położenie w bezpośrednim sąsiedztwie drogi Toruń – Bydgoszcz, wśród zabudowy mieszkaniowej (głównie jednorodzinnej), zwiększył się także udział usług

³ W innym miejscu tekstu planu ogólnego zapisano, że „podstawową funkcją wszystkich miejscowości gminy jest produkcja rolnicza; dodatkowo natomiast: administracyjno-usługowa, usługowo - produkcyjna i mieszkaniowa”, co stanowi swoiste potwierdzenie autorskiej analizy tego dokumentu.

komercyjnych. Podobnie sytuacja przestrzenno – funkcjonalna wygląda przy drogach wojewódzkich Nr 597 i Nr 546 oraz w mniejszym stopniu odchodzących od nich dróg powiatowych. Usługi publiczne zlokalizowano w rejonach lokalnych ośrodków usługowych obejmujących swoim zasięgiem tereny podlegające urbanizacji.

Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna z okresu PRL została wprowadzona w większych miejscowościach gminny tj. w: Cichoradzu, Siemoniu, Toporzysku, Złejwsi Małej, Złejwsi Wielkiej, Górsku, Przysieku.

Przemysł opierał się głównie na przetwórstwie rolno-spożywczym oraz istniejących złożach gliny i iłów ceramicznych. We Złejwsi Małej zarezerwowano ponadto teren pod inwestycje przemysłowe typu nieuciążliwego.

Obowiązujące plany miejscowe

Poniżej zamieszczono wykres obrazujący dynamikę opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w gminie Zławieś Wielka, na którym rysują się okresy intensywnych prac planistycznych i okresy wykonania podjętych uchwał. Podnieść wszak w tym miejscu należy, że każda uchwała obejmowała różną powierzchnią, stąd częstokroć jeden miejscowy plan obejmował swym zasięgiem większy obszar niż kilka innych miejscowych planów łącznie.

Rysunek 1 Dynamika uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w latach 1996-2009.

Źródło: Hanna Czajkowska, Kamil Sukiennik, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie analiz własnych wykonanych na podstawie Dz. Urz. Woj. Toruńskiego i Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego.

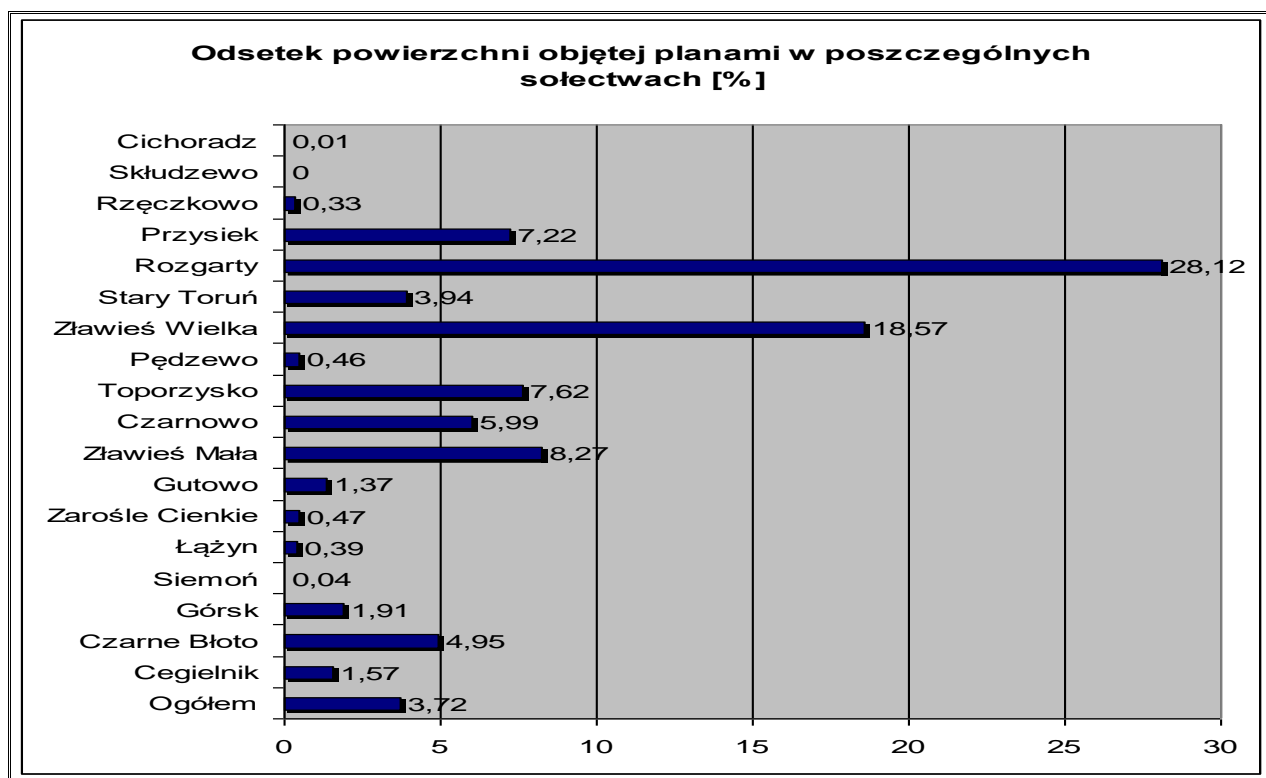
Pokrycie planami w gminie Zławieś Wielka sięga około 3,72% powierzchni gminy, co przy tak niewielkim odsetku musi skutkować sukcesywnym zanikiem ciągłego procesu planowania. Poniżej przedstawiono tabelę ilustrującą aktualną sytuację prawną umożliwiającą implementację prawa miejscowego w poszczególnych sołectwach.

l.p.	sołectwo	powierzchnia sołectwa [ha]	liczba obszarów w sołectwie posiadające obowiązujące plany	powierzchnia ogólna obowiązujących planów [ha]	procent powierzchni objętej planami
------	----------	----------------------------	--	--	-------------------------------------

1	Cegielnik	476,82	1	7,5	1,57%
2	Czarne Błoto	1144,65	17	56,67	4,95%
3	Górszk	1275,52	17	24,37	1,91%
4	Siemoń	1139,03	1	0,41	0,04%
5	Łążyn	1351,64	4	5,23	0,39%
6	Zarośle Cienkie	513,95	2	2,41	0,47%
7	Gutowo	1388,04	7	19,02	1,37%
8	Zławieś Mała	531,96	14	44,00	8,27%
9	Czarnowo	2501,88	10	149,87	5,99%
10	Toporzysko	1041,50	8	79,37	7,62%
11	Pędzowo	1564,95	3	7,22	0,46%
12	Zławieś Wielka	795,14	16	147,68	18,57%
13	Stary Toruń	441,34	10	17,40	3,94%
14	Rozgarty	242,28	29	68,13	28,12%
15	Przysiek	388,57	6	28,04	7,22%
16	Rzęczkowo	1235,29	2	4,03	0,33%
17	Skłudzewo	688,57	0	0	0,00%
18	Cichoradz	1107,27	1	0,11	0,01%
	Ogółem	17 828,40	148	661,46	3,72%

Tabela 1 Zestawienie informacji statystycznych odnośnie obowiązujących mpzp w podziale na sołectwa

Źródło: Hanna Czajkowska, Kamil Sukiennik na podstawie analiz własnych wykonanych na podstawie Dz. Urz. Woj. Toruńskiego i Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego.

Rysunek 2 Odsetek powierzchni objętej planami w podziale na sołectwa.

Źródło: Hanna Czajkowska, Kamil Sukiennik, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie analiz własnych wykonanych na podstawie Dz. Urz. Woj. Toruńskiego i Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego.

Równie niekorzystnie dla planowania przestrzennego (głównie dla struktury zabudowy i kompozycji przestrzennych) wyglądają powierzchnie sporządzanych planów. Przeważają plany

sporządzane dla dwu – kilku działek tj. kilkuhektarowe. Najmniejszy obszar dla którego sporządzano plan miał 0,11 ha, największy zaś 117,15 ha.

Na dzień sporządzania niniejszej zmiany studium, gmina Zławieś Wielka posiada 79 obowiązujących planów miejscowych, obejmujących 162 obszary o bardzo zróżnicowanej powierzchni, przeznaczeniu terenu oraz, co ma największe znaczenie dla jakości wydawanych pozwoleń na budowę i późniejszych realizacji – o zróżnicowanym zakresie i jakości ustaleń. To ostatnie wynika między innymi z blisko 10 letniej różnicy pomiędzy planami uchwalonymi najwcześniej tj. w 1996 roku, a tymi które weszły w życie najpóźniej (rok 2009). Tak długi okres czasu obarczony jest nie tylko naturalnym procesem doskonalenia warsztatu urbanistycznego, wzrostem kompetencji instytucji i organów biorących udział w procesie planowania przestrzennego (zwłaszcza przy legalizacji uchwał), czy wzrostem świadomości i partycypacji społecznej, ale przede wszystkim zmianami w polskim prawodawstwie. Część z obowiązujących planów sporządzana była na podstawie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 roku (wraz z aktem wykonawczym), część zaś na podstawie aktualnie obowiązującej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (wraz z aktem wykonawczym), w których ustawodawca określił odmienny zakres ustaleń. Odmienna była także szczegółowość ustaleń wymagana aktami wykonawczymi do ww. ustaw. Zmieniały się także inne akty prawne powiązane z planowaniem i gospodarką przestrzenną; wymienić tu należy przede wszystkim: Prawo budowlane, Rozporządzenie w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, Ustawę o ochronie dóbr kultury, Ustawę o drogach publicznych, Ustawę o ochronie przyrody, Ustawę Prawo ochrony środowiska, Ustawę Prawo wodne, Ustawę o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i inne.

Na dzień przystąpienia do zmiany studium, w gminie Zławieś Wielka obowiązują następujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego i zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

1	2	3	4	5	6	8	9
Lp. - numer rysunku planu podany na załączniku graficznym	Nr. porządkowy uchwały	Nr kolejnego rys. w uchwale	Nazwa planu	Nr uchwały	Nr Dz. U.	Wieś	Przeznaczenie wiodące
1	1	1	obszar wsi Rozgarty - teren mieszkaniowy (osiedle)	XV/91/96	Toruń, 16 maja 1997 nr 17 poz. 113	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
2	2	1	obszar wsi Toporzysko dot. działek siedliskowych	XV/92/96	Toruń, 16 maja 1997 nr 17 poz. 114	Toporzysko	tereny zabudowy zagrodowej
3	3	1	obszar wsi Górsk dot. działki pod zabudowę jednorodzinną	XV/93/96	Toruń, 16 maja 1997 nr 17 poz. 115	Górk	tereny mieszkaniowe jednorodzinne
4	4	1	obszar wsi Czarnowo dot. żwirowni	XV/94/96	Toruń, 16 maja 1997 nr 17 poz. 116	Czarnowo	tereny eksploatacji
5	5	1	obszar wsi Czarnowo dot. działki pod zabudowę jednorodzinną	XV/94/96	Toruń, 16 maja 1997 nr 17 poz. 117	Czarnowo	tereny mieszkaniowe jednorodzinne
6	6	1	obszar wsi Toporzysko dot. terenu pod zabudowę usługowo-mieszkaniową	XV/96/6	Toruń, 16 maja 1997 nr 17 poz. 118	Toporzysko	tereny usługowo-mieszkaniowe
7	7	1	obszar wsi Zławieś Wielka dot. działki siedliskowej	XV/97/96	Toruń, 16 maja 1997 nr 17 poz. 118	Zławieś Wielka	tereny zabudowy zagrodowej
8	8	1	obszar wsi Rozgarty dot. zabudowy mieszkaniowej	XV/98/97	Toruń, 16 maja 1997 nr 17 poz. 120	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
9	9	1	obszar wsi Rozgarty dot. zabudowy mieszkaniowej	XV/99/96	Toruń, 16 maja 1997 nr 17 poz. 121	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
10	10	1	dot. zabudowy we wsi Zławieś Mała	XV/100/96	Toruń, 16 maja 1997 nr 17 poz. 122	Zławieś Mała	tereny mieszkalno-usługowe/mieszkaniowe
11	11	1	obszar wsi Górsk dot. terenów usług rzemiosła i mieszkalnictwa	XX/180/97	Toruń, 8 czerwca 1998 nr 17 poz. 98	Górk	tereny usług i mieszkalnictwa
12	12	1	obszar wsi Rozgarty i Stary Toruń dot. budowy osiedla mieszkaniowego - Sektor II	VI/60/99	Bydgoszcz, 21 października 1999 nr 65 poz.734	Rozgarty/ Stary Toruń	tereny mieszkaniowe jednorodzinne
13	13	1	obszar wsi Zławieś Wielka dot. terenu usługowo-mieszkalnego	VI/61/99	Bydgoszcz, 15 listopada 1999 nr 73 poz. 872	Zławieś Wielka	tereny mieszkaniowe
14	14	1	obszar wsi Stary Toruń dot. terenu usługowo-mieszkaniowego	XI/100/2000	Bydgoszcz, 4 grudnia	Stary Toruń	tereny usługowo-mieszkaniowe

1	2	3	4	5	6	8	9
					2000 nr 95 poz. 833		
15	15	1	obszar wsi Stary Toruń dot. terenu mieszkaniowe	XI/101/2000	Bydgoszcz, 4 grudnia 2000 nr 95 poz. 834	Stary Toruń	tereny mieszkaniowe
16	16	1	obszar wsi Czarnowo dot. terenu usług	XI/103/2000	Bydgoszcz, 4 grudnia 2000 nr 95 poz. 835	Czarnowo	tereny usług i mieszkalnictwa
17	17	1	obszar wsi Czarne Błoto dot. terenu mieszkaniowego	XI/104/2000	Bydgoszcz, 8 grudnia 2000 nr 97 poz. 843	Czarne Błoto	tereny mieszkaniowe
18	18	1	obszar wsi Czarne Błoto dot. terenu mieszkaniowego	XI/105/2000	Bydgoszcz, 21 grudnia 2000 nr 100 poz. 849	Czarne Błoto	tereny mieszkaniowe
19	19	1	obszar wsi Rozgarty dot. terenów mieszkaniowych	XI/106/2000	Bydgoszcz, 21 grudnia 2000 nr 100 poz. 850	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
20	20	1	obszar wsi Rozgarty dot. terenu mieszkaniowego	XI/107/2000	Bydgoszcz, 21 grudnia 2000 nr 100 poz. 851	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
21	21	1	obszar wsi Łążyn dot. terenu mieszkalno-usługowego	XI/108/2000	Bydgoszcz, 21 grudnia 2000 nr 100 poz. 852	Łążyn	tereny mieszkalno-usługowe
22	22	1	obszar wsi Rzęczkowo dot. terenu usługowo mieszkaniowego	XI/109/2000	Bydgoszcz, 21 grudnia 2000 nr 100 poz. 853	Rzęczkowo	tereny usługowo-mieszkaniowe
23	23	1	obszar wsi Toporzysko dot. terenu mieszkaniowego	XI/110/2000	Bydgoszcz, 21 grudnia 2000 nr 100 poz. 854	Toporzysko	tereny mieszkaniowe
24	24	1	obszar wsi Rozgraty dot. terenów usługowo-mieszkalnych	XII/133/2000	Bydgoszcz, 30 maja 2001 nr 28 poz. 465	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
25	25	1	obszar wsi Rozgraty dot. terenów mieszkaniowych	XII/134/2000	Bydgoszcz, 30 maja 2001 nr 28 poz. 466	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
26	26	1	obszar wsi Stary Toruń dot. terenów usług i mieszkalnictwa	XII/135/2000	Bydgoszcz, 30 maja 2001 nr 28 poz. 467	Stary Toruń	tereny usług i mieszkalnictwa
27	27	1	obszar wsi Czarne Błoto dot. terenu mieszkaniowego	XII/136/2000	Bydgoszcz, 30 maja 2001 nr 28 poz. 468	Czarne Błoto	tereny mieszkaniowe
28	28	1	obszar wsi Gutowo dot. terenu mieszkaniowego	XII/137/2000	Bydgoszcz, 30 maja 2001 nr 28 poz. 469	Gutowo	tereny mieszkaniowe
29	29	1	obszar wsi Zławieś Wielka dot. terenów mieszkaniowych	XII/138/2000	Bydgoszcz, 30 maja 2001 nr 28 poz. 470	Zławieś Wielka	tereny mieszkaniowe
30	30	1	obszar wsi Pędzewo dot. terenów mieszkaniowych	XII/139/2000	Bydgoszcz, 30 maja 2001 nr 28 poz. 471	Pędzewo	tereny mieszkaniowe
31	31	1	obszar wsi Czarnowo dot. terenu usługowego	XII/141/2000	Bydgoszcz, 30 maja 2001 nr 28 poz. 472	Czarnowo	tereny usług
32	32	1	obszar wsi Zławieś Wielka - tereny komercyjne	XIII/149/2002	Bydgoszcz, 16 lutego 2001 nr 28 poz. 473	Zławieś Wielka	tereny aktywizacji gospodarczej
33	33	1	obszar wsi Zławieś Wielka - tereny komercyjne /strona południowa/ (1a-1d)	XIII/148/2001	Bydgoszcz, 1 czerwca 2001 nr 30 poz. 511	Zławieś Wielka	tereny aktywizacji gospodarczej

1	2	3	4	5	6	8	9
34	34	1	obszar wsi Rozgarty dot. terenów mieszkaniowych	XII/132/2000	Bydgoszcz, 12 czerwca 2001 nr 34 poz. 550	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
35	35	1	obszar wsi Toporzysko dot. terenów mieszkaniowych	XII/140/2000	Bydgoszcz, 12 czerwca 2001 nr 34 poz. 551	Toporzysko	tereny mieszkaniowe
36	jw.	2	obszar wsi Toporzysko dot. terenów mieszkaniowych	jw.	jw.	Toporzysko	tereny mieszkaniowe
37	36	1	obszar wsi Rozgarty dot. terenów mieszkaniowych	XIII/150/2001	Bydgoszcz, 30 sierpnia 2001 nr 56 poz. 1144	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
38	37	1	obszar wsi Stary Toruń - tereny mieszkaniowe	XIII/151/2001	Bydgoszcz, 30 sierpnia 2001 nr 56 poz. 1145	Stary Toruń	tereny mieszkaniowe
39	38	1	obszar wsi Czarnowo - tereny osiedleńcze	XVI/185/2001	Bydgoszcz, 11 marca 2002 nr 123 poz. 244	Czarnowo	tereny mieszkaniowe jednorodzinne
40	39	1	obszar wsi Zławies Wielka - teren przemysłowo - usługowy (dz. nr 230/2)	XVI/191/2001	Bydgoszcz, 15 października 2002 nr 114 poz. 2350	Zławies Wielka	tereny przemysłowo-usługowe
41	40	1	obszar wsi Przysiek dot. terenu mieszkaniowego (dz. nr 199/7, 199/9)	XVI/197/2001	Bydgoszcz, 15 października 2002 nr 114 poz. 2351	Przysiek	tereny mieszkaniowe
42	41	1	obszar wsi Zławies Mała - tereny mieszkaniowe (dz. nr 258/1; 259)	XIX/222/2002	Bydgoszcz, 15 października 2002 nr 114 poz. 2352	Zławies Mała	tereny mieszkaniowe
43	42	1	obszar wsi Łążyn - tereny zagrodowe i mieszkaniowe (dz. nr 370/3; 372/3)	XIX/225/2002	Bydgoszcz, 15 października 2002 nr 114 poz. 2353	Łążyn	tereny zabudowy zagrodowej
44	jw.	2	obszar wsi Łążyn - tereny zagrodowe i mieszkaniowe (dz. nr 73)	jw.	jw.	Łążyn	tereny mieszkaniowe
45	jw.	3	obszar wsi Łążyn - tereny zagrodowe i mieszkaniowe (dz. nr 235/1)	jw.	jw.	Łążyn	tereny zabudowy zagrodowej
46	43	1	obszar wsi Rozgarty dot. terenu mieszkaniowego (dz. nr 122/23)	XVI/194/2001	Bydgoszcz, 21 lutego 2003 nr 13 poz. 212	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
47	44	1	obszar wsi Zławies Wielka dot. terenu usługowo-mieszkaniowego (dz. nr 236/1)	III/18/2002	Bydgoszcz, 12 lutego 2003 nr 9 poz. 153	Zławies Wielka	tereny usługowo-mieszkaniowe
48	45	1	obszar wsi Rozgarty dot. terenu mieszkaniowego (dz. nr 68/2)	III/19/2002	Bydgoszcz, 12 lutego 2003 nr 9 poz. 154	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
49	46	1	obszar wsi Rozgarty dot. terenu mieszkaniowego (dz. nr 120/1)	III/20/2002	Bydgoszcz, 12 lutego 2003 nr 9 poz. 155	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
50	47	1	obszar wsi Rozgarty dot. terenu mieszkaniowego (dz. nr 85/; 85/2)	III/21/2002	Bydgoszcz, 12 lutego 2003 nr 9 poz. 156	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
51	48	1	obszar wsi Zławies Wielka - tereny mieszkalno-usługowe (dz. nr 4/1; 4/2)	III/22/2002	Bydgoszcz, 12 lutego 2003 nr 9 poz. 157	Zławies Wielka	tereny mieszkalno-usługowe
52	jw.	2	obszar wsi Zławies Wielka - tereny mieszkaniowe (dz. nr 25; 1/1)	jw.	jw.	Zławies Wielka	tereny mieszkaniowe

1	2	3	4	5	6	8	9
53	jw.	jw.	obszar wsi Zławieś Wielka - tereny mieszkaniowe (dz. nr 27; 101/3)	jw.	jw.	Zławieś Wielka	tereny mieszkaniowe
54	jw.	jw.	obszar wsi Zławieś Wielka - tereny mieszkaniowe (dz. nr 168/3)	jw.	jw.	Zławieś Wielka	tereny mieszkaniowe
55	49	1	obszar wsi Stary Toruń - teren zabudowy zagrodowej (dz. nr 279/45)	III/23/2002	Bydgoszcz, 12 lutego 2003 nr 9 poz. 158	Stary Toruń	tereny zabudowy zagrodowej
56	50	1	obszar wsi Pędzowo dot. terenów powierzchniowej eksploatacji (dz. nr 265/1)	XVI/192/2001	Bydgoszcz, 31 marca 2003 nr 27 poz. 521	Pędzowo	tereny powierzchniowej eksploatacji
57	51	1	obszar wsi Górsk - tereny mieszkaniowe, zagrodowe i rekreacyjne (dz. nr 439; 441/8)	XIX/224/2002	Bydgoszcz, 31 marca 2003 nr 27 poz. 522	Górsk	tereny mieszkaniowe
58	jw.	2	obszar wsi Górsk - tereny mieszkaniowe, zagrodowe i rekreacyjne (dz. nr 431)	jw.	jw.	Górsk	tereny mieszkaniowe
59	jw.	3	obszar wsi Górsk - tereny mieszkaniowe, zagrodowe i rekreacyjne (dz. nr 193/1; 194/1; 195/1 197/1)	jw.	jw.	Górsk	tereny mieszkaniowe
60	jw.	4	obszar wsi Górsk - tereny mieszkaniowe, zagrodowe i rekreacyjne (dz. nr 340/5)	jw.	jw.	Górsk	tereny zabudowy zagrodowej
61	jw.	5	obszar wsi Górsk - tereny mieszkaniowe, zagrodowe i rekreacyjne (dz. nr 201/1; 202/1)	jw.	jw.	Górsk	tereny mieszkaniowe
62	jw.	6	obszar wsi Górsk - tereny mieszkaniowe, zagrodowe i rekreacyjne (dz. nr 351/4)	jw.	jw.	Górsk	tereny mieszkaniowe
63	jw.	7	obszar wsi Górsk - tereny mieszkaniowe, zagrodowe i rekreacyjne (dz. nr 422/22; 422/23; 422/24; 422/25; 417/2; 417/4)	jw.	jw.	Górsk	tereny rekreacji
64	jw.	8	obszar wsi Górsk - tereny mieszkaniowe, zagrodowe i rekreacyjne (dz. nr 172/3)	jw.	jw.	Górsk	tereny zabudowy zagrodowej
65	52	1	obszar wsi Czarnowo - tereny komercyjne A	IV/30/2003	Bydgoszcz, 12 maja 2003 nr 56 poz.944	Czarnowo	tereny aktywizacji gospodarczej
66	53	1	obszar wsi Czarnowo - tereny komercyjne B	IV/31/2003	Bydgoszcz, 12 maja 2003 nr 56 poz.945	Czarnowo	tereny usług
67	54	1	obszar wsi Czarnowo - tereny aktywizacji gospodarczej (dz. nr 242/1-3)	IV/32/2003	Bydgoszcz, 12 maja 2003 nr 56 poz.946	Czarnowo	tereny aktywizacji gospodarczej
68	55	1	obszar wsi Toporzysko - tereny komercyjne	IV/33/2003	Bydgoszcz, 12 maja 2003 nr 56 poz.947	Toporzysko	tereny aktywizacji gospodarczej
69	56	1	obszar wsi Rozgarty - tereny mieszkaniowe (dz. nr 41)	V/44/2003	Bydgoszcz, 18 sierpnia 2003 nr 77 poz. 1154	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
70	jw.	2	obszar wsi Rozgarty - tereny mieszkaniowe (dz. nr 56/3)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
71	jw.	3	obszar wsi Rozgarty - tereny mieszkaniowe (dz. nr 64)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
72	jw.	4	obszar wsi Rozgarty - tereny mieszkaniowe (dz. nr 76)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
73	jw.	5	obszar wsi Rozgarty - tereny mieszkaniowe (dz. nr 91/2)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny mieszkaniowe

1	2	3	4	5	6	8	9
74	jw.	6	obszar wsi Rozgarty - tereny mieszkaniowe (dz. nr 122/26)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
75	57	1	obszar wsi Cegielnik - tereny mieszkalno - usługowe (dz. nr 76/1; 76/2; 76/3; 165/2)	V/45/2003	Bydgoszcz, 18 sierpnia 2003 nr 77 poz. 1155	Cegielnik	tereny mieszkalno-usługowe
76	58	1	obszar wsi Czarnowo - teren mieszkaniowy (dz. nr 280/1)	VII/65/2003	Bydgoszcz, 29 marca 2004 nr 40 poz. 629	Czarnowo	tereny mieszkaniowe
77	59	1	obszar wsi Rozgarty - teren mieszkaniowy (dz. nr. 53/1)	VII/66/2003	Bydgoszcz, 29 marca 2004 nr 40 poz. 630	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
78	60	1	obszar wsi Rozgarty - teren mieszkaniowy (dz. nr 53/5)	VII/67/2003	Bydgoszcz, 29 marca 2004 nr 40 poz. 631	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
79	61	1	obszar wsi Pędzewo - tereny usługowe i mieszkaniowe (dz. nr 167/1;167/3-4;167/6-7)	VII/68/2003	Bydgoszcz, 29 marca 2004 nr 40 poz. 632	Pędzewo	tereny mieszkalno-usługowe
80	62	1	obszar wsi Siemioń - teren mieszkalno-usługowy (dz. nr 346)	VII/69/2003	Bydgoszcz, 29 marca 2004 nr 40 poz. 633	Siemioń	tereny mieszkalno-usługowe
81	63	1	obszar wsi Gutowo - tereny usługowo-mieszkaniowe (dz. nr 144)	VII/70/2003	Bydgoszcz, 29 marca 2004 nr 40 poz. 634	Gutowo	tereny mieszkaniowe
82	jw.	2	obszar wsi Gutowo - tereny usługowo-mieszkaniowe (dz. nr 194/3; 194/5; 194/9)	jw.	jw.	Gutowo	tereny usługowo-mieszkaniowe
83	jw.	3	obszar wsi Gutowo - tereny usługowo-mieszkaniowe (dz. nr 227)	jw.	jw.	Gutowo	tereny usługowo-mieszkaniowe
84	64	1	obszar wsi Stary Toruń - tereny mieszkaniowe i rekreacyjne (dz. nr 189/2)	VII/70/2003	Bydgoszcz, 29 marca 2004 nr 40 poz. 635	Stary Toruń	tereny mieszkalno-usługowe
85	jw.	2	obszar wsi Stary Toruń - tereny mieszkaniowe i rekreacyjne (dz. nr 99/3 i 101/2)	jw.	jw.	Stary Toruń	tereny mieszkalno-usługowe
86	jw.	3	obszar wsi Stary Toruń - tereny mieszkaniowe i rekreacyjne (dz. nr 218/1 i 228)	jw.	jw.	Łotka	tereny rekreacyjne
87	65	1	obszar wsi Zławieś Mała - teren mieszkaniowe i usługowe (dz. nr 6;10;11;19;23;24)	VII/73/2003	Bydgoszcz, 29 marca 2004 nr 40 poz. 636	Zławieś Mała	tereny mieszkaniowe i zagrodowe
88	jw.	2	obszar wsi Zławieś Mała - teren mieszkaniowe i usługowe (dz. nr 124; 126)	jw.	jw.	Zławieś Mała	tereny mieszkaniowe
89	jw.	3	obszar wsi Zławieś Mała - teren mieszkaniowe i usługowe (dz. nr 212; 214)	jw.	jw.	Zławieś Mała	tereny mieszkalno-usługowe
90	66	1	obszar wsi Czarne Błoto - tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowe (dz. nr 481/1-9)	VII/71/2003	Bydgoszcz, 9 kwietnia 2004 nr 46 poz. 765	Czarne Błoto	tereny zabudowy zagrodowej
91	jw.	2	obszar wsi Czarne Błoto - tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowe (dz. nr 329/5)	jw.	jw.	Czarne Błoto	tereny mieszkaniowe
92	jw.	3	obszar wsi Czarne Błoto - tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowe (dz. nr 449/1; 450/1)	jw.	jw.	Czarne Błoto	tereny zabudowy zagrodowej
93	67	1	obszar wsi Zławieś Wielka - tereny mieszkaniowe i zagrodowe (dz. nr 29; 60/1; 61; 63; 66; 67)	XIV/120/2004	Bydgoszcz, 19 maja 2005 nr 61 poz. 1158	Zławieś Wielka	tereny mieszkaniowe
94	jw.	2	obszar wsi Zławieś Wielka - tereny mieszkaniowe i zagrodowe	jw.	jw.	Zławieś Wielka	tereny zagrodowe

1	2	3	4	5	6	8	9
			(dz. nr 372)				
95	68	1	obszar wsi Górsk - tereny usługowe, mieszkaniowe i rekreacyjne (dz. nr 472; 474/3; 476/3; 500/1)	XIV/121/2004	Bydgoszcz, 19 maja 2005 nr 61 poz. 1159	Górsk	tereny mieszkaniowe
96	jw.	2	obszar wsi Górsk - tereny usługowe, mieszkaniowe i rekreacyjne (dz. nr 422/9-16)	jw.	jw.	Górsk	tereny rekreacji
97	jw.	3	obszar wsi Górsk - tereny usługowe, mieszkaniowe i rekreacyjne (dz. nr 162/1)	jw.	jw.	Górsk	tereny usług
98	jw.	4	obszar wsi Górsk - tereny usługowe, mieszkaniowe i rekreacyjne (dz. nr 389; 390)	jw.	jw.	Górsk	tereny mieszkaniowe
99	69	1	obszar wsi Czarne Błoto - zabudowa zagrodowa (dz. nr 120/5; 120/7)	XXIII/190/2005	Bydgoszcz, 25 kwietnia 2006 nr 51 poz. 869	Czarne Błoto	tereny zabudowy zagrodowej
100	jw.	2	obszar wsi Czarne Błoto - zabudowa zagrodowa (dz. nr 467/1)	jw.	jw.	Czarne Błoto	tereny zabudowy zagrodowej
101	jw.	3	obszar wsi Rzęczkowo - zabudowa zagrodowa (dz. nr 399/3-8)	jw.	jw.	Rzęczkowo	tereny zabudowy zagrodowej
102	jw.	4	obszar wsi Gutowo - usługi komercyjne (dz. nr 168/5; 168/6)	jw.	jw.	Gutowo	tereny usług komercyjnych
103	jw.	5	obszar wsi Zławieś Mała - zabudowa zagrodowa (dz. nr 226)	jw.	jw.	Zławieś Mała	tereny zabudowy zagrodowej
104	jw.	6	obszar wsi Zławieś Mała - funkcje komercyjne (dz. nr 244/11; 244/12; 244/28; 244/30)	jw.	jw.	Zławieś Mała	funkcje komercyjne
105	jw.	7	obszar wsi Zarośle Cienkie - zabudowa zagrodowa (dz. nr 124/3)	jw.	jw.	Zarośle Cienkie	tereny zabudowy zagrodowej
106	70	1	obszar wsi Stary Toruń - zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 184/9)	XXIII/191/2005	Bydgoszcz, 25 kwietnia 2006 nr 51 poz. 870	Stary Toruń	tereny mieszkaniowo-usługowe
107	jw.	2	obszar wsi Stary Toruń - zabudowa zagrodowa (dz. nr 80)	jw.	jw.	Stary Toruń	tereny zabudowy zagrodowej
108	jw.	3	obszar wsi Stary Toruń - zabudowa zagrodowa (dz. nr 105/5)	jw.	jw.	Stary Toruń	tereny zabudowy zagrodowej
109	jw.	4	obszar wsi Stary Toruń - zabudowa zagrodowa (dz. nr 277/23)	jw.	jw.	Stary Toruń	tereny zabudowy zagrodowej
110	jw.	5	obszar wsi Stary Toruń - zabudowa zagrodowa (dz. nr 127)	jw.	jw.	Stary Toruń	tereny zabudowy zagrodowej
111	jw.	6	obszar wsi Stary Toruń - obsługa rolnictwa (dz. nr 277/15)	jw.	jw.	Stary Toruń	tereny produkcji, składów i magazynów
112	jw.	7	obszar wsi Rozgarty - zabudowa zagrodowa (dz. nr 18/1)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny zabudowy zagrodowej
113	jw.	8	obszar wsi Rozgarty - zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 89)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
114	jw.	9	obszar wsi Rozgarty - zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 122/28)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
115	jw.	10	obszar wsi Rozgarty - zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 63/1; 63/3-4)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
116	jw.	11	obszar wsi Rozgarty - zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 60; 61)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
117	jw.	12	obszar wsi Rozgarty - zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 120/3-4; 122/39-40)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny mieszkaniowe
118	jw.	13	obszar wsi Rozgarty - zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 78/25)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny mieszkaniowe

1	2	3	4	5	6	8	9
119	jw.	14	obszar wsi Czarne Błoto - zabudowa mieszkalno-usługowa (dz. nr 29/3/4)	jw.	jw.	Czarne Błoto	tereny mieszkalno-usługowe
120	jw.	15	obszar wsi Czarne Błoto - zabudowa zagrodowa (dz. nr 221/3-8; 222/12-15)	jw.	jw.	Czarne Błoto	tereny zabudowy zagrodowej
121	jw.	16	obszar wsi Czarne Błoto - zabudowa zagrodowa (dz. nr 342/4)	jw.	jw.	Czarne Błoto	tereny zabudowy zagrodowej
122	jw.	17	obszar wsi Czarne Błoto - zabudowa zagrodowa (dz. nr 403/3; 403/4)	jw.	jw.	Czarne Błoto	tereny zabudowy zagrodowej
123	jw.	18	obszar wsi Czarne Błoto - zabudowa zagrodowa (dz. nr 421/2; 422/2-4)	jw.	jw.	Czarne Błoto	tereny zabudowy zagrodowej
124	jw.	19	obszar wsi Czarne Błoto - zabudowa zagrodowa (dz. nr 400; 401)	jw.	jw.	Czarne Błoto	tereny zabudowy zagrodowej
125	jw.	20	obszar wsi Czarne Błoto - zabudowa zagrodowa (dz. nr 45/3), zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 19/8; 19/10; 19/13; 19/16; 21/7-8; 22/2)	jw.	jw.	Czarne Błoto	tereny mieszkaniowe
126	jw.	21	obszar wsi Górsk - zabudowa zagrodowa (dz. nr 351/5)	jw.	jw.	Górsk	tereny zabudowy zagrodowej
127	jw.	22	obszar wsi Górsk - zabudowa zagrodowa (dz. nr 531/1)	jw.	jw.	Górsk	tereny zabudowy zagrodowej
128	jw.	23	obszar wsi Górsk - zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 469/1)	jw.	jw.	Górsk	tereny mieszkaniowe
129	jw.	24	obszar wsi Gutowo - zabudowa zagrodowa (dz. nr 212/3-4)	jw.	jw.	Gutowo	tereny zabudowy zagrodowej
130	jw.	25	obszar wsi Cichoradz - zabudowa zagrodowa (dz. nr 28)	jw.	jw.	Cichoradz	tereny zabudowy zagrodowej
131	jw.	26	obszar wsi Zarośle Cienkie - zabudowa zagrodowa (dz. nr 28)	jw.	jw.	Zarośle Cienkie	tereny zabudowy zagrodowej
132	jw.	27	obszar wsi Zławieś Mała - zabudowa zagrodowa (dz. nr 218/5)	jw.	jw.	Zławieś Mała	tereny mieszkaniowe
133	jw.	28	obszar wsi Zławieś Mała - sport i rekreacja (dz. nr 194/15)	jw.	jw.	Zławieś Mała	tereny sportu i rekreacji
134	jw.	29	obszar wsi Zławieś Mała - funkcje komercyjne (dz. nr 24/36)	jw.	jw.	Zławieś Mała	funkcje komercyjne
135	jw.	30	obszar wsi Zławieś Wielka - zabudowa zagrodowa (dz. nr 341/6)	jw.	jw.	Zławieś Wielka	tereny zabudowy zagrodowej
136	jw.	31	obszar wsi Zławieś Wielka - zabudowa zagrodowa (dz. nr 330/2)	jw.	jw.	Zławieś Wielka	tereny zabudowy zagrodowej
137	jw.	32	obszar wsi Zławieś Wielka - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (dz. nr 34)	jw.	jw.	Zławieś Wielka	tereny zabudowy mieszkaniowej
138	jw.	33	obszar wsi Toporzysko - funkcje komercyjne (dz. nr 168)	jw.	jw.	Toporzysko	funkcje komercyjne
139	jw.	34	obszar wsi Czarnowo - ogrodnictwo z zabudową mieszkaniową (dz. nr 246/19)	jw.	jw.	Czarnowo	ogrodnictwo z zabudową mieszkaniową
140	71	1	obszar wsi Toporzysko – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 47/1-2)	XIX/100/2008	Bydgoszcz, 14 listopada 2008, Nr 146, poz. 2233	Toporzysko	tereny zabudowy mieszkaniowej
140	jw.	2	obszar wsi Toporzysko – funkcje komercyjne (dz. nr 44)	jw.	jw.	Toporzysko	funkcje komercyjne
141	jw.	3	obszar wsi Rozgarty – tereny zagrodowe (dz. nr 21)	jw.	jw.	Rozgarty	tereny zabudowy zagrodowej

1	2	3	4	5	6	8	9
142	jw.	4	obszar wsi Zawieś Mała – tereny mieszkaniowe (dz. nr 127/1 i 127/2)	jw.	jw.	Zławieś Mała	tereny zabudowy mieszkaniowej
143	jw.	5	obszar wsi Stary Toruń – tereny mieszkaniowe (dz. nr 189/3-5 i 193/14)	jw.	jw.	Stary Toruń	tereny zabudowy mieszkaniowej
144	72	1	Obszar wsi Zawieś Wielka – usługi komercyjne (dz. nr 6/3)	XIX/101/2008	Bydgoszcz, 14 listopada 2008, Nr 146, poz. 2234	Zławieś Wielka	teren usług komercyjnych
145	73	1	obszar wsi Zławieś Mała – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 94)	XIX/102/2008	Bydgoszcz, 14 listopada 2008, Nr 146, poz. 2235	Zławieś Mała	tereny zabudowy mieszkaniowej
146	74	1	obszar wsi Stary Toruń – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 197/8)	XIX/103/2008	Bydgoszcz, 14 listopada 2008, Nr 146, poz. 2236	Stary Toruń	tereny zabudowy mieszkaniowej
147	75	1	obszar wsi Rozgarty – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 108/6)	XIX/104/2008	Bydgoszcz, 14 listopada 2008, Nr 146, poz. 2237	Rozgarty	tereny zabudowy mieszkaniowej
148	jw.	2	obszar wsi Rozgarty – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 122/26)	jw.	jw.	Rozgarty	jw.
149	jw.	3	obszar wsi Rozgarty – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 75/3)	jw.	jw.	Rozgarty	jw.
150	jw.	4	obszar wsi Rozgarty – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 66/1)	jw.	jw.	Rozgarty	jw.
151	jw.	5	obszar wsi Rozgarty – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 57/3-5)	jw.	jw.	Rozgarty	jw.
152	76	1	obszar wsi Toporzysko – funkcje mieszkalno-usługowe (dz. nr 51)	XIX/105/2008	Bydgoszcz, 14 listopada 2008, Nr 146, poz. 2238	Toporzysko	tereny mieszkalno-usługowe
153	77	1	obszar wsi Czarne Błoto – zabudowa mieszkaniowo-usługowa (dz. nr 27/1-2)	XIX/106/2008	Bydgoszcz, 14 listopada 2008, Nr 146, poz. 2239	Czarne Błoto	tereny mieszkalno-usługowe
154	jw.	2	obszar wsi Czarne Błoto – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 44/1)	jw.	jw.	jw.	tereny zabudowy mieszkaniowej
155	jw.	3	obszar wsi Czarne Błoto – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 14/1-4)	jw.	jw.	jw.	tereny zabudowy mieszkaniowej
156	78	1	obszar wsi Gutowo – usługi komercyjne (dz. nr 168/1)	XIX/107/2008	Bydgoszcz, 14 listopada 2008, Nr 146, poz. 2239	Gutowo	tereny usług komercyjnych
157	jw.	2	obszar wsi Gutowo – usługi komercyjne (dz. nr 228/2)	jw.	jw.	jw.	jw.
158	79	1	obszar wsi Czarne Błoto – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 340/10)	XXIV/149/2009	Bydgoszcz, 6 lipca 2009, Nr 69, poz. 1318	Czarne Błoto	tereny zabudowy mieszkaniowej
159	jw.	2	obszar wsi Zławieś Mała – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 104/2 i 108/1-21)	jw.	jw.	Zławieś Mała	jw.
160	jw.	3	obszar wsi Zławieś Mała – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 181/3 i 184/1-4)	jw.	jw.	jw.	jw.
161	jw.	4	obszar wsi Zławieś Mała – zabudowa mieszkaniowa (dz. nr 40/1)	jw.	jw.	jw.	jw.

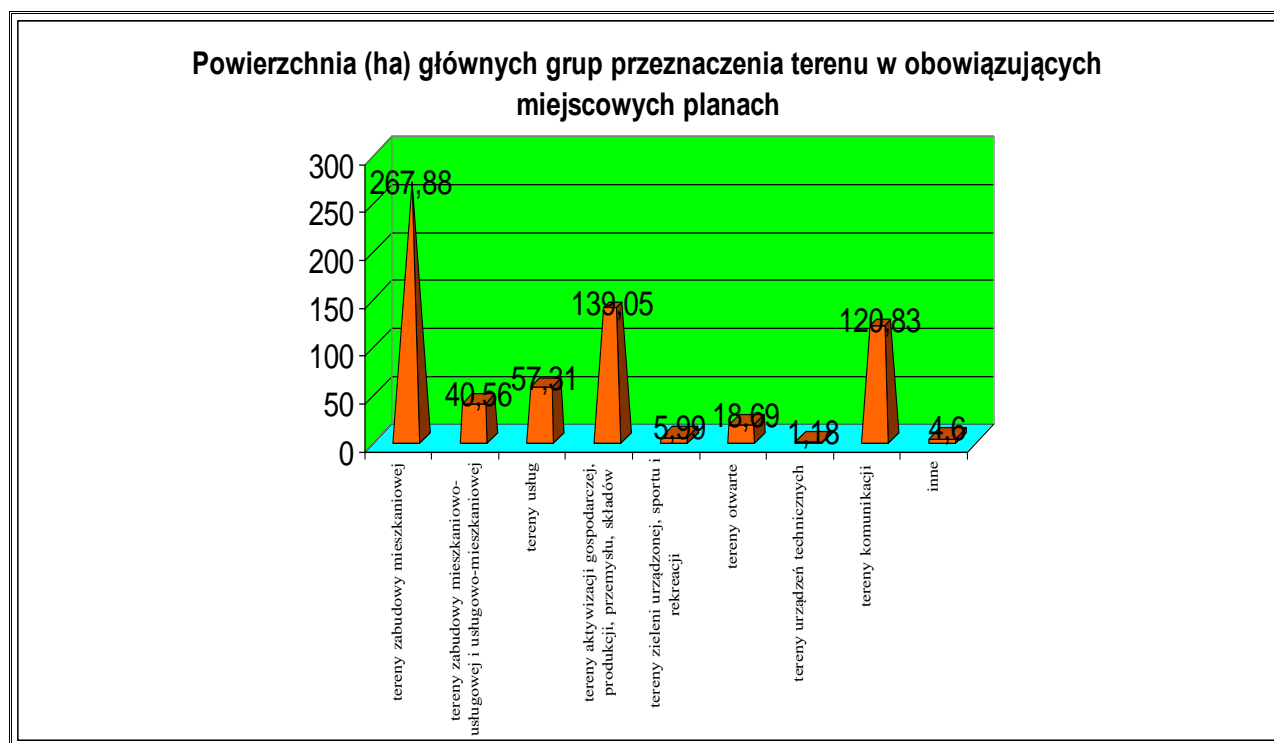
1	2	3	4	5	6	8	9
162	jw.	5	obszar wsi Rozgarty – zabudowa zagrodowa (dz. nr 24)	jw.	jw.	Rozgarty	teren zabudowy zagrodowej

Tabela 2 Wykaz planów miejscowych obowiązujących na obszarze gminy Zławień Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska, Edyta Godula, Kamil Sukiennik, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie Dz. Urz. Woj. Toruńskiego i Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego.

Z analizy powyższych dokumentów planistycznych wynika, że w ostatnich latach plany sporządzano na potrzeby rozwoju następujących funkcji:

- mieszkalnictwo (głównie zagrodowe i jednorodzinne),
- aktywność gospodarcza,
- nieuciążliwa działalność gospodarcza, w tym głównie o profilu usługowym wraz z towarzyszącą infrastrukturą techniczną i społeczną.

Rysunek 3 Główne grupy przeznaczenia terenu występujące w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Źródło: Hanna Czajkowska, Kamil Sukiennik, Rafał Lucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie analiz własnych wykonanych na podstawie Dz. Urz. Woj. Toruńskiego i Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego.

Poniżej zamieszczono uogólniony przez autorów studium (uogólnione ze względu na brak standaryzacji uchwalonych planów miejscowych tj. np. oznaczenie M w różnych planach oznacza: *mieszkalnictwo, zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z usługami lub zabudowę mieszkaniowo – usługową*) wykaz przeznaczenia terenów w obowiązujących planach miejscowych. Na załączniku graficznym tereny są oznaczone symbolem zgodnym z występującym na załączniku do oryginalnej uchwały, zaś oznaczenia barwne są zgodne z uogólnionym przeznaczeniem podstawowym.

Lp.	Uogólnione przeznaczenie podstawowe	Powierzchnia [ha]
1	Ogrodnictwo z zabudową mieszkaniową	2,59
2	Tereny zabudowy zagrodowej	74,47
3	Tereny mieszkalnictwa jednorodzinnego	188,35
4	Tereny mieszkalnictwa wielorodzinnego	2,47
5	Tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej	31,7
6	Tereny zabudowy usługowo - mieszkalnej	8,86
7	Tereny usług	36,05
8	Tereny usług komercyjnych	19,97

9	Tereny usług publicznych	1,29
10	Tereny obsługi rolnictwa	1,28
11	Tereny przemysłowo - usługowe	1,69
12	Tereny produkcji, składów, magazynów	2,12
13	Tereny aktywizacji gospodarczej	133,96
14	Tereny powierzchniowej eksploatacji kruszywa	4,22
15	Tereny sportu i rekreacji	2,92
16	Tereny zieleni publicznej	3,07
17	Lasy	13,87
18	Wody	4,82
19	Tereny ujęć wód	0,15
20	Tereny oczyszczalni ścieków	0,91
21	Tereny przepompowni ścieków	0,1
22	Tereny energetyki	0,02
23	Tymczasowy sposób zagospodarowania i użytkowania	0,38
24	Urządzenia obsługi komunikacji	3,1
25	Tereny komunikacji drogowej	117,26
26	Tereny komunikacji pieszej	0,48

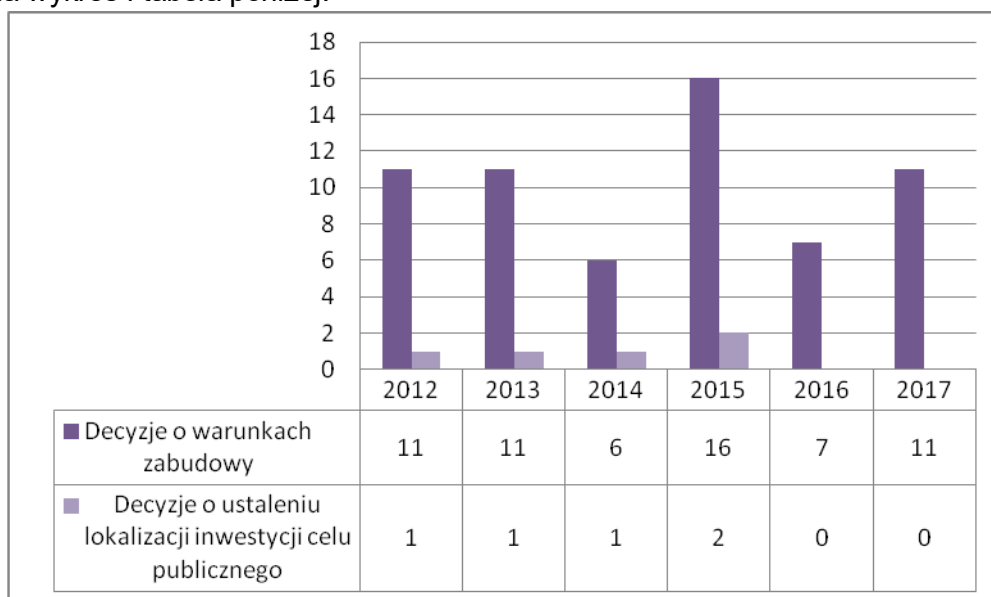
Tabela 3 Wykaz uogólnionego przeznaczenia podstawowego występującego w obowiązujących planach miejscowych na obszarze gminy Zławieś Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska, Kamil Sukiennik, Rafał Lucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie analiz własnych wykonanych na podstawie Dz. Urz. Woj. Toruńskiego i Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego.

Decyzje administracyjne

Na przełomie lat 2012 – 2017 dla miejscowości Pędzewo zostało wydanych łącznie 67 decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Najwięcej decyzji wydano w 2015 roku, kiedy to liczba decyzji o warunkach zabudowy wyniosła 16, a decyzji dot. celu publicznego 2. Najmniej decyzji wydano w roku 2014 i 2016. Liczbę wydanych decyzji w miejscowości Pędzewo w poszczególnych latach 2012-2017 przedstawia wykres i tabela poniżej.

Na przełomie lat 2010 – 2014 dla miejscowości Cichoradz zostało wydanych łącznie 15 decyzji o warunkach zabudowy.

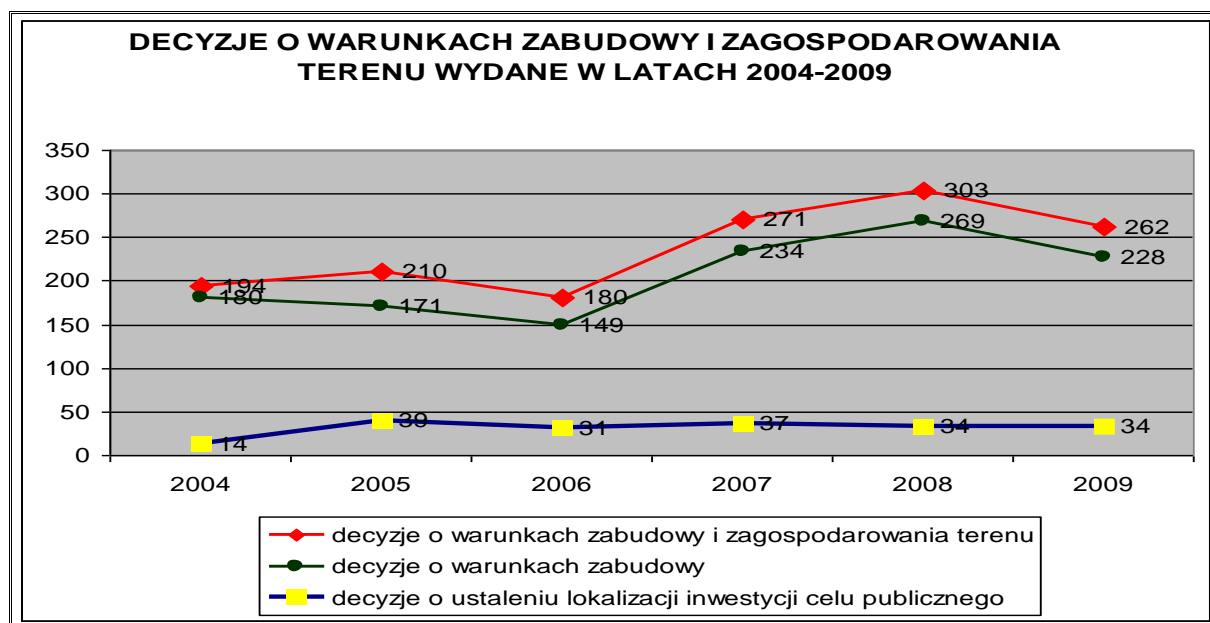
Na przełomie lat 2010 – 2014 dla miejscowości Siemień zostało wydanych łącznie 31 decyzji o warunkach zabudowy.

Spośród wydanych decyzji o warunkach zabudowy w miejscowości Cichoradz i Siemień przeważała zabudowa mieszkaniowa oraz zabudowa zagrodowa.

Na przełomie lat 2004 – 2009 ogółem wydano 1419 decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, z czego prawie 87 % stanowiły decyzje o warunkach zabudowy. Jak wynika z aktualnego zagospodarowania terenu nieco ponad 2 % to tereny zabudowane.

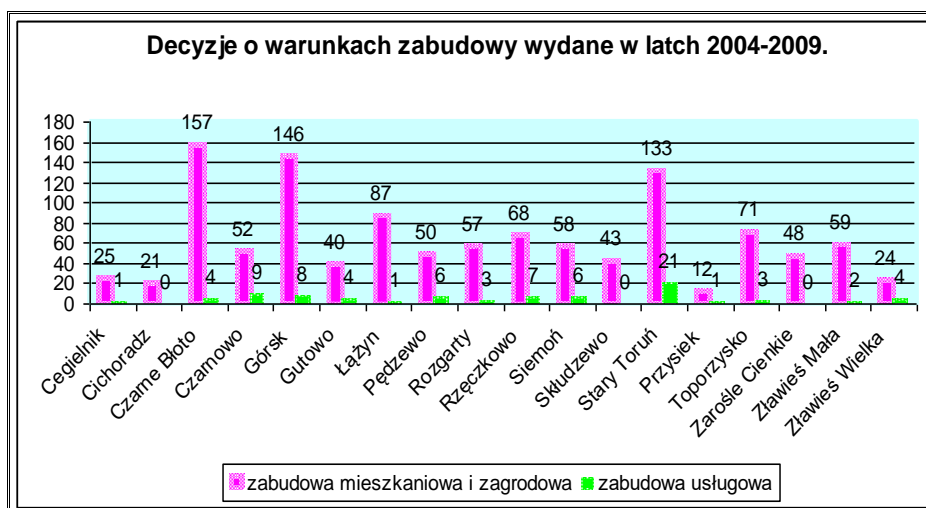
Biorąc pod uwagę powyższe oraz obowiązujące przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy wymagania rozporządzenia, jest to liczba dosyć wysoka.

Rysunek 4 Dynamika wydawanych decyzji w latach 2004-2009.

Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych UG Zławieś Wielka.

Najwięcej decyzji wydano w sołectwach położonych w sąsiedztwie Torunia lub posiadających dogodny dojazd do tego miasta i jednocześnie posiadających powierzchniowo niewiele planów miejscowych tj. Czarnym Błocie, Starym Toruniu, Górsku, Zaroślu Cienkim. Dość zaskakująco wysokie są też liczby decyzji w niektórych miejscowościach rolniczych tj. w Łążyń, Siemoniu, Rzęczkowie. Tu jednak wysoka liczba decyzji spowodowana jest głównie rozdrobnieniem rolnictwa i co za tym idzie wysokim w 2004 roku odsetkiem pozwoleń na zabudowę gospodarczą.

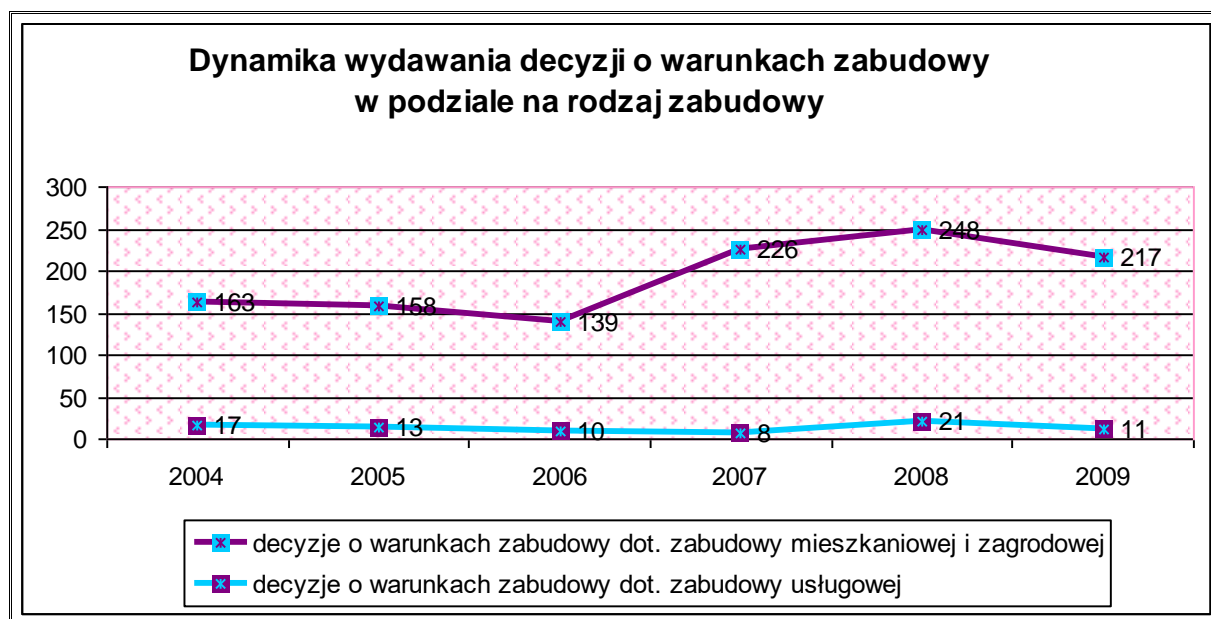

Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych UG Zławieś Wielka.

Rysunek 5 Struktura decyzji o warunkach zabudowy wydawanych w latach 2004-2009 w podziale na sołectwa.

W powyższym wykresie jako zabudowę mieszkaniową i zagrodową traktowano także funkcje towarzyszące zabudowie mieszkaniowej i zagrodowej.

Spośród wydanych decyzji o warunkach zabudowy przeważała zabudowa mieszkaniowa i gospodarcza (ogółem w latach 2004-2009 wydano 1159 decyzji dla zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej) przy znacznie niższym udziale zabudowy usługowej (w analizowanym okresie wydano zaledwie 79 decyzji o warunkach zabudowy dotyczących inwestycji usługowych). Analizując jednak wydane decyzje pod kątem czasu należy zaznaczyć, że w roku 2004 przeważały decyzje o warunkach zabudowy dotyczące zagród rolniczych/zabudowy zagrodowej, co najprawdopodobniej było związane z dostosowywaniem gospodarstw polskich do prawa UE (np. budowa płyt gnojowych), podczas gdy decyzje na pozostałe obiekty plasowały się dużo niżej. Poniższy wykres obrazuje rysujące się w ostatnich latach trendy w gospodarce przestrzennej i budownictwie tj. dynamiczny rozwój zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej, przy relatywnie niskim sektorze usług lokowanym dzięki decyzjom o warunkach zabudowy.

Rysunek 6 Trendy w budownictwie na podstawie decyzji wydawanych w latach 2004-2009.

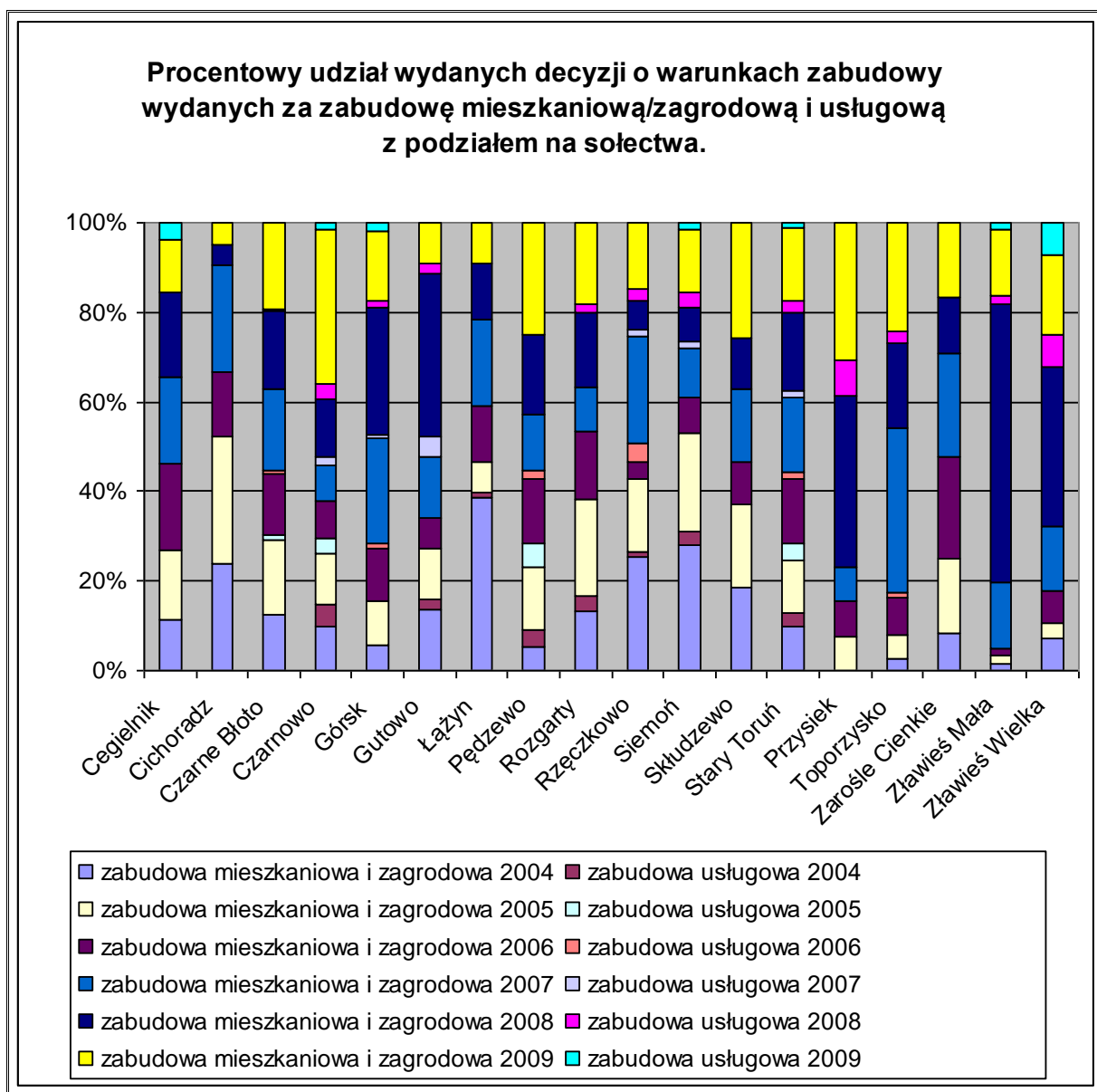
Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych UG Zławieś Wielka.

Stosunek decyzji o warunkach zabudowy wydanych na poszczególne typy zabudowy obrazuje tendencje w samoistnym kształtowaniu się aktualnych funkcji poszczególnych sołectw, i tak:

- sołectwa z przewagą lub wysokim wskaźnikiem zabudowy mieszkaniowej tj. Cegielnik, Czarne Błoto, Górsk, Rozgarty, Stary Toruń, Przysiek, Toporzysko Zarośle Cienkie – to miejsca nowego trendu osiedlania się osób z Torunia i Bydgoszczy;
- sołectwa z wysokim wskaźnikiem zabudowy usługowej tj. Czarnowo, Pędzewo, Stary Toruń, Przysiek Zławieś Wielka i Zławieś Mała – to miejsca korzystnie położone ze względów komunikacyjnych (przeważnie przy głównych trasach) predysponujące do roli ośrodków wielofunkcyjnych.

Zaznaczyć w tym miejscu można, iż lokalizowanie nowej zabudowy mieszkaniowej w znaczący sposób dotyczy budynków mieszkalnych jednorodzinnych. Rzadko lokowana jest nowa zabudowa zagrodowa. Decyzje, które dotyczą tej ostatniej w przeważającej większości dotyczą posadowienia dodatkowych budynków gospodarczych, nowych garaży, stodół, obór,

płat obornikowych w już istniejącej zabudowie zagrodowej. Potwierdza to wyartykułowany powyżej pogląd, jakoby tereny gminy Zławieś Wielka, były szczególnie atrakcyjnym kierunkiem migracji i pożądanym miejscem osiedlania się mieszkańców sąsiadujących bezpośrednio z terenem gminy miast: Torunia i Bydgoszczy.

W powyższym wykresie jako zabudowę mieszkaniową i zagrodową traktowano także funkcje towarzyszące zabudowie mieszkaniowej i zagrodowej

Rysunek 7 Struktura decyzji wydanych w latach 2004-2009.

Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych UG Zławieś Wielka.

	zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa 2004	zabudowa usługowa 2004	zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa 2005	zabudowa usługowa 2005	zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa 2006	zabudowa usługowa 2006	zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa 2007	zabudowa usługowa 2007	zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa 2008	zabudowa usługowa 2008	zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa 2009	zabudowa usługowa 2009
Cegielnik	3	0	4	0	5	0	5	0	5	0	3	1
Cichoradz	5	0	6	0	3	0	5	0	1	0	1	0
Czarne Błoto	20	0	27	2	22	1	29	0	28	1	31	0
Czarnowo	6	3	7	2	5	0	5	1	8	2	21	1
Górszk	9	0	15	0	18	2	36	1	44	2	24	3
Gutowo	6	1	5	0	3	0	6	2	16	1	4	0
Łążyn	34	1	6	0	11	0	17	0	11	0	8	0
Pędzewo	3	2	8	3	8	1	7	0	10	0	14	0
Rozgarty	8	2	13	0	9	0	6	0	10	1	11	0
Rzęczkowo	19	1	12	0	3	3	18	1	5	2	11	0
Siemoń	18	2	14	0	5	0	7	1	5	2	9	1
Skłudzewo	8	0	8	0	4	0	7	0	5	0	11	0
Stary Toruń	15	5	18	6	22	2	26	2	27	4	25	2
Przysiek	0	0	1	0	1	0	1	0	5	1	4	0
Toporzysko	2	0	4	0	6	1	27	0	14	2	18	0
Zarośle												
Cienkie	4	0	8	0	11	0	11	0	6	0	8	0
Zławieś Mała	1	0	1	0	1	0	9	0	38	1	9	1
Zławieś Wielka	2	0	1	0	2	0	4	0	10	2	5	2

Tabela 4 Wydane decyzje o warunkach zabudowy w latach 2004-2009.

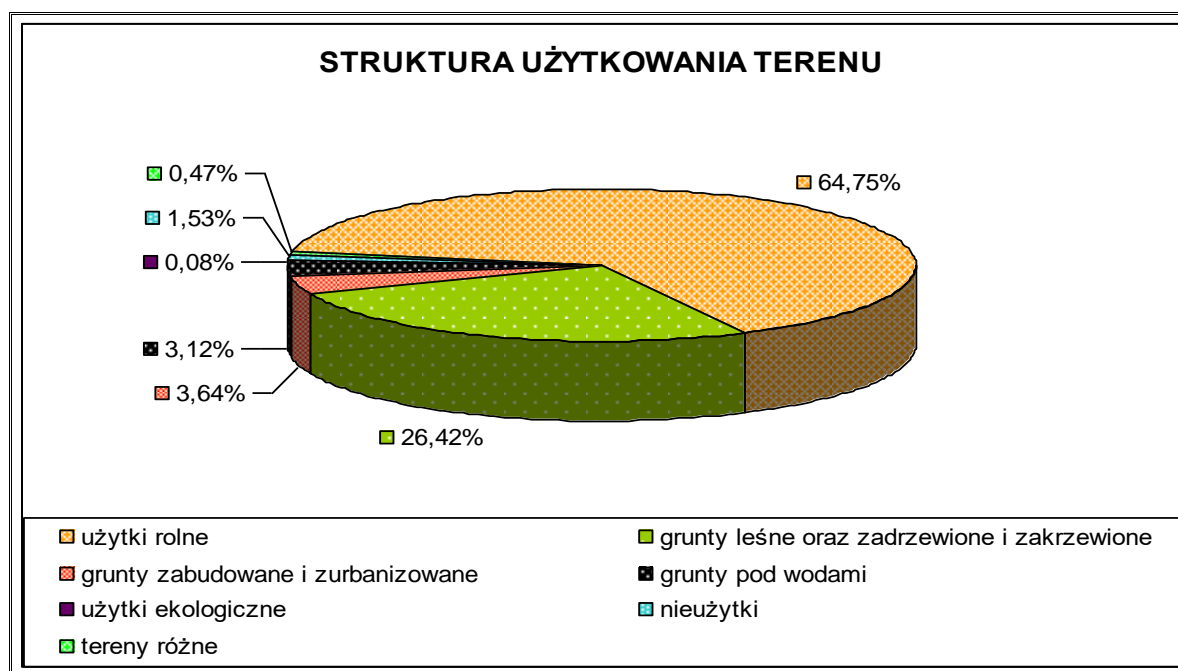
Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych UG Zławieś Wielka.

Biorąc pod uwagę w/w dane i odnosząc do obszaru zmiany Studium, należy zauważyć następujące trendy:

- sukcesywny wzrost liczby wydawanych decyzji dla zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej w miejscowości Czarnowo;
- stały poziom liczby wydawanych decyzji dla zabudowy usługowej w miejscowości Czarnowo;
- wzrost liczby wydawanych decyzji dla zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej w miejscowości Toporzysko do 2007 roku;
- spadek liczby wydawanych decyzji w miejscowości Toporzysko, począwszy od 2007 roku, ze względu na sukcesywne obejmowanie obszaru miejscowości miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

2.2. DOTYCHCZASOWE ZAGOSPODAROWANIE I UZBROJENIE TERENÓW

Znaczna część obszaru gminy została przekształcona w wyniku działalności człowieka. Na tereny zurbanizowane składają się przede wszystkim tereny zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej, ciągi komunikacyjne oraz sieci infrastruktury technicznej. Jednak nadal nieco ponad 96% obszaru gminy to tereny otwarte, wolne od zabudowy i przekształceń.

Rysunek 8 Struktura użytkowania terenu, rok 2010.

Źródło: Hanna Czajkowska, Kamila Kociubowska, Rafał Lucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych z GUGiK.

Użytki rolne (głównie własność osób fizycznych) zajmują prawie 65% terenu gminy, z czego prawie 73% to grunty orne, ponad 18% to łąki, a pozostałe 9% zajmują pastwiska, grunty rolne zabudowane, sady oraz grunty pod stawami i rowami. Ponad 26% powierzchni terenu (4 701 ha) zajmują grunty leśne, zadrzewienia i zakrzaczenia, stanowiące przede wszystkim własność Skarbu Państwa; grunty zabudowane i zurbanizowane zajmują powierzchnię 647 ha, co stanowi 3,6% powierzchni gminy. Pozostałe ponad 5% obszaru gminy

zajmują nieużytki (ponad połowa znajduje się w rękach prywatnych właścicieli) oraz użytki ekologiczne i tereny różne w całości należące do Skarbu Państwa.

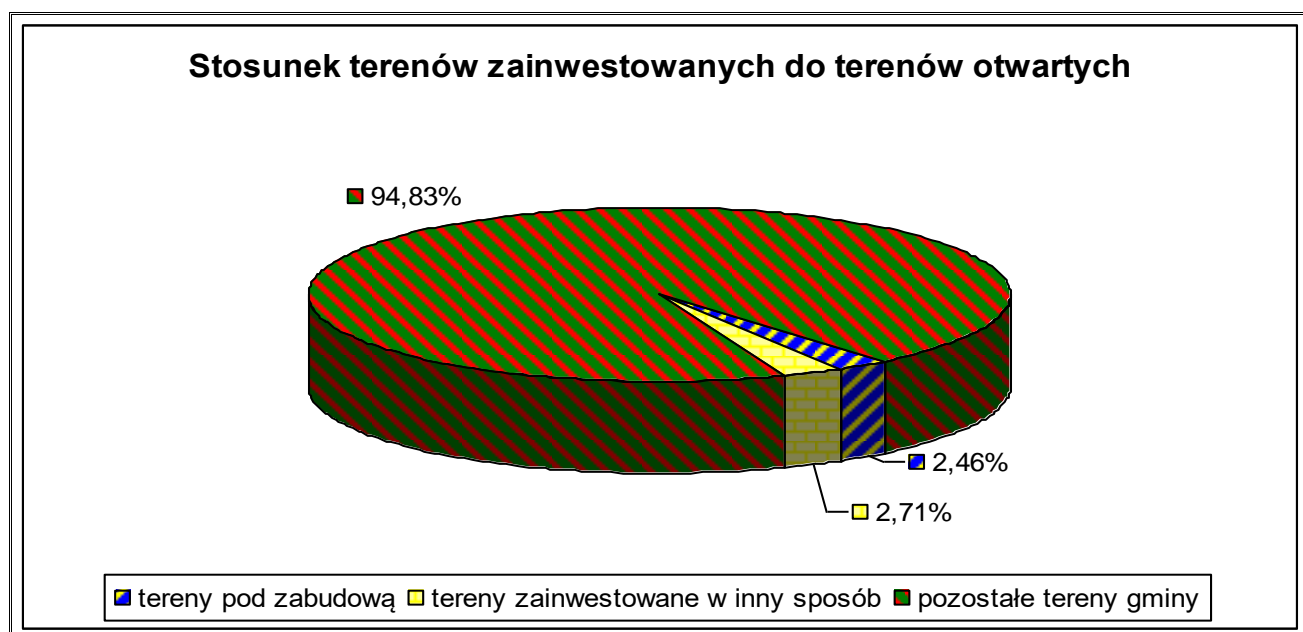
Szczegółowe dane odnośnie struktury własności i użytkowania terenu przedstawia załączona tabela.

I.p.	Rodzaj	Wyszczególnienie	Powierzchnia [ha]
1	użytki rolne	grunty orne	8378
2		sady	107
3		łąki	2110
4		pastwiska	514
5		grunty rolne zabud.	264
6		grunty pod stawami	13
7		grunty pod rowami	133
8		RAZEM użytki rolne	11519
9	grunty leśne oraz zadrz. i zakrz.	lasy	4314
10		gr. zadrz. z zakrz.	387
11		RAZEM grunty leśne oraz zadrz. i zakrz.	4701
12	grunty zabudowane i zurbanizowane	tereny mieszk.	162
13		tereny przemysł.	7
14		inne tereny zabud.	4
15		zurb. tereny niezabud.	4
16		tereny rekr. wypoczynk.	9
17		drogi	428
18		tereny kolejowe	14
19		inne tereny komunik.	19
20		użytki kopalne	0
21		RAZEM grunty zabudowane i zurbanizowane	647
22	grunty pod wodami	morskimi wewn.	0
23		powierzchn. płynącymi	551
24		powierzchn. stojącymi	4
25		RAZEM grunty pod wodami	555
26	użytki ekologiczne		14
27	nieużytki		272
28	tereny różne		83
ogółem			17791

Tabela 5 Formy użytkowania terenu, rok 2010.

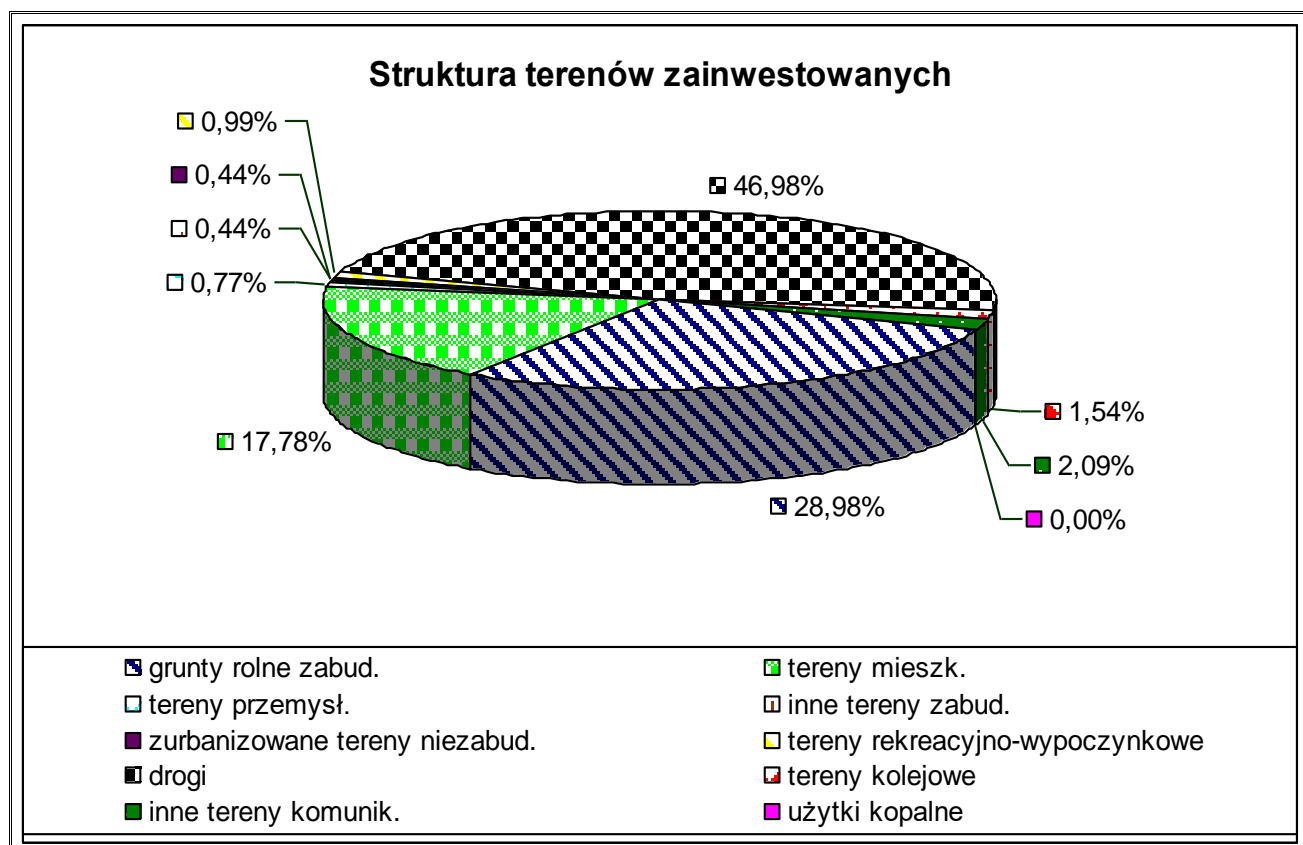
Źródło: Hanna Czajkowska, Kamila Kociubowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych z GUGiK.

Jak wynika z powyższej tabeli największy udział procentowy w powierzchni gminy mają użytki rolne, które zajmują prawie 65% powierzchni gminy; tereny związane z zabudową zajmują 437 ha (tereny rolne zabudowane, tereny mieszkaniowe, tereny przemysłowe, inne tereny zabudowane), co stanowi 2,46% powierzchni gminy. Świadczy to o dużych rezerwach terenowych do potencjalnego zainwestowania.

Rysunek 9 Stosunek terenów zainwestowanych do terenów otwartych, rok 2010.

Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych z GUGiK.

Rysunek 10 Struktura terenów zainwestowanych, rok 2010.

Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych z GUGiK.

Zachodzące zmiany gospodarcze przyspieszają przekształcenia wiejskich gmin graniczących z dużymi miastami w obszary ich aglomeracji. Proces ten w ostatnich latach znalazł swoje odzwierciedlenie również w gminie Zławieś Wielka, gdzie znaczne obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej zostały przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową i działalność gospodarczą. Zławieś Wielka podlega procesowi wpisywania się w strukturę funkcjonalno – przestrzenną aglomeracji toruńsko-bydgoskiej.

2.2.1. Tereny mieszkaniowe – stan mieszkalnictwa

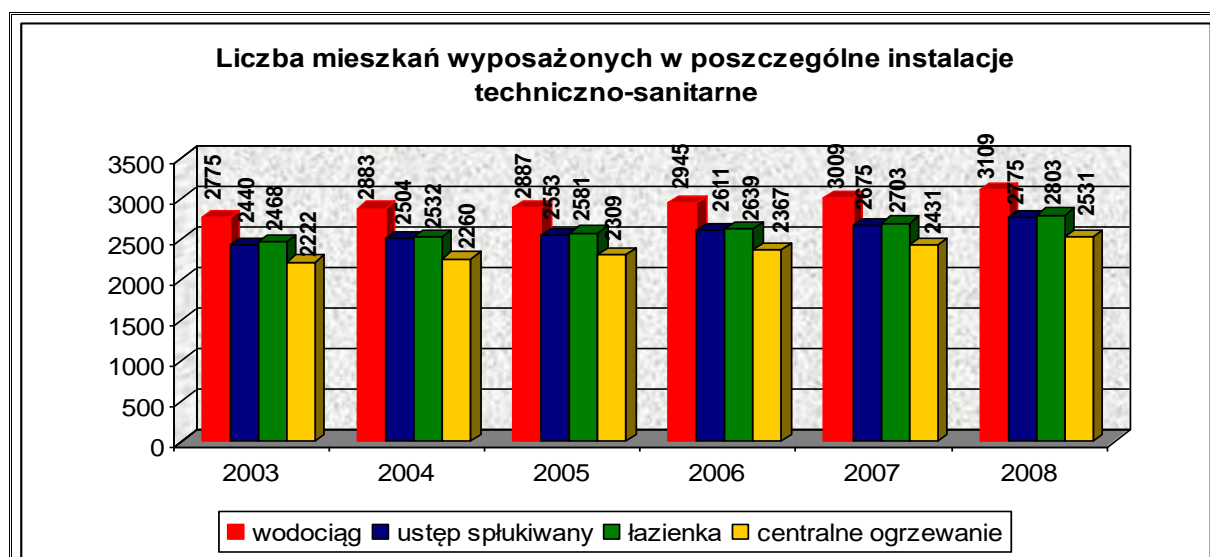
Ogólnodostępne dane odnośnie stanu gospodarki mieszkaniowej na terenie gminy Zławieś Wielka pochodzą w zależności od szczegółowości informacji z roku 2007 i 2008. W odniesieniu do lat poprzednich zasoby mieszkaniowe systematycznie zwiększają się, w ciągu: trzech lat (od 2005r.do 2008r.) wybudowano 222 mieszkania, dwóch lat (od 2006r. do 2008r.) wybudowano 164 mieszkań, jednego roku (od 2007r. 2008r.) wybudowano 100 mieszkań (w 2008r., na terenie gminy było 3 279 mieszkań). Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania wynosiła w 2008 r. 23,6 m²/1 osobę, z kolei przeciętna powierzchnia jednego mieszkania to 86,0 m². Z dostępnych danych, aktualnych na 2007r. wynika, iż zdecydowaną większość stanowią mieszkania będące własnością osób fizycznych, stanowiące aż 86,5% ogółu. Zasoby spółdzielni mieszkaniowych wynoszą 7,9 % ogólnej liczby mieszkań w gminie, natomiast gminne (komunalne) zaledwie 2,4 %.

Zasoby mieszkaniowe	2003	2004	2005	2006	2007
zasoby gminne (komunalne)	77	77	77	77	76
zasoby spółdzielni mieszkaniowych	250	250	263	263	254
zasoby zakładów pracy	114	114	97	97	87
zasoby osób fizycznych	2 491	2 555	2 608	2666	2750
zasoby pozostałe	12	12	12	12	12
zasoby ogółem	2 944	3 008	3 057	3115	3179

Tabela 6 Zasoby mieszkaniowe według rodzaju własności.

Źródło: Kamila Kociubowska, Rafał Łucki, Łukasz Łucki na podstawie GUS BDR.

Mieszkania charakteryzują się wysokim stopniem wyposażenia w instalacje techniczno-sanitarne. Aż (dane z 2008r.) 94,8 % mieszkań jest zwodociągowanych, w 85,5 % znajduje się łazienka i ponad 77 % posiada centralne ogrzewanie. W okresie trzech lat, od 2003 do 2005 roku wzrost liczby mieszkań z wyposażeniem w instalację techniczno-sanitarną był zbliżony do liczby mieszkań nowo wybudowanych.

Rysunek 11 Mieszkania wyposażone w instalacje techniczno-sanitarne.

Źródło: Kamila Kociubowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz, na podstawie GUS BDR.

Rozwój budownictwa na terenie gminy Zławieś Wielka opiera się przede wszystkim na budowie domów jednorodzinnych dla ludności miejscowej i migracyjnej z Bydgoszczy i Torunia. Od końca roku 2003 dynamiczny rozwój budownictwa mieszkaniowego dla osób fizycznych zahamował całkowicie rozwój mieszkalnictwa pozostałych form własności. Od roku 2004 mieszkania oddane do indywidualnego użytkowania stanowią 100 % wszystkich oddanych mieszkań. W 2003 roku wybudowano 24 mieszkania należące do zasobów spółdzielczych, nie powstały z kolei żadne nowe mieszkania zakładowe lub komunalne. Ogólny przyrost liczby mieszkań w latach 2003- 2008 obrazuje poniższa tabela.

	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Liczba mieszkań	2944	3008	3057	3115	3179	3279

Tabela 7 Mieszkania oddane do użytkowania.

Źródło: Kamila Kociubowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie GUS BDR.

2.2.2. Tereny usługowo – produkcyjne

Obiekty spełniające usługi w sferze społecznej: administracji, oświaty, nauki, kultury, zdrowia itp. zlokalizowane są przede wszystkim w ośrodku gminnym tj. Złejwsi Wielkiej, w jednostkach pomocniczych, jakimi są Rzęczkowo i Górsk, a także w innych większych lokalnych ośrodkach usługowych: w Czarnym Błocie, Czarnowie, Łążynie, Siemoniu i Przysieku.

Funkcje usługowo-produkcyjne rozwijają się przeważnie wzdłuż drogi krajowej Nr 80 od Przysieka do Czarnowa. Największe skupienie podmiotów gospodarczych znajduje się Górsku, Złejwsi Wielkiej, Przysieku, Siemoniu. Natomiast najsłabiej gospodarczo rozwijają się sołectwa Cegielnik, Gutowo i Skłudzewo.

Działalność gospodarcza na terenie gminy prowadzona jest przez 802 zarejestrowane podmioty gospodarki narodowej, z czego 788 należy do sektora prywatnego, a 14 do sektora publicznego. Liczba jednostek gospodarczych w przeciągu czterech lat, od 2003 do 2006 roku, ulegała zmianie. W roku 2004 zarejestrowano o 30 mniej podmiotów gospodarki narodowej niż w roku 2003 (748 podmiotów). W kolejnych latach liczba tych jednostek systematycznie wzrastała; w roku 2004 było ich 718, w roku 2005 już 780.

Podział podmiotów gospodarki narodowej według sekcji przedstawia się następująco:

sekcja	rok						
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
sekcja A- rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo	84	61	68	72	71	73	71
sektor publiczny	0	0	0	0	0	0	0
sektor prywatny	84	61	68	72	71	73	71
sekcja B- górnictwo i wydobywanie	3	3	3	3	3	3	3
sektor publiczny	0	0	0	0	0	0	0
sektor prywatny	3	3	3	3	3	3	3
sekcja C- przetwórstwo przemysłowe	0	0	0	1	b.d.	b.d.	1
sektor publiczny	0	0	0	0	b.d.	b.d.	0
sektor prywatny	0	0	0	1	b.d.	b.d.	1
sekcja D- wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną itp.	70	71	75	79	78	79	84
sektor publiczny	0	0	0	0	0	0	0
sektor prywatny	70	71	75	79	78	79	84
sekcja E- dostawy wody, gospodarowanie ściekami i odpadami, działalność związana z rekultywacją	1	1	1	1	1	1	2
sektor publiczny	0	0	0	0	0	0	0
sektor prywatny	1	1	1	1	1	1	2
sekcja F- budownictwo	88	78	79	102	129	145	139
sektor publiczny	0	0	0	0	0	0	0
sektor prywatny	88	78	79	102	129	145	139
sekcja G- handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów samochodowych i motocykli	251	237	248	244	254	263	279
sektor publiczny	0	0	0	0	0	0	0
sektor prywatny	251	237	248	244	254	263	279
sekcja H- transport i gospodarka magazynowa	21	23	25	21	22	24	26
sektor publiczny	0	0	0	0	0	0	0
sektor prywatny	21	23	25	21	22	24	26
sekcja I- działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	59	59	61	61	61	65	75
sektor publiczny	0	0	0	0	0	0	0
sektor prywatny	59	59	61	61	61	65	75
sekcja J- informacja i komunikacja	21	22	27	29	35	36	36
sektor publiczny	0	0	0	0	0	0	0
sektor prywatny	21	22	27	29	35	36	36
sekcja K- działalność finansowa i ubezpieczeniowa	75	83	86	84	92	101	116
sektor publiczny	2	2	1	1	1	1	1
sektor prywatny	73	81	85	83	91	100	115
sekcja L- działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	2	2	2	3	6	6	7
sektor publiczny	2	2	2	2	2	2	2
sektor prywatny	0	0	0	1	4	4	5
sekcja M- działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	16	16	16	20	21	22	26
sektor publiczny	9	9	9	10	11	12	12
sektor prywatny	7	7	7	10	10	10	14
sekcja N- działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	13	17	21	27	30	37	46
sektor publiczny	1	1	1	1	1	0	0
sektor prywatny	12	16	20	26	29	37	46
sekcja O- administracja publiczna i obrona narodowa, obowiązkowe zabezpieczenie społeczne	44	45	48	55	57	64	64
sektor publiczny	0	0	0	0	1	2	2
sektor prywatny	44	45	48	55	56	62	62

Tabela 8 Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze REGON według sekcji PKD 2004.

Źródło: Źródło: Kamila Kociubowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS, 2003 – 2009.

Przewaga sektora prywatnego zaznacza się w roku 2009 we wszystkich sekcjach. Do 2008 roku wyjątek stanowiła sekcja M (działalność profesjonalna, naukowa i techniczna), gdzie występowała minimalna przewaga sektora publicznego nad prywatnym lub równowaga w liczbie podmiotów sektora publicznego i prywatnego.

2.2.3. Tereny zieleni

Na terenie gminy Zławieś Wielka znajduje się 7 parków podworskich o łącznej powierzchni 20,1ha. Parki te, wchodzące w skład zespołów pałacowo-parkowych, zlokalizowane są w następujących miejscowościach: Przysiek, Skłudzewo, Cichoradz, Zarośle Cienkie, Borek, Gierkowo i Rzęczkowo.

W miejscowościach: Cegielniku, Cichoradzu, Czarnym Błocie, Czarnowie, Górsku, Gutowie, Łążynie, Łążyńku, Rzęczkowie, Siemoniu, Toporzysku, Zaroślu Cienkim, Złejwsi Małej oraz Złejwsi Wielkiej znajdują się ponadto cmentarze. Część z nich jest nieczynna.

2.2.4. Infrastruktura techniczna gminy

Na terenie gminy Zławieś Wielka nie ma stacji 110/15 kV. Gmina zasilana jest z dwóch stacji elektroenergetycznych (GPZ): GPZ Przysiek i GPZ Chełmża, a w przypadkach awaryjnych z GPZ Unisław. Przez teren gminy przebiegają napowietrzne linie krajowego i wojewódzkiego systemu energetycznego 110 kV i 220 kV.

Obiektami infrastruktury komunalnej na terenie gminy są: gminne składowisko odpadów komunalnych Łążyn oraz dwie oczyszczalnie ścieków: Toporzysko (obsługuje miejscowości: Zławieś Wielka, Zławieś Mała, Toporzysko, Czarnowo), Górsk (obsługuje miejscowość Górsk). Miejscowości: Rozarty, Przysiek, Stary Toruń – obsługiwane wcześniej przez oczyszczalnię w Rozgartach aktualnie obsługuje oczyszczalnia w Toruniu. Poza zasięgiem kanalizacji sanitarnej jest pozostała część gminy (tj. miejscowości: Cegielnik, Cichoradz, Gierkowo, Gutkowo, Łążyn, Pędzewo, Rzęczkowo, Skłudzewo, Zarośle Cienkie). Obecnie prowadzone są prace wodno-kanalizacyjne dla miejscowości Zławieś Mała, Toporzysko, Skłudzewo, Rzęczkowo i Gierkowo.

System zaopatrzenia w wodę gminy Zławieś Wielka oparty jest na sześciu stacjach ujmowania i uzdatniania wody: Siemoń, Łążyn, Zławieś Mała, Przysiek, Pędzewo, Górsk oraz 6 wodociągach: *Siemoń* (obejmuje wsie: Siemoń, Cichoradz, Rzęczkowo, Zarośle Cienkie, oraz część sołectwa Łążyn i Skłudzewo) *Łążyn* (obejmuje wieś Łążyn), *Zławieś Mała* (obejmuje wsie: Zławieś Mała, Zławieś Wielka, Toporzysko, Czarnowo, Pędzewo), *Przysiek* (obejmuje wsie: Przysiek, Rozgarty, Stary Toruń, Czarne Błoto, oraz część wsi Cegielnik), *Pędzewo* (obejmuje wsie: Gutowo oraz część wsi Górsk), *Górsk* (obejmuje wieś Górsk).

Przez obszar gminy nie przebiegają tranzytowe gazociągi wysokiego ciśnienia. Gmina Zławieś Wielka nie posiada także rozdzielczej sieci gazowej.

Potrzeby ciepłe gminy zabezpieczane są w oparciu o źródła indywidualne (kotłownie wbudowane, piece stałopalne, ogrzewanie elektryczne akumulacyjne, ogrzewanie kominkowe).

2.3. WNIOSKI MIESZKAŃCÓW DO ZMIANY STUDIUM

Dla terenu objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, nie wpłynęły żadne wnioski od mieszkańców gminy.

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, dla terenu objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka

z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz dla terenu objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka.

Ze względu na konieczność powtórzenia procedury sporządzania niniejszego studium dwukrotnie zebrano wnioski na podstawie art.11 pkt 1) ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 roku Nr 80 poz. 717 z późniejszymi zmianami). Łącznie od osób prywatnych wpłynęło 193 wnioski. Największe zainteresowanie właścicieli (lub władających) działek nowym przeznaczeniem występuje w sołectwach: Czarne Błoto i Górsk. Nieco niższe zaś w: Czarnowie, Starym Toruniu, Toporzysku i Zaroślu Cienkim. We wszystkich wyżej wymienionych sołectwach przeważały wnioski na zabudowę mieszkaniową.

Najmniej wniosków wpłynęło z sołectw o charakterze rolniczym tj.: Cichoradza, Siemonia, Skłudzewa, Cegielnika i Łążyna oraz z Przysieka. Niska ilość wniosków niekoniecznie świadczy o braku zainteresowania zmianą przeznaczenia; w sołectwach rolniczych może dowodzić niskiej świadomości społecznej lub bierności zainteresowanych przy zamianie przeznaczenia, zaś w Przysieku – o spełnionych oczekiwaniach i wymaganiach mieszkańców poprzez obowiązujące plany miejscowe i wydane decyzje administracyjne.

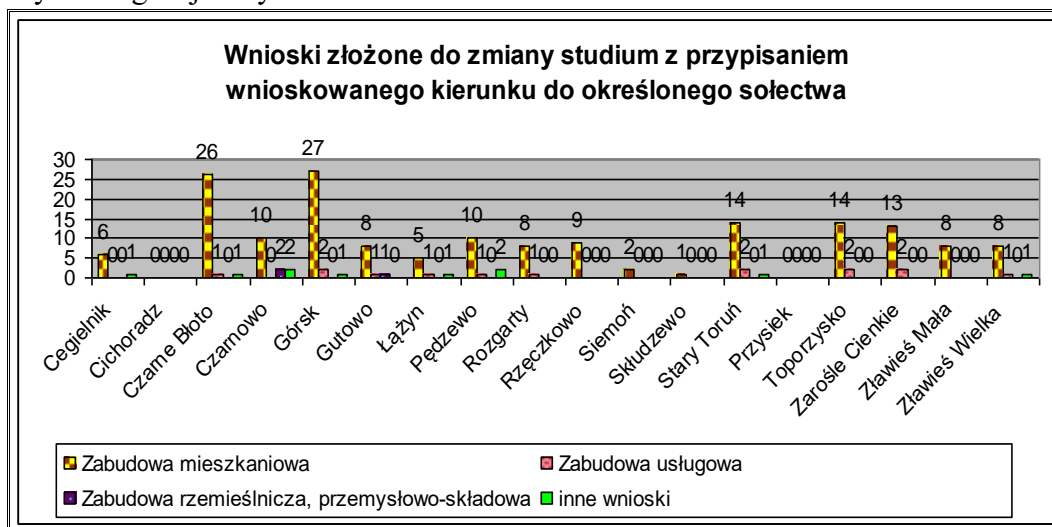
L.p.	Miejscowość / sołectwo	Zabudowa mieszkaniowa	Zabudowa usługowa	Zabudowa rzemieślnicza, przemysłowo-składowa	inne wnioski	Ogółem w sołectwie
1	Cegielnik	6	0	0	1	7
2	Cichoradz	0	0	0	0	0
3	Czarne Błoto	26	1	0	1	27
4	Czarnowo	10	0	2	2	14
5	Górsk	27	2	0	1	30
6	Gutowo	8	1	1	0	10
7	Łążyn	5	1	0	1	7
8	Pędzewo	10	1	0	2	11
9	Rozgarty	8	1	0	0	9
10	Rzęczkowo	9	0	0	0	9
11	Siemoń	2	0	0	0	2
12	Skłudzewo	1	0	0	0	1
13	Stary Toruń	14	2	0	1	17
14	Przysiek	0	0	0	0	0
15	Toporzysko	14	2	0	0	16
16	Zarośle Cienkie	13	2	0	0	15
17	Zławieś Mała	8	0	0	0	8
18	Zławieś Wielka	8	1	0	1	10
Ogółem w gminie						193

Tabela 9 Struktura wniosków osób prywatnych złożonych do zmiany studium.

Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych UG Zławieś Wielka.

Analizując złożone wnioski pod względem rodzaju, rysuje się znaczna przewaga wniosków na zabudowę mieszkaniową (spośród 192 wszystkich wniosków 169 to wnioski na mieszkalnictwo, co stanowi 87,5 % ogółu). Ciekawym zjawiskiem jest również brak

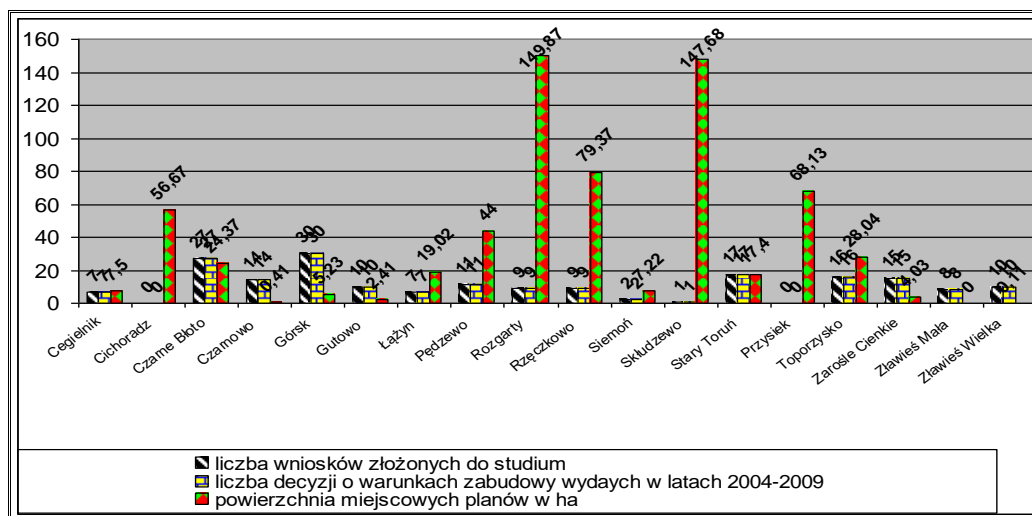
wniosków na zabudowę usługową, rzemieślniczą i przemysłowo – składową w miejscowościach typowo rolniczych: Cichoradzu, Siemoniu, Rzęczkowie, co może świadczyć o stagnacji w tym sektorze.

Rysunek 12 Struktura wniosków osób prywatnych złożonych do zmiany studium.

Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych UG Zławieś Wielka.

Poniżej przedstawiono wykres obrazujący liczbę wniosków osób prywatnych złożonych do zmiany studium na tle wydanych decyzji oraz powierzchni objętej planami miejscowymi w rozbiu na sołectwa.

Rysunek 13 Liczba wniosków osób prywatnych złożonych do zmiany studium na tle wydanych decyzji oraz powierzchni objętej planami miejscowymi w odniesieniu do określonych sołectw.

Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Lucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych UG Zławieś Wielka oraz Dz. Urz. Woj. Toruńskiego i Dz. Urz. Woj. Kujawsko-Pomorskiego.

3. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA, W TYM STANU ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ, WIELKOŚCI I JAKOŚCI ZASOBÓW WODNYCH ORAZ WYMOGÓW OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO (opracowano głównie na podstawie opracowania ekofizjograficznego podstawowego dla gminy Zławieś Wielka)

Obszar objęty zmianą studium inicjowany uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka położony jest w mega regionie Pozaalpejska Europa Środkowa, prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie, podprowincji Pojezierze Wielkopolskie, makroregionie Pojezierze Chełmińsko - Dobrzańskie.

Na podstawie powierzchniowych form geomorfologicznych i budowy geologicznej, materiałów archiwalnych i wizji terenowej konstatuje się, że na terenie zmiany studium występują gliny zwałowe ich zwietrzeliny oraz piaski i żwiry lodowcowe, piaski i żwiry sandrowe.

Teren opracowania znajduje się w obszarze jednolitej części wód podziemnych JCWPd Nr 40 zaliczonych do regionu wodnego Dolnej Wisły. Powierzchnia jednostki wynosi 7539,5 km². System wodonośny jest wielopiętrowy, obok poziomów międzymorenowych obecne są również warstwy wodonośne miocenu, oligocenu i paleocenu.

Znaczna część obszaru objętego zmianą studium zlokalizowana jest w GZWP 141.

Na terenie objętym zmianą studium występują użytki ekologiczne, jednak trasa projektowanej linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo nie przebiega przez nie.

Teren objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz teren objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka zlokalizowany jest w całości na obszarze występowania Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 141 - Zbiornik rzeki dolna Wisła (ID 1303) oraz w całości położony jest poza obszarami objętymi ochroną przyrody. Tereny w/w zmian studium znajdują się w zasięgu jednolitej części wód podziemnych JCWPd Nr 44. Na terenie objętym zmianą studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie odnotowano występowania gleb najwyższych klas bonitacyjnych I-III. Z kolei na terenie objętym zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. występują grunty klasy: RIIIb oraz ŁIII. Obszary zmian studium zlokalizowane są w prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie, makroregionie Pojezierze Chełmińsko - Dobrzańskie oraz mezoregionie - Kotlina Trouńska. Na terenie opracowania występują piaski, żwiry, mady rzeczne oraz torfy i namuły.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, w oparciu o uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz w oparciu o uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego.

Obszar objęty zmianą studium inicjowany uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka położony jest w mega regionie Pozaalpejska Europa Środkowa, prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie, podprowincji Pojezierze Wielkopolskie, makroregionie Pojezierze Chełmińsko - Dobrzańskie.

Obszar objęty zmianą studium inicjowany uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka zlokalizowany jest w całości na obszarze występowania Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 141 - Zbiornik rzeki dolna Wisła (ID 1303) oraz częściowo położony jest poza obszarami objętymi ochroną przyrody. Część obszaru zmiany studium zlokalizowana jest w Obszarze Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego.

3.1. ZASOBY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

Gmina Zławieś Wielka leży w obrębie dwóch mezoregionów: Pojezierza Chełmińskiego, należącego do makroregionu Pojezierze Chełmińsko - Dobrzańskie i Kotliny Toruńskiej, należącej do makroregionu Pradoliny Toruńsko - Eberswaldzkiej. Dane jednostki regionalne znajdują się w Podprowincji Pojezierza Południowobałtyckiego, Prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego (Kondracki, 1988). Przyrodniczą granicę między wyróżnionymi mezoregionami stanowi skarpa. Kotlina Toruńska obejmuje sołectwa znajdujące się w południowej części gminy. Z kolei w obrębie Pojezierza Chełmińskiego znajdują się sołectwa na północ od wspomnianej skarpy: Siemoń, Cichoradz, Skłudzewo, Rzęczkowo, i północny fragment sołectwa Łążyn.

3.1.1. Budowa geologiczna, geomorfologia i rzeźba terenu *Morfogeneza, morfologia*

Obszar gminy znajduje się w granicach zasięgu ostatniego zlodowacenia. W czasie fazy pomorskiej glacjału uformował się odpływ wód fluwioglacjalnych na zachód, dzieląc krajobraz szeroką doliną – pradolina Toruńsko - Eberswaldzka. Pozostałości tej pradoliny odznaczają się w terenie jako pasmo kotlin (częściowo wykorzystywanych przez aktualnie płynące rzeki) oddzielających pojezierza Południowopomorskie i Dobrzańsko-Chełmińskie od Lubuskiego i Wielkopolskiego.

Na terenie gminy Zławieś Wielka znajduje się część Kotliny Toruńskiej, zwanej też Toruńsko-Bydgoską z korytem Wisły (jedna z kotlin w paśmie pradoliny Toruńsko - Eberswaldzkiej), oraz fragment Pojezierza Chełmińskiego (wysoczyzna morenowa).

Kotlina Toruńska rozciąga się na długości ok. 75km od Ciechocinka nad Wisłą a okolicami Nakła, osiągając ok. 20 km szerokości. W jej obrębie przepływa na zachodzie Noteć, a w części wschodniej (gdzie leży Zławieś Wielka) Wisła i dalej Brda. Dawne tarasy pradoliny (aktualnie taras nadzalewowy Wisły) pokrywają pola wydym wykształcone w okresie ostatniego glacjału – także do zaobserwowania na terenie omawianej gminy. Największe formy zlokalizowano w pasie od Rozgartów po Zławieś Wielką (na terenie sołectwa Pędzewo) a także na terenie lasów znajdujących się w północnej części sołectwa Czarnowo. Pola wydym w Kotlinie Toruńskiej należą do największych w kraju, w obrębie pradoliny osiągają również największe rozmiary (maksymalnie do 40m). Są to typowe śródlądowe wydmy paraboliczne, mające charakter pagórków. Na terenie gminy wyróżnia się w tym obszarze zespół Smolnieński z parabolicznymi i wałowymi wydmami, dochodzącymi do 24 m wysokości względnych. Aktualnie porastają je bory sosnowe, w tym rzadkie i wrażliwe na użytkowanie bory suche.

W obrębie kotliny zachodzą dalsze zmiany w rzeźbie terenu. Płynąca przez teren gminy Wisła posiada własne tarasy – zalewowy z Kanałem Dolnym oraz nadzalewowy z Kanałem Górnym, jak również starorzeczka (pas jezior pomiędzy wałami przeciwpowodziowymi).

Pojezierze Chełmińskie (zwane też Wysoczyzną Chełmińską), genetycznie związane ze starszymi od pomorskiego fazami ostatniego zlodowacenia, położone jest na wschód od Doliny Dolnej Wisły, obejmuje północny obszar gminy. Region ten charakteryzują wzniesienia morenowe nie przekraczające 150m n.p.m.. Największe powierzchnie zajmuje morena denna płaska i falista zbudowana z gliny i utworów piaszczysto - glinowych. Ukształtowanie terenu urozmaicają rozcinające powierzchnię doliny i cieki wodne odwadniające obszar wysoczyzny - Rów Łążyński, Rów Bolumiński, Struga Skłudzewska. Jeziora są tu niewielkie. Ze względu na korzystne warunki glebowe (żyźne gleby i związaną z tym intensywną produkcją rolną) na obszarze Pojezierza Chełmińskiego występuje niewiele lasów. Z drugiej strony ze względu na nieprzepuszczalne podłoże, wysoczyznę charakteryzują wadliwe stosunki powietrzno-wodne, wymagające interwencji wodno-melioracyjnych.

Lokalne, kilkusetmetrowe dolinki charakteryzują się intensywnymi procesami denudacyjnymi oraz erozyjnymi (erozja wgłębna). Cieki te tną krawędź skarpy przyczyniając się do jej dalszej erozji, tworząc malownicze doliny i stożki napływowe. Sama skarpa o wysokości 10-15 metrów zbudowana jest z utworów czwartorzędowych.

Wpływy człowieka na ukształtowanie terenu to m.in. wał przeciwpowodziowy ciągnący się wzdłuż Wisły od okolic portu drzewnego w Przysieku. Wał oddziela od siebie obszar starorzeczka (pasmo jezior przybrzeżnych) Wisły od kanału dolnego i sieci rowów melioracyjnych tarasu zalewowego.

Zmiany w rzeźbie terenu spowodowane są też eksploatacją powierzchniową żwiru pomiędzy Górkim i Pędzewem (Pędzewo I), jak również tworzeniem sztucznych zbiorników wodnych (np. prostokątne stawy rybne między Skłudzewem a Rzęczkowo - Doły), kopaniem rowów melioracyjnych.

Rzeźba terenu

Gminę Zławieś Wielka cechuje zróżnicowanie rzeźby terenu (o wyraźnie zaznaczonych jednostkach morfologicznych), na co decydujący wpływ miało ostatnie zlodowacenie (glacjał bałtycki). W krajobrazie zaznacza się to obecnością form dolinnych i związanych z fazami zlodowacenia starszymi od pomorskiej. Rzeźba terenu jest zróżnicowana; deniwelacje terenu sięgają tutaj 70m. Maksymalne wysokości bezwzględne, w obrębie wysoczyzny morenowej znajdującej się w części północnej gminy, przekraczają 90m n.p.m., natomiast deniwelacje terenu w strefie krawędziowej wysoczyzny dochodzą do 40m. Wysokości bezwzględne zmniejszają się ku południu; w południowo-zachodnim obszarze gminy, w obrębie dna doliny Wisły osiągają one najmniejszą wartość 29,5m n.p.m.

Blisko 30% wysoczyzny morenowej znajdującej się w części północnej gminy stanowi morena denna płaska. W miejscowościach Siemoń i Cichoradz znajdują się również fragmenty moreny falistej. Urozmaicenie wysoczyzny morenowej stanowią śródlądowe paraboliczne wydmy piaszczyste, zagłębienia wytopiskowe w obrębie gliny zwałowej i pojedyncze pagórki morenowe. Występują tutaj niewielkie ciek wodne odwadniające teren: Rów Łążyński, Rów Bolumiński i Struga Skłudzewska. Rynny o południowym przebiegu wcinają się na głębokość 5 do 25 m w równinne podłoże. Największa działalność erozyjna zaznacza się w obrębie krawędzi wysoczyzny morenowej, gdzie u wylotu rynien i dolin erozyjnych o południkowym przebiegu i urozmaiconych kształtach tworzą się stożki napływowe.

Część południową stanowi dolina rzeczna, zróżnicowana kilkoma poziomami tarasów: nadzalewowy z Kanałem Górnym i zalewowy z Kanałem Dolnym. Piaszczysto-madowy taras zalewowy (niższy do wysokości 4-6 m) ciągnie się wzdłuż Wisły pasem o zróżnicowanej szerokości, maksymalnie dochodzącym do 4 km. Kolejny taras, nadzalewowy znajduje się na wysokości od 36 do 40m n.p.m. Wytworzyły się tutaj obszerne pola wydymowe, porośnięte borami: sosnowym i mieszanym świeżym. Największe formy zlokalizowano w pasie od Rozgartów po Zławieś Wielką (na terenie sołectwa Pędzewo) a także na terenie lasów znajdujących się w północnej części sołectwa Czarnowo. Wyróżnia się w tym obszarze zespół Smolnieński z parabolicznymi i wałowymi wydymami, dochodzącymi do 24 m wysokości względnych. W obrębie tarasy płatowo występują równiny torfowe i bagienne. Na zachodnich zboczach doliny rzecznej zaznaczają się intensywne spływy osuwiskowe.

Budowa geologiczna

Wysoczyzna morenowa zbudowana jest głównie ze skał plejstocénskich: gliny zwałowej podścielonej serią piasków drobnoziarnistych oraz piasków ze żwirami wodnolodowcowymi. Miejscami występują płyty piasków i mułków kemów, a także płyty iłów i mułków zastoiskowych. Wzdłuż cieków występują namuły piaszczyste z holocenu. Na północ od Łążyna występują plejstocénskie piaski ze żwirami i głazy moren czołowych zlodowacenia północnopolskiego. Charakterystyczne jest też występowanie w obrębie moreny złóż iłów plejstocénskich oraz obniżen wytopiskowych. Te ostatnie wypełnione są głównie osadami mineralnymi lub biogenicznymi (torfami). Utwory powierzchniowe są mało i średnioprzepuszczalne.

Na powierzchni pradoliny występują osady holocénskie: mułki piaski i żwiry rzeczne, piaski eoliczne, a także namuły i torfy. Terasa zalewowa zbudowana jest z madów o miąższości od 0,5 do 3,6 m. Zalegają tu rzeczne utwory piaszczysto-żwirowe o miąższości 3 do 14 m, podścielone plejstocénskimi piaskami i żwirami o miąższości do ponad 20 m. Starorzecza wypełnione są torfami lub namułami.

Terasa nadzalewowa zbudowana jest głównie z mad mułkowo-piaszczystych oraz piasków drobno i średnioziarnistych. Znajdują się tu równiny biogeniczne zbudowane z

namułów przewarstwionych wkładkami piasków i torfów. Największe powierzchnie torfów występują w okolicach Czarnych Błot i Zarośli Cienkich.

Utwory trzeciorzędowe zalegają stosunkowo płytko. Miąższość ich waha się w przedziale 18,3-58,0 m. Powierzchnia stropu skał trzeciorzędu nachylona jest w kierunku Wisły. Praktycznie cała zachodnia część gminy charakteryzuje się płytkim zaleganiem utworów trzeciorzędowych (do głębokości 5,0 m).

Osady oligoceńskie należą do facji iłów toruńskich reprezentowanych przez mułowce, mułki ilaste, piaski mulaste, ily i iłowce. Strop tych utworów położony jest na wysokości 22,0-57,0 m. pod powierzchnią terenu. Miocen reprezentowany jest przez drobnoziarniste piaski kwarcowe, ily węgliste z przewarstwieniami węgla brunatnego, lokalnie ze żwirem. Osady te występują wypowo, miąższość ich waha się do 3,4m do 23,9 m.

Utwory kredy górnej na terenie gminy (margle ilaste lub piaszczyste z glaukonitem, opoki, piaski glaukonitowe lub iłowce margliste) występują tu na głębokości 53,5-90,0 m pod powierzchnią terenu. Powierzchnia stropowa utworów kredy górnej wykazuje maksymalne wahania do 17,7 m, główny kierunek nachylenia to N-NE.

3.1.2. Surowce naturalne - występowanie udokumentowanych złóż kopalin

Na obszarze objętym zmianą studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławień Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławień Wielka zlokalizowane są cztery złoża kruszywa naturalnego - Pędzewo I, Pędzewo II, Pędzewo IV i Pędzewo V.

Na terenie gminy występują złoża surowców naturalnych w miejscowościach Pędzewo, Toporzysko i Gutowo. Na terenie Pędzewa istnieje odkrywkowa kopalnia piasku. Funkcjonuje ona na mocy koncesji Nr 145/W/06 na wydobywanie kopaliny pospolitej – kruszywa naturalnego ze złoża „Pędzewo III” na terenie miejscowości Pędzewo, nr działki 265/1 o powierzchni 6,8 ha, wydanej przez Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego w Toruniu. Koncesja obejmuje obszar górniczy „Pędzewo III” o powierzchni 68042m² oraz teren górniczy „Pędzewo III” o powierzchni 76744 m². Wielkość zasobów złoża kopaliny możliwych do wydobywania wynosi około 412 tys. ton, minimalny wskaźnik wykorzystania złoża wynosi 0,87. Eksploatację kopaliny należy prowadzić zgodnie z warunkami określonymi w decyzji Wójta Gminy Zławień Wielka z dnia 2 lutego 2006 r., znak: PR 7624-10-5/05/2006 o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Koncesja jest ważna do dnia 31 grudnia 2016 roku.

Także na terenie Pędzewa na części działki nr 454/2 lokowany jest obszar górniczy o nazwie Pędzewo III/1, o powierzchni 11634 m², gdzie koncesję (znak: OŚ.III.7512/3/09) na eksploatację kruszywa wydał Starosta Toruński. Wielkość zasobów kopaliny możliwych do wydobywania wynosi 12 tys ton, a minimalny wskaźnik wykorzystania złoża został określony na 0,67.

Jednocześnie na terenie Pędzewa istnieje obszar górniczy „Pędzewo I” o powierzchni 19100 m² oraz teren górniczy „Pędzewo I” o powierzchni 38860 m². Także w miejscowości Pędzewo znajduje się obszar górniczy „Pędzewo II” o powierzchni 18994 m² wraz z wyznaczonym terenem górniczym „Pędzewo 2” o powierzchni 29697 m².

Na obszarze miejscowości Gutowo, zlokalizowano także dwa obszary górnicze: Gutowo I i Gutowo II, których wielkość odpowiednio wynosi 19600 m² i 87456 m², a powierzchnia wyznaczonych terenów górniczych wynosi odpowiednio: 31728 m² i 99589 m². Koncesja (OŚ.III.7512/1/08) na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża Gutowo I wydana przez Starostę Toruńskiego jest wiążąca do 31 grudnia 2012r., natomiast koncesja (164/W/08 [ŚG.III.tk.7511/74/0) wydana przez Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża Gutowo II wiąże do 31 grudnia 2023r.

Kopalnia ilów i piasków płoceńskich do produkcji cegły szczelinówki we wsi Toporzysko/Zławieś Mała obecnie nie funkcjonuje.

Na terenie gminy zostały dowiercone w latach 2006-2007 dwa otwory studzienne ujmujące kredowy poziom wodonośny, charakteryzujący się dużą wydajnością, dobrą jakością wody oraz odpornością na zanieczyszczenia z powierzchni terenu. Otwory studzienne o głębokości 75,0 m każdy wykonano na terenie miejscowości Czarnowo i Zławieś Mała, ujmujące bezfiltrowo wody szczelinowe w marglach kredowych zostaną wykorzystane dla potrzeb wodociągu gminnego.

W otworze studziennym Czarnowo stwierdzono samoczynny wypływ wody podziemnej. Zwierciadło statyczne ujętego poziomu wodonośnego ustaliło się na wysokości 1,49m ponad powierzchnią terenu. Stwierdzona wydajność samowypływu wynosiła 63m³/h przy depresji 0,37m. Zasoby eksploatacyjne są większe od zapotrzebowania gminnego wodociągu.

Zasoby eksploatacyjne otworu kredowego na terenie ujęcia w Złejwsi Małej ustalono w ilości Q=123,9 m³/h przy depresji 2,8 m. Bezfiltrowe ujęcie wód szczelinowych nie stwarza barier organizacyjnych wydajności studni.

3.1.3. Charakterystyka warunków geologiczno-inżynierskich

Na podstawie analizy warunków geologiczno-gruntowych stwierdza się, że utwory budujące obszar wysoczyzny morenowej należą do gruntów nośnych korzystnych do zabudowy. Najbardziej wskazanymi terenami dla budownictwa są powierzchnie moreny dennej płaskiej i falistej. Obszarami mniej korzystnymi dla budownictwa są doliny, niziny aluwialne, obniżenia wytopiskowe i zagłębienie terenu. Na obszarach ich występowania należy liczyć się z pewnym ograniczeniem budownictwa lub z większym nakładem kosztów w związku z możliwością zalegania wśród nich wkładki gruntów organicznych.

Holocénskie utwory bagienno-aluwialne, wykształcone w postaci wilgotnych lub mokrych torfów, namułów organicznych i kredy jeziornej, występują w stanie plastycznym oraz miętko-plastycznym i należą do gruntów słabonośnych nie wskazanych do zabudowy.

3.1.4. Gleby

Analizę uwarunkowań, wynikających z typu oraz zasobności gleb opracowano na podstawie mapy glebowo-rolniczej uzyskanej z Instytutu Upraw i Nawożenia Gleby w Puławach.

Typy gleb

Typy oraz zasobność gleb wiążą się z rodzajem skały macierzystej na której powstały. Ogólnie ujmując, ze względów geomorfologicznych, teren opracowania można podzielić na 2 strefy, tj.:

- pierwszą, zajmującą północną część gminy (obszar wysoczyzny) z charakterystycznymi dla niej glebami autogenicznymi,
- drugą, obejmującą obszar tarasów z tarasem zalewowym i nadzalewowym z charakterystycznymi dla niej glebami semihydrogenicznymi, hydrogenicznymi (głównie taras nadzalewowy) oraz napływowymi (taras zalewowy).

Przyrodniczą granicę pomiędzy rysującymi się strefami stanowi krawędź skarpy Kotliny Toruńskiej.

Analizując obszar gminy pod względem pokrycia i użytkowania terenu w wyróżnionych powyżej strefach można zaś wydzielić obszary z glebami o cechach naturalnych oraz obszary z glebami kulturoziemnymi - charakterystycznymi dla obszarów intensywnej gospodarki i wysokiej kultury rolnej (w tym terenów zabudowanych).

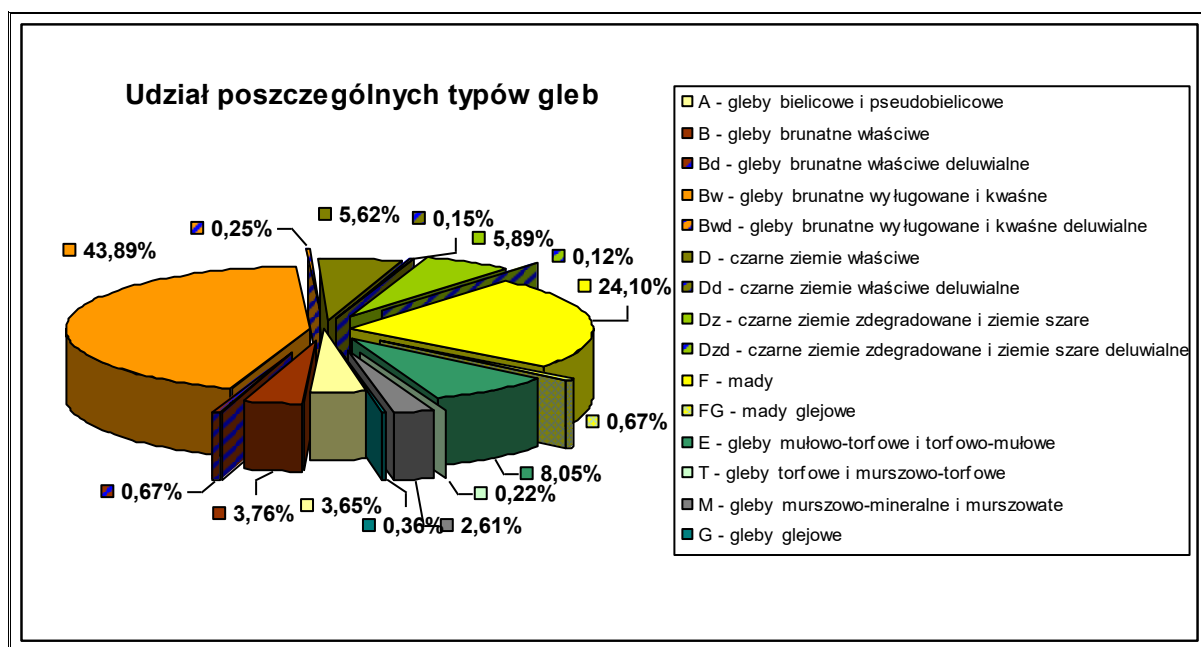
Gleby naturalne

Największą powierzchnię w gminie zajmują gleby brunatne wyługowane i kwaśne (Bw) (prawie 44%), które razem z typem właściwym (B) oraz pozostałymi podtypami rodzajami gleb brunatnych występujących w gminie (Bd, Bwd) pokrywają prawie połowę jej ogólnej powierzchni z ustalonymi typami gleby (48,6 %). Gleby brunatne właściwe obejmują ryny oraz znaczne fragmenty skarpy, zaś brunatne wyługowane i kwaśne obejmują niemal całą wysoczyznę oraz taras nadzalewowy (z wyłączeniem lasów). Rodzaje deluwialne podtypów występują przede wszystkim we fragmentach podskarpowych z utrudnionym odpływem wód gruntowych. W mozaice z wyżej opisanymi glebami brunatnymi na tarasie nadzalewowym występują czarne ziemie (D) i czarne ziemie zdegradowane (Dz), które stanowią ok. 12% powierzchni gminy z ustalonymi typami gleby.

Drugą grupą gleb, pod względem zajmowanej w gminie Zławieś Wielka powierzchni, są mady (F) i mady glejowe (FG), które zajmują głównie taras zalewowy.

W mniejszym udziale wstępują:

- gleby bielcowe i pseudobielcowe zajmujące niewielkie obszary północnej i północno-wschodniej części wysoczyzny;
- gleby murszowo-mineralne i murszowate, występujące płacami w północnej części sołectwa Zławieś Mała, w południowej części Rzęczkowa i Łążyna oraz w Czarnych Błotach;
- gleby mułowo-torfowe i torfowo-mułowe, występujące płacowo na tarasach (głównie nadzalewowym), w powiązaniu przestrzennym z istniejącymi ciekami (przede wszystkim z Kanałem Górnym) i obszarami podmokłymi;
- gleby torfowe i murszowo-torfowe, występujące jedynie w sołectwie Czarne Błoto (kilka niewielkich obszarów).

Rysunek 14 Udział poszczególnych typów gleb w gminie Zławieś Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska na podstawie danych IUNG, Puławy 2007.

Gleby kulturoziemne

Do gleb kulturoziemnych zalicza się gleby typologicznie przeobrażone pod wpływem intensywnej gospodarki i wysokiej kultury rolnej. Poziom akumulacyjny tych gleb osiąga miąższość 40-60 cm i ma charakter antropogeniczny (poziom diagnostyczny anthropic). Racjonalna uprawa gleby, intensywne nawożenie organiczne i mineralne może przekształcić profil glebowy tak silnie, że pierwotne poziomy lub warstwy - zwłaszcza powierzchniowe - ulegną całkowitemu przeobrażeniu. Gleba nabiera nowych właściwości biofizykochemicznych, wyjątkowo korzystnych z punktu widzenia żyzności i produktywności. Przykładem kulturoziemów są gleby ogródków działkowych, gdzie człowiek poprzez wieloletnie intensywne nawożenie organiczne (komposty, torf itp.) i mineralne bądź głęboką uprawę mechaniczną przekształcił warstwę uprawną tak silnie, że jedynie poniżej poziomu A został zachowany naturalny układ poziomów genetycznych. Stosowane zabiegi agrotechniczne (uprawa, nawożenie itp.) zmieniają takie właściwości gleby, jak odczyn, zawartość składników mineralnych oraz wpływają na ilość i jakość próchnicy, na pojemność sorpcyjną, zawartość fosforu itp.

Na terenie gminy występują dwa typy gleb kulturoziemnych:

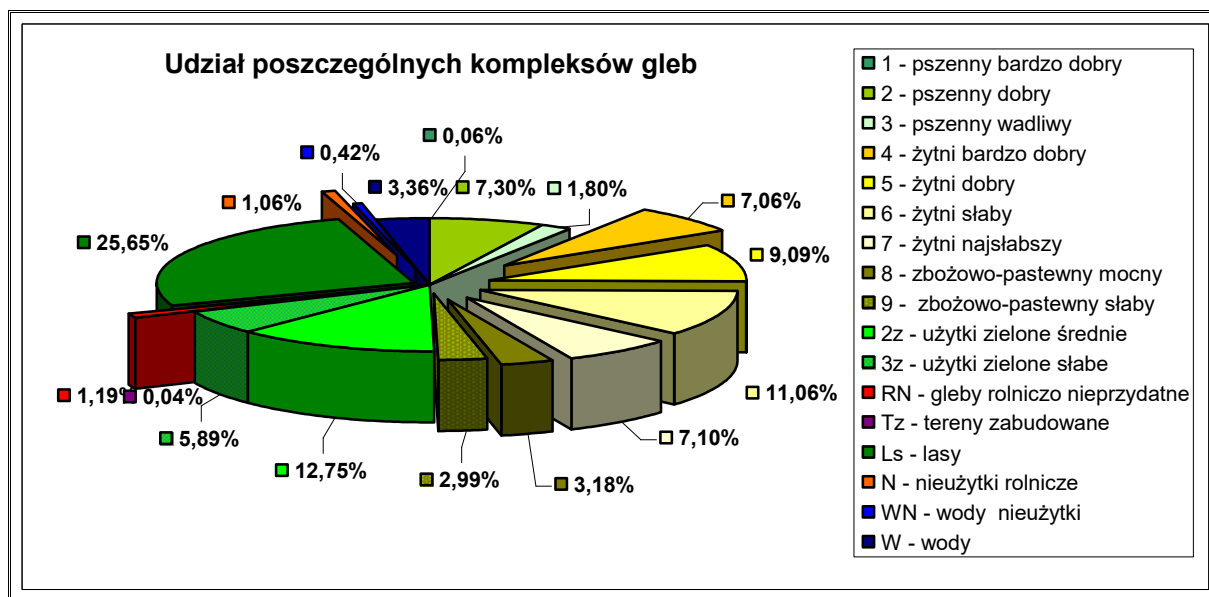
- hortisole (albo gleby ogrodowe) – których przeobrażony profil glebowy upodabnia je do gleb czarnoziemnych (czarnoziemów antropogenicznych lub czarnych ziem antropogenicznych),
- rigisole (albo gleby regulówkowe) są glebami typologicznie przeobrażonymi wskutek regulówki lub głębokiej uprawy mechanicznej, bądź przez wprowadzenie warstw obcego materiału do profilu glebowego.

Rolnicza przydatność gleb

Rolnicza przydatność gleb zależy przede wszystkim od właściwości skał macierzystych (uziarnienie i zasobność w składniki odżywcze dla roślin), od agroklimatu, rzeźby terenu i stosunków wodnych oraz od aktualnej zawartości próchnicy, odczynu i biologicznej aktywności środowiska. Wszystkie te czynniki uwzględniane są przy określaniu przynależności poszczególnych gleb do kompleksów rolniczej przydatności (Bednarek B., Prusinkiewicz Z., 1997).

Opisany wcześniej podział obszaru gminy na zasadnicze strefy jest zobrazowany również rozmieszczeniem kompleksów rolniczej przydatności gleb, z następującą charakterystyką:

- strefa wysoczyznowa z przewagą gleb dobrych i bardzo dobrych dla rolnictwa;
- strefa tarasów z przewagą użytków zielonych i lasów oraz występowaniem gleb mniej przydatnych i nieprzydatnych dla rolnictwa.

Rysunek 15 Udział poszczególnych kompleksów gleb w gminie Zławieś Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska na podstawie danych IUNG, Puławy 2007.

Kompleks pszenney bardzo dobry i dobry obejmuje gleby zasobne w próchnicę i składniki pokarmowe dla roślin i wykazuje korzystne właściwości powietrzno- wodne. Są to gleby łatwe w uprawie i gwarantują stałość plonów. Pod względem bonitacyjnym gleby tych kompleksów należą do klasy I, II i IIIa (wg Bednarek B., Prusinkiewicz Z., 1997).

Kompleksy żytnie bardzo dobry i dobry skupiają gleby różnych typów wytworzone z piasków gliniastych podścielonych gliną oraz z utworów pyłowych. Są to gleby średnio zasobne w składniki odżywcze, w których okresowo zaznaczają się niekorzystne warunki wodne (okresowo nadmierne uwilgotnienie lub też okresowo suche). Bonitacja tych gleb waha się w granicach klas IIIa, IIIb, IVa i częściowo IVb (Bednarek B., Prusinkiewicz Z., 1997).

Kompleksy żytnie słabe i bardzo słabe obejmują gleby najmniej korzystne z punktu widzenia produkcji roślinnej (gleby wytworzone z piasków). Pod względem bonitacji są to gleby klas IVb, V lub VI (Bednarek B., Prusinkiewicz Z., 1997). Najmniej przydatne dla rolnictwa są kompleksy zbożowo-pastewny mocny i zbożowo-pastewny słaby, które pod względem bonitacji stanowią gleby klas V lub VI.

Kompleksy gleb trwałych użytków zielonych zlokalizowane są głównie w dolinie Wisły. Dominują wśród nich użytki średnie.

3.1.5. Klimat

Gmina Zławieś Wielka położona jest w VIII dzielnicy rolniczo-klimatycznej (wg. R. Gumińskiego w ujęciu J. Kondrackiego). Charakteryzuje się ona klimatem przejściowym, z cechami klimatu kontynentalnego w okresie wiosenno-letnim (większość dni suchych i oraz gorących) oraz z cechami klimatu morskiego w okresie jesienno – zimowym (większość dni bardziej wilgotnych i mniej mroźnych).

Średnia roczna temperatura na tym obszarze wynosi 7,8°C. Ilość dni przymrozkowych w roku wynosi średnio 125, bardzo mroźnych – 29, zaś dni gorących 36. Pierwsze przymrozki występują na początku października, a kończą na początku maja. Okres trwania średnio pór roku: zima – 92 dni; wiosna – 59 dni, lato – 90 dni i jesień – 65 dni. Średnia roczna temperatura w lecie wynosi w lipcu 18°C, natomiast zimą, w styczniu –3°C. Amplituda temperatur jest dosyć wysoka i wynosi 22-23°C. Wilgotność powietrza wynosi około 80%.

Teren ten należy do obszarów gdzie występuje deficyt wody opadowej. Ilość dni z opadami wynosi 160, przy czym są to najczęściej opady słabe od 1 do 5 mm. Udział opadów śnieżnych wynosi ok. 8%. Średnie opady atmosferyczne sięgają wartości 523 mm/ok. Największe sumy opadów występują w okresie letnim. Na obszarze tym dominują wiatry z sektora zachodniego tj. zachodnie W, południowo – zachodnie SW i północno – zachodnie NW, których łączny udział wynosi 45% ogółu. Zachodnie i wschodnie kierunki napływu mas powietrza przeważają na terenach nizinnych. Topografia terenu i układ głównych dolin rzek wymuszają napływ powietrza z kierunków zachodnich i wschodnich. Najmniej wiatrów wieje z sektora północnego i południowego, których udział wynosi odpowiednio 6,7% oraz 7,8%. Okres wegetacyjny średnio trwa 212 dni. Rozpoczyna się pod koniec marca, a kończy na początku listopada. Początek wczesnej wiosny zaczyna się na przełomie kwietnia i maja, natomiast wczesna jesień na początku września.

Warunki klimatu lokalnego zależą w głównej mierze od rzeźby terenu, budowy geologicznej i pokrycia gruntu. Na obszarze powiatu toruńskiego nie występują znaczne różnice warunków klimatycznych, ze względu na małe urozmaicenie rzeźby terenu. Wszelkie wahania temperatur, opadów oraz siły i kierunku wiatrów są głównie spowodowane występowaniem zabudowy i obszarów leśnych. W większych skupiskach zabudowy oraz terenach sąsiadujących z Toruniem i Bydgoszczą może występować zwiększone zachmurzenie oraz podwyższone temperatury powietrza (o 1-2⁰C). Natomiast na obszarach leśnych panuje zwiększona wilgotność i niższe amplitudy temperatury powietrza. Na terenach nieosłoniętych zwiększona jest prędkość wiatru.

Klimat lasów

Tereny leśne to obszary o bardzo swoistym charakterze klimatycznym, wyróżniające się: wyrównanym profilem termicznym dobowym i rocznym (wyższe minimum i niższe maksimum), zwiększoną wilgotnością względną powietrza i niższymi jej amplitudami w ciągu doby, zacisnością (gęsty drzewostan), dużą zawartością fitoncydów (olejków eterycznych), zwiększoną zawartością ozonu itp. Z wyżej wymienionych przyczyn obszary leśne (szczególnie położone na wysoczyźnie) należy uznać za bardzo korzystne ze względów bioklimatycznych.

3.1.6. Hydrologia

Wody podziemne

Na terenie gminy Żławień Wielka, podobnie jak na terenie całego byłego województwa toruńskiego występują trzy piętra wód podziemnych: czwartorzędowe, trzeciorzędowe i kredowe.

Wody pietra kredowego występują w szczelinowych utworach marglistych i wapiennych kredy górnej. Wodoprzewodność systemu kredowego jest na ogół niewielka, uzależniona od gęstości szczelin i spękań. Piętro użytkowane jest jedynie w obrębie Przysieka. Wody trzeciorzędowe, na które składają się trzy poziomy wodonośne, nie są użytkowane ze względu na małą miąższość i ograniczony zasięg.

Największe zasoby oraz największe znaczenie użytkowe mają wody pietra czwartorzędowego. Poziom ten charakteryzuje się różną miąższością zależną od odległości od Wisły (44 m w jej bezpośrednim sąsiedztwie do 8,4 m 3 km od jej brzegu). Zwierciadło wody w obrębie doliny występuje na głębokości 1-5 m ppt (przy średnim spadku hydraulicznym rzędu 1-2 %), w obrębie wysoczyzny poziom czwartorzędowy występuje na głębokości 40-60 m ppt przy wydajności rzędu 40-65 m³/h.

W piętrze czwartorzędowym w obrębie pradoliny Wisły występuje Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 141 (tzw. „Zbiornik Dolnej Wisły), z kierunkiem spływu wód

prostopadłym do rzeki. Całkowita powierzchnia zbiornika wynosi 354 km², z czego 230 km² znajduje się w Obszarze Najwyższej Ochrony GPZW (ONO) a 124 km² w Obszarze Wysokiej Ochrony (OWO) – brak ochronnych warstw nieprzepuszczalnych. Oba obszary ochrony występują na terenie gminy Zławieś Wielka. „Zbiornik Dolnej Wisły” stanowi aktualną i przyszłą rezerwę czystej wody pitnej. Jego szacunkowe zasoby dyspozycyjne wynoszą 84 tys. m³/d, a średnia głębokość ujęcia głębinowego na obszarze zbiornika wynosi 40 m. W obrębie GZWP nr 141 zlokalizowane są dwa duże ujęcia wody, oba poza granicami omawianej gminy jedno w miejscowości Mała Nieszawka, gmina Wielka Nieszawka (udokumentowane zasoby wynoszą 1080 m³/h) oraz drugie „Jedwabno” w gminie Lubicz, w Dolinie Drwęcy.

Ochroną są też objęte wody podziemne w obrębie Obszaru Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej: rozporządzenie regulujące zakres dopuszczalnych zmian w zakresie zagospodarowania przestrzennego i ochrony krajobrazu (zakazuje dokonywania zmian stosunków wodnych na terenie OChK).

Najkorzystniejsze warunki wodne występują w strefie wydmowej Górsk - Zławieś Wielka, gdzie planowane jest ujęcie wód podziemnych dla miasta Torunia i terenu gminy. Decyzją z 15.12.1987 Główny Geolog Kraju zatwierdził zasoby wód podziemnych tego rejonu w kat. B w ilości 1 500 m³/h przy depresji 6,0 m.

Wody powierzchniowe

Rzeki

Cały obszar gminy Zławieś Wielka, znajduje się w prawobrzeżnym dorzeczu dolnej Wisły.

Bezpośrednim dopływem Wisły na terenie gminy jest płynący równolegle do niej Kanał Górny (II rząd klasyfikacji rzecznej) oraz uchodzące do niego: Struga Łysomicka (zwana też Papowską Dużą) oraz Kanał Dolny (ciek równoległy do Wisły na obszarze tarasu zalewowego). Kanał Górny wraz z dopływami odwadniają północną część Kotliny Toruńskiej oraz część Wysoczyzny Chełmińskiej. Łączny obszar zlewni wynosi 381.6 km²⁴.

Kanał Górny o łącznej długości 29,7 km bierze początek w miejscowości Rozgarty. Zlewnia Kanału wynosi 325,1 km²⁵ (w tym 223 km² to zlewnia Strugi Łysomickiej). Kanał odbiera wody z terenów podmokłych i wysoczyzny w obrębie tarasu (terasy) nadzalewowego. Jego ujście znajduje się w miejscowości Czarnowo na wysokości 29m n.p.m.⁶. Niski spadek podłużny (wolny przepływ wody) oraz niewystarczająca w tym przypadku konserwacja przyczyniają się do miejscowego zarastania cieków i zabagniania okolicznych terenów.

Kanał Dolny o łącznej długości 25,1 km i powierzchni zlewni 56,5 km²⁷, bierze swój początek w okolicach Portu Drzewnego na obszarze Torunia. Kanał Dolny jest lewobrzeżnym dopływem kanału Górnego, odprowadzającym do niego wody z sieci melioracyjnej tarasu (terasy) zalewowego. W miejscowości Czarnowo na wodach Kanału Dolnego zlokalizowana jest stacja pomp (764,2 km Wisły), pełniąca funkcje przeciwpowodziowe (3 pompy o maksymalnej pojedynczej wydajności 3 m³/s, chroniące obszar o powierzchni 3420 ha)⁸. Podobnie jak Kanał Górny, Kanał Dolny miejscami zarasta.

⁴ Dane odnośnie powierzchni zlewni oraz długości cieków wodnych wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku: Obszar zarządzania zlewniowego i zlewnie rzek (<http://www.rzgw.gda.pl>). Ten sam obszar zlewni wg „Stanu środowiska w województwie toruńskim”, Toruń 1996 wynosi 343,3 km².

⁵ Powierzchnia zlewni i długość cieków wg RZGW w Gdańsku.

⁶ Dane wg RZGW w Gdańsku.

⁷ Powierzchnia zlewni i długość cieków wg RZGW w Gdańsku.

⁸ Dane wg Kujawsko-Pomorskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych (<http://www.kpzmiuw.pl>).

Zarówno Kanał Górny jak i Kanał Dolny charakteryzują się niskimi spadkami podłużnymi, co utrudnia zachowanie ich właściwego przepływu (łatwe zarastanie). Dodatkowo poziom wód w obu ciekach jest ściśle zależny od poziomu wody w Wiśle (duża obfitość płytko zalegających wód podziemnych). W przypadku Kanału Górnego dochodzi do okresowych podtopień (tereny Czarnowa, Stanisławki oraz przy większej fali tereny dalej położone w kierunku Toporzyska), w związku z napływem wód o wyższej rzędnej od strony Wisły – brak przepompowni.

Struga Łysomicka (Papowska), biorąca swój początek jako rów melioracyjny na Wysoczyźnie Chełmińskiej w okolicach Papowa Biskupiego, jest głównym dopływem Kanału Górnego. Odprowadza do niego wody z obszaru gminy Łysomice (ujście na wysokości Gutowa).

Obszar wysoczyzny znajdujący się w granicach administracyjnych gminy charakteryzuje się ubogą siecią cieków wodnych (dominują tu jeziora wytopiskowe oraz oczka śródpolne). Wśród stałych cieków wysoczyzny wyróżniają się: Rów Łążyński, Rów Bolumiński i Struga Skłudzewska. Pozostałe, okresowe cieki uchodzące do wyżej wymienionych to głównie system rowów odwadniających.

Wody stojące

Na obszarze gminy przynależącym do Kotliny Toruńskiej występujące wody stojące to głównie starorzecza (oraz związane z nim obszary podmokłe), w mniejszej części stawy rybne (w Przysieku i w okolicach wału wiślanego oraz pod skarpą między Skłudzewem a Rzęczkowo-Doły) oraz doły portowe. Największymi zbiornikami wód stojących jest jezioro Górsk o powierzchni 7,5ha (objętość 75 tys. m³) oraz Przysiek o powierzchni 1 ha (objętość 10 tys. m³)⁹.

W dolinie Wisły występują dwa obszary terenów podmokłych – jeden związany ze starorzeczem, ciągnący się od Przysieka, przez Zarośla Cienkie do Czarnowa oraz drugi u podnóża wysoczyzny (Rzęczkowo, Skłudzewo), jako wynik wysięku wód infiltrujących wysoczyznę.

Obszar wysoczyzny, mniej zasobny w wodę, urozmaicają oczka polodowcowe (Siemoń, Łążyn, Rzęczkowo) oraz niewielkie wilgotne zagłębienia śródpolne.

Istniejące zbiorniki są bazą dla retencji wody w gminie.

Sieć melioracyjna

Na terenie gminy zmeliorowanych jest 3 035 ha z czego 2 433 ha to grunty orne. Program potrzeb inwestycji wodno-melioracyjnych¹⁰ określa potrzeby melioracyjne gminy Zławieś Wielka na 7 795 ha, czyli aktualny stopień zaspokojenia wynosi zaledwie 38,94% i jest jednym z najniższych w województwie (zaspokojenie potrzeb melioracyjnych na obszarze województwa - 67,04%¹¹).

Obszary związane z doliną Wisły (taras zalewowy i nadzalewowy) pokryte są gęstą siecią rowów odwadniających, umożliwiających wykorzystanie rolnicze terenu jako trwałe użytki zielone.

⁹ Dane odnośnie powierzchni i objętości zbiorników wg „Studium możliwości retencjonowania wód powierzchniowych woj. Toruńskiego” Toruń 1994.

¹⁰ „Program potrzeb wodno-melioracyjnych w zakresie melioracji szczegółowych na lata 2007-2015 na terenie województwa kujawsko-pomorskiego”, Włocławek 2005.

¹¹ Wg Programu gospodarowania rolniczymi zasobami wodnymi na lata 2007 – 2015: „Na terenie Województwa Kujawsko - Pomorskiego na dzień 31.12.2004r. według ewidencji zmeliorowanych zostało 466 701 ha gruntów rolnych, co stanowi 67,04 %. zaspokojenia potrzeb. Do zmeliorowania pozostało 229 502 ha.” Wg Diagnozy prospektywnej, będącej częścią Strategii rozwoju województwa kujawsko-pomorskiego, około 62% użytków rolnych województwa zakwalifikowanych zostało do zmeliorowania.

Tereny zmeliorowane, w rozumieniu Kujawsko-Pomorskiego Zarządu Melioracji i Urzędzeń Wodnych, to obszary zmeliorowane, które są wykorzystywane pod uprawy polowe (tj. nie będące trwałymi użytkami zielonymi). Będące w gestii zarządu tereny zmeliorowane znajdują się w północnej części gminy na Wysoczyźnie Chełmińskiej. Są to dwa obszary: jeden w rejonie Gierkowa oraz kolejny w rejonie Siemonia. Występują tam drenaże melioracyjne.

Odwrotnym problemem na terenie województwa, w tym i Złejwsi Wielkiej, pozostaje sprawa nawodnień obszarów rolniczych. Wykonane w ramach melioracji budowle umożliwiają nawadnianie obszarów rolniczych, głównie poprzez utrzymywanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych. Według szacunków przytaczanych w Diagnozie prospektywnej na obszarze województwa kujawsko-pomorskiego problem nawodnień jest rozwiązany zaledwie na 1,5 do 3% powierzchni użytków rolnych. Rozwiązanie problemu dotyczyć musi: stworzenia dyspozycyjnych zasobów wody oraz budowy instalacji do podnoszenia i rozprowadzania wody.

3.1.7. Powiązania przyrodnicze

Powiązania zewnętrzne gminy kształtuje sieć rzeczna, z dominującym udziałem Wisły. Wisła, jako korytarz ekologiczny o znaczeniu międzynarodowym, objęty między innymi ochroną w ramach sieci Natura 2000 (OSO Dolina Dolnej Wisły), łączy obszary przyrodnicze Złejwsi Wielkiej z terenami przyległymi: wzdłuż jej biegu w dół rzeki z Pojezierzem Kaszubskim i Borami Tucholskimi (obszar węzłowy o randze międzynarodowej Europejskiej Sieci Ekologicznej E-ECONET) oraz w górę z doliną Drwęcy i Kampinoskim Parkiem Narodowym.

Poprzez Kanał Bydgoski i dalej Noteć oraz Wartę teren gminy łączy się z obszarami cennymi przyrodniczo na zachodzie kraju, w tym z wieloma obszarami specjalnej ochrony sieci Natura 2000 -Pojezierze Myśliborskie, Pojezierze Drawskie, Pojezierze Wałeckie, Lasy Puszczy nad Drawą.

Powiązania wewnętrzne na terenie gminy kształtuje rzeźba terenu (wyraźny podział na wysoczyznę i dolinę rzeczna) oraz układ cieków wodnych wraz z terenami podmokłymi (biegnące równolegle do Wisły Kanał Górny i Dolny).

Główną osią ekologiczną gminy jest Kanał Górny wraz z wpadającą do niego Strugą Łysomicką. Łączy on lasy Torunia, poprzez największe powierzchnie torfów występujących w okolicach Czarnych Błot i Zarośli Cienkich oraz bory sosnowe porastające wydmy śródlądowe z lasami okolic Bydgoszczy. Kanał Dolny, położony bliżej Wisły i związany z jej starorzeczami, jest przez nią zdominowany i oddziałuje lokalnie.

Przez teren gminy przebiegają główne korytarze ekologiczne: Wschodniej Doliny Noteci oraz Pojezierza Kaszubskiego-Doliny Wisły i Noteci.

3.2. LEŚNA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA

3.2.1. Struktura własności

Spośród 4314 ha lasów na terenie gminy Zławieś Wielka 3904 ha jest własnością Skarbu Państwa¹², co stanowi 90,49% wszystkich lasów (w województwie kujawsko-pomorskim jest to prawie 90%¹³). Własność prywatną osób fizycznych stanowi 410 ha – udział 9,5% wśród lasów gminy. Największe obszary lasów niepaństwowych występują w

¹² Bez terenów przekazanych w użytkowanie wieczyste – 1ha; Dane na podstawie wypisu z dokumentacji Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, aktualne na 1 stycznia 2010r.

¹³ Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego, czerwiec 2003.

miejscowościach: Czarne Błoto 110ha, Cegielniku 71ha i Łążynie 66ha. Dominujący udział lasów państwowych w strukturze własności daje gwarancję spójnego kształtowania całej struktury lasów w gminie.

Inaczej wyglądają wzajemne proporcje własności w przypadku terenów zadrzewionych i zakrzewionych, gdzie spośród 387 ha 228 należy do Skarbu Państwa (58,91% gruntów zadrzewionych i zakrzewionych), a 73 ha jest własnością osób fizycznych (18,87% ogółu gruntów zadrzewionych i zakrzewionych).

3.2.2. Struktura przestrzenna

Obszary lasów na terenie gminy związane są głównie z doliną Wisły, tworząc zwarte skupiska często na obszarach wydmych tarasu nadzalewowego. Główne skupiska lasów w obrębie doliny to: na wschodzie w sołectwach Przysiek i Cegielnik lasy wchodzące w skład lasów podmiejskich Torunia, na zachodzie gminy w sołectwie Kamieniec lasy będące częścią lasów ostromeckich oraz lasy ciągnące się przez gminę wzdłuż drogi krajowej nr 80 (po jej północnej stronie od Rozgart do Złejwsi Wielkiej na obszarach wydmych).

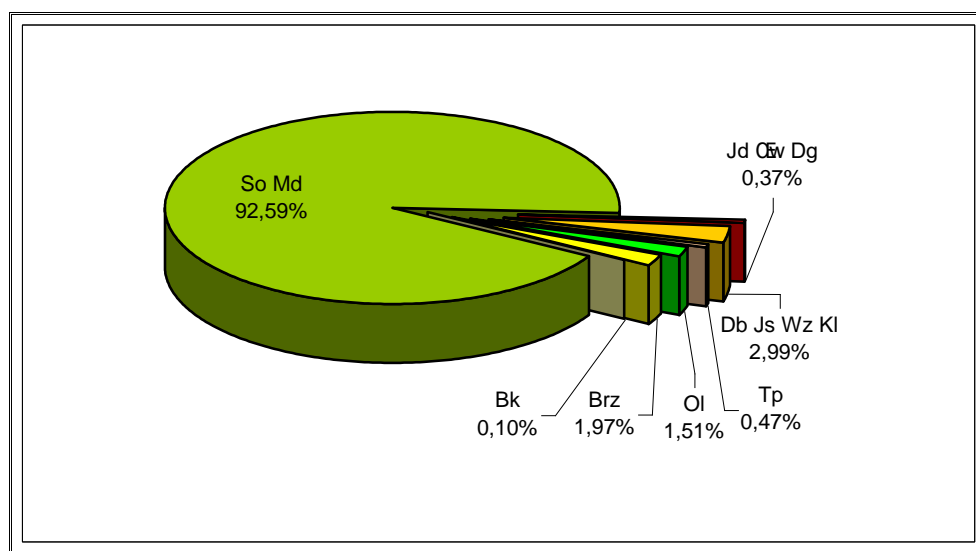
Ze względu na intensywną produkcję rolną prowadzoną na obszarze wysoczyzny, lasy w tym rejonie są nieliczne. Ich skupienia występują w rejonie Skłudzewa i Cichoradza.

3.2.3. Struktura gatunkowa

Na terenie Nadleśnictwa Toruń dominują drzewostany jednogatunkowe stanowiące 54,06% wszystkich lasów. Są to przede wszystkim monokultury sosnowe na siedliskach borowych (Bśw i BMśw). W drzewostanach dwugatunkowych są to głównie lasy złożone z dębu, buka lub jaworu.

Największe zróżnicowanie gatunkowe drzewostanu występuje w leśnictwie Raciniewo (na terenie gminy od strony Bydgoszczy) oraz Wałdowo.

Z danych dotyczących dominujących gatunków w lasach gminy wyraźnie wynika przeważający udział lasów z dominacją sosny (ponad 92% ogółu lasów państwowych na terenie gminy). Lasy z innymi gatunkami dominującymi są nieliczne.

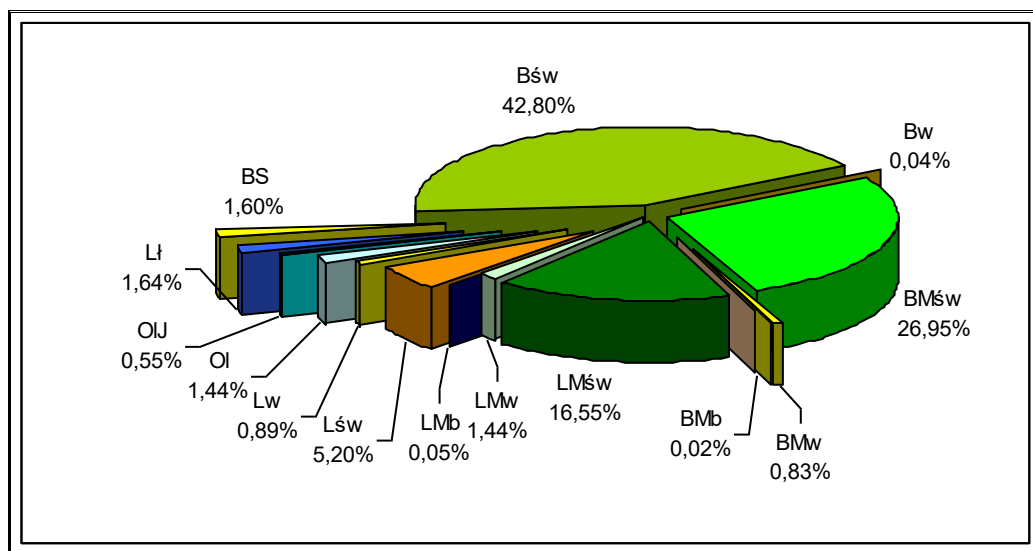

Rysunek 16 Udział gatunków dominujących w lasach państwowych na terenie gminy Zławieś Wielka.

Źródło: Urszula Bereza na podstawie danych z Planu Urządzenia Gospodarstwa Leśnego.

3.2.4. Struktura siedliskowa

W strukturze siedliskowej obrębów Olek oraz Ostromecko, na terenie których znajduje się gmina Zławieś Wielka, dominują siedliska Boru świeżego (42,8%), Boru mieszanego świeżego (26,95%) oraz Lasu mieszanego świeżego (16,55%).

Rysunek 17 Udział poszczególnych siedlisk w lasach na terenie Nadleśnictwa Toruń (obróby Olek i Ostromecko).

Źródło: Urszula Bereza na podstawie danych z Planu Urządzenia Gospodarstwa Leśnego.

Przestrzenne rozmieszczenie dominujących typów siedliskowych w gminie przedstawia się następująco: bór świeży przechodzący w bór suchy występuje w miejscowościach Przysiek, Cegielnik, Czarne Błoto, Górsk i Pędzewo, bór mieszany świeży w miejscowościach Górsk, Smolno, Czarnowo, Gutowo i Zławieś Wielka, a las mieszany świeży przechodzący w bór mieszany świeży w Gutowie, Łążynie, Skłudzewie i Cichoradzu.

76,80% lasów na terenie gminy wykazuje zgodność z siedliskiem na którym się znajdują.

Drzewostany o składzie gatunkowym niezgodnym obojętnie z siedliskiem (6,9%), występują głównie na siedliskach lasowych (LMśw, LMw, LMb, Lśw, Lw, Ol, OIJ, Lł – 91,4% lasów niezgodnych obojętnie). Są to głównie (zastępujące dąb i jesion) drzewostany brzozy, olchy, grabu, osiki i topoli. Pozostałe lasy niezgodne obojętnie (8,6%) występują na siedliskach borowych (Bśw, BMśw, BMw). Tu w miejsce sosny i dębu występuje brzoza, akacja i topola.

Lasy niezgodne siedliskowo negatywnie zawsze występują na siedliskach lasowych, gdzie docelowe gatunki dębu, jesionu i buka zastępuje sosna (97,29% przypadków) lub dużo rzadziej świerk (2,71%).

3.3. ROLNICZA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA

W gminie Zławieś Wielka jest stosunkowo duży udział użytków rolnych (stanowią 62,5% powierzchni gminy, grunty orne stanowią 83,6% użytków rolnych)¹⁴, przy czym dane

¹⁴ Dane wg zestawienia gminnego Powszechnego Spisu Rolnego, GUS 2002.

te są niższe od średniej wojewódzkiej (64,6% powierzchni to użytki rolne, gdzie 87% użytków rolnych to grunty orne) ale wyższe od krajowej (odpowiednio 59% i 76,2%)¹⁵.

Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze REGON w roku 2009 (dane wg GUS)			
		ilość	udział %
ogółem		975	100,00%
prywatne		958	100,00%
Sekcja A	<i>rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo</i>		
	ogółem	71	7,28%
	prywatne	71	7,41%
Sekcja B	<i>rybołówstwo i rybactwo</i>		
	ogółem	3	0,307%
	prywatne	3	0,313%

Tabela 10 Podmioty gospodarki narodowej sekcji A (rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo) i sekcji B (rybołówstwo i rybactwo).

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz - dane wg rejestru REGON, GUS 2009.

W gminie znajduje się 1211 gospodarstw rolnych¹⁶. W strukturze własności zdecydowaną większość stanowią gospodarstwa indywidualne (zarówno wg danych spisu rolnego z 1996 roku jak i z roku 2002 gospodarstwa te stanowią ponad 99% ogółu gospodarstw), przy czym największy udział mają gospodarstwa małe, poniżej 5 ha (stanowiące 62% wszystkich gospodarstw). Mniejszy udział mają gospodarstwa od 5 do 10 ha (14,32% gospodarstw) i od 10 do 20 ha (16,10%)¹⁷.

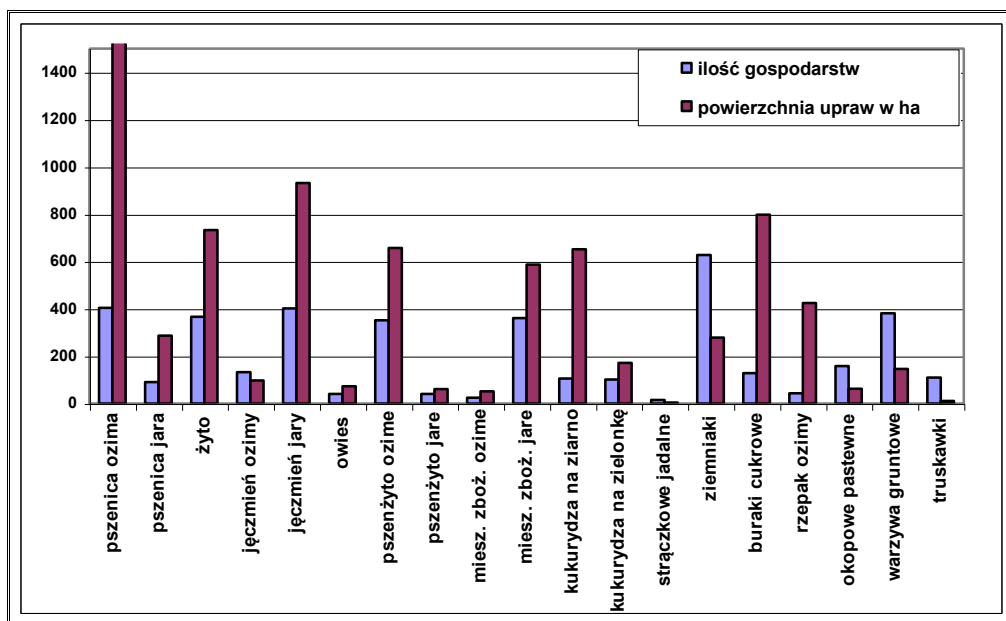
Wśród roślin najczęściej uprawia się ziemniaki – 51,78% wszystkich gospodarstw, ale same uprawy zajmują tylko 278,37ha. W dalszej kolejności są gospodarstwa zajmujące się uprawą zbóż, głównie przeznaczające tereny pod uprawę pszenicy ozimej – 33,36% wszystkich gospodarstw (24,28% powierzchni wszystkich zasiewów - 2183,98ha), oraz jęczmienia jarego – 33,20% gospodarstw (12,49% powierzchni zasiewów - 932,56ha). Większe powierzchnie upraw zajmują poza tym buraki cukrowe 798,44ha (uprawiane w 10,65% gospodarstw), kukurydza na ziarno - 652,51ha (8,75% gospodarstw) oraz pszenżyto ozime - 656,76ha (29,07% gospodarstw)¹⁸. Poniżej przedstawiono sporządzony na podstawie zestawienia gminnego (w Powszechnym Spisie Rolnym 2002 roku) diagram, obrazujący udział poszczególnych zbóż w powierzchni zasiewów gminy – dane różnią się od podawanych przez GUS wyników spisu.

¹⁵ Dane wg Diagnozy prospektywnej.

¹⁶ Dane wg Powszechnego Spisu Rolnego, GUS 2002.

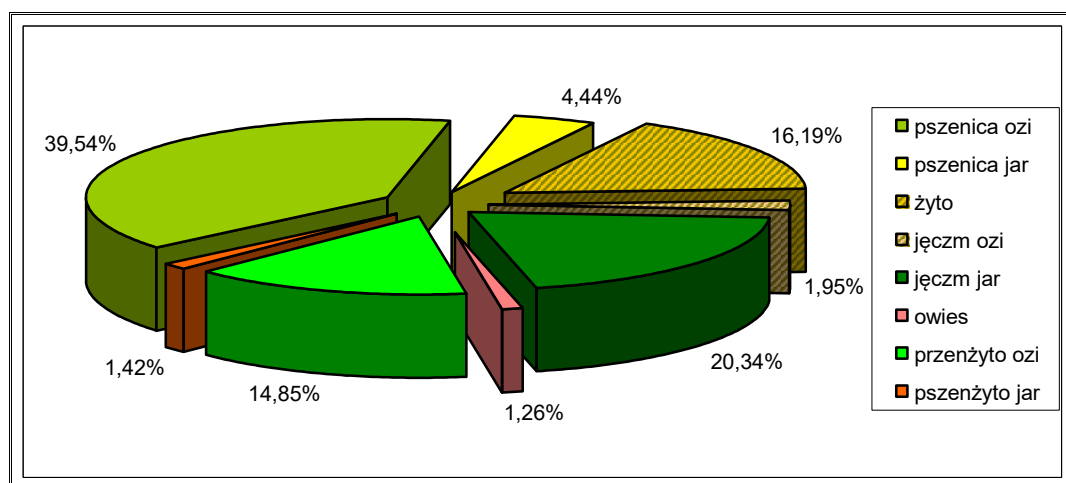
¹⁷ Dane wg Powszechnego Spisu Rolnego, GUS 2002.

¹⁸ Dane wg Powszechnego Spisu Rolnego, GUS 2002.

Rysunek 18 Porównanie powierzchni upraw oraz ilości gospodarstw prowadzących upraw.

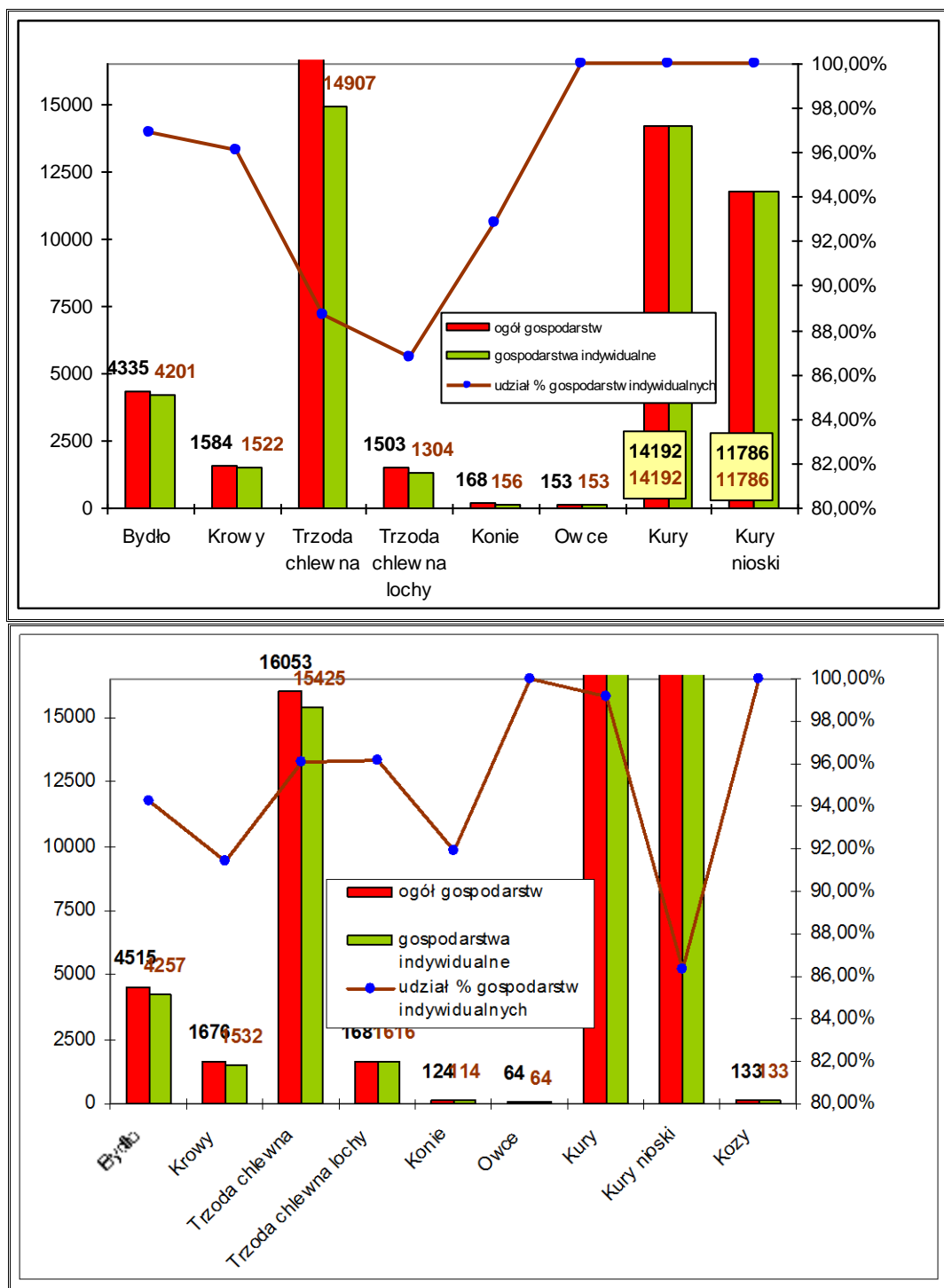
Źródło: Urszula Bereza - dane wg Powszechnego Spisu Rolnego 2002 GUS.

Rysunek 19 Udział poszczególnych zbóż w powierzchni zasiewów w gminie.

Źródło: Urszula Bereza - dane wg Powszechnego Spisu Rolnego 2002 GUS.

Oprócz upraw polowych na terenie gminy prowadzi się hodowlę zwierząt - do najczęściej hodowanych należy trzoda i kury. Porównując dane z przeprowadzonych w 1996 i 2002 roku Powszechnych Spisów Rolnych, widać nieznaczne różnice w ilości sztuk zwierząt (4,5% spadek pogłowia trzody chlewnej, 4% przyrost pogłowia bydła). Nie dotyczy to rozwoju hodowli kur i kur niosek, których ilość zwiększyła się w przeciągu 6 lat dzielących oba spisy ponad 96 razy.

Rysunek 20 Pogłowie zwierząt wg rodzaju gospodarstwa – porównanie danych z lat 1996 i 2002.

Źródło: Urszula Bereza na podstawie danych GUS (spis rolny, 1996, 2002).

Produkcja na terenie Złejwsi Wielkiej obejmuje zarówno jaja konsumpcyjne jak i mięso drobiowe, a odbiorcą są liczne zakłady przetwórstwa i skupu jaj zarejestrowane w Toruniu i Bydgoszczy.

Największe skupisko ferm produkcyjnych znajdują się w miejscowości Czarne Błoto, mniejszy zakład zlokalizowany jest w Złejwsi Małej.

Wśród gospodarstw rolnych połowa (156 gosp. rol.) nie prowadzi obecnie działalności rolniczej. Zaledwie 47 gospodarstw produkuje na potrzeby rynku, reszta prowadzi działalność na potrzeby własne.

Na podstawie powyższych danych widać, że rolnictwo spełnia marginalną rolę wśród działów gospodarczych. Razem z leśnictwem i łowiectwem stanowi ok 1 % wśród działów gospodarki krajowej.

3.4. STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

3.4.1. Zagrożenia i stan powietrza

Zgodnie z Siódmą roczną oceną jakości powietrza za rok 2008 (WIOŚ, Bydgoszcz, 2008) gmina Zławieś Wielka dokonana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska gmina Zławieś Wielka charakteryzuje się jednym z najniższych w powiecie toruńskim stężeniem dwutlenek siarki SO_2 i tlenku azotu NO_2 . Według Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska, prowadzącego inwentaryzację emisji zanieczyszczeń do powietrza w rozbiciu na poszczególne związki, teren gminy leży w strefie klasy A (w klasie wynikowej) tj. w strefie, wszystkie z mierzonych substancji tj.: dwutlenek siarki SO_2 , tlenek azotu NO_x , tlenek węgla CO , ołów Pb , benzen C_6H_6 ozon O_3 i pył zawieszony PM_{10} , nie przekroczyły wartości dopuszczalnej (z uwzględnieniem częstości przekroczeń określonych w RMS w sprawie dopuszczalnych poziomów...).

Klasyfikacja według parametrów, z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych dla ochrony roślin wskazuje na terenie gminy że żadna z mierzonych substancji (SO_2 , NO_x ; O_3) nie przekroczyła wartości dopuszczalnej (klasa wynikowa A).

Klasa A jest najwyższą z możliwych, dlatego dla substancji których pomiar wykazał brak przekroczeń, wymaganym działaniem jest dążenie do utrzymania poziomu stężeń na niezmiennym poziomie.

Głównym źródłem emisji podstawowych zanieczyszczeń do powietrza są:

- dla SO_2 – głównie energetyka zawodowa i sektor komunalno – bytowy; (dominuje emisja powierzchniowa – ok. 55%); dominujący udział w zanieczyszczaniu ma spalanie węgla, koksu oraz olejów opałowych. Zużycie tych paliw jest maksymalne w czasie jesiennym i zimowym, stąd też zdecydowanie większe jest zanieczyszczenie atmosfery w tym okresie;
- dla NO_2 – transport i komunikacja, w mniejszym stopniu energetyka zawodowa; (dominuje emisja liniowa - udział ok. 95%); w stężeniach dwutlenku azotu decydującą rolę odgrywa emisja ze środków transportu, niewielki procent pochodzi z procesów spalania, co wiąże się głównie ze zmiennością dobową;
- dla CO – transport drogowy w mniejszym stopniu spalanie paliw w kotłowniach; dominuje emisja liniowa (ok. 90%);
- dla pyłu – głównie energetyka i ciepłownictwo oraz dodatkowo unos pyłu z powierzchni terenu, dróg, dachów, pól uprawnych itd.; dominuje emisja powierzchniowa (ok. 55%) – wzrost wartości stężeń zanieczyszczeń w miesiącach zimnych, co wiąże się z występowaniem okresu grzewczego. W stężeniach pyłu dużą rolę odgrywa także emisja tzw. „niezorganizowana” np. pylenie ze źle zagospodarowanych obszarów np. pasów drogowych.

Na stan powietrza oddziałują przede wszystkim:

- sektor komunalno – bytowy – główną przyczyną zanieczyszczeń pochodzących z tego źródła jest spalanie odpadów w domowych piecach, które nie wytwarzają wystarczająco wysokiej temperatury do całkowitego spalania odpadów takich jak tworzywa sztuczne, gumy i tekstylia. W związku z tym do atmosfery przedostają się duże ilości sadzy, węglowodorów aromatycznych, merkaptanów i innych szkodliwych dla zdrowia ludzi związków chemicznych. Zjawisko nasila się w okresie grzewczym;

- źródła komunikacyjne - główną przyczyną zanieczyszczeń pochodzących z tego źródła jest przede wszystkim: zły stan techniczny pojazdów, przestoje w ruchu spowodowane złą organizacją ruchu lub zbyt małą przepustowością dróg, zły stan nawierzchni dróg, rodzaj paliwa. Występowanie i nasilenie tych czynników powoduje, że na skrzyżowaniach i trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu występuje wysokie zanieczyszczenie powietrza substancjami pochodzącymi ze spalania paliw w silnikach pojazdów (przede wszystkim tlenki węgla, tlenki azotu, węglowodory lotne). Emisja komunikacyjna jest bardzo nierównomierna - związana ściśle z natężeniem pojazdów i zależy od pory dnia (wzrasta w okresach szczytu tj. dojazdu do pracy i powrotu do domu) i roku (wzrasta w okresie letnim - zwiększony ruch turystyczny). Największy ruch samochodowy, a co za tym idzie największe zanieczyszczenie liniowe, występuje na drogach o utwardzonej nawierzchni, przede wszystkim na drodze krajowej i drogach wojewódzkich.
- emisje technologiczne tj. emisje z zakładów przemysłowych (głównie energetyka zawodowa i przemysłowa, procesy technologiczne, prywatne zakłady np. rzemieślnicze, rolnictwo) - główną przyczyną zanieczyszczeń pochodzących z tego źródła jest przede wszystkim: brak lub zły stan techniczny zabezpieczeń oraz przestarzałe procesy technologiczne.

Na terenie gminy nie występują powierzchniowe źródła emisji oraz obiekty emitujące do atmosfery ponadnormatywne ilości zanieczyszczeń powietrza.

3.4.2. Zagrożenia i stan wód

Wody rzeki Wisły, przed granicą województwa kujawsko-pomorskiego wykazują już ponadnormatywne zanieczyszczenia chemiczne oraz zasolenie. Na terenie gminy nie znajdują się obiekty mogące w znaczący sposób wpływać na klasę czystości Wisły. Porównując klasy wód w województwie kujawsko-pomorskim¹⁹ można stwierdzić, że poniżej Torunia wody Wisły charakteryzowały się najlepszą jakością.

Z wniosków z analizy oddziaływania punktowych źródeł ścieków na wody powierzchniowe i podziemne (Powiatowy program ochrony środowiska z 2003 roku) wynika, że najbardziej zanieczyszczonym ciekim wodnym jest **Struga Łysomicka** (i dalej **Kanał Górny** z którym się łączy) poniżej oczyszczalni gminnej w Papowie Osiekach. Jako powód wskazano wadliwą pracę oczyszczalni, spowodowaną przeciążeniem hydraulicznym jej urządzeń. Struga Łysomicka stanowi „najbardziej drastyczny przypadek negatywnego wpływu ścieków komunalnych (na wody powierzchniowe) w skali powiatu”²⁰. Powyższe stwierdzenie nie znajduje potwierdzenia w danych z monitoringu wód województwa kujawsko-pomorskiego²¹ (mapa jakości wód województwa), gdzie zarówno Struga Papowska jak i Kanał Górny posiadają wody III klasy (pomiary z 2004 roku) a Kanał Dolny (dwa punkty pomiarowe w rejonie Toporzyska i Czarnowa) wody IV klasy (pomiary z 2004 roku).

W ocenie czystości rzek województwa kujawsko-pomorskiego w 2008r. przedstawionej przez WIOŚ w raporcie o stanie środowiska stwierdzono, że stan/potencjał ekologiczny rzeki Wisły na terenie gminy Zławieś Wielka należy określić jako dobry, natomiast ocenę bakteriologiczną uznać za zadowalającą.

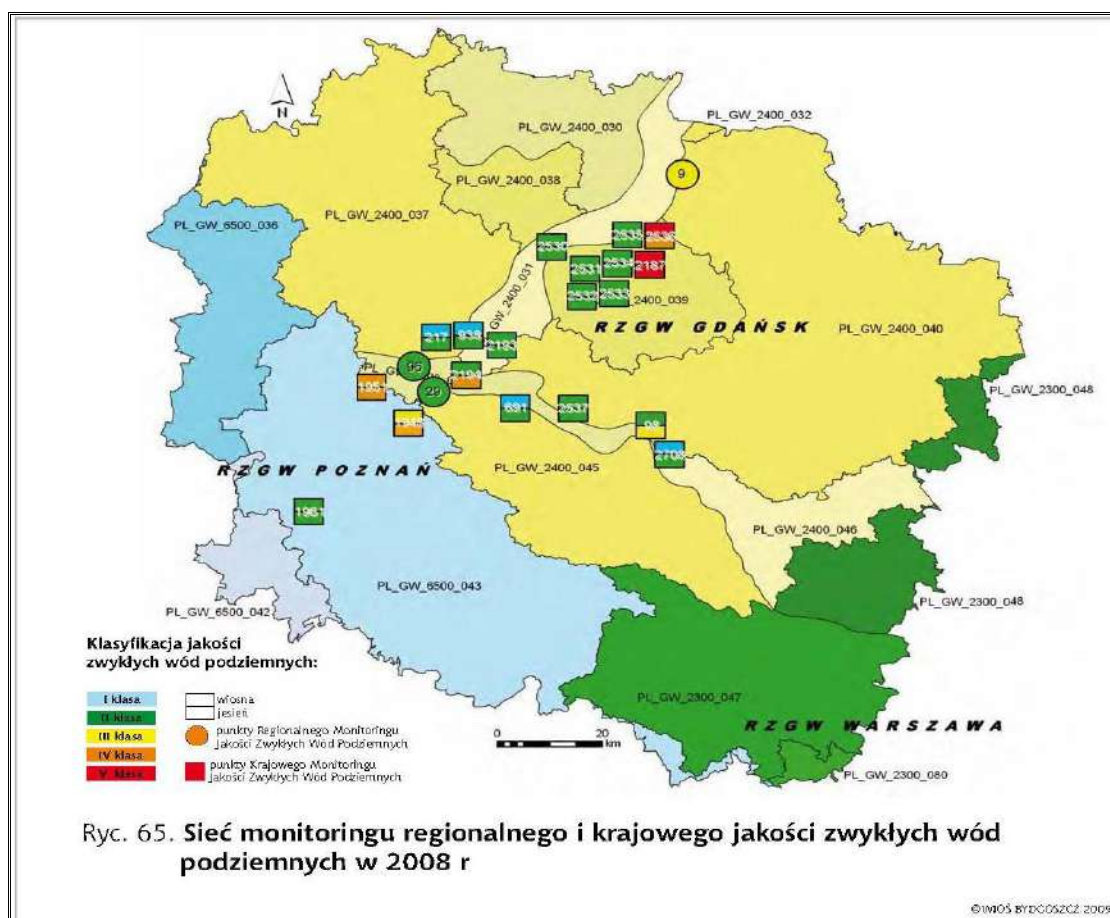
W ramach monitoringu regionalnego, obejmującego wody użytkowych poziomów wodonośnych, aktualnie eksploatowanych, stwierdzono wody niskiej jakości w 24,7% przypadków, średniej jakości - w 59,2%, oraz wody wysokiej jakości – w 16,1%.

¹⁹ Na podstawie danych z „Raportu o stanie środowiska województwa kujawsko-pomorskiego w 2005 roku”, Bydgoszcz 2006.

²⁰ „Program ochrony środowiska powiatu Toruńskiego na lata 2004-2010 z perspektywą na lata 2011 – 2020”, Toruń 2003.

²¹ Dane Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska (<http://www.wios.bydgoszcz.pl>) .

Wg monitoringu regionalnego i krajowego jakości wód podziemnych dla Punktu Krajowego Monitoringu jakości Zwykłych Wód Podziemnych w miejscowości Zławieś Mała na terenie gminy Zławieś Wielka występuje II klasa czystości (lokalizację punktów pomiarowych i dane wynikowe przedstawiono na poniższym rysunku).

Rysunek 21 Jakość zwykłych wód podziemnych wg monitoringu regionalnego i krajowego w 2008r.

Źródło: Raport o stanie środowiska województwa kujawsko-pomorskiego w 2008 roku, WIOŚ Bydgoszcz 2009.

Program ochrony środowiska powiatu wskazywał również na niewykorzystanie obciążenia hydraulicznego istniejących oczyszczalni ścieków (w przypadku gminy – oczyszczalnia Toporzysko), a największe dysproporcje w zakresie wykorzystania przepustowości w stosunku do ilości ścieków wytwarzanych i oczyszczanych występowały m.in. w gminie Zławieś Wielka. Taki stan rzeczy może się odbijać negatywnie na stanie wód zarówno powierzchniowych jak i gruntowych w gminie.

Wody powierzchniowe i podziemne są elementem wpływającym na pozostałe komponenty środowiska. *Wśród źródeł wpływających na pogorszenie ich jakości należy wymienić:*

- presję budownictwa na tereny dolin rzecznych i tereny o niskim poziomie wód gruntowych (z wysiękami), a co za tym idzie zwiększone ryzyko zanieczyszczania wód powierzchniowych i podziemnych; zagrożenie średnie, lokalnie duże
- brak izolacji lub słabą izolację w utworach wodonośnych oraz w miejscach wychodni warstw wodonośnych (głównie wzdłuż doliny Wisły) – sytuacja taka powoduje infiltracje

zanieczyszczeń do wód podziemnych; pozaklasowe wody rzek i innych cieków wodnych sprawiają poważne zagrożenie wód podziemnych;

- ścieki komunalne – nieuporządkowana gospodarka wodna (na części terenów brakuje zbiorczych systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków) na znacznych obszarach (w tym obszarach płytkich wód gruntowych)²² – powoduje, że nieoczyszczone ścieki trafiają często do przydomowych szamb lub bezpośrednio do gruntu; działania takie stanowią bezpośrednie zagrożenie dla czystości wód powierzchniowych i podziemnych;
- ścieki deszczowe – odprowadzanie niepodczyszczonych wód deszczowych do gruntu, rowów a dalej do rzek – stanowi niebezpieczeństwo dla tych wód;
- melioracje odwadniające - powodują obniżanie się zwierciadła wody i przesuszenia gleby;
- spływy z terenów rolnych (źródło obszarowe) oraz brak stref buforowych pomiędzy gruntami ornymi a wodami powierzchniowymi w postaci pasa użytków zielonych - zagrożenie małe, ze względu na niski poziom wykorzystywanych przez rolników nawozów i pestycydów (Aktualizacja programu retencjonowania wód powierzchniowych wskazuje na rolnictwo jako główne źródło zanieczyszczeń wód gruntowych i wód pierwszego czwartorzędowego poziomu wodonośnego);
- źle składowane i zabezpieczone przyzmy obornika położone w pobliżu cieków wodnych - zagrożenie małe;
- postępująca budowa sieci wodociągowej, bez równoległej realizacji kanalizacji (budowa wodociągu pociąga za sobą wzrost zużycia wody, a tym samym wzrost ilości ścieków nieoczyszczonych) – duża dysproporcja pomiędzy istniejącym stanem kanalizowania (niewystarczającym – gminna sieć nie przekracza 2000 RLM) a stopniem zwodociągowania.

Gminne składowisko odpadów „Łążyn” w ograniczonym stopniu oddziałuje na jakość wód podziemnych - posiada niezbędne urządzenia minimalizujące jego wpływ na jakość środowiska i spełnia normy wymagane w tym zakresie.

3.4.3. Zagrożenia i stan gleb

Stan gleb jest dość dobry. Na terenie gminy gleby nie są zdegradowane chemicznie.

Znaczące przekształcenia i zanieczyszczenia środowiska glebowego w gminie mają lokalny charakter i związane są przede wszystkim z obszarami zabudowanymi. Jako lokalne zanieczyszczenie gleb uznać należy także wyraźne wzbogacenie w niektóre pierwiastki, w tym również metaliczne, pokrywy glebowej sąsiadującej z drogami: krajową i wojewódzkimi.

Nierozpoznane badaniami lecz częste na terenie gminy jest także powierzchniowe dewastowanie pokrywy glebowej wskutek zaśmiecenia, dzikiego składowania odpadów, rozkopywania powierzchni terenu. Stwarza to obraz ogólnej powierzchniowej dewastacji terenu, w tym także pokrywy glebowej.

Zanieczyszczenie gleb metalami ciężkimi mieści się w granicach zawartości normalnej lub tolerowanej. Charakterystyczne są wyższe koncentracje niektórych pierwiastków w glebach (kadm, chrom, nikiel, miedź, ołów), jednak ich zawartości nie przekroczyły wartości granicznych określonych Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych.

Celem ochrony powierzchni ziemi prowadzone są regularne kontrole zakładów w zakresie gospodarki odpadami. W ostatnich latach wykazały one, iż nie wszystkie zakłady miały uregulowany stan formalno – prawny w zakresie gospodarki odpadami.

Głównymi źródłami zagrożeń dla pokrywy glebowej są między innymi:

²² Poza zasięgiem kanalizacji sanitarnej jest pozostała część gminy (tj. miejscowości: Cegielnik, Cichoradz, Gierkowo, Gutkowo, Łążyn, Pędzewo, Ręczkowo, Skłodzewo, Zarośle Cienkie).

- zamiana formacji roślinnych na rzecz nieużytków (zwiększona erozja wodna gleb, powodowana zwiększeniem infiltracji) - rozmiary zagrożenia małe – głównie na terenach rolnych i źle zagospodarowanych „pasach zieleni” wzdłuż dróg;
- zanieczyszczenie gleb przez odpady komunalne i gospodarcze – zagrożenie małe lokalnie duże „dzikie wysypiska śmieci”; zakłady którym wydano pozwolenia na wytwarzanie, gromadzenie i lub transport odpadów oraz zakłady które mają zatwierdzony program gospodarki odpadami niebezpiecznymi mogą stanowić potencjalne źródło zagrożenia;
- zanieczyszczenie gleb metalami ciężkimi – wywoływane głównie ruchem pojazdów mechanicznych – zagrożenia lokalnie (wzdłuż dróg) o znaczeniu małym do średniego; potencjalne zagrożenie mogą stwarzać również stacje benzynowe.

3.4.4. Przekształcenia powierzchni ziemi i zagrożenie występowania masowych ruchów ziemi

Źródłami zagrożenia powierzchni ziemi (głównie jej ukształtowania) są:

- 1) czynniki naturalne - powierzchniowe ruchy masowe, występujące na terenach krawędzi form morfologicznych o znacznych spadkach (głównie skarpa doliny Wisły, oraz Kotliny Toruńskiej);
- 2) czynniki antropogeniczne:
 - zamiana formacji roślinnych o wykształconej strukturze pionowej na rzecz nieużytków (zwiększona erozja powierzchni ziemi, powodowana zwiększeniem spływu powierzchniowego wód) – występują na znacznych powierzchniach (szczególnie niebezpieczne na glebach gliniastych, z warstwą trudnoprzepuszczalną), rozmiary małe do średniego;
 - zmiany w ukształtowaniu powierzchni powodowane wykopami pod zabudowę, drogi, infrastrukturę techniczną itp.; występują głównie na obszarach przeznaczonych do zainwestowania, zagrożenie małe, lokalnie średnie do dużego;
 - nadmierna zabudowa powierzchni biologicznie czynnej, zagrożenie średnie, lokalnie do dużego.

Powierzchniowe ruchy masowe

Skarpa przebiegająca przez środek gminy Zławieś Wielka (zasięgiem obejmuje sołectwa: Czarnowo, Toporzysko, Skłudzewo, Rzęczkowo i Łążyn) stanowi przyrodniczą granicę dwóch makroregionów: Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego i Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej. Jest jednostką nieciągłą o wysokości względnej 10-15 metrów (przecinają ją suche doliny, drogi, zabudowa, inne formy zagospodarowania terenu). Zbudowana jest z utworów czwartorzędowych: piasków deluwialnych i glin, piasków ze żwirami wodnolodowcowymi, piasków i żwirów stożków napływowych, gliny zwałowej oraz mułków i iłów na torfach lub piaskach i żwirach rzecznych terasów zalewowych.

Z powyższymi uwarunkowaniami (głównie chodzi o wysokość względną skarpy oraz budowę geologiczną i warunki wodne) wiąże się zagrożenie ruchami masowymi: osuwaniem²³, osiadaniem²⁴, spęływaniem²⁵ i spływaniem²⁶.

Ruchy masowe nasilają się wczesną wiosną i jesienią, ze względu na większe uwilgocenie gruntu (intensywne opady), rozmarzanie wierzchniej warstwy gruntu i znaczne różnice temperatur, podcięcie powierzchni lub jej nadmierne obciążenie. Tempo i natężenie

²³ osuwanie - szybkie zsuwania się mas skalnych lub warstwy zwietrzliny po stoku do jego podnóża lub łagodniejszej części.

²⁴ osiadanie - grawitacyjne przemieszczania materiału z zachowaniem nienaruszonej budowy wewnętrznej utworów skalnych.

²⁵ spęływanie - powolne procesu masowego, przemieszczającego utwory luźne, zwietrzelinowe, przesiąknięte wodą i zalegające na stokach.

²⁶ spływanie - przemieszczanie utworów luźnych, głównie ilastych, przesiąkniętych wodą.

ruchów masowych silniejsze jest na stromych zboczach, w miejscach gdzie występuje cieńsza pokrywa glebowa o małej spoistości oraz o ubogiej szacie roślinnej.

Najgroźniejszym (dla przestrzeni) w skutkach procesem jest osuwanie prowadzące do powstawania osuwisk. Proces ten może powodować katastrofalne skutki, niszcząc osiedla i drogi komunikacyjne, zagrażając doliny i tworząc okresowe jeziora, a także spiętrzając wody rzek i powodując powodzie.

Szerzej temat osuwisk opisano przy rozdziale dotyczącym naturalnych zagrożeń geologicznych.

3.4.5. Klimat akustyczny

Hałas jest jednym z rodzajów zanieczyszczeń, do którego zaliczane są dźwięki o częstotliwościach od 16 Hz do 16000 Hz.

W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku. Poziomy te określono w zależności od rodzaju terenu (zabudowa mieszkaniowa, tereny uzdrowiskowe, rekreacyjno – wypoczynkowe, szpitale oraz domy opieki społecznej i budynki związane ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci), uwzględniając przy tym rodzaj obiektu lub działalności będącej źródłem hałasu, a także pory dnia i nocy.

Hałas komunikacyjny tj. pochodzący od środków transportu

Hałas drogowy jest bardzo odczuwalny przy głównych, ruchliwych drogach tj. głównie:

- 1) krajowej nr 80, wojewódzkich nr 546, 597; natężenie ruchu na tych trasach było bardzo duże, a wartość poziomu dźwięku na wysokości 5 m osiągała 75 dB w porze dziennej i 60 w porze nocnej, przy dopuszczalnych poziomach hałasu w środowisku w otoczeniu budynków mieszkalnych do 60 dB w porze dziennej i do 50 dB w porze nocnej.
- 2) powiatowych: na drogach powiatowych nie jest prowadzony monitoring hałasu drogowego, jednak można zakładać, że wartość poziomu dźwięku na wysokości 5 m osiągała tu 50 - 55 dB w porze dziennej i 40 w porze nocnej.

Program ochrony środowiska dla powiatu toruńskiego wymienia m.in. Zławieś Wielką (gm. Zławieś Wielka) wśród miejscowości najbardziej zagrożonych hałasem komunikacyjnym w powiecie toruńskim.

Hałas przemysłowy tj. pochodzący z obiektów przemysłowych i usługowych; głównie z zainstalowanych tam urządzeń i maszyn

Zakłady przemysłowe, a przede wszystkim instalacje znajdujące się na ich terenie: sprężarki, urządzenia chłodnicze, transport wewnątrz zakładów itp. są poważnym źródłem hałasu (zwłaszcza w porze nocnej). Hałas przemysłowy stanowi zagrożenie o charakterze lokalnym, występujące głównie na terenach sąsiadujących z zakładami produkcyjnymi.

Odczuwalny poziom hałasu przemysłowego jest indywidualny dla każdego obiektu i zależy od: wielkości i jakości parku maszynowego, izolacji poszczególnych pomieszczeń i całych hal produkcyjnych, procesów technologicznych oraz funkcji urbanistycznych sąsiadujących z nim terenów. Wewnątrz hal przemysłowych hałas może sięgać poziomu 80 - 125 dB. W sąsiedztwie zakładów przemysłowych poziomy dźwięku osiąga wartości od 50 dB (mało uciążliwe) do 90 dB (bardzo uciążliwe).

W gminie Zławieś Wielka nie występują obiekty o wysokim stopniu uciążliwości ze względu na emisję hałasu. Zakłady przestrzegają norm dotyczących emisji, jednak potencjalna możliwość uciążliwości hałasu może wystąpić w ich sąsiedztwie.

Hałas komunalny tj. występujący w budynkach mieszkalnych (głównie wielorodzinnych) i w obiektach użyteczności publicznej

Hałas wewnątrz osiedlowy wiąże się z wykonywaniem codziennych czynności ludzkich i powodowany jest przez urządzenia do tego potrzebne, np. pracę silników samochodowych (wywożenie śmieci, dostawy do sklepów), głośną muzykę itp. Do tych hałasów dołącza się niejednokrotnie bardzo uciążliwy hałas wewnątrz budynku, powodowany zazwyczaj lokalizacją w pomieszczeniach piwnicznych lokali usługowych, wadliwym funkcjonowaniem instalacji (np. centralnego ogrzewania, dźwigów, zsypów) oraz powszechnym odchudzaniem konstrukcji i oszczędnością na materiałach. Według polskiej normy, poziom hałasu pochodzący od instalacji i urządzeń budynku może wynosić w ciągu dnia 30-40 dB, nocą 25-30 dB.

3.4.6. Zagrożenia flory i fauny

Zmiany abiotycznych komponentów przyrody prowadzą w dalszej kolejności do zmian w roślinności i faunie.

Zachowane fragmenty naturalnych zbiorowisk roślinnych narażone są na:

- zmiany w poziomie i trofizmie wód gruntowych i powierzchniowych oraz ich jakość, prowadzące do ich ubożenia i w końcu zaniku;
- celowe ich usuwanie przez człowieka lub zmianę użytkowania (np. z łąk na nieużytki lub zabudowę – presja budownictwa);
- wypieranie zbiorowisk naturalnych i półnaturalnych przez zbiorowiska synantropijne;
- zanik gatunków rzadkich i chronionych;
- wprowadzanie nowych konkurencyjnych gatunków (tzw. introdukowanych) obcych rodzimej roślinności.

Dobrze wykształcona roślinność systemu zieleni urządzonej oraz wiejskiej krajobrazowej (parki, ogrody działkowe, cmentarze, ogrody przydomowe, zadrzewienia śródpolne) narażona jest na:

- presję budownictwa na tereny sąsiednie (uszczuplanie powierzchni terenów zieleni) – np. presja zabudowy mieszkaniowej na tereny podmiejskie – obszary lasów w Czarnym Błocie pod Toruniem oraz tereny podmokłe Czarnowa od strony Bydgoszczy;
- izolację obszarów pełniących rolę stabilizatorów w obrębie struktury przyrodniczej gminy;
- przerwanie korytarzy i sięgaczy ekologicznych systemu przyrodniczego gminy, zachowujących łączność pomiędzy cennymi płacami ekosystemów (przerwaniu połączeń przyrodniczych sprzyja intensywna produkcja rolna (na wysoczyźnie), infrastruktura techniczna, gł. drogi krajowe i wojewódzkie, rozwój zwartej zabudowy wzdłuż ciągów komunikacyjnych (głównie wzdłuż drogi nr 80), w mniejszym stopniu linie energetyczne);
- uproszczenie struktury gatunkowej, prowadzące do zmniejszenia zdolności samoregulacyjnych wykształconej roślinności.

W obrębie zwartej zabudowy największe zagrożenie dla zwierząt stwarza rozdrobnienie obszarów stanowiących ich ostoje oraz występowanie różnorodnych barier utrudniających ich migrację (szczególnie: szerokie ciągi komunikacyjne o dużym natężeniu ruchu, ogrodzenia pełne, przegrody, śluzy, tamy i inne). Równie ważne są zmiany poziomu, trofizmu i jakości wód, które następnie prowadzą do: wyginięcia, zmniejszania liczebności niektórych gatunków zwierząt lub pogarszania kondycji i zdrowia (rozmiary zagrożenia – małe, lokalnie średnie).

3.4.7. Zagrożenia i stan lasów

Nadleśnictwo Toruń jako główne zagrożenie dla lasów regionu wskazuje niskie opady. Niewystarczające zaopatrzenie w wodę powoduje osłabienie kondycji zdrowotnej lasów, jak również przyczynia się do wzrostu zagrożenia pożarowego okresie letnim (szczególnie w monokulturach sosnowych lub lasach o silnej dominacji gatunków iglastych, z łatwopalną ściółką). Obniżenie odporności zwiększa wrażliwość na szkodliwe czynniki środowiskowe (zanieczyszczenie) oraz zwiększa podatność na choroby i szkodniki.

Na drugim miejscu wskazano sąsiedztwo dużych miast oraz wynikające z tego sąsiedztwa wykorzystanie turystyczne. Duże ilości odwiedzających, przekraczające naturalną pojemność siedlisk, przyczyniając się do ich zubożenia. Wykorzystanie jako lasy podmiejskie owocuje również uszkodzeniami mechanicznymi drzewostanów (połamane gałęzie), zaśmieceniem a nawet zaproszeniem ognia.

Rzadszym zagrożeniem dla lasów gminy są silne wiatry, przyczyniające się do znacznych uszkodzeń, ale zazwyczaj występujących na niewielkim obszarze (zwłaszcza przy właściwym prowadzeniu lasu).

W lasach nadleśnictwa nie stwierdzono zagrożenia ze strony szkodników drzew. Ich obecność jest niewielka, a dzięki ciągłemu monitoringowi i okresowym opryskom nie stanowią one poważniejszego zagrożenia.

3.5. WYMOGI OCHRONY ŚRODOWISKA, PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

Część terenów gminy została objęta ochroną zgodnie z wymogami ustawy o ochronie przyrody. Ma to głównie przyczynić się do zachowania wartości przyrodniczych i krajobrazowych. Ochrona terenów zieleni jest obowiązkiem gmin, które podejmują działania w kierunku rozwoju tych terenów. Rygorom ochronnym poddane są parki, zadrzewienia itp. Tworzenie nowych założeń parkowych oraz kształtowanie zieleni urządzonej wpłynie na poprawę struktury przyrodniczej gminy. Szczególnie ważna będzie rewitalizacja parków oraz ochrona zieleni skarpy.

Działania na rzecz ochrony różnorodności biologicznej obejmują również sektor rolnictwa. Wspieranie form rolnictwa stosującego metody produkcji nienaruszające równowagi przyrodniczej (przede wszystkim rolnictwa ekologicznego) jest jednym z celów stawianych przez II Politykę Ekologiczną Państwa w zakresie różnorodności biologicznej i ochrony przyrody.

3.6. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z OCHRONY KRAJOBRAZU

Aktualnie nie został sporządzony audyt krajobrazowy. Nie zostały, zatem określone krajobrazy położone w obszarze zmiany studium. W związku z powyższym w zakresie obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, *a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie określa się uwarunkowań wynikających z ochrony krajobrazu.*

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, w oparciu o uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z ochrony krajobrazu.

4. WYSTĘPOWANIE OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka brak jest uwarunkowań wynikających z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych.

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka brak jest uwarunkowań wynikających z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych.

Do zagrożeń geologicznych zalicza się zjawiska geodynamiczne. Na terenie gminy występują lub istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia osuwisk oraz powodzi i podtopień.

4.1. OBSZARY OSUWISK

Obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz obszar zmiany studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka zlokalizowany jest poza obszarami osuwisk, podobnie jak cały teren gminy Zławieś Wielka.

Zgodnie z rejestracją i inwentaryzacją naturalnych zagrożeń geologicznych na terenie całego kraju (ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk oraz innych zjawisk geodynamicznych)²⁷ (<http://www.geozagrozenia.agh.edu.pl/>) na terenie gminy nie występują osuwiska.

Mimo powyższego, będącego aktualizacją stosownych danych dotyczących osuwisk geologicznych na terenie Polski wskazać należy, iż wg katalogu osuwisk województwa bydgoskiego z 1971 roku (wraz z mapą rejestracyjną) dostępnego u Geologa Wojewódzkiego w Bydgoszczy, na obszarze gminy zinwentaryzowane były cztery obszary osuwiskowe:

1. Rzęczkowo 1 – obryw w gruntach spoistych i zsuwy strukturalne wzdłuż powierzchni uwarstwienia (głina piaszczysta podścielona żwirem i piaskiem drobnym); wysokość zbocza wynosi 10 metrów, osuwisko zajmuje 0,09ha powierzchni. Osuwisko powstało przez infiltrację wód opadowych i spowodowanych przez nie erozję gleb;
2. Rzęczkowo 2 – obryw w gruntach spoistych i zsuwy strukturalne wzdłuż powierzchni uwarstwienia (głina zwałowa na piaskach), wysokość zbocza wynosi 10 metrów; osuwisko zajmuje 0,07ha powierzchni, powstało na skutek podkopania i infiltracji wód opadowych,
3. Łążyn 1 – obryw w gruntach spoistych i zsuwy asekwentne ze ścinania w materiale jednolitym, niewarstwowym (głina zwałowa), wysokość zbocza wynosi 16 metrów; osuwisko zajmuje 0,2ha powierzchni; powstało na skutek infiltracji wód opadowych i erodowania przez nie gleb;
4. Łążyn 2 – zsuwy asekwentne ze ścinania w materiale jednolitym, niewarstwowym (głina zwałowa), wysokość zbocza wynosi 16 metrów; osuwisko zajmuje 11ha powierzchni; powstało na skutek podkopania zbocza.

4.2. OBSZARY ZAGROŻENIA POWODZIOWEGO

Na podstawie mapy zagrożenia powodziowego, o której mowa w art. 169 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r., poz. 1566 z późn. zm.) ustalono, że obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka znajduje się:

- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- częściowo na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$).

Ponadto na podstawie mapy zagrożenia powodziowego, o której mowa w art. 169 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r., poz. 2268 z późn. zm.) ustalono, że obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady

²⁷ Projekt badawczy nr: 415/2002/Wn-12/FG-go-tx/D zrealizowany na zamówienie Ministerstwa Środowiska sfinansowany przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka znajduje się:

- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, tj. na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%,
- w całości na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2%.

Zgodnie z art. 77 ust 1 pkt 3) ustawy Prawo wodne, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zakazuje się gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w szczególności ich składowania, lokalizowania nowych cmentarzy. Zasady oraz warunki uzyskania ewentualnego odstępstwa od ww. zakazów reguluje Prawo wodne.

Ponadto blisko obszarów objętych w/w zmianami studium zlokalizowany jest Dolny Kanał gdzie mogą wystąpić lokalne podtopienia w przypadku nagłego podniesienia się poziomu wody.

Zgodnie z Ustawą Prawo Wodne z dnia 18 lipca 2001r. Art. 82 pkt.1 obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi obejmują:

- 1) obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią, tzn. tereny między wałem przeciwpowodziowym, a linią brzegu,
- 2) obszary potencjalnego zagrożenia powodzią, obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku:
 - a) przelania się wód przez koronę wału przeciwpowodziowego,
 - b) zniszczenia lub uszkodzenia wałów przeciwpowodziowych,
 - c) zniszczenia lub uszkodzenia budowli piętrzących albo budowli ochronnych pasa technicznego.

Dla doliny rzeki Wisły podaje rzędną terenu 70,70m n.p.m. jako zasięg wielkiej wody, o prawdopodobieństwie wystąpienia 1%.

Zasięg stref zagrożenia powodziowego zaczerpnięto z opracowania RZGW w Gdańsku w którym wyznaczono wartości maksymalnych rocznych przepływów o prawdopodobieństwie przewyższenia $p=1\%$ i $p=10\%$ w profilach charakterystycznych (ciągi obserwacyjne przepływów stanowiące podstawę wyznaczenia charakterystyk obejmowały okres 1924 – 2000).

Poniżej zebrano tabelarycznie dane dotyczące przepływów charakterystycznych, stanów charakterystycznych oraz przepływów maksymalnych rocznych o określonym prawdopodobieństwie przewyższenia dla rzeki Wisły.

L.p.	Rzeka	Wodowskaz	Km biegu rzeki [km]	Pow. zlewni [km ²]	SSW [cm]	SNW [cm]
1	WISŁA	TORUŃ	734.7	181033	318	179
2	WISŁA	FORDON (Bydgoszcz)	774.9	186764	313	183

Tabela 11 Stany charakterystyczne SSW i SNW.

Źródło: Regionalny Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku; Gdynia: opracowanie: Wyznaczenie granic bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych – Wisła; Poznań 2004.

L.p.	Rzeka	Wodowskaz	Km biegu rzeki [km]	Pow. Zlewni [km ²]	SSQ [m ³ /s]	SNQ [m ³ /s]
1	WISŁA	WŁOCLAWEK	679.4	172389	911	293
2	WISŁA	TORUŃ	734.7	181033	983	356
3	WISŁA	TCZEW	908.6	194376	1046	411

Tabela 12 Przepływy charakterystyczne SSQ i SNQ .

Źródło: Regionalny Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku; Gdynia: opracowanie: Wyznaczenie granic bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych – Wisła; Poznań 2004.

L.p.	Rzeka	Wodowskaz	Km biegu rzeki [km]	Pow. zlewni [km ²]	Q _{maxp1%} [m ³ /s]	Q _{maxp10%} [m ³ /s]
1	WISŁA	WŁOCLAWEK	679.4	172389	8180	5700
2	WISŁA	TORUŃ	734.7	181033	8180	5700
3	WISŁA	TCZEW	908.6	194376	7660	5220

Tabela 13 Wykaz przepływów maksymalnych rocznych o określonym prawdopodobieństwie przewyższenia dla posterunków wodowskazowych na rzece Wiśle.

Źródło: Regionalny Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku; Gdynia: opracowanie: Wyznaczenie granic bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych – Wisła; Poznań 2004.

Nazwa obiektu	Kilometraż [km]	Pow. Zlewni [km ²]	Q _{maxp1%} [m ³ /s]	Q _{maxp10%} [m ³ /s]	SSQ [m ³ /s]	SNQ [m ³ /s]
wod. Toruń	734.7	181033	8180	5700	983	356
Wod. Solec Kujawski	762	181590	8100	5620	986	358

Tabela 14 Przepływy o określonym prawdopodobieństwie przekroczenia i przepływy SSQ i SNQ przeniesione do punktów charakterystycznych wyznaczonych wg „Podziału Hydrograficznego Polski” dla rzeki Wisły.

Źródło: Regionalny Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku; Gdynia: opracowanie: Wyznaczenie granic bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych – Wisła; Poznań 2004.

5. WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH ZŁOŻ KOPALIN ORAZ ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH

Teren objęty zmianą studium zlokalizowany jest w zasięgu czwartorzędowego głównego zbiornika wód podziemnych Nr 141 „Zbiornik Dolnej Wisły”.

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd)

Teren opracowania znajduje się w obszarze jednolitej części wód podziemnych JCWPd Nr 40 zaliczonych do regionu wodnego Dolnej Wisły. Powierzchnia jednostki wynosi 7539,5 km². System wodonośny jest wielopiętrowy, obok poziomów międzymorenowych obecne są również warstwy wodonośne miocenu, oligocenu i paleocenu.

Tabela 15a. Podstawowe dane hydrogeologiczne JCWPd nr 40

Powierzchnia [km ²]	Wiek	Rodzaj ośrodka skalnego	Miąższość [m]	Współczynnik filtracji [m/d]	Izolacja
7 540	czwartorzęd	szczelinowy	20-40	8-25	2a
	neogen/paleogen	porowy	10-30	3-25	1a
	kreda	porowy	20-40	2-8	1a

Źródło: Opracowanie na podstawie "Hydrogeologia regionalna Polski", Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa 2007

Wyjaśnienia

1a – korzystna (ciągły nakład wód podziemnych ze spoiwych warstw o rozległym rozprzestrzenieniu i miąższości > 10m),

2a – średnia (ciągły nakład wód podziemnych ze spoiwych warstw, jednak ze zmienną miąższością).

Obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka w całości znajduje się w zasięgu czwartorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 141 - Zbiornik rzeki dolna Wisła (ID 1303).

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd)

Obszar zmiany studium znajduje się w zasięgu jednolitej części wód podziemnych JCWPd Nr 44 zaliczonych do regionu wodnego Dolnej Wisły. Powierzchnia jednostki wynosi 372,6 km². W obszarze tym system krążenia wód obejmuje trzy piętra wodonośne: czwartorzędowe, neogeńskie i kredowe (kreda górna). Zasilanie poziomów odbywa się na drodze bezpośredniej infiltracji opadów atmosferycznych w strefie płytko występujących wód gruntowych, dopływu lateralnego z obszarów wysoczyznowych oraz przesączania wód podziemnych z nadległych warstw wodonośnych do warstw położonych głębiej.

Tabela 16b. Podstawowe dane hydrogeologiczne JCWPd nr 44

Powierzchnia [km ²]	Stratygrafia	Charakterystyka wodonośności	Miąższość [m]	Współczynnik filtracji [m/h]	Przewodność [m ² /h]
372,6	czwartorzęd	porowy	1-40	0,83-1,25	8,33-62,5
	neogen	porowy	3-60	0,042-1,167	0,833-20,83
	kreda górna	szczelinowo-krasowy	20-167	0,0025-0,067	-4,17
	kreda dolna	porowy	100-200	0,071-1,29	4,17-83,33

Źródło: Opracowanie na podstawie danych z www.pgi.gov.pl

Występowanie udokumentowanych złóż kopalin opisano w rozdziale „Zasoby środowiska przyrodniczego - Surowce naturalne”.

Wschodnia część gminy należy do obszaru zlewni chronionej i obszaru głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) nr 141. Jest to zbiornik dolnej Wisły zasobny w wody

czwartorzędowe. Średnia głębokość ujęcia wynosi 40 m, a szacunkowe zasoby dyspozycyjne 84 tys. m³ na dobę. Całkowita powierzchnia zbiornika wynosi 354 km², z czego 230 km² znajduje się w Obszarze Najwyższej Ochrony GPZW (ONO) a 124 km² w Obszarze Wysokiej Ochrony (OWO) – brak ochronnych warstw nieprzepuszczalnych. Oba obszary ochronny występują na terenie gminy Zławieś Wielka. „Zbiornik Dolnej Wisły” stanowi aktualną i przyszłą rezerwę wody pitnej.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych.

5.1. WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH KOMPLEKSÓW PODZIEMNEGO SKŁADOWANIA DWUTLENKU WĘGLA

Na przedmiotowym obszarze nie występują udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, o uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz o uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałę nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla.

6. WYSTĘPOWANIE TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz dla terenu objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

gminy Zławieś Wielka brak jest uwarunkowań wynikających z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych.

Na terenie zmiany studium zainicjowanej uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka występują tereny górnicze:

- Pędzewo I (ID terenu: 1618, ID złoża: 8706) o powierzchni 38336 m²,
- Pędzewo III (ID terenu: 9274, ID złoża: 9530) o powierzchni 76744 m²,
- Pędzewo IV (ID terenu: 9223, ID złoża: 16613) o powierzchni 109221 m²,
- Pędzewo V (ID złoża: 17853) o powierzchni 37673,75 m².

Dla wszystkich terenów górniczych występujących na przedmiotowym terenie rodzaj kopaliny zastał określony jako kruszywo naturalne. Obszar wyznaczonego terenu górniczego Pędzewo IV i Pędzewo V jest tożsamy z obszarem górniczym. Pozostałe obszary górnicze są mniejsze od terenów górniczych.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych.

Na terenie Pędzewa istnieje obszar górniczy „Pędzewo III” o powierzchni 68042m² oraz teren górniczy „Pędzewo III” o powierzchni 76744 m² obejmujący działkę nr 265/1 wpisane w Rejestr Obszarów Górniczych (pismo GG-51-722 Ministerstwo Środowiska, PIG; Warszawa, 2006). Na obszar ten (6,8 ha) Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego wydał koncesję na wydobywanie kopaliny pospolitej – kruszywa naturalnego ze złoża „Pędzewo II” - miejscowość Pędzewo, działka nr 265/1 (koncesja Nr 145/W/06 wydanej przez Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego w Toruniu).

Również na terenie Pędzewa znajduje się obszar górniczy, utworzony na mocy koncesji (znak: OŚ.III.7512/3/09) Starosty Toruńskiego obejmujący teren o wielkości 11634 m², gdzie obszar wyznaczonego terenu górniczego jest tożsamy z obszarem górniczym.

Ponadto na terenie gminy lokowane są dwa obszary górnicze w miejscowości Gutowo na działce nr 140, dla których koncesje (znak: OŚ.III.7512/1/08 i 164/W/08 [ŚG.III.tk.7511/74/0) wydał (odpowiednio) Starosta Toruński i Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Koncesje są wiążące odpowiednio: do 31 grudnia 2012 roku i 31 grudnia 2023 roku.

7. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

Na obszarze objętym zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka

zlokalizowane są stanowiska archeologiczne. Z kolei na terenie zmiany studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz na terenie zmiany studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie występują żadnego rodzaju zabytki, czy dobra kultury współczesnej.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

7.1. WALORY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

O indywidualnym charakterze gminy Zławieś Wielka stanowią zarówno historyczne struktury przestrzenne wielu wsi, elementy rozplanowania dokumentujące historię rozwoju przestrzennego, jak i pojedyncze obiekty w skali poszczególnych miejscowości lub ich fragmentów oraz ukształtowanie terenów otwartych z punktami widokowymi i doliną rzeki Wisły.

Elementy dziedzictwa kulturowego o wartościach historycznych, które podlegają ochronie historycznej struktury przestrzennej to przede wszystkim obszary wsi: Czarnowo, Górsk, Łążyn, Rzęczkowo i Siemień.

Do elementów rozplanowania urbanistycznego o wartościach kulturowych, które kształtują historyczną tożsamość gminy i świadczą o jej walorach turystycznych zalicza się następujące zespoły obiektów architektonicznych oraz tereny otwarte:

1. Zespoły dworsko – parkowe w: Przysieku, Skłodzewie, oraz w mniejszym stopniu w: Cichoradzu, Zaroślu Cienkim, Borku, Gierkowie, Rzęczkowie,
2. zespoły i obiekty architektoniczne o funkcji sakralnej - kościoły z cmentarzami przykościelnymi w Czarnowie, Górsku, Łążynie, Pędzewie, Złejwsi Wielkiej,
3. Cmentarze w Cegielniku, Cichoradzu, Czarnym Błocie, Czarnowie, Górsku, Gutowie, Łążynie, Łążynku, Rzęczkowie, Siemoniu, Toporzysku, Zaroślu Cienkim, Złejwsi Małej oraz Złejwsi Wielkiej,
4. zespoły i obiekty techniki i kultury materialnej (zabytkowe dworce i przystanki kolejowe na trasie Toruń – Czarnowo),
5. Grodziska (stanowiska archeologiczne posiadające ekspozycję terenową).

Wykaz obiektów zabytkowych:

- 1) Wykaz obiektów i terenów wpisanych do rejestru zabytków:

GMINA	MIEJSCOWOŚĆ	ADRES	OBIEKT	DATA DECYZJI	NR REJESTRU
ZŁAWIEŚ WIELKA	CZARNOWO		▪ Kościół parafialny p.w. św. Marcina	13.07.1936.	A/288
			▪ Cmentarz katolicki	06.09.1990.	A/219
			▪ Grodzisko	15.09.1965.	C/21
	CZARNOWO-KAMIENIEC		Osada obronna łużycka	22.10.2003.	C/160
	GÓRSK		▪ Kościół ewangelicki, ob. rzym. kat. p.w. Podwyższenia Krzyża Św.	28.01. 1930.	A/289
			▪ Cmentarz ewangelicki, ob. katolicki przy kościele	06.09. 1990.	A/218
			Grodzisko (?)	28.09.1965	Nr rejestru d. woj. Toruńskiego C/33/21
	ŁĄŻYŃ		▪ Cmentarz parafialny rzym.-kat. ▪ Kościół parafialny p.w. św. Walentego ▪ Kaplica p.w. św. Walentego	06.09. 1990.	A/220
	PĘDZEWO		▪ Cmentarz poewangelicki ▪ Kaplica ewangelicka, ob. kościół filialny rzym.-kat. p. w. Najświętszego Serca Pana Jezusa. ▪ Ogrodzenie cmentarza	28.01.1991.	A/217
	PRZYSIEK		Zespół dworsko-parkowy: ▪ Dwór ▪ Młyn ▪ Browar ▪ Budynek mieszkalny przy browarze ▪ Park dworski ▪ Elementy małej architektury parkowej ▪ Ogrodzenie z bramami ▪ Otoczenie parku	23.04.1957.	A/500
				19.05. 2005.	A/504
	RZĘCZKOWO		Grodzisko	14.09.1965	C/16
			Grodzisko	15.09.1965	C/17
	SKŁUDZEWO		Zespół dworsko-parkowy ▪ Dwór ▪ Park ▪ Budynek gospodarczy ▪ Hydrofornia	08.04.1991.	A/168
			Gródek stożkowaty	14.09.1965.	C/13

1) Zespoły dworsko – parkowe:

A. Zespoły dworsko-parkowe wpisane do rejestru zabytków:

MIEJSCOWOŚĆ	OBIEKT	DATA DECYZJI	NR REJESTRU
Przysiek	Dwór, Młyn, Browar, Budynek mieszkalny przy browarze, Park Dworski,	<u>23.04.1957.</u>	A/500
	Elementy małej architektury parkowej, Ogrodzenie z bramami, Otoczenie parku	<u>19.05.2005.</u>	A/504
Skłudzewo	Dwór, Park, Budynek gospodarczy, Hydrofornia	<u>08.04.1991.</u>	A/168

B. Zabytkowe parki i założenia zieleni komponowanej ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków:

MIEJSCOWOŚĆ	RODZAJ PARKU	POW. W HA	CZAS POWSTANIA
Cichoradz	dworski	3,00	XIX
Rzęczkowo	dworski	1,20	XIX
Zarośle Cienkie	dworski	2,00	poł. XIX

C. Zabytkowe parki i założenia zieleni komponowanej wyznaczone do ujęcia w wojewódzkiej ewidencji zabytków:

MIEJSCOWOŚĆ	RODZAJ PARKU	POW. W HA	CZAS POWSTANIA
Borek	dworski	Ok. 2,00	XIX
Gierkowo	dworski	Ok. 1,40	XIX

Tabela 17 Wykaz zespołów dworsko – parkowych położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska na podstawie danych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Toruń 2007.

2) Obiekty sakralne - kościoły i cmentarze: kościoły z cmentarzami przykościelnymi

Lp.	Ujęcie w rejestrze	Nazwa wsi	Charakterystyka obiektu
1	Tak	Czarnowo	- kościół parafii rzymsko-katolickiej pw. Św. Marcina, wzniesiony około 1300 r., przebudowany 1948 z dzwonnicą wolnostojącą z pocz. XVIII w. - cmentarz przykościelny, parafii rzymsko-katolickiej pw. Św. Marcina,

			średniowieczny - czynny
2	Tak	Górszk	- kościół ewangelicki (także mennonicki) wzniesiony w 1613 r., odbudowany 1661, od 1946 r. parafii rzymsko-katolickiej pw. Podwyższenia Krzyża Św. - cmentarz przykościelny, ewangelicki i mennonicki, założony w 1613 r., od 1946 r. parafii rzymsko - katolickiej pw. Podwyższenia Krzyża Św. - czynny
3	Tak	Łążyn	- kaplica cmentarna, obecnie kościół parafii rzymsko-katolickiej pw. Św. Walentego Biskupa i Męczennika, zbudowany w 1898 r. - cmentarz przykościelny parafii rzymsko-katolickiej pw. Św. Walentego B-pa i Męczennika, założony w XV w. przy pierwotnym kościele, na miejscu którego wzniesiono kaplicę pw. Św. Walentego w k. XIX w. – czynny - kostnica
4	Tak	Pędzewo	- kaplica mennonitów zbudowana w 1843 r., ob. kościół parafii p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa - cmentarz ewangelicki i mennonicki o pow. 0,4 ha, obecnie katolicki wraz z ogrodzeniem cmentarza
5	Nie	Zławieś Wielka	- kościół filialny, p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa, parafii rzymsko-katolickiej w Złejwsi Wielkiej - cmentarz przykościelny, mennonicki, założony w pocz. XIX w. – nieczynny - kościół ewangelicki, wzniesiony w 1898 r., od 1948 r. rzymsko-katolicki, filialny a od 1974 r. parafialny pw. Sw. Stanisława Kostki (bez cmentarza przy kościele)

Tabela 18 Wykaz obiektów sakralnych - kościołów i cmentarzy: kościoły z cmentarzami przykościelnymi położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska na podstawie danych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Toruń 2007.

3) Obiekty sakralne - kościoły i cmentarze: Cmentarze ujęte w ewidencji

Lp.	Nazwa wsi	Charakterystyka obiektu
1	Cegielnik	ewangelicki, założony w końcu XIX w. - nieczynny
2	Cichoradz	ewangelicki, założony w 2 poł. XIX w. - nieczynny
3	Czarne Błoto	ewangelicki, założony w początku XX w. (około 1910) -nieczynny
4	Czarnowo	mennonicki, założony w połowie XIX w. -nieczynny (zlikwidowany - usunięte nagrobki i zieleń)
5	Górszk	komunalny, założony w 1998 r. - czynny
6	Gutowo	ewangelicki, założony w poł. XIX w. - nieczynny
7	Łążyn	ewangelicki, założony w poł. XIX w. - nieczynny (zlikwidowany - usunięte nagrobki i zieleń)
8	Łążyn - Łążynek	ewangelicki, założony w pocz. XX w. - nieczynny
9	Rzęczkowo	ewangelicki, założony w 2 poł. XIX w. przy kościele (rozebranym), po 1988 r. parafii rzymsko-katolickiej pw. Sw. Walentego w Łążynie - czynny
10	Siemoń	rzymsko-katolicki parafii pw. Podwyższenia Krzyża Św. w Siemoniu, założony w 1972 r. - czynny
11	Skłudzewo	rodowy właścicieli majątku - Brauerów, założony w 2 poł. XIX w. (1873) w obrębie parku dworskiego -nieczynny
12	Toporzysko	ewangelicki, założony w poł. XIX w. - nieczynny
13	Zarośle Cienkie	ewangelicki, założony w 2 poł. XIX w. - nieczynny
14	Zławieś Mała	ewangelicki, założony w poł. XIX w., od 1979 rzymsko-katolicki parafii pw. Św. Stanisława Kostki w Złejwsi Wielkiej - czynny
15	Zławieś Wielka	ewangelicki, założony w poł. XIX w. - nieczynny

Tabela 19 Wykaz obiektów sakralnych - kościołów i cmentarzy: cmentarze położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska na podstawie danych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Toruń 2007.

4) Obiekty zabytkowe architektury, budownictwa

Czarnowo:

1. Dom nr 2
2. Dom nr 9
3. Dom nr 30
4. dworzec nr 31a
5. Dom nr 35
6. Dom nr 37
7. Dom nr 39
8. Dom nr 42
9. Dom nr 45
10. obora nr 47
11. Dom nr 7
12. Dom nr 16
13. Dom nr 24
14. Dom z oborą nr 48
15. zagroda
16. Młyn nr 63
17. Dom nr 61
18. kaplica
19. kapliczka
20. kapliczka

Górszk:

21. Stacja kolejowa nr 1
22. Dom ul. Długa 7a
23. Dom ul. Ks. Markiewicza 9
24. Dom ul. Nadwiślańska 13
25. Dom ul. Nadwiślańska 19
26. Dom ul. Nadwiślańska 21
27. Dom ul. Prosta 35
28. Dom ul. Prosta 39
29. Młyn ul. Toruńska 65

Gutowo:

30. Dom nr 24
31. Szkoła nr 27

Łążyn:

32. Dom nr 4
33. Plebania 23
34. Dom nr 24
35. Dom nr 26
36. Remiza

Pędzewo:

37. Dom nr 17
38. Dom nr 33
39. Dom nr 35
40. Dom nr 37
41. Stacja Kolejowa nr 73

Rzęczkowo

47. Dom nr 4
48. Dom nr 10
49. Dom nr 51
50. Dom nr 33
51. Szkoła nr 53
52. Dom nr 57
53. dwór nr 3
54. Plebania nr 61, 62
55. Dom nr 3
56. Kapliczka

Siemoń:

57. Dom nr 44
58. Dom nr 66
59. Dom nr 68
60. Dom nr 76
61. Dom nr 90
62. Dom nr 115
63. Dom nr 116
64. Szkoła
65. Kapliczka

Skłudzewo:

66. Dom nr 28
67. Dom nr 33
68. Dom nr 44
69. fundacja

Stary Toruń:

70. Dom ul. Cedrowa 17
71. Dom ul. Cedrowa 40
72. Dom ul. Szeroka 34
73. Dom ul. Szeroka 31/33
74. Leśniczówka

Toporzysko:

75. Dom nr 1
76. Dom nr 4
77. Dom nr 5
78. Dom nr 6
79. Dom nr 9
80. Dom nr 11
81. Dom nr 18
82. Dom nr 32
83. Dom nr 35
84. Dom nr 56
85. Dom
86. Stacja kolejowa nr 67
87. Dom nr 74

42. Pastorówka nr 40	88. Dom nr 75
Przysiek:	89. Dom nr 90
43. Dom ul. Leśna 1	Zławieś Wielka:
Rozgarty:	91. Dom nr 5
44. Poczta nr 28	92. Dom nr 8a
45. Dom nr 10	93. Dom nr 28
46. Dom ul. Długa 18	94. Dom nr 31
	95. Dom ul. Handlowa 1
	96. Dom ul. Handlowa 2/1
	97. Pastorówka ul. Jasna 15
	98. Szkoła ul. Szkolna 6
	99. Dom ul. Topolowa 2
	100. Dom ul. Topolowa 4
	101. Dom z kuźnią ul. Wiślana 1
	102. Dom ul. Wiślana 7/1
	103. kościół ewangelicki ob. Rzekat. parafialny św. Stanisława Kostki

5) Obiekty zabytkowe techniki i kultury materialnej:

Zabytkowe dworce i przystanki kolejowe na trasie Toruń - Czarnowo (zbudowane w 1888r.):

1. Przysiek - budynek stacyjny	5. Pędzewo - budynek stacyjny
2. Górsk - budynek stacyjny	6. Toporzysko - budynek stacyjny
3. Smolno - zespół budynków stacyjnych	7. Czarnowo - budynek główny, gospodarczy, mieszkalny
4. Zławieś Mała - budynek stacyjny, mostek nad strumieniem	

7.1.1. Układ ruralistyczny

Wsie o zachowanym układzie i zabudowie o wartościach kulturowych:

Lp.	Nazwa wsi	Charakterystyka
1	Czarnowo	Wieś kościelna wymieniana w dokumentach źródłowych od 1233 roku. Do parafii należały wsie: Czarnowo, Toporzysko, Stanisławki, Zławieś, Pędzewo, Smolno i Kamionka. W końcu XIX w. liczyła 515 mieszkańców i 50 domów mieszkalnych o zabudowie rzędowej.
2	Górsk	Wieś wymieniana w dokumentach od 1346 roku. O zabudowie ulicowej - ciągnącej się wzdłuż drogi od Starego Torunia. W XIX w. liczyła 458 mieszkańców i 48 domów mieszkalnych. Tu bierze początek kanał przez niziny przekopany aż do wsi Czarnowo z drugim podobnym ze wsi Czarne Błoto, także do Czarnowa -informacje o kanałach ze Słownika Geograficznego t. II, 1888 r.
3	Łążyn	Wieś kościelna wymieniana w dokumentach od 1376. W obręb parafii wchodziły wsie: Łążyn, Rzęczkowo, Cichoradz i Skłudzewo. W końcu XIX w, liczyła 558 mieszkańców i 79 domów mieszkalnych o zabudowie ulicowej.
4	Rzęczkowo	Wieś wymieniana od 1405 roku w dokumentach o zabudowie ulicowej. W roku 1885 liczyła 849 mieszkańców i 109 domów mieszkalnych. Była tu szkoła 3 -klasowa, katolicka w której w 1887 roku uczyło się 238 dzieci.
5	Siemoń	Wieś włościańska wymieniona w dokumentach od 1400r. Od 1485 r. własność parafii Św. Jana w Toruniu. W roku 1885 wieś liczyła 1091 mieszkańców i 139 domów mieszkalnych. Szkoła 4- klasowa, w której w 1887 roku uczyło się 277 dzieci. Wieś o zabudowie ulicowej.

Tabela 20 Wykaz wsi o zachowanym układzie i zabudowie o wartościach kulturowych położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska na podstawie danych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Toruń 2007.

7.1.2. Stanowiska archeologiczne

1) Grodziska (stanowiska archeologiczne posiadające ekspozycję terenową) – wszystkie wpisane do rejestru WKZ:

Lp.	Miejscowość	Stanowisko	Chronologia
1	Czarnowo	Grodzisko – stanowisko archeologiczne w sołectwie Czarnowo oznaczone na załączniku graficznym nr 18	późne średniowiecze
2	Czarnowo - Kamieniec	Osada obronna łużycka – stanowisko archeologiczne w sołectwie Czarnowo oznaczone na załączniku graficznym nr 1	kultura łużycka
3	Rzęczkowo	Grodzisko (stan. 1) – stanowisko archeologiczne w sołectwie Rzęczkowo oznaczone na załączniku graficznym nr 59	IX - X w
4	Rzęczkowo	Grodzisko (stan. 2) – stanowisko archeologiczne w sołectwie Rzęczkowo oznaczone na załączniku graficznym nr 1	wczesne średniowiecze
5	Skłudzewo	Gródek stożkowaty – stanowisko archeologiczne w sołectwie Skłudzewo oznaczone na załączniku graficznym nr 21	późne średniowiecze

Tabela 21 Wykaz stanowisk archeologicznych – grodzisk wpisanych do Rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska na podstawie danych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Toruń 2007.

2) Stanowiska archeologiczne płaskie (nie posiadające ekspozycji terenowej) – ujęte w ewidencji WKZ przedstawiono na załączniku graficznym – nr na rysunku odpowiada nr Stanowiska na obszarze AZP.

7.2. STAN I ZAGROŻENIA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

Stosunkowo duże nagromadzenie zabytkowych obiektów i elementów układu przestrzennego stanowi niezaprzeczalny walor w promocji atrakcyjności turystycznej gminy Zławieś Wielka.

Nie można jednak pominąć zagrożeń, jakie dla historycznych elementów struktury przestrzennej, stanowi: w dużym stopniu zły stan techniczny zabudowy historycznej (często nie doinwestowana przez długie lata – nawet do 50 lat), powodujący jej dekapitalizację, presja związana z rozwojem społeczno – gospodarczym (wprowadzanie nowych funkcji wymagających dostosowania zabudowy), presja związana z usprawnieniem układu komunikacyjnego i pozostałych elementów infrastruktury technicznej.

7a. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z REKOMENDACJI I WNIOSEKÓW ZAWARTYCH W AUDYCIE KRAJOBRAZOWYM LUB OKREŚLENIA PRZEZ AUDYT KRAJOBRAZOWY GRANIC KRAJOBRAZÓW PRIORYTETOWYCH

Aktualnie nie został sporządzony audyt krajobrazowy. W związku z powyższym w zakresie obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

gminy Zławieś Wielka nie określa się uwarunkowań wynikających z rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałę nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych.

8. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONY ICH ZDROWIA

Jak wynika z zestawionych poniżej informacji, pochodzących z Głównego Urzędu Statystycznego, na przełomie lat 2010 -2016 można zaobserwować wzrost liczby mieszkańców w gminie. Niezmiennie, przez cały badany okres, występuje przewaga kobiet w strukturze demograficznej. W 2016 roku teren gminy zamieszkiwało 13 699 osoby, z czego 6 790 reprezentowali mężczyźni, a 6909 kobiety.

Tabela 22. Liczba ludności gminy Zławieś Wielka w latach 2010 – 2016

Rok	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
ogółem	12567	12758	12982	13172	13310	13483	13699
mężczyźni	6270	6361	6449	6555	6619	6705	6790
kobiety	6297	6397	6533	6617	6691	6778	6909

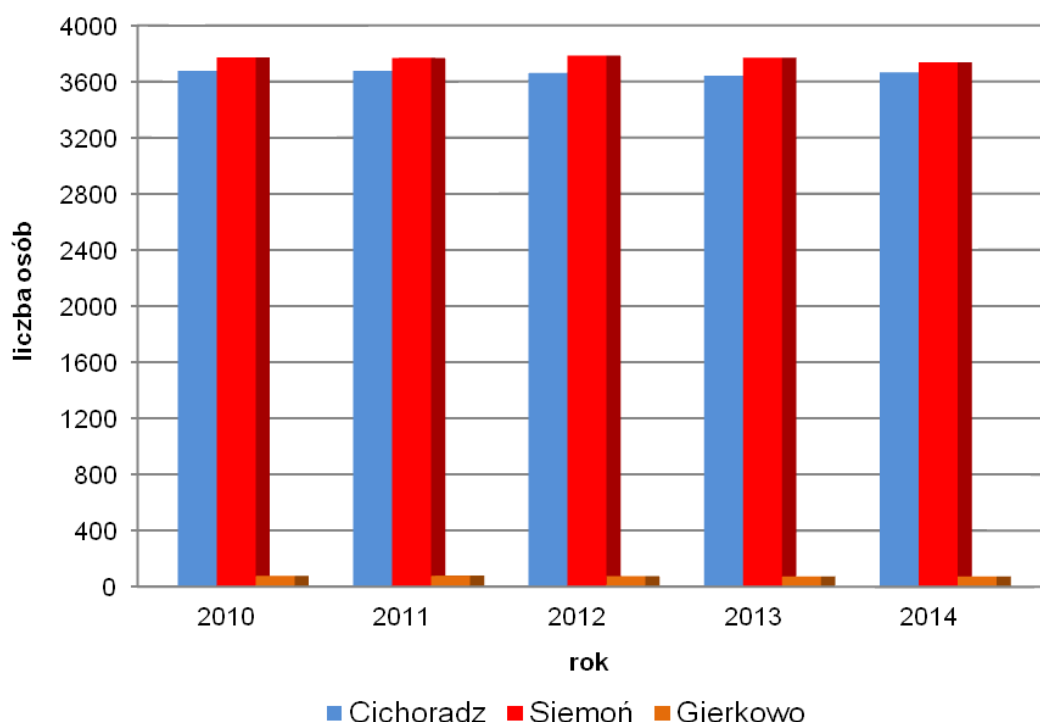
Źródło: Opracowano na podstawie Banku Danych Lokalnych GUS. Stan na 2010 –2016 r.

Tabela 23a. Liczba ludności w miejscowości Cichoradz, Siemoń i Gierkowo w latach 2010 - 2014

Lp.	Miejscowość	2010	2011	2012	2013	2014
1.	Cichoradz	225	232	226	230	232
2.	Siemoń	790	786	783	771	765
3.	Gierkowo	77	78	76	74	74

Źródło: Opracowanie na podstawie danych Urzędu Gminy Zławieś Wielka.

Liczba ludności w miejscowości Cichoradz, Siemoń i Gierkowo w latach 2010 -2014

Na powyższym wykresie przedstawiono liczbę ludności w miejscowości Cichoradz, Siemoń i Gierkowo w latach 2010 - 2014. W analizowanym okresie liczniej zamieszkiwaną miejscowością była wieś Siemoń.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka nie miały wpływu na uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia.

Tabela 24b. Liczba ludności w miejscowości Pędzewo w latach 2013-2017

Lp.	Miejscowość	2013	2014	2015	2016	2017
1.	Pędzewo	613	618	625	621	629

Źródło: Opracowanie na podstawie danych Urzędu Gminy Żławieś Wielka.

W analizowanym okresie 2013-2017 można zauważyć tendencję wzrostową (z lekkim spadkiem w roku 2016). Najwięcej ludzi zamieszkiwało Pędzewo w roku 2017, a najmniej w roku 2013.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka oraz w oparciu o uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r.

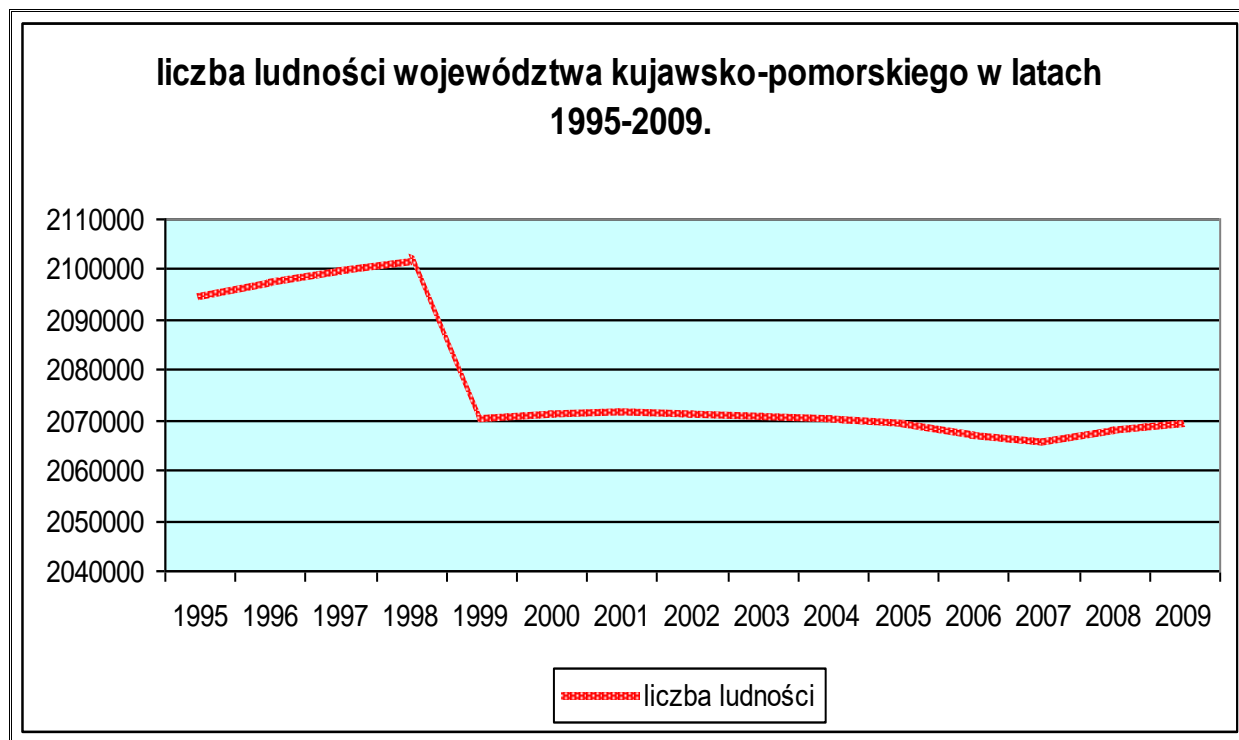
w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia.

8.1. POTENCJAŁ DEMOGRAFICZNY

Analiza zachodzących w gminie zmian nie jest możliwa bez odniesienia się do poziomu aglomeracji, co wynika z położenia Złejwsi Wielkiej pomiędzy dwoma głównymi miastami w hierarchii sieci osadniczej województwa kujawsko-pomorskiego tj.: Bydgoszczą i Toruniem.

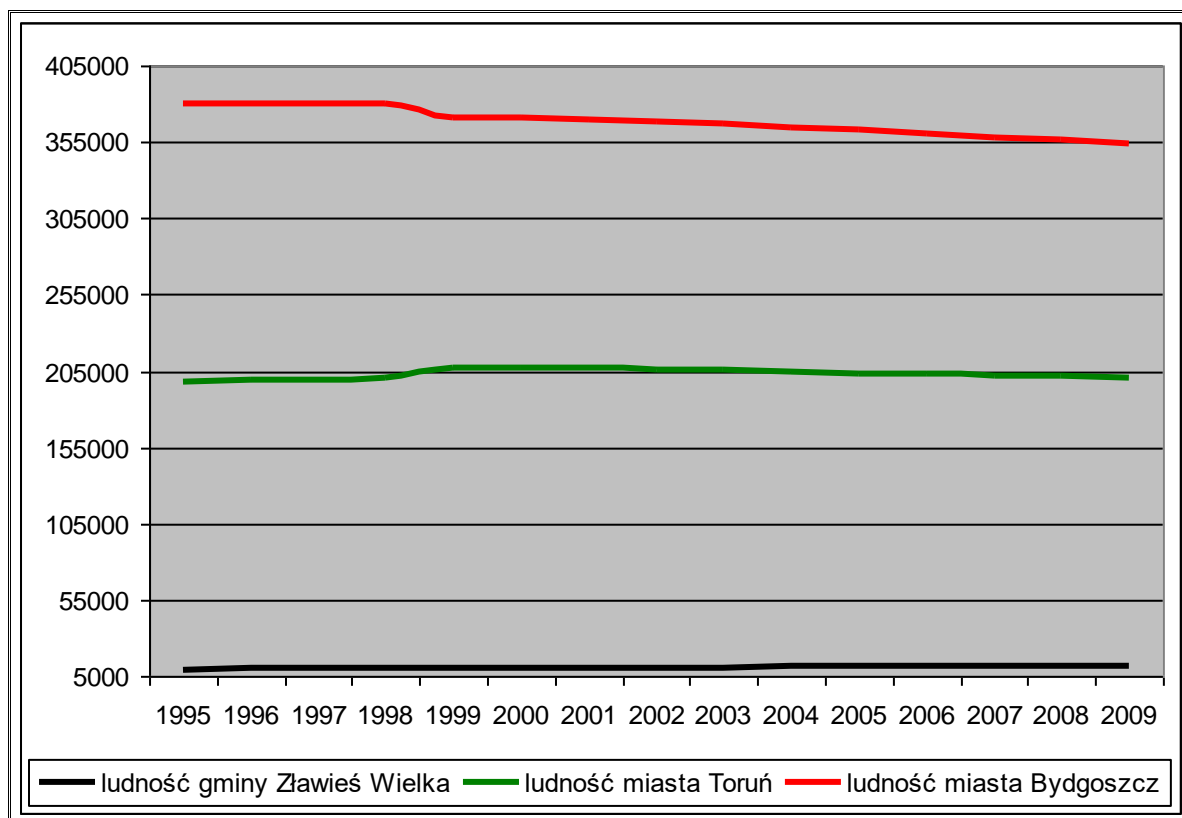
Analiza danych zawartych w Diagnozie prospektywnej Strategii rozwoju województwa kujawsko-pomorskiego z 1999 roku w połączeniu z zasobami informacji Banku danych regionalnych GUS pozwala określić aktualne trendy oraz trafność prognozy demograficznej zawartej w Diagnozie. W dokumencie tym zawarto dane wykazujące stały wzrost liczby mieszkańców województwa w latach 1989-1999 (wzrost o 2,7%), w tempie wyższym niż krajowe. Najwyższą dynamikę wzrostu wykazywały zwłaszcza obszary związane z Bydgoszczą i Toruniem.

Wychodząc z panujących tendencji wzrostowych oraz danych odnośnie struktury wieku mieszkańców Diagnoza prognozowała stały wzrost liczby mieszkańców województwa średnio o ponad 4 tys. osób rocznie, przy czym największych przyrostów, rzędu 6 tys. Osób, oczekiwano w latach 2003-2006. Panujące trendy uległy jednak odwróceniu co widać na załączonym wykresie obrazującym liczbę ludności województwa (rok 1999 – reforma administracyjna państwa).

Rysunek 22 Dynamika liczby ludności województwa.

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych w GUS.

Rysunek 23 Zmiany przyrostu ludności w Toruniu, Bydgoszczy i gminie Żławień Wielka w latach 1996 – 2009.

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych w GUS.

Poniżej zamieszczono tabelę obrazującą zmiany ilościowe osób zameldowanych w latach 1995 – 2005 w podziale na województwo, Toruń, Bydgoszcz i gminę Żławień Wielka.

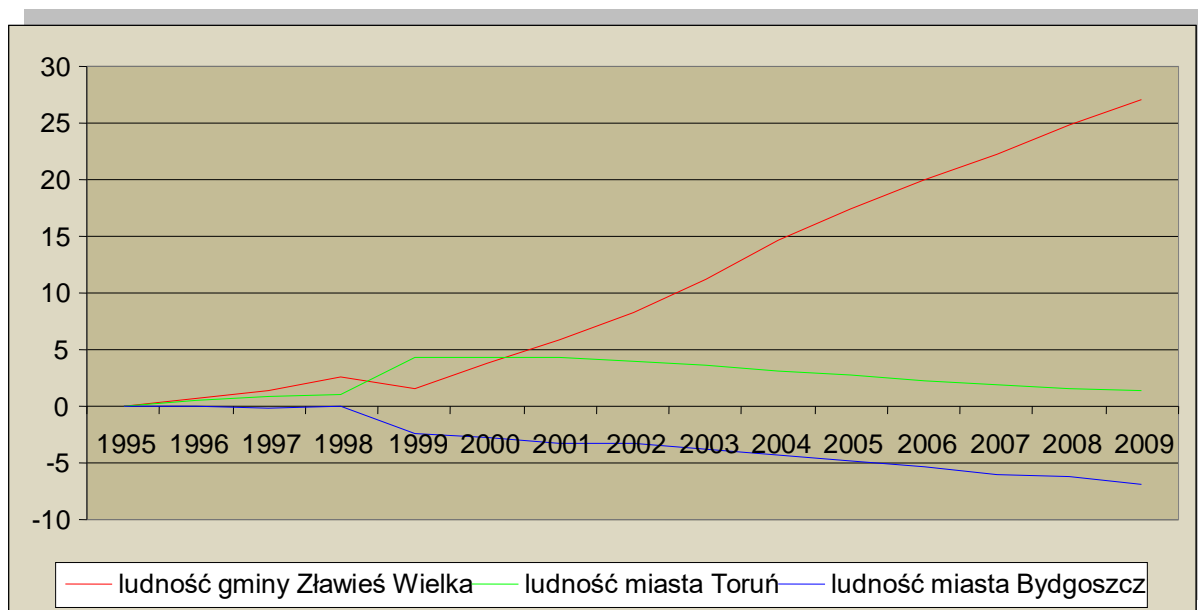
Jednostka admin. podziału terytorialnego	rok														
	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Województwo	2094479	2097382	2098018	2100106	2068864	2071213	2071668	2071254	2070784	2070372	2069338	2067271	2065540	2067931	2069204
Toruń	197928	198845	199625	200148	206512	206455	206382	205950	205114	204113	203419	202379	201574	201090	200803
Bydgoszcz	380835	380700	380282	380430	371311	370447	369349	368012	366485	364447	362441	360190	357931	356851	354236
Żławień Wielka	9588	9648	9719	9829	9734	9949	10143	10376	10667	10986	11261	11507	11719	11984	12189

(zameldowani, stan na 31.12; dane wg GUS)

Tabela 25 Liczba mieszkańców ogółem w województwie, Toruniu, Bydgoszczy i gminie Żławień Wielka w latach 1995 – 2009.

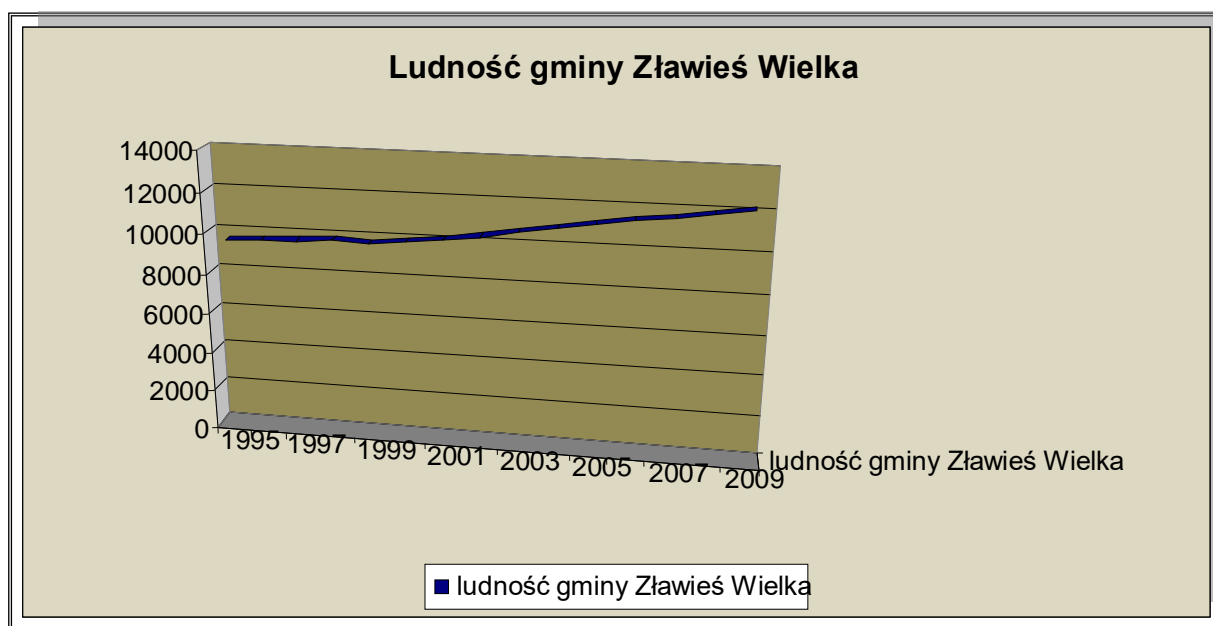
Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS.

Panujące w województwie trendy (stały odpływ mieszkańców), nie wpływają na wzajemną zależność gminy i przyległych miast. Chociaż w obu miastach ubywa ludności, ważniejszy z punktu widzenia gminy jest ruch ludności wewnątrz aglomeracji – migracja na tereny podmiejskie.

Rysunek 24 Zmiany przyrostu (udział procentowy) ludności w Toruniu, Bydgoszczy i gminie Zławieś Wielka w latach 1996 – 2009.

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS.

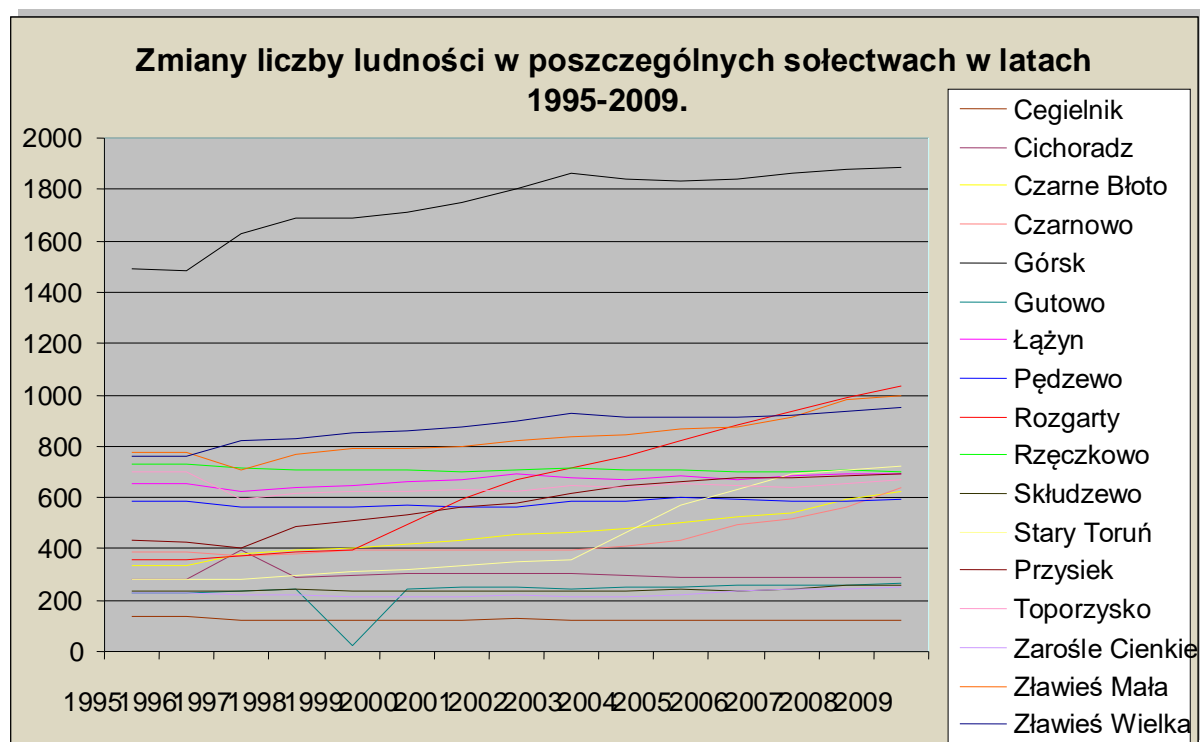

Rysunek 25 Liczba mieszkańców gminy Zławieś Wielka ogółem w latach 1995 – 2009.

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS.

Ostateczny poziom na którym ustabilizuje się liczba mieszkańców gminy zależy w chwili obecnej przede wszystkim od pojemności mieszkaniowej gminy – ilości terenów nadających się pod funkcję mieszkaniową oraz intensywności wprowadzanej zabudowy.

Z analizy przyrostu liczby mieszkańców w poszczególnych miejscowościach, można wywnioskować które z nich są najbardziej popularne wśród osiedlających się nowych mieszkańców gminy.

Rysunek 26 Zmiany liczby ludności w wybranych miejscowościach gminy w latach 2000 – 2009.

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych UG Zławieś Wielka.

Miejscowość	rok														
	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Górsk	1488	1485	1631	1692	1691	1708	1748	1803	1860	1843	1829	1844	1866	1880	1889

Tabela 26 Zmiany liczby ludności w Górsku w latach 1995 – 2009.

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych UG Zławieś Wielka.

Największe przyrosty na przestrzeni analizowanych lat dotyczą miejscowości Rozgarty (wzrost trzykrotny) oraz Stary Toruń (wzrost dwuipółkrotny), w dalszej kolejności są to: Górsk, Przysiek, Czarnowo, Czarne Błoto, Zławieś Mała. Spośród wymienionych 7 miejscowości 5 leży w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Torunia (Rozgarty, Stary Toruń, Górsk, Przysiek, Czarne Błoto). Czarnowo, położone w pobliżu lasów bydgoskich, jest zapleczem mieszkaniowym dla drugiego z miast aglomeracji – Bydgoszczy.

Oprócz liczby ludności ogółem równie istotnym kryterium dla rozwoju gminy jest udział poszczególnych grup wiekowych – ludności w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i po produkcyjnym.

Od roku 1989 i ostatniej fali wyżu demograficznego obserwuje się w województwie systematyczny spadek ludności w wieku przedprodukcyjnym. Od tego modelu odbiegały ponownie tereny związane z aglomeracją bydgosko-toruńską, między innymi w powiecie ziemskim toruńskim. Diagnoza prognozowała stały wzrost liczby ludności w wieku produkcyjnym (w miarę osiągnięcia przez kolejne roczniki wyżu demograficznego prognozy 17

lat) o ok. 6 tys. osób rocznie. Na podstawie danych GUS widać, że wzrost ten jest dużo wyższy.

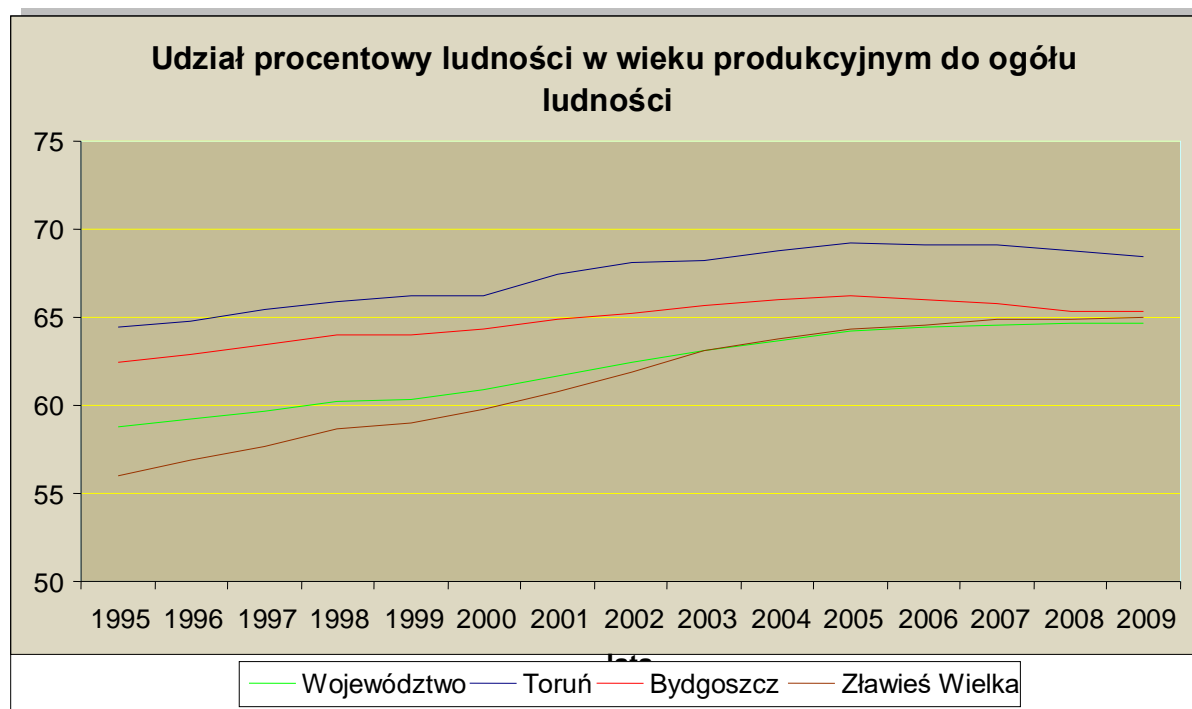
Jednostka admin. podziału terytorialnego	rok														
	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Województwo	1230475	1241349	1252849	1265864	1248146	1260688	1277854	1292652	1306605	1318776	1329325	1331439	1334274	1336920	1338427
Toruń	127488	128915	130611	131861	136700	136699	139100	140227	140031	140392	140820	139917	139306	138271	137413
Bydgoszcz	237514	239524	241145	243462	237501	238427	239726	240154	240696	240581	239992	237856	235572	233164	231304
Zławieś Wielka	5373	5488	5604	5771	5745	5947	6160	6420	6730	7010	7245	7428	7610	7782	7928

(stan na 31.12; dane wg GUS)

Tabela 27 Ludność w wieku produkcyjnym (powyżej 17 lat) w województwie, Toruniu, Bydgoszczy i gminie Zławieś Wielka w latach 1995 – 2009.

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS.

Spadek liczby ludności w wieku przedprodukcyjnym oraz wspomniane osiągnięcie wieku produkcyjnego przez wyż demograficzny lat osiemdziesiątych wpływa na zwiększenie się udziału procentowego tej grupy ludności do ogółu liczby mieszkańców.

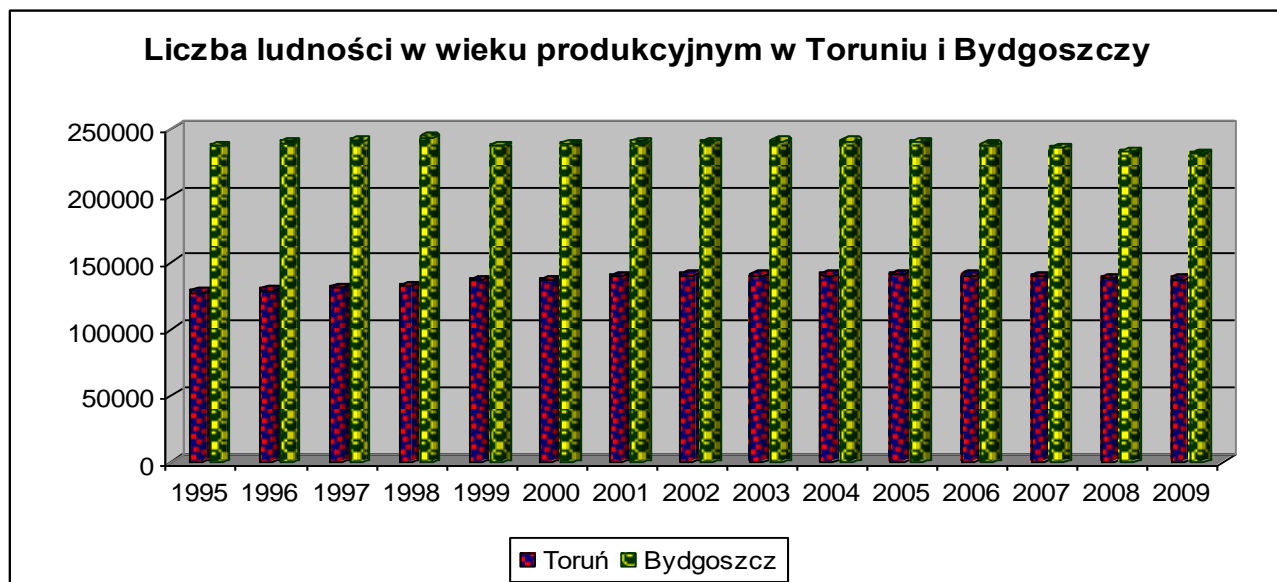

Rysunek 27 Procentowy udział ludności w wieku produkcyjnym do ogółu mieszkańców.

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS.

W przypadku Złejwsi Wielkiej szybki wzrost udziału grupy w wieku produkcyjnym w gminie jest dodatkowo stymulowany przez wzrost migracji ludności miejskiej.

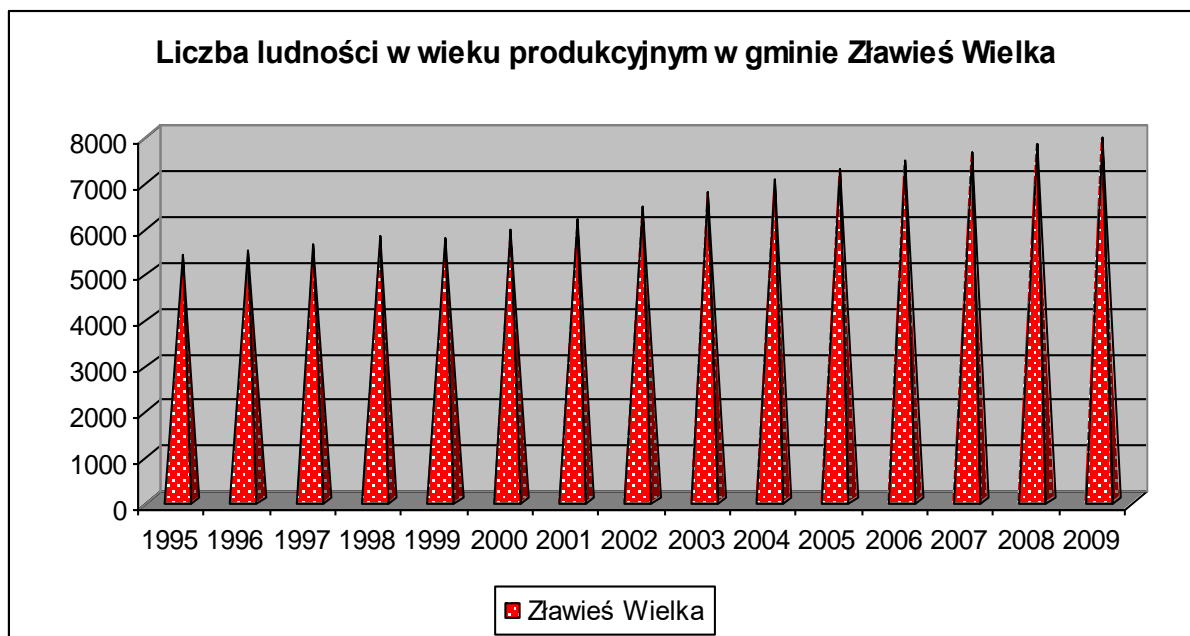
Duży udział ludności w wieku produkcyjnym w miastach a w szczególności w Toruniu może być związany z ich funkcją centrów edukacyjnych (duży udział studentów „zawyżających” parametry).

(Liczba mieszkańców województwa w wieku produkcyjnym podana przy kolejnych latach; dane na podstawie GUS)

Rysunek 28 Ludność miast Bydgoszcz i Toruń w wieku produkcyjnym w latach 1995 – 2009.

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS.

Rysunek 29 Ludność gminy Zławieś Wielka w wieku produkcyjnym w latach 1995 – 2009.

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS.

Spadek udziału grupy w wieku produkcyjnym jest spodziewany po roku 2010, kiedy to wyż lat powojennych osiągnie wiek emerytalny. W tym okresie powinien też zacząć wzrastać udział grupy w wieku przedprodukcyjnym, jako wynik zakładania rodzin przez pokolenia późnych lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych.

8.2. PROJEKCJE DEMOGRAFICZNE NA 2015 R.

Na potrzeby Studium przeprowadzono uproszczoną symulację zmian liczby ludności w gminie, bazując na danych dotyczących migracji w latach 2000-2009 (wg BDR GUS).

Migracja na terenie gminy w przeciągu ostatnich 10 lat była stale dodatnia, zmieniała się tylko jej intensywność. W ostatnich latach jej saldo utrzymywało się na zbliżonym poziomie (różnica pomiędzy minimalną i maksymalną wartością zanotowaną w tym okresie wynosi 90 osób).

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
156	147	156	237	227	187	221	160	175	177

Tabela 28 Saldo migracji w gminie Zławieś Wielka w latach 2000-2006.

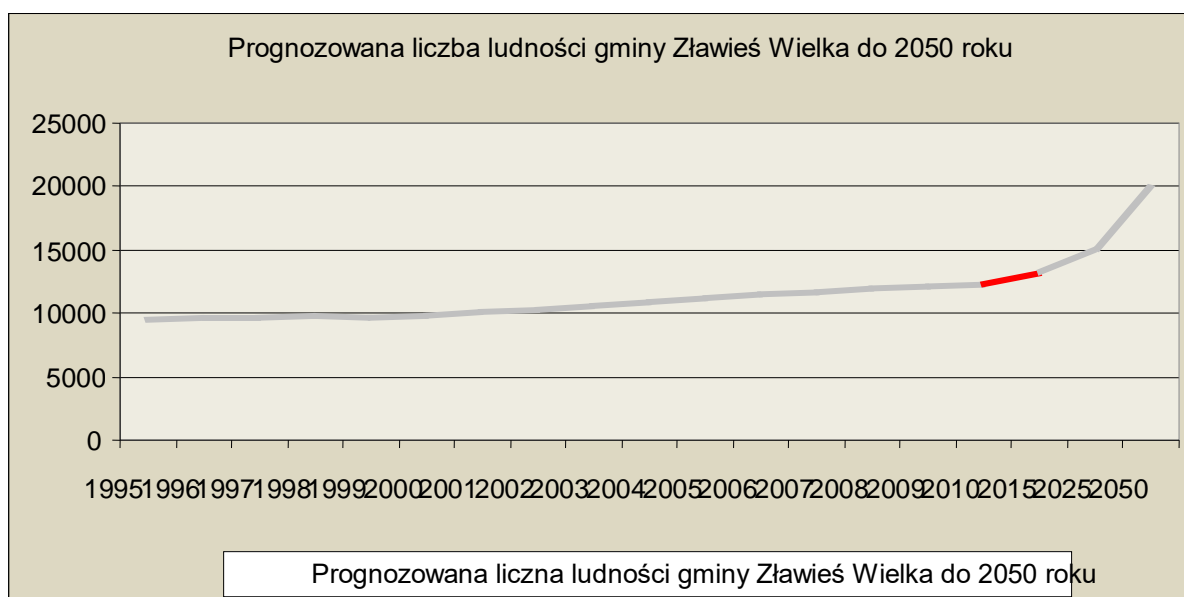
Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych BDR GUS.

Dane migracji na przestrzeni 10 lat potraktowano jako zmienny ciąg liczbowy. Jego powtórzenia pozwoliły określić przybliżony wzrost liczby mieszkańców gminy (przy założeniu, że aktualny trend nie ulegnie zmianie).

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2015	2025	2050
9949	10143	10376	10667	10986	11261	11507	11719	11984	12189	12345	13299	15142	19717

Tabela 29 Liczba mieszkańców gminy oraz prognozowany wzrost (wytluszczone podkreślenie).

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS.

Rysunek 30 Liczba mieszkańców gminy ogółem wraz z prognozą dalszych zmian.

Źródło: Urszula Bereza, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz.

Z przeprowadzonej symulacji wynika, że ludność gminy w roku 2015 przekroczy 13 000 mieszkańców, a dziesięć lat później 15 000 mieszkańców.

8.3. SYTUACJA NA RYNKU PRACY

8.3.1. Podmioty gospodarcze

Na dzień 31 grudnia 2009 r. na terenie gminy Zawieś Wielka funkcjonowały 975 zarejestrowane podmioty gospodarcze. Przeważającą formę własności podmiotów gospodarczych stanowi sektor prywatny – 958 jednostek, tj. ponad 98%. Pozostałe 2% (17 podmiotów) należy do sektora publicznego.

L.p.	Formy władania podmiotów gospodarczych (stan na 2006)	Liczba [szt]
0	Jednostki zarejestrowane ogółem	975
1	sektor publiczny	
A	podmioty gospodarki narodowej ogółem	17
B	państwowe i samorządowe jednostki prawa budżetowego ogółem	14
2	sektor prywatny	
A	podmioty gospodarki narodowej ogółem	958
B	osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą	790
C	spółki handlowe	61
D	spółki handlowe z udziałem kapitału zagranicznego	12
E	spółdzielnie	10
F	fundacje	3
G	stowarzyszenia i organizacje społeczne	25

Tabela 30 Formy władania podmiotów gospodarczych.

Źródło: Anna Pugacewicz, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS.

Sektorowa struktura miejsc pracy w gminie świadczy o przeważającej roli usług i handlu (28,62%), następnie budownictwo (14,26%), obsługa nieruchomości (11,90%) oraz przetwórstwo przemysłowe (8,62%). Równie wysoki jest odsetek podmiotów zarejestrowanych w kategorii rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo (7,28%).

L.p.	STRUKTURA PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH stan na 2006	Udział [%]
1	handel; naprawa pojazdów samochodowych, motocykli oraz artykułów użytku domowego	28,62%
2	budownictwo	14,26%
3	obsługa nieruchomości	11,90%
4	przetwórstwo przemysłowe	8,62%
5	transport, gospodarka magazynowa i łączność	7,70%
6	rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo	7,28%
7	działalność usługowa	6,56%
8	ochrona zdrowia i pomoc społeczna	4,72%
9	pośrednictwo finansowe	3,69%
10	hotele i restauracje	2,67%
11	edukacja	2,67%
12	administracja publiczna i obrona narodowa	0,72%
13	rybactwo	0,31%
14	wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, wodę	0,21%
15	górnictwo	0,10%

Tabela 31 Struktura podmiotów gospodarczych.

Źródło: Anna Pugacewicz, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS.

8.3.2. Stan zatrudnienia i bezrobocie

W 2009 r. zatrudnienie w Złejwsi Wielkiej, jako głównym miejscu pracy, wynosiło 1161 osób. Pozostały odsetek mieszkańców regularnie dojeżdża i pracuje w Toruniu lub Bydgoszczy. Liczba miejsc pracy na terenie gminy od 2002 r. (w którym nastąpił spadek miejsc pracy) systematycznie rośnie.

Pracujący w głównym miejscu pracy*	Rok								
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
ogółem	897	811	672	642	740	761	889	1100	1161
mężczyźni	420	397	311	336	376	406	457	617	662
kobiety	477	414	361	306	364	355	432	483	499

* Osoby, które w jednostce sprawozdawczej oświadczyły, że to miejsce pracy jest ich głównym miejscem zatrudnienia

Tabela 32 Pracujący w głównym miejscu pracy.

Źródło: Anna Pugacewicz, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS.

W 2009 r. było zarejestrowanych 656 bezrobotnych. Przeważają wśród nich kobiety (321 kobiet do 325 mężczyzn). Stopa bezrobocia jak wynika z dostępnych danych do roku 2008 ulegała permanentnemu obniżeniu – do 6 % w roku 2008 (spadając z 13,5% w roku 2005). Niepokoi natomiast wzrost stopy bezrobocia o 2,3 % w roku 2009.

Jednostka administracyjna	Bezrobotni zarejestrowani wg płci	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Gmina Zławieś Wielka	ogółem	1 150	1 059	978	825	596	467	656
	mężczyźni	552	490	444	348	223	171	325
	kobiety	598	569	534	477	373	296	321
Powiat toruński	ogółem	9 440	8 482	8 245	7113	4989	4312	5880
	mężczyźni	4 522	3 936	3 805	3127	2054	1823	2881
	kobiety	4 918	4 546	4 440	3986	2935	2489	3008

Tabela 33 Liczba bezrobotnych.

Źródło: Anna Pugacewicz, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych GUS

8.4. INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA

8.4.1. Ochrona zdrowia

Wg danych GUS na 2009 r. w gminie Zawieś Wielka prowadzone były trzy placówki ambulatoryjne opieki zdrowotnej i wszystkie z wymienionych były placówkami publicznymi. Dostęp do artykułów medycznych umożliwiają na terenie gminy trzy apteki. Obsługa medyczna wyższego rzędu zapewniana jest w ramach powiatu oraz miasta Toruń i Bydgoszcz.

Wysoka liczba osób wymagających specjalnej opieki i prognozowane starzenie się społeczeństwa jest istotnym problemem. Wiele osób korzysta z pomocy społecznej. Wśród mieszkańców występuje także zapotrzebowanie na mieszkania komunalne. Wysoka liczba mieszkańców, która zwróciła się o pomoc ze względów przede wszystkim ekonomicznych świadczy o potrzebie rozbudowania sprawnie działającej instytucji, która nie tylko będzie wspierać potrzebujących, ale przeciwdziałać powstawaniu i narastaniu problemów społecznych.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej ma swoją siedzibę w Złejwsi Wielkiej.

8.4.2. Oświata

Gmina Zławieś Wielka zapewnia edukację na poziomie podstawowym (sześć szkół) i gimnazjalnym (trzy szkoły). Funkcjonuje tu również Gminne Przedszkole w Złejwsi Małej oraz trzy oddziały przedszkolne w ramach szkół podstawowych. Do przedszkoli uczęszczało w 2006 r. łącznie 203 dzieci, do szkół podstawowych 892 uczniów a do gimnazjów 444 uczniów.

Lp.	Nazwa placówki
1	Szkoła Podstawowa w Górsku
2	Szkoła Podstawowa w Łążynie z 1 oddziałem przedszkolnym
3	Szkoła Podstawowa w Przysieku z 1 oddziałem przedszkolnym
4	Szkoła Podstawowa w Siemoniu z 1 oddziałem przedszkolnym
5	Zespół Szkół w Złejwsi Wielkiej; w skład zespołu wchodzi gimnazjum, szkoła podstawowa oraz oddział zamiejscowy szkoły podstawowej w miejscowości Czarnowo z 2 oddziałami przedszkolnymi
6	Gimnazjum w Górsku
7	Zespół Szkół w Rzęczkowie w skład zespołu wchodzi gimnazjum, szkoła podstawowa
8	Gminne Przedszkole w Złejwsi Małej

Tabela 34 Wykaz jednostek edukacyjnych (dane na 2009).

Źródło: Anna Pugaczewicz, Rafał Lucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych UG.

Mieszkańcy gminy mają do dyspozycji trzy biblioteki publiczne zaliczane do obiektów kulturalno-oświatowych:

- Biblioteka Publiczna w Złejwsi Małej,
- Biblioteka Publiczna w Rzęczkowie,
- Biblioteka Publiczna w Górsku.

8.4.3. Kultura

Na terenie gminy funkcjonuje Gminny Ośrodek Kultury w Złejwsi Małej.

8.4.4. Sport i turystyka

Usługi sportowe zapewniane są na poziomie lokalnym przez obiekty sportowe zlokalizowane przy szkołach i zespołach szkół.

W gminie funkcjonuje jeden skategoryzowany hotel, obiekt zamieszkania zbiorowego przy ośrodku Caritas oraz pokoje gościnne i gospodarstwa agroturystyczne.

Na północ od gminy przebiega międzynarodowy szlak rowerowy R11, a przez teren opracowania trzy znakowane turystyczne szlaki rowerowe. Szerszy opis ich przebiegów znajduje się w rozdziale „Stan systemu transportowego; Ruch pieszy i rowerowy”.

9. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA (na podstawie Programu zapobiegania przestępczości oraz ochrony bezpieczeństwa obywateli i porządku publicznego dla Gminy Miasta Toruń i powiatu toruńskiego)

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka brak jest uwarunkowań wynikających z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia.

Na terenie zmiany studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia to uwarunkowania stwarzające szczególne zagrożenie powodziowe.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia.

Na obszarze zmiany studium zainicjonowanego Uchwałą Nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie występują zagrożenia bezpieczeństwa ludności i mienia.

Uregulowania prawne oraz fakt istnienia wspólnych dla Gminy Miasta Toruń oraz Powiatu Toruńskiego inspekcji i straży sprawiły, że uruchomiono prace nad wspólnym programem bezpieczeństwa.

Pierwszoplanowym zadaniem zrealizowanym przez Komisję Bezpieczeństwa i Porządku dla Gminy Miasta Toruń i Powiatu Toruńskiego (powołana na mocy porozumienia pomiędzy Prezydentem Miasta Torunia a Starostą Toruńskim) było opracowanie projektu Programu Zapobiegania Przestępczości oraz Ochrony Bezpieczeństwa Obywateli i Porządku Publicznego dla Gminy Miasta Toruń i Powiatu Toruńskiego; Toruń, 2004. Mimo, iż upływ czasu spowodował, że część ustaleń przywołanego Programu uległo zmianie, dokument nadal pozostaje obowiązującym, wyznaczając podstawowe elementy należne zaznaczeniu.

W dokumencie tym na szczególną uwagę (ze względu na skalę ewentualnych skutków) zasługują zagrożenia nadzwyczajne, wśród których wymienia się:

- zagrożenia pochodzenia naturalnego (zagrożenie powodzią, pożary spowodowane uderzeniem pioruna, epidemie i epizootie, wichury, śnieżyce itp.);
- zagrożenia komunikacyjne;
- zagrożenia związane z rozwojem cywilizacyjnym i działalnością człowieka: (wykorzystanie TSP w procesie technologicznym, przewóz materiałów niebezpiecznych; skażenie wód powierzchniowych, cieków wodnych, zagrożenie pożarowe, awarie elektrowni atomowych, katastrofy budowlane;
- terroryzm.

Na obszarze gminy w skali powiatu nie występują szczególne zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia. Do najważniejszych (ze względu na częstotliwość) należą zagrożenia w ruchu drogowym spowodowane lokalizacją gminy pomiędzy dużymi miastami. Do najpoważniejszych zaś, w ewentualnych skutkach:

- transport toksycznych środków przemysłowych (zagrożenie chemiczne) - występuje na trasie ruchu samochodowego nr 80;

- zagrożenie wybuchowe (zagrożenie chemiczne) - występują na terenie stacji paliwowych;
- katastrofy komunikacyjne - szczególnie częste i niebezpieczne są kolizje na skrzyżowaniu tras nr 80 i nr 546;

Do równie poważnych zagrożeń należy zaliczyć katastrofy naturalne²⁸, spośród których gmina narażona jest na:

- pożar - potencjalnie wszystkie obszary leśne narażone są na wystąpienie pożarów, zwłaszcza w okresie suchego i gorącego lata i zwłaszcza w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowań; największe starty mogą wystąpić w dużych kompleksach typu borowego, gdzie sosna jest głównym budulcem lasów (charakterystyczne jest tu skąpe posycie i bardzo sucha ściółka),
- powódź - zagrożenie powodziowe obejmuje południowe i środkowe tereny gminy, pochodzi od Wisły i może być spowodowane przez roztopy w okresie wczesnowiosennym lub długotrwałe, ulewne deszcze, przeważnie w okresie letnim. Zlewnia rzeki Wisły stwarza zagrożenie powodziowe na terenach niskopolożonych, przyległych do rzeki w sołectwach: Stary Toruń, Górsk, Pędzewo, Zławieś Wielka, Toporzysko i Czarnowo. Granicę obszaru zagrożenia powodziowego przedstawia załącznik graficzny, a samo zagrożenie zostało opisane przy rozdziale o naturalnych zagrożeniach geologicznych. W przypadku wysokiego stanu wód Wisły istnieje także możliwość znacznego podwyższenia poziomu wód Kanału Górnego, co może spowodować zagrożenie powodziowe wzdłuż tego ciek.

Ochrona przed powodzią zapewniona jest poprzez wały przeciwpowodziowe i zbiorniki retencyjne.

Jednocześnie wskazać należy na fakt, iż w odległości ok. 10 km w linii prostej od granic gminy w miejscowości Zamek Bierzgłowski, gm. Łubianka znajduje się Baza Paliw nr 11 stanowiący zakład dużego ryzyka (ZDR). Stan przechowywanych na dzień 27 października 2010 r. substancji niebezpiecznych wynosi: paliwo lotnicze – 17671, 45 m³; olej napędowy – 27311 m³; nafty specjalne – 1284,77 m³.

Instytucje służące ochronie ludności i jej mienia:

W gminie znajduje się jeden posterunek policji w Złejwsi Wielkiej, podlegający Komendzie Policji w Toruniu²⁹. Ponadto znajduje się tu 8 jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej (OSP Toporzysko należąca do KSRG (typu S-2), OSP Łążyn należąca do Pow. Komp.Obwodowej, OSP Pędzewo, OSP Rzęczkowo, OSP Siemoń,OSP Skłudzewo,OSP Zławieś Mała (typu S-1), OSP Stary Toruń (typu M).

Dokumenty, Inicjatywy, Programy:

Na największą uwagę zasługuje Program Zapobiegania Przestępczości oraz Ochrony Bezpieczeństwa Obywateli i Porządku Publicznego dla Gminy Miasta Toruń i Powiatu Toruńskiego. Integralną częścią programu jest funkcjonowanie Toruńskiego Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności, nowoczesnego ośrodka, zapewniającego sprawne funkcjonowanie systemu bezpieczeństwa powszechnego na obszarze miasta Torunia i powiatu toruńskiego. Centrum pełni dwie funkcje:

²⁸ Przez katastrofę naturalną rozumie się zdarzenie związane z działaniem sił natury w szczególności wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, długotrwałe występowanie ekstremalnych temperatur, osuwiska ziemi, pożary, susze, powodzie, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników chorób roślin i zwierząt albo chorób zakaźnych ludzi albo też działanie innego żywiołu.

²⁹ Komenda Miejska Policji w Toruniu swoim działaniem obejmuje Gminę Miasta Toruń oraz Powiat Toruński, na który składa się obszar miasta Chełmża oraz gmin: Chełmża, Czernikowo, Lubicz, Łubianka, Łysomice, Obrowo, Wielka Nieszawka i Zławieś Wielka.

- monitoruje i reaguje na wszystkie zdarzenia wymagające podjęcia działań ratowniczych oraz kieruje i koordynuje tymi działaniami
- jest ośrodkiem reagowania kryzysowego na terenie powiatu.

Ta ostatnia funkcja może być realizowana także na obszarze jednej tylko gminy, gdy ta dotknięta klęską żywiołową nie będzie w stanie uporać się z jej skutkami i poprosi o pomoc.

10. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY

Zmiany, które nastąpiły w studium zainicjowanym uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławień Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławień Wielka oraz w zmianie studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławień Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławień Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy. Występujące na terenie zmiany studium zainicjowanym uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławień Wielka z dnia 19 marca 2015 r. złoża kopalin, obszary i tereny górnicze stanowią o predyspozycji obszaru zmiany studium do dalszego rozwoju w tym kierunku. Wyżej wymienione zmiany studium nastąpiły tylko dla części studium - dla obszarów znajdujących się w obrębie Pędzewo, które w skali gminy są niewielkie i ze względu na charakter dokonywanej zmiany oraz rodzaju wyznaczonego kierunku dla przedmiotowych terenów (teren powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych (PE)) odstąpiono od wykonywania bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Brak zabudowy na obszarze objętym zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławień Wielka stwarza dogodne warunki do wykorzystania omawianego terenu pod lokalizację projektowanej linii 400 kV Jasiniec – Grudziądz Węgrowo.

Gospodarczy rozwój Polski pociąga za sobą wzrost zapotrzebowania na energię elektryczną oraz konieczność stworzenia odpowiednich warunków do jej efektywnego przesyłania i dostarczania do odbiorców. Nowe linie i stacje elektroenergetyczne poprawią bezpieczeństwo i niezawodność funkcjonowania Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Są tego świadome władze województwa kujawsko-pomorskiego, a także przedstawiciele lokalnych samorządów. Na początku 2014 roku został podpisany list intencyjny dotyczący realizacji inwestycji celu publicznego polegających na budowie stacji i linii elektroenergetycznych na terenie województwa. Wśród siedmiu elektroenergetycznych inwestycji, które zostaną ukończone do 2025 roku, znajduje się budowa linii 400 kV Jasiniec – Grudziądz Węgrowo.

Dzięki zmianie studium uwzględniającej przebieg projektowanej linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo:

- możliwe będzie zastąpienie wyeksploatowanej linii 220 kV pomiędzy Jasińcem i Grudziądzem Węgrowo,
- zwiększy się pewność zasilania odbiorców energii w północno-zachodniej części Polski,
- zwiększy się pewność zasilania w energię elektryczną okolic Bydgoszczy i Grudziądza.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie miały wpływu na uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy. Ze względu na zmianę studium w części oraz charakter dokonywanej zmiany odstąpiono od dokonywania bilansu terenów. Dokonywana zmiana nie ma bowiem wpływu na ilość terenów związanych z zabudową określoną w studium.

Zmiany, które nastąpiły w studium zainicjowanym uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka mają wpływ na uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy. W związku, z czym wykonanie bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę jest zasadne oraz wykonanie stosownych analiz ekonomicznych, środowiskowych i społecznych.

ANALIZA EKONOMICZNA

ROLNICTWO

Biorąc pod uwagę warunki agroekologiczne rozwoju rolnictwa występujące na terenie Gminy, a także obserwowany trend spadkowy w liczbie gospodarstw rolnych i ekonomicznego znaczenia rolnictwa, przewiduje się dalszy, sukcesywny spadek liczby ludności zajmującej się wyłącznie gospodarką rolną, a co za tym idzie stopniowe przechodzenie z działalności rolniczej na nierolniczą. Zjawisko to będzie miało przełożenie na zapotrzebowanie społeczeństwa na nowe tereny usługowe lub produkcyjne.

DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA

Zakładając rozwój przedsiębiorczości w Gminie, należy spodziewać się wzrastającego zapotrzebowania na tereny rozwojowe, w tym związanego z potrzebą zaspokajania potrzeb gospodarczych (tereny usługowe, produkcyjne) i pośrednio potrzeb mieszkaniowych.

Szansą na zwiększenie dynamiki rozwoju przedsiębiorczości w Gminie są nie tylko czynniki ekonomiczne, ale jest nią również stymulowanie branży produkcyjno-usługowej w wymiarze przestrzennym, poprzez wytypowanie terenów aktywizacji gospodarczej i nowych potencjalnych terenów inwestycyjnych w obrębie Gminy.

ROZWÓJ LOKALNY – FINANSOWANIE

Podstawowym celem działalności gminy jest zapewnienie jak najlepszych warunków dla funkcjonowania i rozwoju społeczności lokalnej. Realizacja tego działania wymaga zapewnienia stałego dopływu środków, które są niezbędne do finansowania odpowiedniego poziomu dóbr i usług publicznych służących do zaspokajania potrzeb społeczności, a także przedsięwzięć o charakterze rozwojowym.

W procesie strategicznego zarządzania jednostką samorządu terytorialnego zasadniczą rolę odgrywa możliwość finansowania poszczególnych przedsięwzięć. Możliwości finansowe Gminy, w powiązaniu, z jakością zarządzania, stanowią podstawę do

wyznaczenia strategicznych celów jej rozwoju, rozumianego, jako proces kształtowania zmian w pożądanym kierunku, akceptowanym społecznie, ekonomicznie i środowiskowo, zgodnie z wymogami racjonalnego gospodarowania przestrzenią.

Między rozwojem lokalnym, a finansami Gminy występują wzajemne powiązania i uwarunkowania, gmina, bowiem ponosi najpierw wydatki, w określonych działach, aby mógł dokonać się rozwój społeczno-gospodarczy.

Istotnym elementem w kształtowaniu polityki rozwoju danej jednostki administracyjnej jest Budżet Gminy, będący głównym źródłem finansowania usług publicznych i inwestycji związanych z realizacją zadań infrastrukturalnych. Działania te stwarzają warunki do inwestowania dla podmiotów gospodarczych i poprawy standardów życia mieszkańców.

Na podstawie obserwowanych tendencji wieloletnich można przypuszczać, że w przyszłości roczny dochód ogółem w Gminie w dalszym ciągu będzie sukcesywnie wzrastać.

Szansą na zwiększenie dynamiki wzrostu dochodów są nie tylko zewnętrzne źródła finansowania, ale również stymulowanie endogenicznego potencjału gospodarczego Gminy, w tym w wymiarze przestrzennym, poprzez wytypowanie terenów aktywizacji gospodarczej i terenów inwestycyjnych mieszkaniowych i usługowych.

Na podstawie obserwowanych tendencji wieloletnich można przypuszczać, że w przyszłości roczne wydatki ogółem w Gminie w dalszym ciągu będą wzrastać.

Sukcesywny wzrost wydatków ogółem odgrywa szczególną rolę w zakresie obsługi w zakresie zadań własnych Gminy. Ponadto, wzrost nakładów inwestycyjnych, w tym w wymiarze przestrzennym (m.in. budowa i modernizacja infrastruktury oraz obiektów i urządzeń publicznych, wytypowanie i uzbrajanie nowych terenów rozwojowych), może podnieść atrakcyjność Gminy jako miejsca do życia oraz prowadzenia działalności gospodarczej.

GOSPODAROWANIE PRZESTRZENIĄ

Szczególnie istotną rolę w rozwoju gminy odgrywa polityka przestrzenna. Na szczeblu gminnym instrumentem, dzięki któremu możliwe jest efektywne wykorzystanie i zarządzanie przestrzenią są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

Na dzień sporządzania niniejszej zmiany studium, gmina Zławieś Wielka posiada 79 obowiązujących planów miejscowych, obejmujących 162 obszary o bardzo zróżnicowanej powierzchni, przeznaczeniu terenu oraz, co ma największe znaczenie, dla jakości wydawanych pozwoleń na budowę i późniejszych realizacji – o zróżnicowanym zakresie i jakości ustaleń.

Na terenach, dla których nie obowiązują ustalenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, rozwój zabudowy opiera się o wydawane decyzje o warunkach zabudowy oraz decyzje o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Duża liczba wydawanych decyzji, przy mniejszej liczbie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest zagrożeniem dla ładu przestrzennego Gminy, a w konsekwencji, jakości życia mieszkańców. Prognozowany trend może odmienić sukcesywne obejmowanie terenów Gminy miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, zwłaszcza na terenach potencjalnego rozwoju, określonych w części kierunków Studium.

Reasumując, korzystne dla kształtowania zagospodarowania i ładu przestrzennego Gminy byłoby pokrycie wszystkich obszarów rozwojowych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Decyzje warunkach zabudowy oraz decyzje o lokalizacji

inwestycji celu publicznego należałoby stosować jako instrument pomocniczy, stosowany w formie wyjątku, na obszarach nie objętych planami miejscowymi.

ANALIZA SPOŁECZNA

RYNEK PRACY I BEZROBOCIE, LUDNOŚĆ W WIEKU PRODUKCYJNYM

W celu podtrzymania trendu wzrostowego zatrudnienia i dalszego zmniejszenia poziomu bezrobocia wskazane jest podejmowanie inicjatyw i działań w sferze organizacji i zarządzania, takich jak: aktywizacja bezrobotnych, tworzenie nowych miejsc pracy, wspieranie podejmowania działalności gospodarczej przez mieszkańców. Bezpośrednie przełożenie na poprawę lokalnego rynku pracy może wywierać właściwe kształtowanie polityki przestrzennej, poprzez ustalenie zasad zagospodarowania przestrzennego, w zwłaszcza w odniesieniu do nowych terenów rozwojowych. Jednocześnie wzrost poziomu życia i wielkości dochodów mieszkańców stanowią determinantę przyszłego rozwoju Gminy.

GOSPODARKA MIESZKANIOWA

Przewiduje się dalszy przyrost liczby budowanych, indywidualnych obiektów mieszkalnych na terenie Gminy. Ponadto, biorąc pod obecne występujące tendencje oraz znaczny potencjał ekonomiczny i zakładany rozwój przedsiębiorczości, a także atrakcyjne położenie geograficzne, w tym bardzo dobrą dostępność komunikacyjną i walory przyrodnicze Gminy, można prognozować sukcesywne zwiększanie tempa zainteresowania osadnictwem.

USŁUGI SPOŁECZNE

Gmina zapewnia właściwy dostęp do usług społecznych, na poziomie adekwatnym do charakteru Gminy. Dostęp do edukacji i ochrony zdrowia jest właściwy. Duże znaczenie ma bliskie położenie miasta Torunia i Bydgoszczy, gdzie koncentrują się usługi społeczne, w tym oświatowe i zdrowotne, administracyjne itd.

INFRASTRUKTURA KOMUNIKACYJNA I TECHNICZNA

Gmina posiada wystarczająco rozwinięty układ komunikacyjny, w tym zarówno ponadlokalny jak i lokalny, zapewniający właściwy dostęp pomiędzy miejscowościami gminnymi oraz większych ośrodków miejskich województwa i kraju.

Na terenie Gminy wyróżnia się dobrze rozwinięta sieć wodociągowa i stosunkowo dobrze sieć kanalizacyjna, z roku na rok rozbudowywana.

Biorąc pod uwagę zakładany rozwój osadnictwa pożądane jest dalsze uzbrajanie terenów w niezbędną infrastrukturę.

ANALIZA ŚRODOWISKOWA

Środowisko przyrodnicze wywiera istotny wpływ na rozwój zagospodarowania przestrzennego. Przydatność zasobów i walorów środowiska przyrodniczego dla rozwoju poszczególnych funkcji użytkowych w Gminie (mieszkaniowej, usługowej, w tym

turystycznej, produkcyjnej, rolniczej i leśnej), związana jest z szeregiem warunków i czynników przyrodniczych, takich jak:

- ukształtowanie terenu i występowanie poszczególnych klas spadków terenu;
- warunki podłoża budowlanego;
- głębokość zalegania wody podziemnej, w tym wody gruntowej;
- czynniki bioklimatyczne;
- występowanie zasobów użytkowych środowiska, w tym objętych ochroną prawną oraz stanowiących bariery ekologiczne (ograniczenia ekologiczne) rozwoju zagospodarowania;
- występowanie form ochrony przyrody;
- położenie obszaru w na tle systemu powiązań przyrodniczych w skali lokalnej i ponadlokalnej;
- ograniczenia i bariery środowiska, związane z występowaniem zagrożeń przyrodniczych.

PROGNOZY DEMOGRAFICZNE, W TYM UWZGLĘDNIAJĄCE, TAM GDZIE TO UZASADNIONE, MIGRACJE W RAMACH MIEJSKICH OBSZARÓW FUNKCJONALNYCH OŚRODKA WOJEWÓDZKIEGO

STAN OBECNY I DOTYCHCZASOWE TENDENCJE ZMIAN W LICZBIE LUDNOŚCI

Liczba ludności w gminie Zławieś Wielka wynosi 15 720 osób. W ostatnim dziesięcioleciu (lata 2011-2021) nastąpił, w ujęciu sumarycznym, wzrost liczby ludności – z ok. 12 760 os. do ok. 15 720 osób, tzn. wzrost o 2 960 osób.

W celu ukierunkowania Gminy na wzrost liczby ludności istotne jest stworzenie warunków przestrzennych do potencjalnego osiedlania się i zakładania rodzin na jej terenie, w tym poprzez kształtowanie struktury przestrzennej uwzględniającej potencjał gospodarczy oraz endogeniczne i egzogeniczne uwarunkowania rozwojowe.

MIGRACJE W RAMACH OBSZARÓW FUNKCJONALNYCH

W aktualnie obowiązującym Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego (2003 r.) nie określono obszarów funkcjonalnych województwa. Zagadnienie obszarów funkcjonalnych poruszone zostało w 2016 roku, kiedy to Zarząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego podjął uchwałę w sprawie określenia obszarów funkcjonalnych w województwie kujawsko-pomorskim i ich granic, na które składają się obszary:

- o znaczeniu ponadregionalnym:
 - Miejski obszar funkcjonalny ośrodków wojewódzkich – Bydgoszczy i Torunia,
 - Wiejski obszar funkcjonalny wymagający wsparcia procesów rozwojowych,
 - Obszar funkcjonalny Światowy Rezerwat Biosfery „Bory Tucholskie”,
- o znaczeniu regionalnym:
 - Miejski obszar funkcjonalny miasta Włocławka,
 - Miejski obszar funkcjonalny miasta Grudziądz,
 - Miejski obszar funkcjonalny miasta Inowrocławia,

- Obszar funkcjonalny Kujawy – wyspecjalizowana strefa gospodarcza dla rolnictwa,
- Obszar funkcjonalny Bory Tucholskie,
- Obszar funkcjonalny gospodarczego wykorzystania Wisły,
- Obszar funkcjonalny aktywizacji gospodarczej korytarzy transportowych autostrady i dróg ekspresowych.

Gmina Zławieś Wielka należy do „Miejskiego obszaru funkcjonalnego ośrodków wojewódzkich – Bydgoszczy i Torunia”.

W związku z położeniem gminy Zławieś Wielka w miejskim obszarze funkcjonalnym ruch migracyjny jest duży, w związku z czym widać tendencje osiedlania się na terenie gminy Zławieś Wielka. Migracja ludności jest dodatnia. Nie zaobserwowano na terenie gminy procesów depopulacyjnych.

PROGNOZA LICZBY LUDNOŚCI

Na terenie Gminy równie możliwe i nawet zasadne jest zaistnienie optymistycznego wariantu demograficznego, tj. dalszego wzrostu liczby ludności i jednocześnie zwiększenie tempa jej przyrostu. Powyższe twierdzenie uzasadniają następujące przesłanki:

- zakładanie rodzin przez roczniki „bumu” demograficznego lat 80-tych i początku lat 90-tych, polityka prorodzinna rządu i samorządu, wzrost zamożności Gminy i społeczeństwa oraz wydłużanie średniej długości życia – zakłada się dodatni przyrost naturalny i wzrost jego tempa, w wyniku którego zakłada się wzrost zaludnienia o średnio 50 osób w perspektywie 30 lat;
- zainteresowanie osadnictwem na terenach wiejskich (swoista moda na „mieszkanie na wsi”), w oddaleniu od dużych ośrodków miejskich, a także ruchy migracyjne ludności (również zagranicznej) – zakłada się stopniowe odwracanie tendencji migracyjnych w Gminie, w kierunku przewagi imigracji nad emigracją, co przełoży się na przyrost liczby ludności o kolejne 50 osób średnio na rok w perspektywie 30 lat;
- liczne inwestycje w infrastrukturę techniczną, komunikacyjną, społeczną i rekreacyjną na terenie Gminy – zakłada się wzrost atrakcyjności Gminy jako miejsca zamieszkania lub prowadzenia działalności gospodarczej; co przełoży się na przyrost liczby ludności o kolejne 50 osób średnio na rok w perspektywie 30 lat;
- położone w obszarze aglomeracji miasta Bydgoszczy i Torunia.

Uwzględniając powyższe czynniki, przyjęto szacunkowo, że liczba mieszkańców w gminie Zławieś Wielka będzie wzrastać średnio o ok. 300 osób na rok w perspektywie 30 lat, co w całym okresie przełoży się na wzrost liczby ludności o ok. 9 000 osób – w perspektywie 30-to letniej przewiduje się, że liczba mieszkańców Gminy osiągnie w przybliżeniu poziom 25 000 osób.

Przewidywanie zmian w liczbie ludności zawsze obarczone jest dużą niepewnością i zależne jest od postępujących procesów globalizacyjnych oraz stale zmieniających się postaw światopoglądowych ludności, a także polityki rodzinnej państwa i samorządów.

Szacowanie zaludnienia nabiera szczególnej trudności w kontekście wydarzeń w naszej części Europy (konfliktu militarnego na Ukrainie). Sytuacja z jaką mamy do czynienia od lutego 2022 r. pokazuje, jak dynamiczne mogą być zmiany zachodzące w Polsce i na świecie, w tym zmiany demograficzne.

Zważywszy na powyższe, celem strategicznego rozwoju gminy Zławieś Wielka powinno być przede wszystkim zapewnienie warunków w wymiarze społecznym,

gospodarczym i przestrzennym do podnoszenia atrakcyjności Gminy jako miejsca do życia i prowadzenia aktywności gospodarczej, co z kolei może przełożyć się na sukcesywny wzrost liczby ludności.

Na potrzeby niniejszego bilansu przyjęto optymistyczny wariant demograficzny, tj. wariant wzrostu zaludnienia – przyjęto, że liczba mieszkańców w gminie Zławieś Wielka będzie wzrastać średnio o ok. 300 osób na rok w perspektywie 30 lat, co w całym okresie przełoży się na wzrost liczby ludności o ok. 9 000 osób – w perspektywie 30-to letniej przewiduje się, że liczba mieszkańców Gminy osiągnie w przybliżeniu poziom 25 000 osób.

MOŻLIWOŚCI FINANSOWANIA PRZEZ GMINĘ WYKONANIA SIECI KOMUNIKACYJNEJ I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, A TAKŻE INFRASTRUKTURY SPOŁECZNEJ, SŁUŻĄCYCH REALIZACJI ZADAŃ WŁASNYCH GMINY

Prosperowanie inwestycji m.in. z zakresu infrastruktury komunikacyjnej, technicznej i społecznej przyczynia się do zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty, które należy do zadań własnych gminy. Zgodnie z Ustawą o samorządzie gminnym, zadania własne gminy w tym zakresie obejmują sprawy związane m.in. z gminnymi drogami, ulicami, mostami i placami, wodociągami i zaopatrzeniem w wodę, kanalizacją, usuwaniem i oczyszczaniem ścieków, zaopatrzeniem w energię elektryczną, ciepłą i gaz, telekomunikacją, ochroną zdrowia, pomocą społeczną, mieszkalnictwem gminnym, edukacją publiczną, kulturą, opieką nad zabytkami, kulturą fizyczną, turystyką itd.

Realizacja zadań przewidzianych w Studium wymaga zaangażowania znacznych środków finansowych, co może stanowić największą barierę dla samorządów i mieszkańców. Funkcjonujący w Polsce, wielopoziomowy i zróżnicowany system finansowania, może w znaczącym stopniu wpłynąć na realizację zakładanych celów rozwojowych. System ten obejmuje finansowanie w formie bezzwrotnej (dotacje) lub zwrotnej (pożyczki). W jego zakres wchodzi m.in. projekty dotyczące realizacji sieci komunikacyjnej oraz infrastruktury technicznej i społecznej, które mają przyczynić się do osiągnięcia najważniejszych, krajowych i unijnych celów rozwojowych.

ŹRÓDŁA FINANSOWANIA I FORMY WSPÓŁPRACY

Przedsięwzięcia inwestycyjne inicjowane przez samorząd mogą być zatem zasilane zarówno z zasobów finansowych budżetu Gminy, które są jednak ograniczone, jak i ze źródeł zewnętrznych od publicznych instytucji finansowych czy prywatnych inwestorów.

Ograniczenia w swobodzie inwestowania infrastruktury z zasobów własnych, wzrastająca konkurencja wśród jednostek samorządowych, intensywne procesy demograficzne, wzrastające wymagania użytkowników, nieustanny postęp technologiczny wymuszają na władzach poszukiwanie alternatywnych sposobów urzeczywistniania potrzebnych inwestycji. Przy poszukiwaniu możliwości realizacji celów infrastrukturalnych niezbędne jest m.in. rozpoznanie w możliwościach zaangażowania obszaru prywatnego.

MOŻLIWOŚCI FINANSOWE GMINY

Na podkreślenia zasługuje fakt stale rosnącego poziomu dochodów i jednocześnie wydatków Gminy.

Jednym ze wskaźników finansowych, który określa możliwości finansowania inwestycji jest wskaźnik udziału dochodów własnych w dochodach ogółem (%), który

uważany jest za podstawowy miernik oceny samodzielności finansowej – im wyższy wskaźnik, tym większy wpływ na osiągane dochody i kreowanie własnej polityki wydatkowej, w tym w sferze inwestycji.

Wieloletnia Prognoza Finansowa dla gminy zakłada, że w najbliższych latach istotna część wszystkich przedsięwzięć dotyczyć będzie inwestycji infrastrukturalnych z obszaru komunikacji, infrastruktury społecznej i technicznej. Planowane są m.in.: realizacja infrastruktury rekreacyjnej, remonty i termomodernizacje budynków publicznych, rozbudowa infrastruktury wodno-kanalizacyjnej, modernizacja dróg, budowa nowych ścieżek rowerowych i chodników, itp.

BILANS TERENÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWE

WNIOSKI Z ANALIZY EKONOMICZNEJ, SPOŁECZNEJ I ŚRODOWISKOWEJ ORAZ PROGNOZ DEMOGRAFICZNYCH

- Stwierdza się stopniowy spadek znaczenia rolnictwa jako ekonomicznej funkcji Gminy. Przewiduje się dalszy, sukcesywny spadek liczby ludności zajmującej się gospodarką rolną, a co za tym idzie stopniowe przechodzenie z działalności rolniczej na nierolniczą.
- Można przypuszczać, że w przyszłości liczba podmiotów gospodarczych na terenie Gminy będzie sukcesywnie wzrastać, podtrzymując obecne tendencje. Jednocześnie, zakładając postępujący rozwój przedsiębiorczości w Gminie, należy spodziewać się wzrastającego zapotrzebowania na tereny rozwojowe, w tym związane z potrzebą zaspokajania potrzeb gospodarczych i pośrednio, potrzeb mieszkaniowych i rekreacyjnych.
- Rynek pracy stopniowo wzrasta, czego przejawem jest wzrost liczby rejestrowanej działalności gospodarczej. Sukcesywnemu wzrostowi rynku pracy towarzyszy systematyczny spadek bezrobocia. Bezpośrednie przełożenie na dalszą poprawę lokalnego rynku pracy może wywierać właściwe kształtowanie polityki przestrzennej, w tym ustalenie zasad zagospodarowania przestrzennego, zwłaszcza w odniesieniu do nowych terenów rozwojowych.
- Dochody Gminy sukcesywnie wzrastają, w związku, z czym zwiększają się nakłady na inwestycje gminne, w tym w wymiarze przestrzennym (m.in. budowa i modernizacja infrastruktury, obiektów i urządzeń publicznych, uzbrajanie nowych terenów rozwojowych). W konsekwencji podnosi to atrakcyjność Gminy, jako miejsca do życia lub prowadzenia działalności gospodarczej.
- Obserwuje się znaczne zainteresowanie inwestycyjne w Gminie, szczególnie nowymi terenami mieszkaniowymi i rekreacyjnymi, o czym świadczy liczba wydawanych decyzji o warunkach zabudowy na cele mieszkaniowe.
- Rozwój budownictwa mieszkaniowego uwidacznia się w liczbie budynków mieszkalnych i mieszkań, których liczba z roku na rok się zwiększa. Podobnie przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkań na osobę. Uwzględniając aktualne trendy, przewiduje się dalszy przyrost liczby budowanych, indywidualnych obiektów mieszkalnych. Ponadto, biorąc pod uwagę potencjał ekonomiczny i zakładany rozwój przedsiębiorczości oraz atrakcyjne położenie geograficzne, w tym dobrą dostępność komunikacyjną i walory przyrodnicze, można prognozować sukcesywne zwiększanie tempa zainteresowania osadnictwem w jej obrębie.
- Na terenie Gminy występują dogodne warunki środowiskowe do rozwoju zagospodarowania przestrzennego. Ograniczenia ekofizjograficzne, w tym prawne, występują przeważnie poza obszarami rozwojowymi Gminy, zaś w miejscach

potencjalnie konfliktowych przyrodniczo można w stosunkowo bezproblemowy sposób ograniczyć przestrzenny rozwój zabudowy.

- Gmina posiada walory przyrodnicze wpływające pozytywnie na jej atrakcyjność, jako miejsca do życia i prowadzenia działalności gospodarczej. Jako przykład można wskazać chociażby brak znaczących emitorów zanieczyszczeń powietrza (czyste powietrze).
- W ostatnim dziesięcioleciu nastąpił wzrost liczby ludności na terenie całej gminy. Uwzględniając aktualne trendy oraz czynniki sprzyjające zwiększaniu zaludnienia (w tym polityka prorodzinna Państwa i Samorządu) prognozuje się, że przyrost ludności w Gminie. W związku z powyższym przewiduje zapotrzebowanie na nową zabudowę.

MAKSYMALNE W SKALI GMINY ZAPOTRZEBOWANIE NA NOWĄ ZABUDOWĘ

Maksymalne w skali gminy, zapotrzebowanie na nową zabudowę odniesiono do:

- zabudowy o funkcji mieszkalnej;
- zabudowy o funkcji usługowej (w tym usług publicznych);
- zabudowy o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej.

Dokonując symulacji maksymalnego w skali Gminy zapotrzebowania na nową zabudowę wzięto pod uwagę omówione wcześniej uwarunkowania wynikające z analizy społecznej, ekonomicznej i środowiskowej, prognozy demograficzne, możliwości finansowania, jak również założono, że rozwój poszczególnych terenów funkcjonalnych będzie współzależny, tzn. rozwój danej funkcji zabudowy (np. produkcyjnej), wpływać będzie na tempo i potrzeby rozwoju kolejnej funkcji (np. mieszkaniowej), co skutkować będzie oddziaływaniem zwrotnym.

Określając zapotrzebowanie na nową zabudowę przyjęto perspektywę 30-to letnią. Ponadto, założono niepewności procesów rozwojowych wyrażającą się zwiększeniem zapotrzebowania w stosunku do wyników symulacji o 30%, co ma odzwierciedlenie w wynikach końcowych. Maksymalne w skali Gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę odniesiono do poszczególnych funkcji zabudowy, wyrażonych powierzchnią zabudowy (w m² oraz w przeliczeniu na ha).

ZABUDOWA O FUNKCJI MIESZKALNEJ

Zapotrzebowanie na funkcję mieszkalną należy rozumieć jako całościowe zapotrzebowanie gminy na powierzchnię zabudowy mieszkaniowej, która może być realizowana w formie zabudowy mieszkaniowej wolnostojącej, szeregowej lub bliźniaczej, jak również w formie zabudowy zagrodowej.

Uwzględniając powyższe czynniki, przyjęto szacunkowo, że liczba mieszkańców w gminie Zławień Wielka będzie wzrastać średnio o ok. 300 osób na rok w perspektywie 30 lat, co w całym okresie przełoży się na wzrost liczby ludności o ok. 9000 osób – w perspektywie 30-to letniej przewiduje się, że liczba mieszkańców Gminy osiągnie w przybliżeniu poziom 25000 osób.

Po pojęciem powierzchni użytkowej zabudowy, przyjęto, że jest to teren, jaki zajmuje dana inwestycja, czyli działka gruntu, lub części działki gruntu – które tworzą jednorodną całość, na których zrealizowana jest całość inwestycji.

Do wyrażenia maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową i zagrodową w ilości powierzchni użytkowej zabudowy przyjęto, że statystycznie 3 osoby przypadają na każde gospodarstwo domowe zajmujące teren inwestycji o powierzchni – 3 000 m², co daje zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową równą 450,0 ha (9000 osób : 3 osoby = 3000 gospodarstw domowych, 3000 x 3 000 m² = 900 ha). W związku z niepewnością procesów rozwojowych założono zwiększenie zapotrzebowania o 30% w stosunku do otrzymanego wyniku tj. 1170 ha.

Podsumowując, w perspektywie 30-tu lat przewiduje się na terenie gminy maksymalne zapotrzebowanie na nową powierzchnię zabudowy o funkcji mieszkalnej na poziomie 11 700 000 m² (1 170 ha).

ZABUDOWA O FUNKCJI USŁUGOWEJ (W TYM USŁUG PUBLICZNYCH)

Analiza struktury wiekowej ludności w aspekcie ekonomicznych grup wieku wykazuje, że przeważająca część ludności Gminy znajduje się w wieku produkcyjnym, zaś najmniejszą grupę stanowią osoby w wieku poprodukcyjnym. Zjawisko tego typu należy uznać, jako korzystne z punktu widzenia potencjalnych możliwości rozwoju działalności gospodarczej (w tym usługowej). Ponadto, zapotrzebowanie na nowe tereny o funkcji usługowej wynikać będzie ze stopniowego przechodzenia ludności z działalności rolniczej na nierolniczą lub traktowanie rolnictwa jako zajęcia dodatkowego, a w związku z tym poszukiwania pozarolniczych źródeł dochodu, w tym w usługach.

Zabudowa usługowa stanowi uzupełnienie struktur mieszkalnych. Są to przede wszystkim usługi związane z codziennym życiem mieszkańców (usługi komercyjne, w tym handel oraz usługi publiczne), które w sposób naturalny odpowiadają na pojawiające się potrzeby ludzi. Uwzględniając powyższe oraz przyjmując zasadę zwiększania dostępności usług i stwarzania warunków do prowadzenia działalności gospodarczej (w tym usług) należy uznać, że zapotrzebowanie na zabudowę o funkcji usługowej będzie sukcesywnie wzrastać, wraz ze wzrostem liczby mieszkańców oraz pojawianiem się nowych terenów mieszkalnych. Usługi są niezwykle ważną gałęzią gospodarki, wpływającą na tworzenie nowych miejsc pracy, a tym samym na rozwój społeczności lokalnych zarówno w wymiarze demograficznym, jak również ekonomicznym i społecznym. Poprawiając komfort życia mieszkańców, szczególnie na obszarach wiejskich, należy zadbać o ich łatwy dostęp do podstawowych usług.

Do wyrażenia maksymalnego w skali Gminy zapotrzebowania na nową zabudowę o funkcji usługowej (w tym usług publicznych) przyjęto, że statystycznie dla każde 100 m² nowej zabudowy o funkcji mieszkalnej pojawi się zapotrzebowanie na 10-15 m² nowej zabudowy o funkcji usługowej (w tym usług publicznych). Zakładając średnią wartość w/w wskaźnika w zaokrągleniu (tj. 13 m²), a także uwzględniając zwiększenie zapotrzebowania o 30% w stosunku do otrzymanych wyników, w związku z niepewnością procesów rozwojowych, należy przyjąć:

- Zapotrzebowanie na nową zabudowę o funkcji usługowej (w tym usług publicznych) na każde 100 m² nowej zabudowy o funkcji mieszkalnej – 13,0 m²;
- Wskaźnik prognozowanego zapotrzebowania na nową zabudowę o funkcji usługowej (w tym usług publicznych) - 13 m² : 100 m² = 0,13;
- Zapotrzebowanie na powierzchnię zabudowy o funkcji usługowej (w tym usług publicznych) - 0,13 x 11 700 000 m² = 1 521 000 m² (152,1 ha);

- zapotrzebowanie na powierzchnię zabudowy o funkcji usługowej (w tym usług publicznych), powiększone o 30% w związku z niepewnością procesów rozwojowych – $1\,521\,000\text{ m}^2 + (1\,521\,000\text{ m}^2 \times 30\%) = 1\,977\,300\text{ m}^2$ (197,73 ha).

Podsumowując, w perspektywie 30-tu lat przewiduje się na terenie gminy maksymalne zapotrzebowanie na nową powierzchnię zabudowy o funkcji usługowej (w tym usług publicznych) na poziomie $1\,977\,300\text{ m}^2$ (197,73 ha).

ZABUDOWA O FUNKCJI PRODUKCYJNEJ, PRODUKCYJNO-USŁUGOWEJ, MAGAZYNOWEJ I SKŁADOWEJ

Ze względu na stale wzrastającą liczbę podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, zgłaszane w Urzędzie Gminy zapotrzebowanie na nowe tereny umożliwiające realizację zabudowy produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej, stwierdza się, że istnieją perspektywy rozwoju przedmiotowej funkcji na terenie Gminy, zaś potencjał w tym zakresie jest w dalszym ciągu niedostatecznie wykorzystany. Zakładając współzależność zapotrzebowania na tereny o funkcjach gospodarczych (tereny inwestycyjne) i zapotrzebowania na tereny mieszkalne i usługowe, założono że zapotrzebowanie na zabudowę produkcyjną, produkcyjno-usługową, magazynową i składową będzie sukcesywnie wzrastać. W związku z tym przyjęto, że realizowane będą cele rozwojowe Gminy (wynikające m.in. założeń strategicznego rozwoju Gminy), które zakładają poprawę warunków prowadzenia działalności gospodarczej, w tym działalności związanej z produkcją, a także znaczące zwiększenie podaży miejsc pracy.

Do wyrażenia maksymalnego w skali Gminy zapotrzebowania na nową zabudowę o funkcji usługowej (w tym usług publicznych) przyjęto, że statystycznie dla każde 100 m² nowej zabudowy o funkcji mieszkalnej pojawi się zapotrzebowanie na 30 m² nowej zabudowy o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej. Zakładając wartość w/w wskaźnika, a także uwzględniając zwiększenie zapotrzebowania o 30% w stosunku do otrzymanych wyników, w związku z niepewnością procesów rozwojowych, należy przyjąć:

- Zapotrzebowanie na nową zabudowę o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej na każde 100 m² nowej zabudowy o funkcji mieszkalnej – 30 m²;
- Wskaźnik prognozowanego zapotrzebowania na nową zabudowę o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej – $30\text{ m}^2 : 100\text{ m}^2 = 0,30$;
- Zapotrzebowanie na powierzchnię zabudowy o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej - $0,30 \times 11\,700\,000\text{ m}^2 = 3\,510\,000$ (351,0 ha);
- Zapotrzebowanie na powierzchnię zabudowy o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej, powiększone o 30% w związku z niepewnością procesów rozwojowych – $3\,510\,000\text{ m}^2 + (3\,510\,000\text{ m}^2 \times 30\%) = 4\,563\,000\text{ m}^2$ (456,3 ha).

CHŁONNOŚĆ OBSZARÓW O W PEŁNI WYKSZTAŁCONEJ ZWARTEJ STRUKTURZE FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ W GRANICACH JEDNOSTKI OSADNICZEJ

Przez „obszary o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej” rozumie się obszary o skupionej zabudowie mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej, mającej dostęp do dróg publicznych i wyposażonych w niezbędną infrastrukturę komunikacyjną i techniczną, z terenami tej infrastruktury oraz z terenami infrastruktury społecznej i innych usług o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym oraz przestrzeniami publicznymi, a także z terenami o funkcji produkcyjnej, magazynowej i składowej – z zastrzeżeniem, że wszystkie te tereny są położone w obrębie (wewnątrz) takiego obszaru, bądź bezpośrednio sąsiadują z terenami zabudowanymi wchodzącymi w jego skład. W obrębie tych obszarów mogą występować obiekty i tereny objęte ochroną lub wskazane do ochrony jako cenne zasoby dziedzictwa kulturowego i historycznego, a także tereny zdegradowane wymagające przekształceń. Obszary te mogą obejmować niewielkie luki w zabudowie, jeśli mają dostęp do komunikacji i infrastruktury technicznej. Poza tym do obszarów tych zaliczono obszary, które nie spełniają wszystkich warunków (np. dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną), ale stanowią trwałe elementy struktury funkcjonalno-przestrzennej.

Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej odniesiono do następujących funkcji zabudowy (w celu umożliwienia analizy porównawczej z obliczeniami dotyczącymi maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę:

- zabudowy o funkcji mieszkalnej;
- zabudowy o funkcji usługowej (w tym usług publicznych);
- zabudowy o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej.

Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej przedstawiono w poniższej tabeli:

L.p.	Nazwa jednostki osadniczej	Chłonność w granicach jednostki osadniczej		
		zabudowa o funkcji mieszkalnej [m ²]	zabudowa o funkcji usługowej (w tym usług publicznych) [m ²]	zabudowa o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej [m ²]
1	Czarnowo	23 442	3 502	0
2	Toporzysko	18 872	2 820	0
3	Zławieś Wielka	13 940	18 064	22 841
4	Zławieś Mała	23 960	12 043	20 883
5	Pędzewo	12 635	1 888	0
6	Górsz	31 113	7 228	0
7	Stary Toruń	79 758	11 918	112 741
8	Rozgarty	39 584	5 914	0
9	Cegielnik	76 995	11 505	0
10	Czarne Błoto	131 260	19 613	215 947
11	Zarośle Cienkie	140 815	15 064	0
12	Gutowo	30 674	4 583	0
13	Rzędkowo	65 243	9 749	0
14	Skłodzewo	84 543	12 633	0
15	Cichoradz	15 114	2 258	0
16	Siemoń	81 055	12 560	0
17	Łążyn	144 989	21 665	0
18	Razem	990 550	173 007	372 412

Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej w podziale na funkcje prezentuje się następująco:

- zabudowa o funkcji mieszkalnej – 990 550 m² (99,0550 ha);
- zabudowa o funkcji usługowej (w tym usług publicznych) – 173 007 m² (17,3007 ha);
- zabudowa o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej – 372 412 m² (37,2412 ha).

CHŁONNOŚĆ OBSZARÓW PRZEZNACZONYCH POD ZABUDOWĘ W MIEJSCOWYCH PLANACH ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Stosownie wymogów Ustawy z dnia 27 marca o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w niniejszym rozdziale oszacowano chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę. Ustalenia poszczególnych planów, dotyczące terenów funkcjonalnych, pogrupowano do następujących funkcji zabudowy (w celu ujednolicenia systematyki zastosowanej poprzednio i tym samym umożliwienia analizy porównawczej):

- zabudowy o funkcji mieszkalnej;
- zabudowy o funkcji usługowej (w tym usług publicznych);
- zabudowy o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej.

L.p.	Nazwa jednostki osadniczej	Chłonność w planach miejscowych		
		zabudowa o funkcji mieszkalnej [m ²]	zabudowa o funkcji usługowej (w tym usług publicznych) [m ²]	zabudowa o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej [m ²]
1	Czarnowo	219 705	90 060	275 455
2	Toporzysko	1 012 019	47 565	163 033
3	Zławieś Wielka	338 508	49 728	774 161
4	Zławieś Mała	347 039	37 173	53 545
5	Pędzewo	126 489	0	209 392
6	Górk	221 783	9 626	0
7	Stary Toruń	120 962	10 436	0
8	Rozgarty	47 661	0	0
9	Cegielnik	21 775	0	0
10	Czarne Błoto	542 245	9 912	0
11	Zarośle Cienkie	24 452	0	0
12	Gutowo	176 784	27 552	0
13	Rzęckowo	42 423	18 274	0
14	Skłudzewo	0	0	0
15	Cichoradz	0	0	0
16	Siemoń	45 945	0	0
17	Łążyn	84 128	0	0
18	Razem	3 371 918	300 326	1 475 586

Chłonność obszarów w planach miejscowych w podziale na funkcje prezentuje się następująco:

- zabudowa o funkcji mieszkalnej – 3 371 918 m² (337,1918 ha);
- zabudowa o funkcji usługowej (w tym usług publicznych) – 300 326 m² (30,0326 ha);
- zabudowa o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej – 1 475 586 m² (147,5586 ha).

PODSUMOWANIE BILANSU TERENU - PORÓWNANIE MAKSYMALNEGO WSKALI GMINY ZAPOTRZEBOWANIA NA NOWĄ ZABUDOWĘ Z CHŁONNOŚCIĄ OBSZARÓW POD ZABUDOWĘ

Stosownie wymogów Ustawy z dnia 27 marca o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w niniejszym rozdziale porównano maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę oraz sumę powierzchni zabudowy wyliczoną dla chłonności obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej i obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, w podziale na funkcję zabudowy:

FUNKCJA ZABUDOWY	MAKSYMALNE ZAPOTRZEBOWA NIE NA NOWĄ ZABUDOWĘ WRAŻONE POWIERZCHNIĄ ZABUDOWY [A]	CHŁONNOŚĆ OBSZARÓW O W PEŁNI WYKSZTAŁCONEJ ZWARTEJ STRUKTURZE FUNKCJONALNO- PRZESTRZENNEJ WYRAŻONA POWIERZCHNIĄ ZABUDOWY [B]	CHŁONNOŚĆ OBSZARÓW PRZEZNACZONYCH W PLANACH MIEJSCOWYCH POD ZABUDOWĘ WYRAŻONA POWIERZCHNIĄ ZABUDOWY [C]	PORÓWNANIE ZAPOTRZEBOWANIA Z CHŁONNOŚCIĄ WYRAŻONE POWIERZCHNIĄ ZABUDOWY [D] tj. A – (B+C)
		SUMA		
Zabudowa o funkcji mieszkalnej	11 700 000 m ² 1 170 ha	990 550 m ² + 3 371 918 m ² = 4 362 468 m ² 99,0550 ha + 337,1918 ha = 436,2468 ha		7 337 532 m ² 733,7532 ha
Zabudowa o funkcji usługowej (w tym usług publicznych)	1 977 300 m ² 197,73 ha	173 007 m ² + 300 326 m ² = 473 333 m ² 17,3007 ha + 30,0326 ha = 47,3333 ha		1 503 967 m ² 150,3967 ha
Zabudowa o funkcji produkcyjnej, produkcyjno-usługowej, magazynowej i składowej	4 563 000 m ² 456,3 ha	372 412 m ² + 1 475 586 m ² = 1 847 998 m ² 37,2412 ha + 147,5586 ha = 184,7968 ha		2 715 002 m ² 271,5002 ha

Jak wynika z powyższego zestawienia maksymalne w skali gminy Zławieś Wielka zapotrzebowanie na nową zabudowę przekracza sumę powierzchni zabudowy w podziale na funkcję zabudowy terenów możliwych do zabudowy w granicach jednostek osadniczych i terenów przewidzianych pod zabudowę w planach miejscowych.

Możliwe jest wyznaczenie nowej zabudowy poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz poza obszarami przeznaczonymi w planach miejscowych pod zabudowę, maksymalnie w ilości wynikającej z uzupełnionego bilansu.

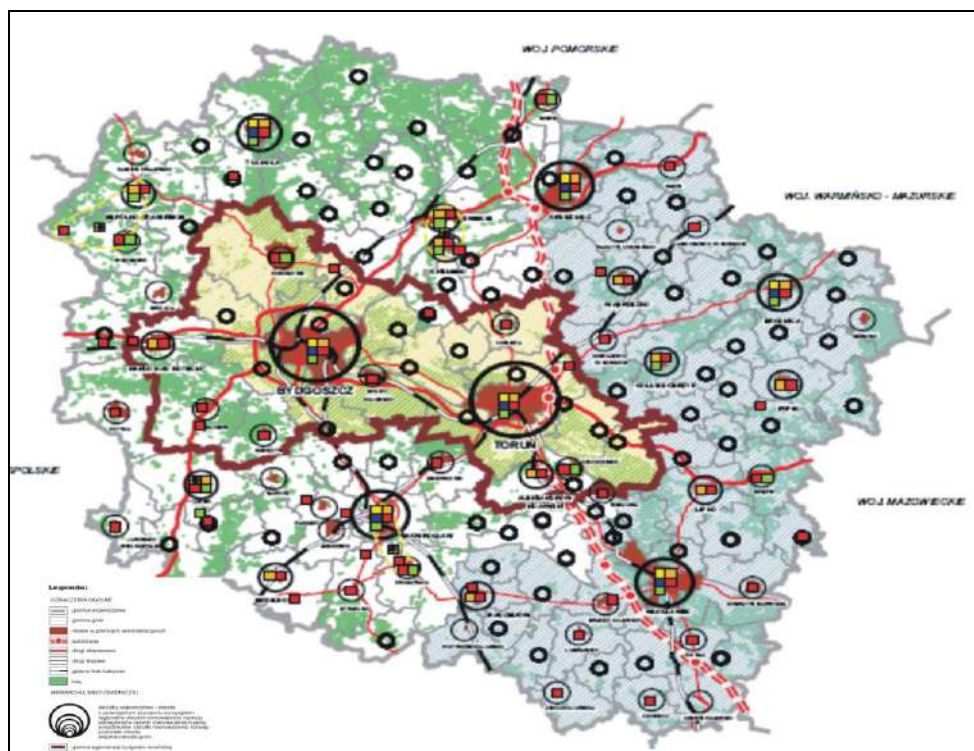
10.1. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW SZCZEBŁA WOJEWÓDZKIEGO

10.1.1. Uwarunkowania wynikające z Planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego (2003)

W czerwcu 2003 r. Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego uchwalił *Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego*³⁰. Jego wymiar czasowy sięga 2020 r. Kreśli, zatem wizję struktury przestrzenno-funkcjonalnej i zagospodarowania regionu, wybiegając w przyszłość dalej aniżeli większość opracowań strategicznych.

³⁰ Uchwała Nr XI/135/03 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003 r.

Zgodnie z ww. planem gmina Zawieś Wilka zakwalifikowana została wraz z 27 gminami do aglomeracji bydgosko-toruńskiej. Zajmuje ona 21,5% powierzchni województwa, zamieszkiwana jest przez 41% ludności województwa (głównie w ośrodkach centralnych). Aglomeracja bydgosko-toruńska, w sieci polskich miast metropolitalnych została zaliczona do centrów regionalnych o średnim potencjale (na podstawie liczby ludności, placówek kultury i nauki, liczby podmiotów gospodarczych, dochodów własnych mieszkańców). Obszar ten koncentruje jednocześnie ponad połowę zarejestrowanych w województwie podmiotów gospodarczych, większość szkolnictwa wyższego, usług kultury, specjalistycznej opieki medycznej, otoczenia biznesu. Obecne związki Bydgoszczy i Torunia z ich regionalnym zapleczem są wyraźne i w licznych dziedzinach silne. Stwierdzono jednak niedorozwój ich niektórych funkcji metropolitalnych, powiększenia wymaga potencjał intelektualny, gospodarczy oraz dostępność komunikacyjna.

Rysunek 31 Fragment załącznika nr 15 (Kierunki rozwoju sieci osadniczej) do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego (Uchwała nr XI/135/03 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003 r.).

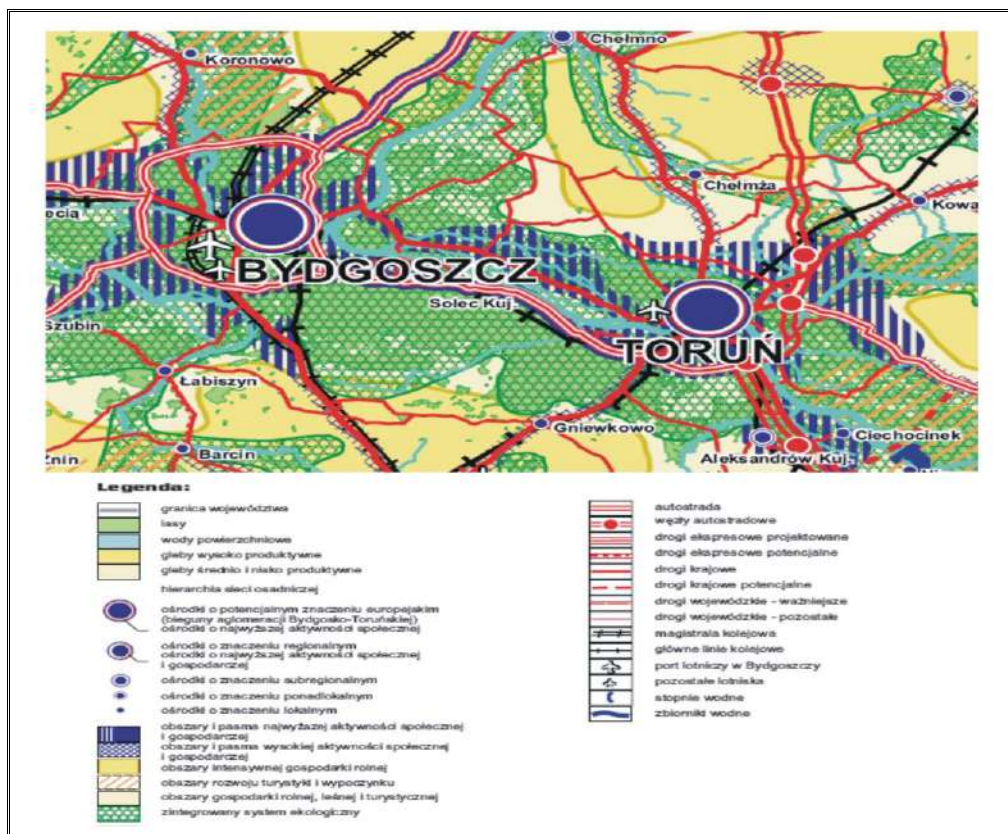
W ośrodkach centralnych koncentruje się większość potencjału w zakresie usług wyższego szczebla (szkolnictwa wyższego, nauki, kultury), specjalistycznej opieki medycznej, mediów, otoczenia biznesowego, nowoczesnych technologii. Generują one również największy rozwój społeczno – gospodarczy. Bliskość Torunia i Bydgoszczy powoduje, że część gminy ościennych zaczyna nabierać cech zurbanizowanych obszarów podmiejskich.

W części analitycznej planu został określony cel główny zagospodarowania przestrzennego regionu, którym jest „Zbudowanie struktur funkcjonalno-przestrzennych podnoszących konkurencyjność regionu i jakość życia mieszkańców”. Pochodnymi celu głównego są cele szczegółowe:

- zwiększenie atrakcyjności regionu jako pochodnej jego walorów przyrodniczych, kulturowych, wysokich standardów życia, sprawnego systemu infrastruktury technicznej i komunikacji;
- przyspieszenie rozwoju największych miast regionu jako aktywnych biegunów wzrostu, stymulujących wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich w ich otoczeniu;
- modernizacja struktury przestrzenno-funkcjonalnej.

Zgodnie z planem, wzmocnienie koncentracji potencjału ludzkiego, gospodarczego i atrakcyjności warunków życia i inwestowania oraz dobra dostępność komunikacyjna będą uzyskiwane przez właściwe ukształtowanie sieci osadniczej. Główną oś rozwoju będą tworzyły miasta położone w dolinie Wisły, na obszarze najwyższej atrakcyjności społeczno – gospodarczej. Aglomeracja bydgosko-toruńska będzie obszarem stymulującym rozwój całego województwa. Rozwój i zagospodarowanie będzie się rozwijało wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych, kreując pasma wysokiej aktywności społecznej i gospodarczej (m.in. wzdłuż drogi krajowej nr 80).

W planie wyodrębniono cztery strefy polityki przestrzennej, do I centralnej zaliczono gminę Zławieś Wielka. Strefa ta będzie stanowiła obszar wysokiej aktywności, rozwoju procesów urbanizacyjnych, koncentracji infrastruktury. Obejmuje również znaczne fragmenty regionalnego systemu ekologicznego.

Rysunek 32 Fragment załącznika nr 13 (Koncepcja zagospodarowania przestrzennego) do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego (Uchwała nr XI/135/03 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003 r.).

Zgodnie z wytyczonymi kierunkami kształtowania sieci osadniczej, gmina Zławieś Wielka zaliczona została do grupy „pozostałe wiejskie siedziby gmin”. Obsługa mieszkańców będzie realizowana zwłaszcza z zakresu: edukacji, służby zdrowia, opieki społecznej i obsługi

rolnictwa oraz tworzenia podstaw do wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich. W ramach aglomeracji bydgosko-toruńskiej zakres działań ma obejmować m.in.: koordynację gospodarki przestrzennej, zwłaszcza w zakresie kierunków polityki inwestycyjnej dotyczącej infrastruktury technicznej, komunikacyjnej, społecznej o znaczeniu regionalnym oraz zabudowy mieszkaniowej na obszarach pomiędzy jednostkami centralnymi.

W zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego planuje się powiększenie obszaru chronionego krajobrazu „Doliny Dolnej Wisły”, ale nie obejmuje ono swym zasięgiem gminy Zawieś Wielka. Ochrony wymaga korytarz ekologiczny Wisły. Plan zagospodarowania przestrzennego zakłada ograniczenie dla budownictwa zwłaszcza mieszkaniowego na terenach zagrożonych powodzią (przez wodę 100-letnią) w obrębie doliny Wisły. Przewiduje się również podjęcie działań mających na celu poprawę wód rzeki Wisły.

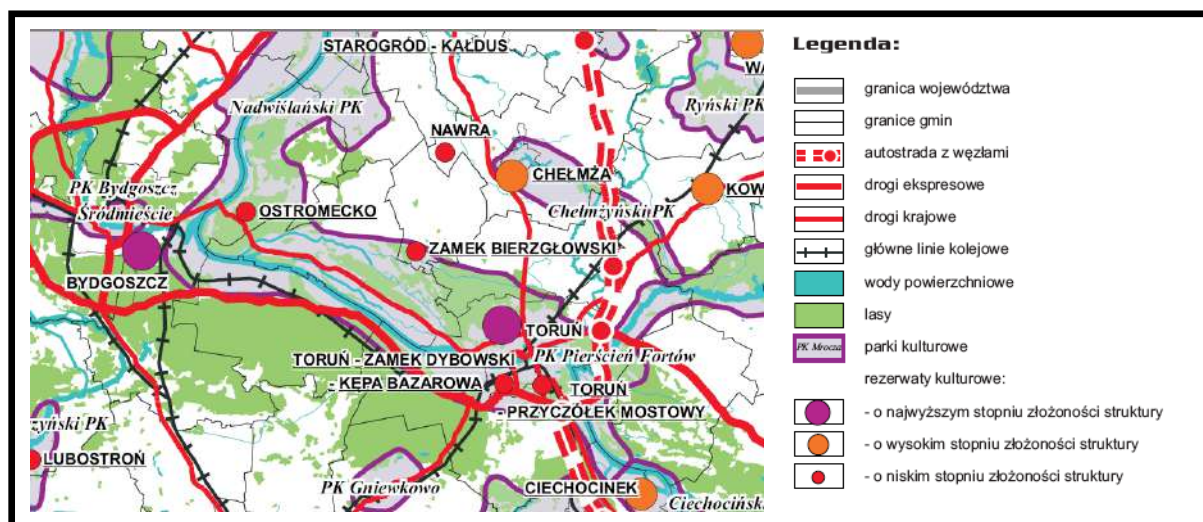
Obszar gminy jest zasobny w stosunkowo łatwo dostępne wody podziemne, są one jednak narażone na przesiąkanie zanieczyszczeń z nieizolowanych warstw powierzchniowych. Dla zabezpieczenia zbiorników wód podziemnych przewiduje się ustalenie i przestrzeganie standardów zagospodarowania reżimów terenów nadległych.

Zmiana przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze powinna następować w pierwszej kolejności na gruntach słabszych klas bonitacyjnych. Grunty o niskiej przydatności rolniczej lub wyłączone z produkcji rolnej, powinny być poddawane sukcesywnemu zalesianiu. Należy wzmacniać walory ekologiczne lasów, w szczególności monokultur sosnowych.

Przeciwdziałanie procesom erozyjnym gleb jest jednym z ważnych kierunków, które powinny być uwzględniane w obszarze doliny Wisły. Urozmaicona rzeźba terenu oraz ubóstwo roślinności na terenach rolnych są przyczyną postępującej na obszarze gminy degradacji gleb (erozja wodna na stokach i erozja wąwozowa), której przeciwdziałaniu również sprzyja zalesianie.

Priorytetem w zakresie ochrony środowiska kulturowego jest konserwacja obiektów sakralnych i zespołów dworsko-parkowych, a także objęcie opieką zabytków związanych z osadnictwem holenderskim.

Proponuje się utworzenie Nadwiślańskiego Parku Kulturowego – na załączniku nr 20 południowa część gminy objęta jest jego zasięgiem.

Rysunek 33 Fragment załącznika nr 20 (Proponowane rezerваты i parki kulturowe) do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego (Uchwała nr XI/135/03 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003 r.).

Rozwój turystyki, zwłaszcza agroturystyki winien opierać się na sieci powiązań regionalnych: szlakach turystycznych, szlaku wodnym rzeki Wisły, rowerowych.

W sferze działalności rolniczej zakłada się rozwój produkcji rolnej zorientowanej na rynki zbytu miast (powyżej 70 tys. mieszkańców) położonych w rejonie, obejmującej owoce i warzywa, zwłaszcza spod osłon, pochodzące z małych i średnich gospodarstw. Wskazana jest restrukturyzacja i modernizacja przetwórstwa rolno-spożywczego, szczególnie mięsnego, mleczarskiego oraz zbożowo-młynarskiego. Ponadto niezbędny jest rozwój usług związanych z rolnictwem w zakresie administracji, bankowości, doradztwa (Przysiek – doradztwo rolnicze, naukowo-badawcze) oraz innych instytucji otoczenia biznesu.

W zakresie transportu drogami wodnymi wskazuje się przebudowę i budowę infrastruktury technicznej na środkowej drodze wodnej rzeki Wisły o znaczeniu międzynarodowym, co najmniej do IV klasy drogi wodnej.

Działania w zakresie infrastruktury technicznej zakładają uporządkowanie gospodarki ściekowej, poprzez budowę oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacyjnej na obszarach o zawartej zabudowie oraz realizację oczyszczalni przydomowych dla zabudowy rozproszonej. Tworzenie nowych, modernizacja istniejących składowisk odpadów, w ramach potrzeb gminnych z zastosowaniem technologii uwzględniających wymogi ochrony środowiska.

10.1.2. Strategia Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego

W grudniu 2005 r. Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego przyjął *Strategię Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2007-2020*³¹, która stanowi aktualizację Wizji Rozwoju do roku 2010. Utrzymany został cel nadrzędny strategii województwa kujawsko-pomorskiego z czerwca 2000r., tj. poprawa konkurencyjności regionu i podniesienie poziomu życia mieszkańców przy respektowaniu zasad zrównoważonego rozwoju.

Wśród trzech priorytetowych działań strategicznych wskazano cele strategiczne i cele operacyjne związane z obszarami wiejskimi oraz życiem ludności obszarów wiejskich. Do powyższych szczególnie można zaliczyć:

Priorytetowy obszar działań 1. Rozwój nowoczesnej gospodarki.

- Działanie 1.2.: Wzmacnianie konkurencyjności regionalnej gospodarki rolnej
- Cel operacyjny 1.2.1.: Wspieranie adaptacji gospodarstw rolnych do funkcjonowania we współczesnych rynkach rolnych
- Cel operacyjny 1.2.2.: Wzmacnianie konkurencyjności przetwórstwa rolno-spożywczego

Priorytetowy obszar działań 2. Unowocześnienie struktury funkcjonalno-przestrzennej regionu.

- Działanie 2.1.: Wspieranie rozwoju sieci osadniczej
- Cel operacyjny 2.1.2.: Rewitalizacja miast i wsi regionu

Priorytetowy obszar działań 3. Rozwój zasobów ludzkich

- Działanie 3.3.: Promocja zatrudnienie osób pozostających bez pracy lub zagrożonych jej utratą
- Cel operacyjny 3.3.2.: Przeciwdziałanie bezrobociu osób zagrożonych utratą pracy w rolnictwie oraz sektorach mających problemy z dostosowaniem się do potrzeb rynku pracy.

³¹ Strategia została przyjęta uchwałą Nr XLI/586/05 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 12 grudnia 2005r.

10.1.3. Strategia Rozwoju Turystyki Województwa Kujawsko-Pomorskiego

W sierpniu 2004 r. Sejmik Województwa uchwalił *Strategię Rozwoju Turystyki Województwa Kujawsko-Pomorskiego*. Gmina Zławieś Wielka została ujęta jako strefa podmiejska służąca wypoczynkowi mieszkańców Torunia. Głównymi produktami turystycznymi jakie powinna oferować gmina są: wypoczynek świąteczny i weekendowy oraz turystyka aktywna. Wśród celów operacyjnych tej strategii wymienia się m.in. opracowanie zintegrowanych programów rozwoju turystyki dla ośrodków i obszarów turystycznych, w tym dla Doliny Wisły. Pozostałe cele operacyjne strategii rozwoju turystyki w kujawsko-pomorskim winny być osiągnane w całym regionie.

10.2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW SZCZEBŁA POWIATOWEGO

Strategia rozwoju powiatu toruńskiego jako cel strategiczny określiła: Zasobny powiat. Osiągnięcie powyższego ma nastąpić poprzez zrealizowanie następujących celów operacyjnych:

- Rozwinięta przedsiębiorczość
- Poziom edukacji zbliżony do standardów Unii Europejskiej
- Powiat atrakcyjnym rynkiem inwestycyjnym
- Wysoki poziom życia na obszarach wiejskich
- Dobrze rozwinięta sieć infrastruktury technicznej
- Stan środowiska naturalnego terenów wiejskich spełniający wymogi dyrektyw Unii Europejskiej
- Dobry stan zdrowia mieszkańców powiatu
- Aktywne społeczeństwo
- Malejąca przestępczość w powiecie
- Stworzenie zintegrowanego systemu koordynacji działań związanych z bezpieczeństwem mieszkańców powiatu z Toruniem
- Mniejsza liczba wypadków na drogach
- Wykorzystane walory turystyczno-krajoznawcze

Obecnie trwają prace nad uaktualnieniem i nowelizacją zapisów strategii.

10.3. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z INWESTYCJI W GMINACH SĄSIADNICH.

W sąsiadującym z gminą Zławieś Wielka mieście Toruniu lokowane jest lotnisko, co powoduje konieczność wyznaczenia stref ograniczających wysokość zabudowy i ograniczających możliwość lokowania inwestycji, o których mowa w przepisie art. 87 ust. 6 ustawy z dnia 3 lipca 2002r. Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112 z późn. zm.) na terenie gminy sąsiadującym z obszarem lotniska.

11. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU PRAWNEGO GRUNTÓW

Obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka stanowi własność prywatną oraz własność gminy.

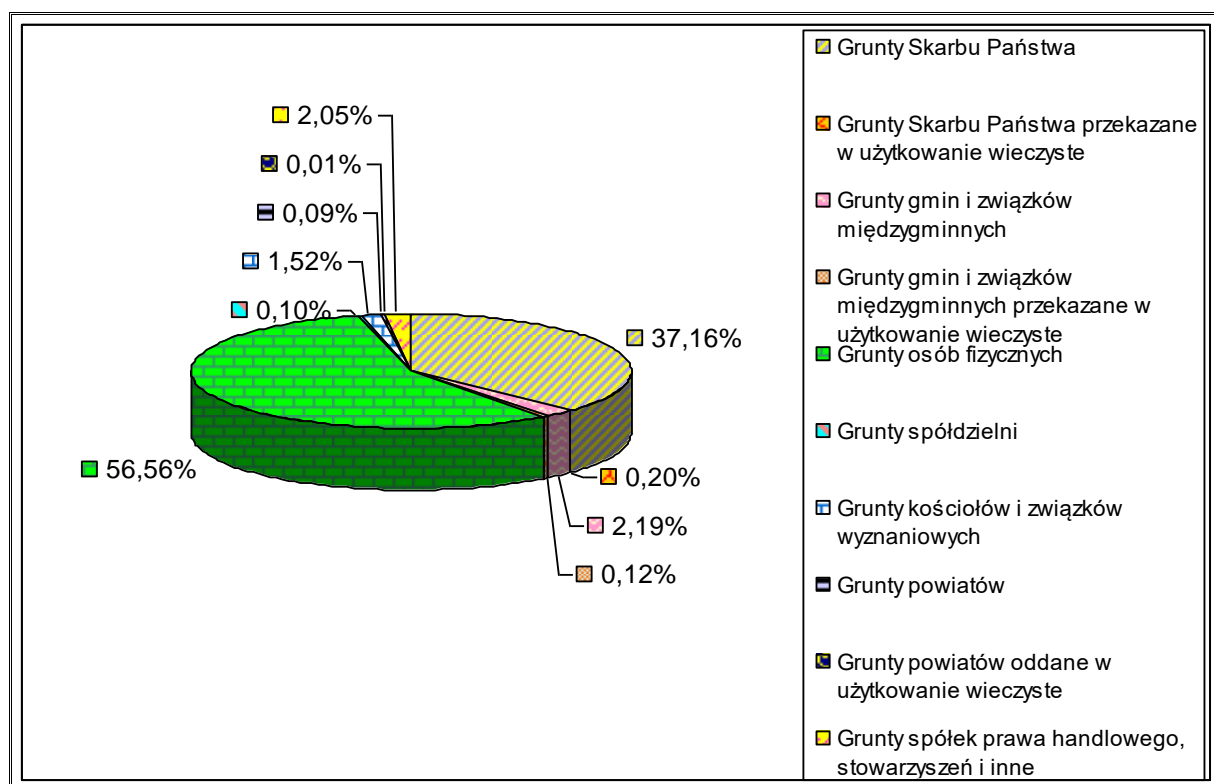
Teren objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka stanowi własność prywatną.

Obszar zmiany studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka stanowi własność osoby prawnej.

Obszar zmiany studium zgodnie z uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka stanowi własność osoby prywatną oraz własność gminy.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałę nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów.

Gmina Zławieś Wielka zajmuje teren 17 791 ha. Większość (ponad 56,14%) zajmują grunty będące własnością osób fizycznych. Strukturę własności przedstawia poniższy diagram. Grunty Skarbu Państwa to prawie 38,5% ogółu powierzchni gruntów w gminie. Trzecią, co do wielkości grupę, stanowią grunty gminne i związków międzygminnych poza użytkowaniem wieczystym (397 ha, czyli niewiele ponad 2,2% wszystkich gruntów gminy). Duży udział w ogólnej powierzchni gminy zajmują grunty będące własnością kościołów i związków wyznaniowych (ponad 1,5%) a także grunty spółek i partii politycznych (1,2%). Grunty własności rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni mieszkaniowych stanowią około 0,65% ogółu gruntów gminnych. Pozostałe, to głównie grunty stanowiące własność Skarbu Państwa, powiatu i gminy oddane w użytkowanie wieczyste; łącznie zajmują powierzchnię 577 ha (zaledwie 0,32% całej powierzchni gminy).

Rysunek 34 Struktura własności gruntów w gminie Zławieś Wielka.

Źródło :Hanna Czajkowska, Kamila Kociubowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych z GUGiK 2010.

12.UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH

Znaczna część obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz cały obszar zmiany studium zainicjowanej uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz teren zmiany studium zainicjowanej uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka znajduje się w obszarze GZWP Nr 141 „Zbiornik Dolnej Wisły”, w granicach którego należy uwzględnić reżimy ochronne wynikające z przepisów odrębnych.

Część obszaru zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka położona jest w Obszarze Chronionego Krajobrazu Strefy krawędziowej Kotliny Toruńskiej.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych.

12.1. OBIEKTY I TERENY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE PRZYRODY

Obszary i obiekty objęte ochroną:

- istniejące:
 - Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO) „Dolina Dolnej Wisły” PLB040003,
 - Obszar Chronionego Krajobrazu Strefy krawędziowej Kotliny Toruńskiej,
 - Obszar specjalnej Ochrony (SOO) „Solecka Dolina Wisły” PLH 040003;
 - pomniki przyrody,
 - użytki ekologiczne,

12.2. OBIEKTY I TERENY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE PRZYRODY - ISTNIEJĄCE

12.2.1. Sieć NATURA 2000

Program Natura 2000 ma na celu stworzenie kompletnej i metodycznie spójnej sieci obszarów (fragmentów krajobrazu) umożliwiających migrację i wymianę genetyczną gatunków oraz jej realne funkcjonowanie. W skład Natury 2000 wchodzi Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO), wyznaczone na podstawie Dyrektywy Ptasiej (Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków) oraz Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk, wyznaczone na podstawie Dyrektywy Siedliskowej (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory).

Na obszarze gminy do włączenia w sieć NATURA 2000 zakwalifikowano teren międzywala Wisły, który jest fragmentem Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO) „Dolina Dolnej Wisły” oznaczonego kodem PLB040003. Obszar ten jest powołany ze względu na ochronę ptactwa i obejmuje swym zasięgiem międzywałę na odcinku od Włocławka po Ujście Wisły do Zatoki Gdańskiej (województwa: kujawsko-pomorskie - 68% i pomorskie - 32%).

OSO „Dolina Dolnej Wisły” obejmuje bogate pod względem faunistycznym dno doliny dolnego odcinka Wisły, odznaczając się doskonałymi warunkami siedliskowymi dla ptactwa wodno-błotnego (naturalny charakter i dynamika rzeki swobodnie płynącej, rzeka płynie naturalnym korytem, z namuliskami, łachami piaszczystymi i wysepkami, w dolinie zachowane są starorzecza; brzegi pokryte mozaiką zarośli wierzbowych i lasów łęgowych, a także pól uprawnych i pastwisk). Jest to obszar o bardzo dużej bioróżnorodności. Z ciekawszych licznie występujących gatunków ptaków, które znajdują tutaj doskonałe warunki bytowania i rozrodu należy wymienić: gęś białoczelną, gęgawę, kaczkę krzyżówkę, świstuna, płaskonosa, łyskę i czajkę.

Ochrona obszaru w ramach sieci Natura 2000 nie wyklucza jego gospodarczego wykorzystania. Jednakże każdy plan lub przedsięwzięcie, które może w istotny sposób oddziaływać na obiekt wchodzący w skład sieci, musi podlegać ocenie oddziaływania jego skutków na ochronę obszaru.

12.2.2. Obszar chronionego krajobrazu „Strefy krawędziowej Kotliny Toruńskiej”

Obszary chronionego krajobrazu powoływane są celem zachowania atrakcyjnej formy walorów przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych dla różnej działalności człowieka, w tym dla potrzeb turystyki i rekreacji.

Obszar Chronionego Krajobrazu Strefy krawędziowej Kotliny Toruńskiej został powołany rozporządzeniem nr 21/92 Wojewody Toruńskiego, z 10 grudnia 1992 r., w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie toruńskim oraz reorganizacji zarządzania parkami krajobrazowymi i obszarami chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Województwa toruńskiego Nr 27, poz. 178). Ww. rozporządzenie miało kilka zmian i w rezultacie OChK Strefy krawędziowej Kotliny Toruńskiej ma umocowanie prawne w rozporządzeniu Nr 12 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 9 czerwca 2005 r. (Dz. U. Woj. Kujawsko-Pomorskiego z 15 czerwca 2005 r. nr 72, poz. 1376).

Obszar Chronionego Krajobrazu zajmuje łącznie 11 811 ha i obejmuje strefę krawędziową z wąskim pasem wysoczyzny morenowej oraz urozmaicone wydmy wyższe tarasy pradoliny Wisły. Na terenie gminy zajmuje 7274,5 ha, co stanowi 61,6% ogólnego obszaru OCHK SKKT oraz 41,2% powierzchni gminy. Na obszarze gminy rozciąga się równoleżnikowo od Czarnowa, przez Skłudzewo, Rzęczkowo, Łążyn, Cegielnik do Przysieka – szczegółowy przebieg granicy obrazuje załącznik graficzny.

Wspomniane wyżej Rozporządzenie wprowadza zakazy, które należy uwzględniać w pracach planistycznych w zakresie zagospodarowania przestrzennego oraz w bieżącej

działalności gospodarczej. Należy tu wymienić m.in. zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (z wyjątkiem przedsięwzięć dla których przeprowadzona procedura oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę obszaru), wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu (z wyjątkami), dokonywania zmian stosunków wodnych (z wyjątkami), likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych, lokalizowania obiektów budowlanych w pasie 100 m od linii rzek, jezior i innych zbiorników wodnych (z wyjątkami)...

Do ustaleń dotyczących czynnej ochrony ekosystemów należą racjonalna gospodarka leśna, polegająca na zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk Kotliny Toruńskiej, Pojezierza Chełmińskiego.

12.2.3. Pomniki przyrody

Na terenie gminy Zławieś Wielka znajduje się 15 obiektów objętych ochroną w formie pomników przyrody. Wszystkie z nich są elementami przyrody ożywionej (drzewa i skupienia drzew).

Lp	Wyszczególnienie	Pierśnica [cm]	Wysokość [m]	Lokalizacja	Rok uznania
1	Dąb	517	22	Czarnowo – przy zabudowaniach gospodarstwa Czesława Dworzeckiego	1956
2	Dąb	340	19	Przysiek – w pobliżu drogi Toruń – Bydgoszcz	1958
3	Dąb	610	28	Górska – przy zbiorniku oczyszczalni	1970
4	Dąb	411	17	Skłudzewo – w lesie przyległym do parku	1979
5	Skupienie 3 dębów	388-477	21-27	Przysiek – na łąkach wśród zadrzewień	1979
6	Dąb bezszypułkowy	370	18	Czarne Błota – przy zabudowaniach Krzysztofa Przekwasa	1982
7	Dąb	464	19	Leśnictwo Gutowo – oddział 216 a	1983
8	Dąb szypułkowy	356	20	Smolno – przy szkole podstawowej	1985
9	Dąb	437	25	Zarośle Cienkie – w parku – leśnictwo Gutowo	1986
10	Wiąz (korona zredukowana)	361	10	Czarne błota – obok domu Mariana Tofila	1988
11	Dąb szypułkowy	392	26	Leśnictwo Birzgowo – oddział 33c	1988
12	Platan klonolistny	270	25	Skłudzewo – w parku	1993
13	Wierzba biała	708	28	Leśnictwo Kamieniec - oddział 257g	1996
14	Lipa drobnolistna	345	19	Zarośle Cienkie – na terenie dawnego parku ,w pobliżu nieistniejącego dworu	1998
15	Dąb szypułkowy	460	30	Górska; oddział 232 w Leśnictwie Przysiek	2005 ³²

Tabela 35 Wykaz pomników przyrody położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Łucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2010.

Uchwała Nr XX/179/2005 RG Zławieś Wielka z dnia 29 kwietnia 2005r w sprawie uznania dębu szypułkowego za pomnik przyrody na terenie wsi Górska, Gmina Zławieś Wielka w § 2 odnośnie tego obiektu określa następujące zakazy:

- 1) niszczenia i uszkodzania drzewa,
- 2) wykonywania prac ziemnych w pobliżu drzewa mogących uszkodzić system korzeniowy;

³² Uchwała Nr XX/179/2005 RG Zławieś Wielka z dnia 29 kwietnia 2005r. Pozostałe obiekty powołane mocą Rozporządzenia Wojewody Toruńskiego.

- 3) uszkodzania i niszczenia gleby;
- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej lub wodnej;
- 5) umieszczania tablic reklamowych.

12.2.4. Użytki ekologiczne

Użytki ekologiczne zostały powołane rozporządzeniem nr 22/96 Wojewody Toruńskiego z 28 czerwca 1996 r w sprawie uznania za użytki ekologiczne tworów przyrody położonych na terenie województwa toruńskiego.

Następstwem reformy administracyjnej z 1999 roku była konieczność aktualizacji danych oraz wypełniania zadań leżących w kompetencji nowej administracji samorządowej. Rozporządzeniem nr 1/2004 Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z dnia 19 stycznia 2004 r. w sprawie uznania za użytki ekologiczne (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. Nr 8, poz. 76 z dnia 5 lutego 2004 roku), podtrzymano powołane wcześniej użytki ekologiczne, oraz określono w § 2 następujące zakazy:

- 1) niszczenia, uszkodzania lub przekształcania obiektu;
- 2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu z wyjątkiem obiektów związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym lub przeciwpowodziowym;
- 3) uszkodzania i zanieczyszczania gleby;
- 4) wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości;
- 5) zaśmiecania obiektu i terenów wokół niego;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz gospodarki rybackiej;
- 7) likwidowania małych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 8) wylewania gnojowicy z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 9) lokalizacji budownictwa lotniskowego poza miejscami wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- 10) budowy budynków, budowli, obiektów małej architektury i tymczasowych obiektów budowlanych mogących mieć negatywny wpływ na obiekt chroniony bądź spowodować degradację krajobrazu;
- 11) wypalania roślinności i pozostałości roślinnych, wydobywania skał, minerałów, torfu oraz niszczenia gleby.

Załącznik do ww. rozporządzenia użytki ekologiczne na terenie gminy Zławieś Wielka określa następująco:

Lp.	Lp. nadana w zał. do rozp.	Miejscowość i/lub Leśnictwo	Obręb leśny	Oddział, pododdział leśny	Obręb ewidencyjny	Nr działki ewidencyjnej	Pow. (ha)	Opis obiektu
1	1072	Gutowo/Gutowo	Olek	219b; c	Gutowo	219/1LP	2,76	bagno
2	1073	Gutowo/Gutowo	Olek	222g	Gutowo	222/1LP	0,26	bagno
3	1101	Cichoradz/Raciniewo	Ostromecko	112m	Cichoradz	112/5LP	0,66	bagno
4	1102	Cichoradz/Raciniewo	Ostromecko	120m	Cichoradz	120/1LP	0,51	bagno
5	1103	Cichoradz/Raciniewo	Ostromecko	120h	Cichoradz	120/1LP	0,39	bagno
6	1104	Cichoradz/Raciniewo	Ostromecko	121j	Cichoradz	121/1LP	0,34	bagno
7	1105	Cichoradz/Raciniewo	Ostromecko	131b	Cichoradz	131LP	0,31	bagno
8	1106	Cichoradz/Raciniewo	Ostromecko	116j	Cichoradz	116/3LP	0,50	bagno
9	1107	Cichoradz/Raciniewo	Ostromecko	117f	Cichoradz	117/1LP	0,67	bagno
10	1108	Cichoradz/Raciniewo	Ostromecko	118d	Cichoradz	118/1LP	0,75	bagno
11	1109	Cichoradz/Raciniewo	Ostromecko	119b	Cichoradz	119/1LP	0,40	bagno
12	1110	Cichoradz/Raciniewo	Ostromecko	119g	Cichoradz	119/1LP	0,34	bagno
13	1111	Czarnowo/Kamieniec	Ostromecko	188g	Czarnowo	188/2LP	0,88	bagno

14	1112	Czarnowo/Kamieniec	Ostromecko	257d	Czarnowo	257LP	0,57	bagno
15	1113	Czarnowo/Kamieniec	Ostromecko	257m	Czarnowo	257LP	3,37	bagno
16	1114	Czarnowo/Kamieniec	Ostromecko	257p	Czarnowo	257LP	1,65	bagno
17	1115	Czarnowo/Kamieniec	Ostromecko	267j	Czarnowo	267LP	1,20	bagno

Tabela 36 Wykaz użytków ekologicznych położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska na podstawie danych Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody, Bydgoszcz 2007.

Obszary te zajmują łącznie powierzchnię 15,56. Stanowią je bogate przyrodniczo śródleśne ekosystemy bagienne.

12.3. OBIEKTY I TERENY PROPONOWANE DO OBJĘCIA OCHRONĄ NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE PRZYRODY

12.3.1. Użytki ekologiczne

Planowane jest powiększenie użytków ekologicznych na terenie gminy o kolejne trzy obszary znajdujące się na terenie Lasów Państwowych.

l.p.	Położenie projektowanego obszaru (gmina, leśnictwo)	Oddział	Pow. (ha)	Rodzaj
1	Zławieś Wielak/Kamieniec	257d	0,5	Bg
2	Zławieś Wielak/Kamieniec	257m	3,06	Ł
3	Zławieś Wielak/Kamieniec	257p	1,12	Ł

Tabela 37 Wykaz projektowanych użytków ekologicznych.

Źródło: Urszula Bereza na podstawie Programu Ochrony Przyrody, Nadleśnictwo Toruń, obręby: Olek, Ostromecko na okres gospodarczy od 2003.01.01 do 2012.12.31.

12.4. OBIEKTY I OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE ZABYTKÓW

12.4.1. Obiekty i obszary prawnej ochrony konserwatorskiej

W stosunku do obszarów i obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków obowiązuje priorytet wymagań konserwatorskich:

- uzgadnianie zamierzeń i działań inwestycyjnych, w trybie przepisów odrębnych, z organem ds. ochrony zabytków,
- uzyskanie pozwolenia organu ds. ochrony zabytków dla wszelkich działań inwestorskich realizowanych w obiektach i na nieruchomościach wpisanych do rejestru zabytków.

Obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków:

Lp.	Miejscowość	Obiekt	Wiek/rok powstania	Data wpisu	Nowy Nr rej.	Stary Nr rej.
1.	Czarnowo	Kościół rzymsko-katolicki p.w. Św. Marcina	XIII/XIV w	13.07.1936	A/288	A/184/89
2.	Czarnowo	Cmentarz katolicki o pow. 0,54 ha	1873	06.09.1990	A/219	A/541
3.	Czarnowo	Grodzisko – stanowisko archeologiczne w sołectwie Czarnowo oznaczone na załączniku graficznym oznaczone nr 18 (nr na obszarze AZP)	późne średniowiecze	15.09.1965	C/21	C/21/6

4.	Czarnowo - kanieniec	Osada obronna łużycka – stanowisko archeologiczne w sołectwie Czarnowo oznaczone na załączniku graficznym oznaczone nr 1 (nr na obszarze AZP)	kultura łużycka	22.10.2003	C/160	-----
5.	Górk	Kościół ewangelicki z urządzeniem wnętrza; obecnie rzymsko-katolicki p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego	1661-1687	28.01.1930	A/289	A/113/37
6.	Górk	Cmentarz katolicki (dawniej ewangelicki) o pow. 1,03 ha przy kościele	XVII w	06.09.1990	A/218	A/542
7.	Łążyn	Cmentarz katolicki o pow. 1,07 ha	XVII w	06.09.1990	A/220	A/540
8.	Łążyn	Kaplica cmentarna Obecnie kościół parafii p.w. Świętego Walentego	1882 1898 - 1899	06.09.1990	A/220	A/540
9.	Łążyn	Kostnica	1882	06.09.1990	A/220	A/540
10.	Pędzewo	Cmentarz ewangelicki i mennonicki o pow. 0,4 ha Obecnie katolicki	poł. XIX w	28.01.1991	A/217	A/543
11.	Pędzewo	Kaplica cmentarna ewangelicka Obecnie kościół parafii p.w. Najświętszego Serca Pana Jezusa	1843	28.01.1991	A/217	A/543
12.	Pędzewo	Ogrodzenie cmentarne	1843	28.01.1991	A/217	A/543
13.	Przysiek	Zespół dworsko-parkowy: Dwór	1739 r, XIX/XX w	23.04.1957	A/500	A/363/123
14.	Przysiek	Zespół dworsko-parkowy: Młyn *		23.04.1957	A/501	A/363/123
15.	Przysiek	Zespół dworsko-parkowy: Dom mieszkalny	XVIII w	23.04.1957	A/502	A/363/123
16.	Przysiek	Zespół dworsko-parkowy: Browar	XVIII w	23.04.1957	A/503	A/363/123
17.	Przysiek	Zespół dworsko-parkowy: Park dworski wraz z otoczeniem oraz elementami małej architektury: ławka, basen z fontanną, schody, mostek, ogrodzenie z bramami w granicach działek ewidencyjnych nr 277/18 i część 277/12	k. XIX w	19.05.2005	A/504	-----
18.	Rzęczkowo	Grodzisko (stan. 1) – stanowisko archeologiczne w sołectwie Rzęczkowo oznaczone na załączniku graficznym oznaczone nr 59 (nr na obszarze AZP)	IX - X w	14.09.1965	C/16	C/24/15
19.	Rzęczkowo	Grodzisko (stan. 2) - – stanowisko archeologiczne w sołectwie Rzęczkowo oznaczone na załączniku graficznym oznaczone nr 1 (nr na obszarze AZP)	wczesne średniowiecze	14.09.1965	C/17	C/10/2
20.	Skłudzewo	Zespół dworsko-parkowy: Dwór	3ćw. XIX w	08.04.1991	A/168/1	A/613
21.	Skłudzewo	Zespół dworsko-parkowy: budynek gospodarczy	3ćw. XIX w	08.04.1991	A/168/2	A/613
22.	Skłudzewo	Zespół dworsko-parkowy: Hydrofornia	3ćw. XIX w	08.04.1991	A/168/3	A/613
23.	Skłudzewo	Zespół dworsko-parkowy: Park o pow. ok. 4,0 ha	3ćw. XIX w	08.04.1991	A/168/4	A/613

24.	Skłudzewo	Gródek stożkowaty – stanowisko archeologiczne w sołectwie Skłudzewo oznaczone na załączniku graficznym oznaczone nr 21 (nr na obszarze AZP)	późne średniowiecze	14.09.1965	C/13	C/2/60
-----	-----------	---	---------------------	------------	------	--------

* - nie istnieje (wszczęta procedura wykreślenia z rejestru)

Tabela 38 Wykaz obiektów wpisanych do Rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.

Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Lucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Toruń 2010.

W rejestrze zabytków ujęte jest też poniżej wymienione stanowisko archeologiczne (w Górsku), które ze względu nie ustalonej lokalizacji wymaga skreślenia. Aktualny stan prawny uniemożliwia jednak wszczęcie procedury wykreślenia, ponieważ jest ona uzależniona od złożenia wniosku przez właściciela terenu na obszarze którego obiekt jest położony. Nie ustalona lokalizacja (stanowisko nie wyznaczone w terenie) skutkuje brakiem określenia działki / działek ewidencyjnych, co za tym idzie właściciela /właścicieli działek i dalej rozpoczęcia procedury wykreślenia, określonej w ustawie z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Lp.	Miejscowość	Obiekt	Wiek/rok powstania	Data wpisu	Nowy Nr rej.	Stary Nr rej.
25.	Górska	Stanowisko archeologiczne		28.09.1965	C/33/21	-----

Tabela 39 Wykaz obiektów wpisanych do Rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka – obiekt bez ustalonej lokalizacji, nie ma możliwości wszczęcia procedury wykreślenia z rejestru.

Źródło: Hanna Czajkowska, Rafał Lucki, Łukasz Piskurewicz na podstawie danych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, Toruń 2010.

12.5. OBSZARY I OBIEKTY CHRONIONE NA PODSTAWIE INNYCH NIŻ POWYŻSZE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

12.5.1. Lasy ochronne

Lasy podlegają ochronie na mocy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Zgodnie z art. 7 ust 1 i 2 tejże ustawy przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i wymaga ono zgody:

- Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa dla gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa;
- Marszałka województwa dla pozostałych gruntów leśnych.

Ponadto przeważająca część lasów na terenie gminy decyzją Ministra Środowiska³³ pełni funkcje lasów ochronnych. Warunki jakie muszą spełniać lasy by uzyskać charakter lasów ochronnych określa art15 Ustawy o lasach z dnia 28 września 1991 (Dz. U. 1991 Nr 101 poz. 444 z późniejszymi zmianami).

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą na terenie gminy Zławieś Wielka występują:

³³ Art. 16 ust.1 Ustawy o lasach z dnia 28 września 1991 (Dz.U. 1991 Nr 101 poz. 444 z późniejszymi zmianami): Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze decyzji, uznaje las za ochronny lub pozbawia go tego charakteru, na wniosek Dyrektora Generalnego, zaopiniowany przez radę gminy – w odniesieniu do lasów stanowiących własność Skarbu Państwa.

- lasy glebochronne i wodochronne (wg Mapy przeglądowej walorów przyrodniczych³⁴) ciągnące się przez miejscowości Pędzewo, Gutowo, Górsk i Czarne Błoto (po północnej stronie drogi krajowej nr 80) oraz lasy związane z doliną tnącą wysoczyznę w okolicach miejscowości Skłudzewo i Cichoradz. (Art15. pkt. 1 i 2 Ustawy o lasach z dnia 28 września 1991),
- lasy ochronne położone w odległości do 10 km od granic administracyjnych miast liczących ponad 50 tys. mieszkańców, do których zalicza się przeważająca większość lasów na terenie gminy (Art. 15. pkt. 7 lit. a Ustawy o lasach z dnia 28 września 1991). Niewielkie połacie lasów wyłączone z funkcji ochronnej znajdują się w okolicach miejscowości Zławieś Wileka i Zławieś Mała, na północ od Cichoradza przy granicy gminy oraz Pomędzy Zaroślem Cienkim i Dołami Łążyńskimi.

12.5.2. Gleby pochodzenia organicznego

Na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1995 r o ochronie gruntów rolnych i leśnych, gleby pochodzenia organicznego podlegają ochronie. Zgodnie z art. 4 pkt. 8 tejże ustawy pod pojęciem gleb pochodzenia organicznego rozumie się, *wytworzone przy udziale materii organicznej, w warunkach nadmiernego uwilgotnienia, gleby torfowe i murszowe.*

Polskie Towarzystwo Gleboznawcze (1989r) gleby torfowe i gleby murszowe klasyfikuje następująco:

IV. GLEBY HYDROGENICZNE

IVA. Gleby bagienne

IVA2. Gleby torfowe:

- a) torfowisk niskich*
- b) torfowisk przejściowych*
- c) torfowisk wysokich*

IV. GLEBY HYDROGENICZNE

IVB. Gleby pobagienne

IVB1. Gleby murszowe

- a) torfowo-murszowe*
- b) mułowo-murszowe*
- c) gytowo-murszowe*
- d) namurszowe*

Zgodnie z powyższą definicją oraz przedstawioną powyżej klasyfikacją ochronie nie podlegają **gleby murszowo-mineralne i murszowate**, które nie mogą być zaliczane do gleb pochodzenia organicznego, ze względu na nie spełnianie następujących warunków:

- 1) zawartości materii organicznej > 20%; lub
- 2) miąższości warstwy utworu organicznego w stropie profilu gleby > 30 cm.

Na podstawie przedstawionych powyżej warunków do gleb organicznych można jednak zaliczyć wszystkie gleby bagienne, tj. również gleby mułowe (nie są one jednak uwzględnione w ustawowej definicji):

IV. GLEBY HYDROGENICZNE

IVA. Gleby bagienne

IVA1. Gleby mułowe

- a) właściwe*
- b) torfowo-mułowe*
- c) gytowe .*

Gleby organiczne w gminie Zławieś Wielka stanowią ok. 8,3% powierzchni z ustalonymi typami gleby, co stanowi ok. 0,05% ogólnej powierzchni gminy i są to:

- E - gleby mułowo-torfowe (inaczej mułowe) i torfowo-mułowe – gleby mułowo-torfowe (mułowe) występują w dolinach rzecznych z długotrwałymi (6-9 miesięcy) zalewami

³⁴ Będącej załącznikiem do Programu Ochrony Przyrody dla Nadleśnictwa Toruń, obręby: Olek, Ostromecko na okres gospodarczy od 2003.01.01 do 2012.12.31.

powierzchniowymi, co sprzyja akumulacji mułu składającego się z dwóch faz (I - podczas zalewu; II - ustępowania zalewu). Procesom humifikacji i mineralizacji masy organicznej sprzyja natlenienie środowiska glebowego. Gleby mułowe występują zarówno pod łąkami na łęgach rozlewiskowych zabagnianych, jak i w lasach łęgowych, jesionowych i olsach. Zapis profilu gleb podtypu jest następujący: *POm-Om-D*. Miąższość warstwy organicznej zazwyczaj wynosi 30-80 cm, co kwalifikuje gleby do organicznych płytkich. W przypadku występowania w profilu warstw mineralnych namułów rozdzielających organiczne muły do opisu profilu wprowadza się symbol *n*, np. *POm-Om-n-Om-D*, wyróżniający poziomy namuły. W starorzeczach i jeziorzyskach rzecznych gleby mułowe mają znaczną miąższość, do 130 cm (gleby średniogłębokie) lub ponad 130 cm (gleby głębokie). Układ warstw genetycznych w profilu jest wtedy następujący: *POn-On*; Gleby torfowo-mułowe są to gleby zalewowe z utrudnionym odpływem wód powierzchniowych. Ograniczona aeracja warstwy objętej procesem glebotwórczym zmniejsza humifikację materiału roślinnego, który uzyskuje cechy torfu. O mułowym charakterze utworu stanowi domieszka osadów mineralnych. W profilu mogą także występować wkładki torfu. Są to gleby w siedliskach przejściowych od łęgów rozlewiskowych do łęgów zastoiskowych, ze zmienną akumulacją mułu i torfu. W lasach gleby te są związane z przejściem od łęgów jesionowych do olsów olszynowych. Zapis profilu glebowego jest następujący: *POtm-Otm-D*. Przy szczegółowej charakterystyce uwzględnia się warstwy dające się wyróżnić na podstawie rodzaju utworów tworzących profil, np. *Ot* przy wkładce torfu lub *Omn* przy występowaniu utworu mułowo-namułowego.

- **T - gleby torfowe i murszowo-torfowe** - gleby torfowe powstają w ekosystemach bagiennych wytwarzających i akumulujących torf. Gleby te mogą występować na terenach stale podmokłych jako torfowo-bagienne, związane z akumulacyjną fazą rozwoju torfowiska, i na terenach odwodnionych, z przerwany procesem bagiennym, jako torfowo-murszowe, łąkowe, leśne lub w uprawie rolniczej. Typ gleb torfowych reprezentuje torfowiska jako ekosystemy torfotwórcze. Dlatego podział na podtypy oparto na zasadniczym zróżnicowaniu naturalnych torfowisk, wynikającym z żyzności siedlisk; Gleby torfowo-murszowe powstają na odwodnionych torfowiskach i istnieją dopóty, dopóki warstwa torfu na skutek mineralizacji nie spłyci się do 30 cm. Przechodzą wtedy w gleby mineralno-murszowate. Podstawą wydzielenia podtypu gleb torfowo-murszowych jest obecność pod murszem warstwy torfu, którego rodzaj jest kryterium dalszego podziału tych gleb na jednostki (rodzaje), ponieważ w sposób istotny różnicuje on warunki siedliskowe. W przypadku gleb płytkich i średniogłębokich ważną rolę w tym podziale odgrywa rodzaj mineralnego podłoża. Stopień zmurszenia gleby oraz stopień przeobrażenia masy murszowej są wskaźnikami charakteryzującymi warunki wzrostu roślin w warstwie korzeniowej. Ogólny opis profilu gleby torfowo-murszowej jest następujący: *Mt-Ot* lub *Mt-Ot-D*. W siedliskach łąkowych gleby te wchodzi w skład odrębnej jednostki jako siedliska murszowe. Pod zbiorowiskami leśnymi gleby torfowo-murszowe wchodzi w skład odwodnionych siedlisk olsowych i olsu jesionowego, lasu mieszanego, boru mieszanego i boru.

Art. 7. ust. 2 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r o ochronie gruntów rolnych i leśnych, określa warunki i tryb przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych wytworzonych z gleb pochodzenia organicznego i torfowisk.

12.5.3. Grunty rolne wysokich klas bonitacyjnych (I-III)

Grunty rolne I, II, III klasy bonitacyjnej (podobnie jak opisane wcześniej gleby organiczne) podlegają ochronie na mocy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r o ochronie gruntów

rolnych i leśnych. Zgodnie z art. 7 ust 1 i 2 tejże ustawy przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i wymaga ono zgody:

- Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej dla klas I-III, jeżeli ich zwarty obszar projektowany do takiego przeznaczenia przekracza 0,5 ha;

W województwie kujawsko-pomorskim udział gruntów rolnych o wysokich klasach bonitacyjnych gleb jest duży: 76,6% ogólnej powierzchni, w tym gleb szczególnie chronionych (klasy I - III b) 36,7%³⁵.

Analiza zestawienia gruntów dla gminy Zławieś Wielka, wykazała, że ok. 15,5 % obszaru całej gminy zajmują grunty o klasach bonitacyjnych II – IIIb, podlegające szczególnej ochronie.

12.5.4. Strefy ochronne wokół ujęć wód podziemnych

Wokół ujęć wód podziemnych służących do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę pitną i na potrzeby gospodarstw domowych oraz do produkcji artykułów żywnościowych i farmaceutycznych istnieje (zgodnie z rozporządzeniem MIŚZNiL z dnia 5 listopada 1991 r.) obowiązek ustanawiania stref ochronnych.

Na terenie gminy Zławieś Wielka istnieje 6 ujęć wód podziemnych: Siemoń, Łążyn, Przysiek, Górsk, Zławieś Wielka, Pędzewo służących do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę pitną i na potrzeby gospodarstw domowych. Wokół nich wyznaczono strefy ochrony bezpośredniej, zawierające się w granicach geodezyjnych działek, na których są posadowione ujęcia wody.

Dla w/w ujęć wód nie zaistniała konieczność ustalenia stref ochrony pośredniej (korzystne warunki geologiczne, brak szkodliwego lub mogącego zagrażać jakości wód zagospodarowania).

Rezerwuje się teren pod budowę ujęcia wód podziemnych „Górsk – Zławieś Wielka”, które będzie zasilalo Toruń w wodę pitną. Projekt strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych „Górsk – Zławieś Wielka” został pokazany na rysunku „Przestrzenne rozmieszczenie obiektów i obszarów chronionych”.

12.5.5. Obszar ochronny zbiornika wód podziemnych -GZWP nr 141

Dla Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 141 ustalono zasięg Obszaru Najwyższej Ochrony GPZW (ONO) (230 km²) oraz Obszaru Wysokiej Ochrony (OWO) (124 km²).

12.5.6. Strefa ochronna wód powierzchniowych

W pasie 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych położonych w granicy OChK Strefy krawędziowej Kotliny Toruńskiej zabronione jest lokalizowanie obiektów budowlanych (z wyjątkami dla urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki leśnej, rolnej lub rybackiej).

12.5.7. Strefy ochrony sanitarnej cmentarzy czynnych

Przy lokalizowaniu wszelkiej nowej zabudowy mieszkalnej, zakładów żywienia zbiorowego, bądź zakładów przechowujących żywność oraz studzien służących do czerpania wody do celów konsumpcyjnych i potrzeb gospodarczych zachować odległości wokół cmentarzy wynikające z norm prawa powszechnie obowiązującego.

³⁵ Wg Diagnozy prospektywnej.

12.5.8. Pasy techniczne od linii elektroenergetycznych

Dla napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokiego i średniego napięcia oraz dla projektowanych linii elektroenergetycznych należy wyznaczyć pasy techniczne zgodnie z Polską Normą PN-E-05100-1:1998

W obszarze pasów technicznych należy uwzględnić następujące wymagania:

1. Nie należy lokalizować budynków mieszkalnych lub innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. W indywidualnych przypadkach odstępstwa od tej zasady może udzielić właściciel linii na określonych przez siebie warunkach.
2. Pod linią nie należy sadzić roślinności wysokiej. Zalesienia terenów rolnych w pasie technicznym linii mogą być przeprowadzane w uzgodnieniu z właścicielem linii, który określi maksymalną wysokość sadzonych drzew i krzewów,
3. Teren w pasie technicznym linii nie może być kwalifikowany jako teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową ani jako teren związany z działalnością gospodarczą (przesyłową) właściciela linii.

13.UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, W TYM STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ, ENERGETYCZNEJ ORAZ GOSPODARKI ODPADAMI - KOMUNIKACJA

Obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka posiada dostęp komunikacyjny do dróg publicznych.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałę nr LVIII/385/2023 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami - komunikacja.

13.1. STAN SYSTEMU TRANSPORTOWEGO

System transportowy ma znaczący wpływ na możliwości rozwoju gminy. Analiza i ocena stanu istniejącego pozwalają na określenie uwarunkowań wynikających z obecnego stanu rozwoju tego systemu i warunków jego funkcjonowania. Szczególnie istotne są stan i warunki funkcjonowania systemu, w tym wyposażenie techniczne układu drogowego oraz stopień spełnienia wymagań wynikających z funkcji pełnionych w obsłudze ruchu oraz zagospodarowania.

13.1.1. Układ drogowy

Układ drogowy gminy składa się z 268,6 km dróg publicznych, w tym:

- 23,3 km dróg krajowych,
- 18,4 km dróg wojewódzkich,
- 36,9 km dróg powiatowych,
- 198,0 km dróg gminnych.

Pod względem funkcjonalnym w układzie drogowym można wyróżnić drogi zapewniające połączenia ponadlokalne, które zapewniają: droga krajowa, wojewódzkie, część powiatowych oraz drogi o znaczeniu lokalnym, służące miejscowym potrzebom komunikacyjnym, do których zaliczają się pozostałe drogi powiatowe, drogi gminne oraz drogi wewnętrzne.

Przez teren gminy nie przechodzi żadna z dróg krajowych tworzących układ nadrzędny w systemie transportowym województwa kujawsko-pomorskiego. Drogi układu nadrzędnego wiążą województwo z krajowym oraz europejskim systemem drogowym. Spośród nich najbliższej gminy przebiegają:

- droga krajowa nr 1 (międzynarodowa E 75) o przebiegu: Gdańsk – Toruń – Łódź – Częstochowa – Bielsko Biała – granica państwa, stanowiąca fragment transeuropejskiego powiązania drogowego północ-południe i będąca jedną z najważniejszych dróg w kraju na kierunku północ- południe,
- droga krajowa nr 10 o przebiegu: granica państwa – Szczecin – Piła – Toruń – Płońsk (droga nr 7, Warszawa), łącząca centrum kraju z jego północno-zachodnią częścią.

Powiązania gminy z tymi drogami odbywają się przy pomocy drogi krajowej, dróg wojewódzkich i powiatowych, przebiegających przez gminę.

Przebiegające przez gminę droga krajowa nr 80, wojewódzkie nr 546 i 597 oraz część dróg powiatowych pełnią funkcję układu podstawowego w województwie, umożliwiając powiązanie komunikacyjne pomiędzy miastami stołecznymi województwa (Toruniem i Bydgoszczą), pomiędzy siedzibami powiatów i gmin oraz z nadrzędnym układem dróg krajowych. Są to drogi zapewniające również połączenia wszystkich terenów intensywnie zagospodarowanych i umożliwiające tym samym prawidłowe funkcjonowanie województwa.

Z uwagi na położenie gminy względem głównych (stołecznych) ośrodków województwa kujawsko-pomorskiego, którymi są Bydgoszcz i Toruń, najistotniejszą dla powiązań zewnętrznych gminy jest **droga krajowa** nr 80 o przebiegu Pawłówek (droga nr 10) – Bydgoszcz – Fordon – Toruń – Lubicz (droga nr 10). Podstawową funkcją tej drogi jest połączenie Torunia i Bydgoszczy. Droga nr 80 wyprowadza ruch z gminy w kierunku Bydgoszczy i Torunia, zapewnia powiązania z drogami krajowymi nr 1 i 10 oraz umożliwia dojazd do najintensywniej zagospodarowanych terenów gminy położonych wzdłuż tej drogi.

W dalszej kolejności dla powiązań zewnętrznych gminy istotne są następujące drogi **wojewódzkie i powiatowe**:

- droga wojewódzka nr 546, o przebiegu Żławieś Wielka – Rzęczkowo – Łubianka, droga ta zapewnia powiązania gminy z północno-wschodnią częścią województwa, w tym z sąsiednią gminą Łubianka,
- droga wojewódzka nr 597, o przebiegu Rzęczkowo – Cichoradz – Siemoń – Unisław, wyprowadzająca ruch z gminy w kierunku Unisławia i północnej prawobrzeżnej części województwa,
- droga powiatowa nr 1544 o przebiegu Dąbrowa Chełmińska – Bolumin – Skłudzewo, zapewniająca powiązania zachodniej części gminy z gminą Dąbrowa Chełmińska,
- droga powiatowa nr 1545 o przebiegu Dąbrowa Chełmińska – Cichoradz, zapewniająca powiązania z gminą Dąbrowa Chełmińska,
- droga powiatowa nr 2005 o przebiegu Łubianka – Zamek Bierzgłowski – Czarne Błoto, służąca powiązaniom południowej części gminy z gminą Łubianka i drogami wojewódzkimi na jej terenie,
- droga powiatowa nr 2015 o przebiegu Siemoń – Wybacz, łącząca się z drogą wojewódzką nr 551, prowadzącą w kierunku Chełmży.

Na terenie gminy znajduje się droga wojewódzka nr 249, o przebiegu Czarnowo (droga nr 80) – rzeka Wisła – Solec Kujawski – droga nr 10. Z uwagi na brak ciągłości (brak stałej przeprawy przez Wisłę), droga ta nie obsługuje powiązań zewnętrznych gminy (stanowi ona drogę strategiczną).

Pozostałe drogi powiatowe zapewniają spójność sieci dróg krajowej, wojewódzkich i w.w. dróg powiatowych. Są to następujące drogi:

- nr 2001 o przebiegu Żławieś Mała – Zarośle Cienkie,
- nr 2002 o przebiegu Gierkowo – Skłudzewo – Rzęczkowo,
- nr 2003 o przebiegu Siemoń – Łążyn,
- nr 2004 o przebiegu Łążyn – Zarośle Cienkie – Smolno,
- nr 2006 o przebiegu Rozgarty – Górsk.

Wyżej wymienione drogi krajowa, wojewódzkie i powiatowe zapewniają również ważne połączenia wewnętrzne gminy, służąc dojazdowi do poszczególnych wsi oraz łącząc je między sobą.

Droga krajowa oraz drogi wojewódzkie i powiatowe łączą funkcję obsługi ruchu w powiązaniach zewnętrznych i wewnętrznych z obsługą zagospodarowania, znajdującego się przy drodze.

Drogi gminne służą bezpośredniej obsłudze zagospodarowania, wyprowadzają ruch na drogi wyższych kategorii i uzupełniają powiązania o lokalnym znaczeniu.

Część zagospodarowania gminy obsługiwana jest przez drogi niezaliczone do żadnej kategorii dróg publicznych. Są to **drogi wewnętrzne** na terenach mieszkaniowych, rolnych oraz zakładowe na terenach PGL Lasy Państwowe.

Przebiegi istniejących dróg publicznych i kierunki powiązań zewnętrznych, przedstawiono na rysunku „Stan istniejący. Kategorie i klasy dróg publicznych”.

Sieć dróg publicznych i wewnętrznych dobrze udostępnia zagospodarowanie gminy, przy czym część zabudowy, dostępna jest jedynie przy pomocy dróg utwardzonych nieulepszonych (leszowych i żwirowych) i nieutwardzonych (gruntowych).

Drogi twarde o nawierzchni twardej stanowią 40 % długości dróg publicznych, w większości są to drogi o nawierzchni bitumicznej.

Droga krajowa i drogi wojewódzkie posiadają nawierzchnie twarde ulepszone. Nawierzchnie twarde ulepszone posiada 90% dróg powiatowych i 17% dróg gminnych.

Wskaźniki gęstości dróg twardych wynoszą:

- w gminie 60 km/100 km² i 98 km/10 tys. mieszkańców
- w województwie kujawsko-pomorskim 77 km/100 km² i 76 km/10 tys. mieszkańców
- w kraju 81 km/100 km² i 60 km/10 tys. mieszkańców.

Przy średniej gęstości zaludnienia 61 osób/km² w gminie, 115 osób/km² w województwie kujawsko-pomorskim i 125 osób/km² w Polsce, przy ok. 40 – 60 osób/km² w gminach wiejskich oznacza to stosunkowo dobrą dostępność do sieci dróg utwardzonych.

Drogi o nawierzchni twardej obsługują najważniejsze połączenia zewnętrzne i wewnętrzne gminy oraz rejony o największej koncentracji zabudowy. Drogi nieutwardzone obsługują głównie tereny zabudowy jednorodzinnej i ekstensywnie zagospodarowane – rozproszony zabudowy, rolne i leśne.

Droga krajowa nr 80 posiada jezdnię i pobocza utwardzone, gdzie szerokość drogi w zależności od odcinka waha się pomiędzy 10 a 11 m. Drogi wojewódzkie posiadają jezdnie o szerokości 5,0 – 7,0 m., drogi powiatowe 4,0 – 7,0 m., drogi gminne 4,0-6,0m.

Charakterystykę wyposażenia układu drogowego w nawierzchnie przedstawiono w tabeli „Długość i nawierzchnie poszczególnych kategorii dróg publicznych”.

L.p.	Drogi	Długość	Nawierzchnie	
			Twarde	Nieutwardzone
1	2	3	4	5
1	Krajowa	23,3	23,3	-
2	Wojewódzkie	18,4	18,4	-
3	Powiatowe	36,9	33,4	3,5
4	Gminne	190,0	31,7	158,3
5	Ogółem	268,6	106,8	161,8

Tabela 40 Długość i nawierzchnie poszczególnych kategorii dróg publicznych.

Źródło: Włodzimierz Rybarczyk

Drogi z nawierzchnią twardą przedstawiono na rysunku „Stan istniejący. Drogi, komunikacja publiczna, szlaki rowerowe, kolej”

Największe natężenie ruchu występuje na drodze krajowej nr 80. Dane dotyczące obecnego poziomu ruchu oraz ruchu prognozowanego przedstawiono w tabeli „Pomiary i prognozy ruchu”. Informacje dotyczące stanu istniejącego pochodzą z Generalnych Pomiarów Ruchu przeprowadzonych w latach 2000 i 2005r. na zamówienie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad. Wielkość ruchu prognozowanego oszacowano na podstawie opracowań i wytycznych publikowanych przez GDDKiA. Wytyczne te zasadniczo przeznaczone są dla dróg, dla których zakłada się, że w ich otoczeniu nie zajdą istotne zmiany, mogące wpłynąć na wielkość ruchu. W przypadku dróg na terenie gminy Zławieś Wielka taką zmianą mógłby być intensywny rozwój bydgosko-toruńskiego obszaru metropolitalnego i funkcji typowych dla podmiejskiej strefy zurbanizowanej tych miast. Dla takiego scenariusza rozwoju wymagane byłoby wówczas wykonanie specjalistycznych analiz systemu transportowego, wraz z opracowaniem prognoz i rozkładów ruchu dla różnych wariantów rozwoju przestrzennego i systemu transportowego. W tabeli przedstawiono również oszacowanie ruchu w 50-tej godzinie w roku, przyjmowanego jako miarodajny dla określania przepustowości dróg zamiejskich. W zależności od charakteru drogi, ruch ten waha się w granicach 8 - 14% SDR (Średniego Dobowego Ruchu).

L.p.	Droga	Odcinek	SDR 2005 (DK 80) lub 2000 (DW)	Udział pojazdów ciężarowych w 2000 lub 2005 r.	Ruch w 50-tej godzinie w 2005r lub 2000r.	Ruch w 2020r.	Ruch w 50-tej godzinie w 2020r.
1	2	3	4	5	6	7	8
1	80	Bydgoszcz – gr. gminy	15.574	10	1.800	25.800	2.800
2	80	gr. gminy – Zławieś W.	10.284	11	1.200	16.300	1.800
3	80	Zławieś W. - Toruń	10.904	10	1.300	17.100	1.900
4	546	Zławieś W. - Łubianka	1.211	15	130	2.400	250

Tabela 41 Pomiary i prognozy ruchu.

Źródło: Włodzimierz Rybarczyk

- Analiza powyższych danych ruchowych prowadzi do następujących wniosków:**
- wielkości prognozowanego ruchu na drodze krajowej nr 80 w obszarze gminy Zławieś Wielka są na granicy przepustowości przekroju jednojezdniowego dwupasowego i wskazują na konieczność rozbudowy drogi do standardu drogi klasy głównej ruchu przyspieszonego o przekroju dwie jezdnie po dwa pasy ruchu (GP 2 x 2), co zwiększy jej przepustowość i zapewni właściwe warunki ruchu, rozbudowa ta powinna nastąpić w perspektywie ok. 2020r. szybszy rozwój bydgosko-toruńskiego obszaru metropolitalnego może spowodować konieczność wcześniejszego przystąpienia do rozbudowy tej drogi,
 - pozostałe drogi na terenie gminy nie wymagają rozbudowy do przekroju szerszego niż jednojezdniowy dwupasowy (1x2).

Klasy dróg w stanie istniejącym przedstawiono na rysunku „Układ drogowy, klasy dróg”. Przy klasyfikacji wykorzystano dane z opracowań dla województwa kujawsko-pomorskiego (*Planu zagospodarowania przestrzennego, Strategii rozwoju*), zarządzenia Generalnego Dyrektora Dróg Publicznych oraz informacje uzyskane w Powiatowym Zarządzie Dróg. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U.99.43.430), przez klasę drogi rozumie się przyporządkowanie drodze odpowiednich parametrów technicznych, wynikających z jej cech funkcjonalnych. Zasadniczym problemem przy określaniu klas dróg istniejących jest niepełne dostosowanie parametrów technicznych dróg do funkcji przez nie pełnionych. Większy ruch i większy zakres obsługi ruchu ponadlokalnego, szczególnie międzyregionalnego, wymagają lepszych parametrów i wyposażenia technicznego oraz ograniczenia obsługi zagospodarowania – dostępności do drogi.

W stanie istniejącym droga krajowa nr 80 jest drogą główną ruchu przyspieszonego (GP). Droga obsługuje ruch regionalny i lokalny. Znaczną część ruchu stanowi ruch tranzytowy w stosunku do gminy, pomiędzy Toruniem i Bydgoszczą. Droga posiada jedną jezdnię i pobocza utwardzone. Obecne odległości między skrzyżowaniami oraz duża liczba zjazdów do przyległych nieruchomości, nie odpowiadają wymaganiom dla tej klasy drogi. Problemami są także duże natężenie ruchu, brak wydzielonych chodników i ścieżek rowerowych oraz niski poziom bezpieczeństwa ruchu.

Drogi wojewódzkie zaliczone są obecnie do klasy dróg zbiorczych, drogi te obsługują ruch regionalny i lokalny, poza drogą 249, która obsługuje obecnie wyłącznie ruch lokalny. Odległości między skrzyżowaniami i zakres obsługi zagospodarowania w większości odpowiadają wymaganiom dla klasy zbiorczej. Drogi te nie posiadają chodników, poza krótkimi odcinkami na terenach zabudowy oraz ścieżek rowerowych.

Drogi powiatowe w większości zaliczono do dróg zbiorczych, poza drogą nr 2001 (Zławieś Mała – Zarośle Cienkie), która nie posiada nawierzchni twardej na całej długości drogi nr 2006 (Rozgarty - Górsk), która stanowi tylko dojazd do Górsk. Odległości między skrzyżowaniami dróg zbiorczych i zakres obsługi zagospodarowania w większości odpowiadają wymaganiom dla tej klasy drogi. Dla części dróg konieczne jest poszerzenie jezdni do wymaganych 5,5 – 7,0 m. Drogi powiatowe nie posiadają chodników, poza krótkimi odcinkami na terenach zabudowy oraz ścieżek rowerowych.

Drogi gminne posiadają klasy dróg lokalnych i dojazdowych. Podstawowym problemem jest niedostateczne wyposażenie tych dróg w nawierzchnie twarde oraz zbyt małe szerokości jezdni i pasów drogowych, co utrudnia ich wyposażenie jednocześnie w jezdnie i chodniki.

13.1.2. Komunikacja kolejowa

Wzdłuż granicy gminy z Toruniem oraz przez jej zachodnie obszary leśne przebiega jednotorowa bocznic kolejowa, prowadząca do zakładów na terenie Torunia. Bocznic obecnie nie jest eksploatowana.

Przez teren gminy przebiegały linie kolejowe Toruń – Bydgoszcz Fordon oraz Toruń – Unisław, których nawierzchnie (torowiska) zostały rozebrane.

Pożądanym jest, by teren bocznic stał elementem infrastruktury drogowej lub/oraz technicznej.

13.1.3. Komunikacja zbiorowa (autobusowa)

Obsługę zapewniają linie autobusowe. Głównym ciągiem jest droga nr 80, ponadto autobusy kursują wzdłuż dróg wojewódzkich nr 546 i 597 oraz części dróg powiatowych i gminnych. Autobusy zapewniają dojazd do Torunia, Bydgoszczy i wsi gminnej. Uzupełnieniem regularnej komunikacji autobusowej są kursy autobusów szkolnych, stanowiących często jedyne połączenie dla niektórych obszarów. Najwięcej autobusów kursuje wzdłuż drogi nr 80 – w dniu powszednim z przystanku Zławieś Wielka odjeżdża ponad 70 autobusów w różnych kierunkach. Oferta przewozowa dostosowana jest do istniejącego zapotrzebowania.

Komunikacja autobusowa zapewnia zadawalające warunki obsługi dla terenów położonych wzdłuż drogi krajowej, wojewódzkich nr 546 i 597 i części dróg powiatowych. Część zabudowy znajduje się poza zasięgiem bezpośredniej obsługi komunikacją autobusową – przystanki znajdują się w odległości 1 – 3 km, dotyczy to w szczególności terenów, do których nie prowadzą drogi twarde. Przebiegi linii komunikacji autobusowej przedstawiono na rysunku „Stan istniejący. Drogi, komunikacja publiczna, szlaki rowerowe, kolej”.

13.1.4. Ruch piesz i rowerowy

Większość dróg, w tym krajowych, wojewódzkiej i powiatowych nie posiada wydzielonych chodników dla pieszych, które znajdują się wyłącznie na odcinkach z intensywną zabudową, głównie we wsi gminnej. Stanowi to poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa pieszych.

Na terenie gminy brak jest wydzielonych ścieżek rowerowych. Ruch rowerowy odbywa się na ogólnodostępnych jezdniach dróg publicznych. Największe zagrożenie bezpieczeństwa rowerzystów występuje na drodze nr 80, z uwagi na duże natężenie i prędkość ruchu oraz udział pojazdów ciężarowych..

Przez teren gminy przechodzą znakowane turystyczne szlaki rowerowe:

- Szlak Przyjaźni Bydgoszcz - Toruń (niebieski), przebiegający m.in. przez Skłudzewo, Zarośle Cienkie i Rozgarty,
- Toruń – Chełmno (czerwony), przebiegający m.in. przez Zamek Bierzgołowski, Łążyn i Siemoń,

- Szlak Doliny Dolnej Wisły (czarny), przebiegający m.in. przez Zamek Bierzgołowski, Rzęczkowo i Kamieniec.

13.1.5. Transport ładunków

Największe źródła i cele ruchu towarowego (obiekty produkcyjne, głównie przetwórstwa rolnego i spożywczego, magazyny i hurtownie) znajdują się przy drodze nr 80 w Złejwsi Wielkiej i Przysieku, ponadto pojedyncze obiekty przy drogach wojewódzkich w Rzęczkowie i Siemoniu. Tranzytowy ruch ciężarowy występuje głównie na drodze krajowej oraz wojewódzkich. Zgodnie z pomiarami ruchu, udział pojazdów ciężarowych w ruchu na drogach nr 80 i 546 przekracza 10%.

13.1.6. Parkowanie pojazdów

Na terenie gminy nie występują istotne problemy z parkowaniem pojazdów, poza krótkimi odcinkami dróg krajowych i wojewódzkich, na terenach ciągłej zabudowy wzdłuż drogi, na których parkowanie, związane z dojazdami do handlu i usług, odbywa się na jezdniach, chodnikach lub nieutwardzonych poboczach, stwarzając tym samym utrudnienia w ruchu i zagrożenie jego bezpieczeństwa.

13.2. UWARUNKOWANIA ROZWOJU KOMUNIKACJI WYNIKAJĄCE Z UWARUNKOWAŃ ZEWNĘTRZNYCH, DOTYCHCZASOWYCH USTAŁEŃ PLANISTYCZNYCH, STRATEGII, PLANÓW ROZWOJU ORAZ WNIOSKÓW DO STUDIUM

13.2.1. Szczegół krajowy

Koncepcja polityki przestrzennego zagospodarowania kraju (przyjęta przez Sejm 17 listopada 2000 r.) wśród ośrodków rozwoju społeczno-gospodarczego o potencjalnym znaczeniu europejskim (europoli) wskazuje na bipolarną aglomerację Bydgoszcz – Toruń. Decydujące znaczenie dla rozwoju będą miały pasma, których osie wyznaczać będą przyszłe autostrady i drogi ekspresowe, przede wszystkim o znaczeniu europejskim.

Część województwa kujawsko-pomorskiego, w której znajduje się gmina Zławieś Wielka znajduje się w zasięgu transeuropejskich korytarzy transportowych (TEN/TINA) łączących Półwysep Skandynawski z Europą Południową i Ukrainą. Są nimi:

- ustanowiony korytarz VI (Gdańsk – Warszawa /Łódź/ - Katowice – Ostrawa), którego wypełnieniem jest m.in. istniejąca droga krajowa nr 1 (międzynarodowa E 75), biegnąca z Trójmiasta przez Toruń, Łódź do przejścia w Cieszynie oraz planowana autostrada A-1 o przebiegu Gdańsk – Toruń – Łódź – Częstochowa – Gliwice – granica państwa),
- postulowany korytarz KA (Gdańsk – Warszawa – Kowel – Konstanca – Odessa), obejmujący m.in. fragmenty istniejących dróg nr 1 i 10 (Bydgoszcz – Toruń – Płońsk) oraz planowanej autostrady A-1 i drogi ekspresowej S-10, przebiegającej w nawiązaniu do istniejącej drogi nr 10.

Głównym celem Strategii rozwoju kraju 2007–2015 (przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 29 listopada 2006r.) jest podniesienie poziomu i jakości życia mieszkańców Polski, przez co rozumie się m.in. możliwość korzystania z funkcjonalnej i łatwo dostępnej infrastruktury technicznej (w tym transportowej) i życie w czystym, zdrowym i sprzyjającym środowisku przyrodniczym. Wśród priorytetów określających działania, dzięki którym możliwe będzie osiągnięcie głównego celu, wymienia się poprawę infrastruktury technicznej. Dostępność i stan infrastruktury są istotnymi uwarunkowaniami przyspieszania rozwoju i podnoszenia konkurencyjności gospodarki.

W transporcie przewiduje się w szczególności budowę spójnej sieci autostrad i dróg ekspresowych, a także modernizację sieci dróg stanowiących połączenie z systemem transeuropejskich korytarzy transportowych TEN-T.

W odniesieniu do województwa kujawsko-pomorskiego, polityka regionalna państwa, oprócz wspierania inwestycji transportowych, będzie wspierała działania na rzecz integracji duopolu Bydgoszczy i Torunia poprzez rozwój szybkiej kolei oraz wzmacnianie funkcji metropolitalnych tych miast. Istotne będzie także wykorzystanie duopolu dla rozwoju otaczających go terenów wiejskich.

Głównym celem *Programu operacyjnego Infrastruktura i Środowisko* (przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 29 listopada 2006r.) jest podniesienie atrakcyjności inwestycyjnej Polski i jej regionów poprzez rozwój infrastruktury technicznej przy równoczesnej ochronie i poprawie stanu środowiska. Program ten w odniesieniu do transportu koncentruje się na działaniach strategicznych i ponadregionalnych – sieci TEN-T i krajowych połączeniach międzyregionalnych oraz transporcie przyjaznym środowisku i bezpieczeństwie transportu.

Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010-2020: Regiony, Miasta, Obszary Wiejskie.

Powyższy dokument określa uwarunkowania, cele i kierunku rozwoju regionalnego, politykę państwa wobec województw lub obszarów problemowych, a także zasady i mechanizmy współpracy i koordynacji działań podejmowanych na poziomie krajowym z działaniami podejmowanymi przez samorząd terytorialny na poziomie województwa oraz pozostałych uczestników polityki regionalnej.

Położenie gminy Zławieś Wielka pomiędzy Bydgoszczą a Toruniem w perspektywie wzrostu do 2020 roku rangi miasta wojewódzkiego może przyczynić się do wzmocnienia pozycji gminy. Gmina nie wpisuje się we wskazane w Strategii zagrożenie sąsiadujących miast wojewódzkich związane z utratą liczby ludności. W kontekście wskaźników prezentowanych w rzeczonym dokumencie, ważąc na bliskość największych ośrodków akademickich w województwie pozytywny wymiar dla gminy może mieć prognozowany do 2020 roku wzrost odsetka osób z wyższym wykształceniem. Znaczenie dla rozwoju gminy w kontekście prezentowanych w Strategii prognoz może mieć także jej położenie przy drodze krajowej nr 80, łączącej Toruń i Bydgoszcz oraz odległość gminy od lotniska w Bydgoszczy.

13.2.2. Szczebel wojewódzki

Wydział Środowiska i Rolnictwa Kujawsko-Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w trakcie składania wniosków przed powtórzeniem procedury sporządzania zmiany studium pismem WSiR.II.AR/6633/1371/06 z dnia 30.10.2006r. wskazał na konieczność uwzględnienia terenów, objętych wszelkimi formami ochrony, w tym obszary Natura 2000. Ze strony wojewody nie zgłoszono wniosków do sporządzanego *Studium* w zakresie zadań rządowych, o których mowa w art. 48 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, co oznacza na terenie gminy brak jest takich zadań, co dotyczy także dróg krajowych, będących własnością Skarbu Państwa, których zarządcą jest organ administracji rządowej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad.

Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Bydgoszczy, w trakcie składania wniosków przed powtórzeniem procedury sporządzania zmiany studium GDDKiA-O/BY-21/072/107/2006 z dnia 6.11.2006r. wnosi o uwzględnienie w *Studium* następujących uwag i zastrzeżeń:

- *Studium* należy sporządzić na podstawie planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego,

- należy zachować dotychczasowe rezerwy terenowe dla drogi krajowej nr 80, szerokość drogi krajowej w liniach rozgraniczających należy przyjąć jak dla klasy GP dwujezdniowej, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie,
- obiekty budowlane przy drogach krajowych powinny być sytuowane w odległości dla drogi klasy GP- co najmniej 25 m od zewnętrznej krawędzi tej jezdni - ustawa o drogach publicznych; po stronie rezerw terenowych pod dobudowę drugiej jezdni, normatywną odległość należy zwiększyć o 15 m (o szerokość drugiej jezdni wraz z pasem rozdziału); w pasie drogowym nie należy lokalizować żadnych obiektów budowlanych oraz urządzeń nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego,
- ze względów bezpieczeństwa ruchu i ograniczonej dostępności do drogi krajowej nr 80 (droga klasy GP – główna ruchu przyspieszonego) nie dopuszcza się sytuowania nowych zjazdów bezpośrednio z drogi krajowej do przyległego terenu, jak również zmiany charakteru istniejących zjazdów indywidualnych na zjazdy publiczne; jednocześnie GDDKiA wnioskuje o kompleksowe rozwiązywanie włączenia terenów przyległych do drogi krajowej i przewidywanie dróg zbiorczych w celu zmniejszenia liczby istniejących włączeń bezpośrednio do drogi,
- przy zagospodarowaniu terenu w obrębie skrzyżowania dróg krajowych z drogami bocznymi należy zachować wymagany trójkąt widoczności.
- przy powtórnym zawiadomieniu o przystąpieniu do sporządzenia zmiany studium GDDKiA w piśmie GDDKiA-O/BY-P5/439/001/2010 z dnia 13 stycznia 2010r. zawarła wnioski adekwatne do przywołanych powyżej.

Zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego (przyjętym uchwałą nr XI/135/03 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003 r.) gmina znajduje się w zasięgu aglomeracji bydgosko-toruńskiej. Obecne związki Bydgoszczy i Torunia z ich regionalnym zapleczem są wyraźne i w licznych dziedzinach bardzo silne, niemniej stwierdza się niedorozwój ich niektórych funkcji metropolitalnych, m.in. wymagana jest poprawa dostępności komunikacyjnej. W dłuższym okresie czasu aglomeracja ta ma szansę stać się jednym z europoli Europy Środkowej. Do obszaru aglomeracji zaliczono 27 gmin po obydwu stronach Wisły, w tym gminę Zawieś Wielka i sąsiednie. Obszar ten zajmuje 3860 km² i zamieszkuje ok. 870 tys. osób, w tym 2/3 w Bydgoszczy i Toruniu. Obszar ten koncentruje jednocześnie ponad połowę zarejestrowanych w województwie podmiotów gospodarczych, większość szkolnictwa wyższego, usług kultury, specjalistycznej opieki medycznej, otoczenia biznesu.

Obszar aglomeracji odznacza się dobrze rozwiniętą siecią komunikacyjną znaczenia międzynarodowego, krajowego i regionalnego. Ze względu na przebieg przez aglomerację korytarzy transportowych, tworzonych przez główne drogi kołowe, w tym planowaną autostradę i drogi ekspresowe, linie kolejowe, szlaki wodne, obszar jest dobrze dostępny z innych ośrodków regionalnych, jak również z terenu województwa, dla których stanowi główny ośrodek obsługi w zakresie funkcji regionalnych.

Plan określa główny cel zagospodarowania przestrzennego regionu, którym jest zbudowanie struktur funkcjonalno-przestrzennych podnoszących konkurencyjność regionu i jakość życia mieszkańców. Celami szczegółowymi są m.in.: zwiększenie atrakcyjności regionu, w tym poprzez wysoce sprawne systemy infrastruktury technicznej i dogodne powiązania ze światem zewnętrznym oraz przyspieszenie rozwoju największych miast regionu jako aktywnych biegunów wzrostu, stymulujących wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich w ich otoczeniu. Plan wskazuje na dolinę Wisły, jako na obszar o najwyższej aktywności społecznej i gospodarczej, w którym wyróżniają się Bydgoszcz i Toruń. Miasta te

staną się biegunami wzrostu wielkomiejskiej aglomeracji o znaczeniu europejskim – europol. Aglomeracja obu miast stymulować będzie rozwój całego województwa. Elementem dobrego funkcjonowania europolu będą szybkie drogowe i szynowe połączenia komunikacyjne. Zgodnie z *Planem* rozwój i zagospodarowanie, których źródłem będą największe ośrodki miejskie województwa, w pierwszej kolejności będzie odbywał się wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych, kreując pasma wysokiej aktywności społecznej i gospodarczej. Przede wszystkim, rozwiną się one wzdłuż dróg łączących Bydgoszcz z Toruniem, w tym wzdłuż drogi krajowej nr 80.

Bliskość Torunia i Bydgoszczy powoduje, że część gminy zaczyna nabierać cech zurbanizowanych obszarów podmiejskich.

Spośród powiązań zewnętrznych regionu, istotne znaczenie dla gminy Zławieś Wielka, będą miały autostrada A-1 i połączona z nią w Toruniu droga ekspresowa S-10. Podstawowy układ wewnątreregionalnych powiązań komunikacyjnych składać się będzie z odcinków autostrady A-1, dróg ekspresowych, krajowych i powiatowych. Realizacja autostrady i dróg ekspresowych oraz przebudowa pozostałych dróg krajowych i dróg wojewódzkich, będzie sprzyjać koncentracji na nich znaczącej części ruchu pojazdów samochodowych, w szczególności skanalizowaniu ruchu tranzytowego oraz poprawie warunków ruchu na pozostałych drogach. Poprawa nastąpi także poprzez budowę obwodnic. Rozwój komunikacji wymaga przestrzegania zasad podziału infrastruktury komunikacyjnej na nadrzędną i podstawową oraz poprawy parametrów technicznych i użytkowych infrastruktury komunikacyjnej, adekwatnie do jej pozycji w układzie funkcjonalnym.

Plan wyodrębnia cztery zróżnicowane strefy polityki przestrzennej, w tym centralną, obejmującą terytoria w dolinie Wisły z aglomeracją Bydgoszczy i Torunia. Integracja funkcjonalno-przestrzenna aglomeracji bydgosko-toruńskiej i kształtowanie europolu, będzie realizowane poprzez:

- koordynację gospodarki przestrzennej biegunów aglomeracji, zwłaszcza w zakresie polityki inwestycyjnej dotyczącej infrastruktury technicznej, komunikacyjnej, społecznej o zasięgu regionalnym oraz zabudowy mieszkaniowej na obszarach pomiędzy biegunami,
- poprawę dostępności komunikacyjnej obszaru aglomeracji i wzajemnej dostępności komunikacyjnej Bydgoszczy i Torunia.

Kierunkiem działań planistycznych w zakresie komunikacji jest poprawa powiązań podnoszących atrakcyjność regionu. W *Planie* przyjęto funkcjonalny podział układu drogowego na nadrzędny i podstawowy. Kierunki działań w zakresie układu nadrzędnego, realizującego zewnętrzne powiązania województwa, obejmują m.in.:

- dokończenie budowy autostrady A-1: Gdańsk – Świecie – Toruń – Łódź – Gorzyczki – granica państwa, wraz z istotnymi dla gminy węzłami Turzno, Lubicz i Czerniewice,
- przebudowę do parametrów technicznych klasy S (drogi ekspresowej) drogi krajowej nr 10: (granica państwa) – Szczecin – Pawłówek (droga nr 80, Bydgoszcz) – Toruń – Płońsk (droga S-7, Warszawa),
- przebudowa w klasie technicznej GP (droga główna ruchu przyspieszonego) drogi krajowej nr 80: Pawłówek – Bydgoszcz – Toruń – Lubicz (droga S-10), wraz z budową drugiej jezdni, budową obwodnicy wsi Zławieś Wielka oraz tras średnicowych w Bydgoszczy i Toruniu.

Dla układu podstawowego, wśród najważniejszych kierunków w zakresie zapewnienia bezpośrednich sprawnych połączeń ośrodków powiatowych ze stolicami województwa i między sobą wymieniono połączenie drogi ekspresowej S-10 z drogą krajową nr 80 z przeprawą mostową przez Wisłę w Solcu Kujawskim.

Do najważniejszych kierunków rozwoju portów lotniczych zlokalizowanych na terenie województwa kujawsko-pomorskiego zaliczono m.in. przebudowę lotniska usługowo-

sportowego w Toruniu, która umożliwi zakwalifikowanie jego do portów lotniczych lokalnych.

W planie przewidziano również możliwość nadania Wiśle funkcji drogi wodnej o znaczeniu międzynarodowym.

W strefie centralnej województwa (obejmującej m.in. gminę Zławieś Wielka), w zakresie działań mających lub mogących mieć wpływ na funkcjonowanie systemu transportowego gminy planuje się m.in. powiększenie obszarów chronionego krajobrazu w dolinie Wisły i objęcie ochroną doliny dolnej Wisły oraz postuluje się zagospodarowanie nieczynnej linii kolejowej Toruń – Unisław jako szlaku rowerowo-konnego. Dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania strefy niezbędna jest modernizacja sieci komunikacyjnej, obejmująca m.in.:

- budowę autostrady A-1, drogi ekspresowej S-10 i przebudowę drogi krajowej nr 80,
- przebudowę do klasy drogi głównej (G) dróg wojewódzkich nr 546 (Zławieś Wielka – Rzęczkowo-Łubianka) i 597 (Rzęczkowo- Cichoradz – Siemoń – Unisław),
- budowę zachodniej części północnej obwodnicy Torunia, na odcinku od Różankowa do Górska, na przedłużeniu istniejącej drogi wojewódzkiej nr 552 (Różankowo- Łysomice – Lubicz), jako drogi wojewódzkiej klasy głównej,
- powiązanie miast Bydgoszczy i Torunia torem szynowym szybkiego ruchu.

Należy w tym miejscu zauważyć, że wśród w.w. niezbędnych inwestycji nie wymieniono budowy drogi z mostem na wysokości Solca Kujawskiego oraz rozbudowy lotniska w Toruniu. Ponadto nie został sprecyzowany przebieg szybkiego połączenia szynowego pomiędzy Bydgoszczą i Toruniem.

Uszczegółowieniem kierunków zagospodarowania przestrzennego województwa jest spis zadań ponadlokalnych realizujących cele publiczne.

Wśród zadań o znaczeniu krajowym (rozumianych jako wnioski do koncepcji zagospodarowania przestrzennego kraju) wymieniono m.in. przebudowę drogi krajowej nr 80 (poz.13), polegającą m.in. na budowie obwodnicy wsi Zławieś Wielka, trasy średnicowej w Toruniu i drugiej jezdni na całej długości.

Wśród zadań o znaczeniu wojewódzkim wymieniono m.in.:

- przebudowę drogi wojewódzkiej nr 552 – dobudowę odcinka Różankowo – Górsk w klasie drogi głównej,
- przebudowę drogi wojewódzkiej nr 546,
- przebudowę drogi wojewódzkiej nr 597,
- przebudowę lotniska sportowo-usługowego w Toruniu.

W powyższym spisie nie znajduje się budowa drogi z mostem na wysokości Solca Kujawskiego. Połączenie takie po śladzie istniejącej drogi wojewódzkiej nr 249 jest natomiast wykazane na rysunku nr 23 „Kierunki rozwoju sieci drogowej”. Aktualnie został podpisany list intencyjny pomiędzy Marszałkiem Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Starostą Toruńskim, Starostą Bydgoskim i Burmistrzem Solca Kujawskiego w sprawie przeprawy promowej na Wiśle w tymże miejscu. Rozwój połączeń kolejowych między Bydgoszczą i Toruniem sprowadza się do modernizacji istniejącej linii kolejowej nr 18: Kutno – Toruń – Bydgoszcz – Piła.

W dniu 23 kwietnia 2007r. Sejmik Województwa Kujawsko – Pomorskiego podjął uchwałę Nr VII/91/07 w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego* w granicach administracyjnych województwa, uchylając jednocześnie poprzednie uchwały w sprawie przystąpienia do zmiany w.w. planu, dotyczącej Bydgosko-Toruńskiego Obszaru Metropolitalnego. W uzasadnieniu wskazano, że brak nowej koncepcji przestrzennego

zagospodarowania kraju powoduje, że nie ma podstawy prawnej do uzgodnienia planu zagospodarowania przestrzennego obszaru przez właściwego ministra.

We wstępie do *Strategii rozwoju województwa kujawsko-pomorskiego na lata 2007 – 2020* (przyjętej uchwałą nr XLI/586/05 Sejmiku województwa kujawsko-pomorskiego z dnia 12 grudnia 2005r.), która jest zaktualizowaną wersją *Strategii* z 2000r. stwierdza się, że jest ona w pełni spójna z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego, który rysuje wizję zagospodarowania przestrzennego województwa również w wymiarze roku 2020.

Dokument utrzymuje nadrzędny cel dotychczasowej strategii rozwoju województwa kujawsko-pomorskiego, którym jest poprawa konkurencyjności regionu i podniesienie poziomu życia mieszkańców przy respektowaniu zasad zrównoważonego rozwoju.

Jednym z priorytetów jest unowocześnienie struktury funkcjonalno-przestrzennej regionu, w tym:

- wspieranie procesów metropolizacji ośrodków stołecznych Bydgoszczy i Torunia, m.in. rozwój połączeń komunikacyjnych zapewniających dobrą dostępność do innych ośrodków krajowych i europejskich, rozwój szybkich drogowych i szynowych połączeń komunikacyjnych pomiędzy ośrodkami stołecznymi, ale również wiążących Bydgoszcz i Toruń z otoczeniem regionalnym,
- rozwój infrastruktury technicznej służący poprawie dostępności regionu z zewnątrz i zwiększeniu spójności układów transportowych wewnątrz regionalnych, m.in. budowa autostrady A-1 i dróg ekspresowych, przebudowa i modernizacja techniczna dróg krajowych - dostosowaniem do odpowiednich klas technicznych, budowa obwodnic i poprawa bezpieczeństwa ruchu, budowa i modernizacja dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych, stworzenie sieci nowoczesnego transportu publicznego, budowa dróg rowerowych.

Rozwój funkcji metropolitalnych

Porozumienie partnerskie w sprawie Bydgosko-Toruńskiego Obszaru Metropolitalnego z 20 kwietnia 2005r. zostało zawarte pomiędzy Marszałkiem Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Prezydentem Miasta Bydgoszczy, Prezydentem Miasta Torunia, Starostą Bydgoskim i Starostą Toruńskim.

Podjęto prace nad planem zagospodarowania przestrzennego przyszłego Bydgosko-Toruńskiego Obszaru Metropolitalnego przy współudziale miast Torunia i Bydgoszczy. Przedsięwzięcie to realizowane jest w ramach międzynarodowego projektu DEFRIIS współfinansowanego środkami Inicjatywy Europejskiej INTERREG III B.

W maju 2007r. zostało również opracowane studium wykonalności szybkiej kolei metropolitalnej BITCity łączącej Toruń z Bydgoszczą, jeden z wariantów (najdroższy) przewiduje budowę nowej trasy przez gminę Zławieś Wielka. Przyjęcie wniosków z tego opracowania przewidywane jest w drugiej połowie 2007r.

Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego

W piśmie PSG.III.7322-1/2010 z dnia 21 stycznia 2010r. Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego zwrócił uwagę na kwestie związane z ochroną przyrody oraz projektowaną przez samorząd województwa drogę w docelowej klasie GP.

Program Ochrony Środowiska z Planem Gospodarki Odpadami Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Przywołany dokument określa cele ekologiczne, priorytety ekologiczne, rodzaj i harmonogram przedsięwzięć ekologicznych, środki niezbędne do osiągnięcia celów, w tym mechanizmu prawno-ekonomiczne i finansowe.

W świetle zamierzeń związanych z ochroną środowiska w kontekście Programu należy wskazać konieczność zakończenia działania składowiska odpadów komunalnych w Łążyńcu z docelowym dostarczeniem odpadów do międzygminnego kompleksu unieszkodliwiania odpadów komunalnych w Toruniu.

13.2.3. Szczegół gminny

Zastępca Prezydenta miasta Torunia w piśmie MPU-IT-184/06 z dnia 30.10.2006r. zgłosił wnioski wynikające ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Torunia, w tym uwzględnienia w *Studium* miejsca skrzyżowania projektowanej „trasy średnicowej” z istniejącą drogą krajową nr 80 oraz możliwości wykorzystania dla potrzeb rekreacji terenów bocznicy kolejowej, w przypadku rezygnacji z jej dotychczasowego sposobu użytkowania. W *Studium* wskazano też przebiegi ścieżek rowerowych, które powinny mieć kontynuację w gminie Zławień Wielka. W piśmie MPU –IT – 5/10 z dnia 11 stycznia 2010r. Zastępca Prezydenta Miasta Torunia podtrzymał wnioski zawarte w poprzednim piśmie.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Solec Kujawski (przyjęte uchwałą nr XV/138/08 Rady Miejskiej w Solcu Kujawskim z dnia 27 czerwca 2008r.) oprócz modernizacji drogi wojewódzkiej nr 249 (Czarnowo-Solec Kujawski), „stwarza potencjalną możliwość realizacji stopnia wodnego lub przeprawy „Solec Kujawski””.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zławień Wielka (przyjęte uchwałą Rady Gminy Zławień Wielka nr IV/45/99 z dnia 12.03.1999r.) ustala w szczególności stopniowe przekształcenie części terenów rolnych na tereny zabudowy mieszkaniowej wraz z zespołami handlowo-usługowymi i produkcyjnymi.

Do najistotniejszych zadań w systemie komunikacyjnym w *Studium* zaliczono:

- modernizację i przebudowę (rejon Złejwsi Wielkiej) drogi nr 10, na odcinku całej gminy, do parametrów trasy dwujezdniowej o funkcji drogi głównej (G),
- budowę trasy obwodnicowej Torunia, łączącej trasę nr 10 z węzłem autostradowym w Toruniu, o funkcji drogi zbiorczej,
- budowę drogi przez planowaną zaporę w Solcu Kujawskim łączącą drogę nr 10 z trasą S-10 (ekspresową), oś zapory i nowej drogi zaplanowano na wysokości wsi Toporzysko,
- modernizację trasy drogowej (uzyskanie odpowiednich parametrów technicznych) na relacji: droga nr 10 – Zławień Wielka – Rzęczkowo- Cichoradz – Siemon – (i poza granicami gminy, Unisław – Stolno – Grudziądz),
- modernizację i budowę (m.in. po obecnym pasie drogi gruntowej) ciągu drogowego na relacji Przysiek – Czarne Błoto – Skłodzewo – Bolumin – Dąbrowa Chełmińska – (w większości drogi wojewódzkie nr 478, 424 i 490) łącznie ze ścieżką rowerową (główna trasa rowerowa Toruń – Bydgoszcz),
- budowę trasy samochodowej (wyłącznie dla ruchu samochodów osobowych) o funkcji trasy GP (ruchu przyspieszonego) wzdłuż zmodernizowanego wału zbiornika na Wiśle dla połączeń metropolitalnych; trasa jednojezdniowa o podwyższonej prędkości projektowej,
- budowę układu dróg lokalnych na terenach przeznaczonych do dynamicznego rozwoju w strefie A (Zławień Wielka, Toporzysko, Czarnowo, Zławień Mała), w strefie B (Przysiek, Rozgarty, Cegielnik, Czarne Błoto) oraz systemu dróg odciążających wzdłuż drogi nr 10,

- modernizację i utwardzanie nawierzchni wszystkich pozostałych dróg wojewódzkich i w zależności od uzasadnionych potrzeb dróg gminnych,
- budowę ścieżki rowerowej (odgałęzienie od głównej trasy Skłudzewo – Barbarka) od Zarośli Cienkich przez Górsk, Stary Toruń w rejon Torunia,
- wzmocnienie komunikacji zbiorowej poprzez intensyfikację połączeń rejonu Złejwsi Wielkiej z Bydgoszczą i Toruniem, wprowadzenie komunikacji na tereny zurbanizowane w obszarze Przysysiek – Rozgarty – Cegieli – Czarne Błoto (część płu.), połączenie rejonu Złejwsi Wielkiej z Solcem Kujawskim (po zrealizowaniu zapory) – w tym z komunikacją kolejową.

Ocena aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i planów miejscowych gminy Zławień Wielka (z września 2010r.) wskazuje na:

- konieczność uszczegółowienia kryteriów dotyczących sporządzania planów miejscowych dla terenów przyległych co drogi krajowej - rozwiązania problemów relacji pomiędzy drogą i zagospodarowaniem, przede wszystkim dostępności do drogi i zapewnienia dojazdu do zagospodarowania, np. przy pomocy dróg gminnych, równoległych do drogi krajowej problem dostępności do drogi,
- aktualizacji kierunków rozwoju systemu transportowego w nawiązaniu do przewidywanych korekt w przeznaczaniu terenów, rozbudowy dróg gminnych i ścieżek rowerowych,
- konieczność uwzględnienia wytycznych z planu zagospodarowania przestrzennego województwa,
- konieczność rozwiązania połączeń drogi nr 80 z autostradą A-1, planowana obwodnica Torunia i planowanym połączeniem drogowym z Solcem Kujawskim,
- możliwość wykorzystania nieczynnego torowiska dla potrzeb rozbudowy dróg i ścieżek rowerowych,
- włączenie do *Studium* problematyki utworzenia obszaru metropolitalnego bydgosko-toruńskiego.

Nieobowiązujący *Miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego gminy Zławień Wielka* z 1991r., będący jednak przez wiele lat podstawą wydawania decyzji administracyjnych, rezerwował m.in. tereny dla rozbudowy układu drogowego w tym:

- budowy drugiej jezdni drogi krajowej, budowy obwodnicy wsi Zławień Wielka i trasy Toruń – Górsk o szerokości w liniach rozgraniczających 30,0 – 35,0 m. na terenach niezabudowanych i 40,0 na terenach zabudowy,
- przebudowy i rozbudowy obecnych dróg wojewódzkich i powiatowych o szerokości w liniach rozgraniczających 19,0 -22,0 m.,
- budowy, przebudowy i rozbudowy dróg gminnych o szerokości w liniach rozgraniczających 10,0 m.

13.3. OCENA FUNKCJONOWANIA I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU SYSTEMU TRANSPORTOWEGO GMINY

Do podstawowych problemów funkcjonowania systemu transportowego gminy należą:

- nie zhierarchizowany układ drogowy – drogi o dużym udziale ruchu tranzytowego (krajowa i w mniejszym zakresie wojewódzkie), których podstawową funkcją, wynikającą z położenia w sieci powinno być prowadzenie ruchu ponadlokalnego, obsługują jednocześnie przyległą zabudowę,
- niedostateczna, wyczerpująca się przepustowość drogi nr 80,

- słabo rozwinięte połączenia wewnętrzne, które z konieczności muszą odbywać się przy pomocy dróg wyższych klas i kategorii o znaczeniu ponadlokalnym,
- zagrożenie bezpieczeństwa ruchu, wynikające z braku kontroli dostępu do dróg wyższych klas i konfliktów będących skutkiem wspólnego wykorzystywania jezdni przez wszystkich użytkowników, a w szczególności „niechronionych uczestników ruchu” (pieszych i rowerzystów), zmuszonych do korzystania z jezdni ze względu na brak chodników i ścieżek rowerowych,
- duże trudności w poprawie parametrów technicznych i użytkowych drogi krajowej i wojewódzkich na terenach zabudowy, w zakresie ograniczenia dostępności do drogi i obsługi przyległego zagospodarowania z uwagi na ograniczoną szerokość pasa drogowego (brak możliwości poszerzenia jezdni, budowy jezdni serwisowych /zbiorczych/ lub dodatkowych pasów ruchu dla obsługi zagospodarowania bez poszerzenia istniejących pasów drogowych) oraz zwiększenia odległości pomiędzy skrzyżowaniami, poprzez ograniczenie ich liczby, ponieważ spowodowałoby to znaczne utrudnienia w dostępie do zagospodarowania lub wręcz uniemożliwiło z uwagi na brak dróg alternatywnych,
- braki w wyposażeniu w nawierzchnie twarde ulepszone większości dróg gminnych,
- zły stan techniczny części dróg powiatowych i gminnych,
- parametry techniczne części dróg nie odpowiadające wymaganiom określonym dla poszczególnych klas dróg publicznych w zakresie szerokości jezdni i pasa drogowego i tym samym funkcjom, pełnionym przez te drogi,
- trudny dostęp do komunikacji autobusowej poza jej głównymi trasami przebiegającymi drogami krajową i wojewódzkimi,
- rosnące zatłoczenie dróg.

Uwarunkowaniami sprzyjającymi rozwojowi gminy są:

- centralne położenie pomiędzy ośrodkami stołecznymi województwa, stanowiącymi bieguny potencjalnego obszaru metropolitalnego, mogącymi pozytywnie oddziaływać na tempo rozwoju gminy,
- położenie w sąsiedztwie ważnych węzłów krajowej i międzynarodowej komunikacji kolejowej i drogowej w Toruniu i Bydgoszczy,
- istniejący i planowany korzystny przestrzennie układ powiązań drogowych z nadrzędną siecią drogową, Toruniem i Bydgoszczą oraz gminami sąsiednimi,
- planowana w najbliższych latach budowa autostrady A-1 i drogi ekspresowej S-10 które przyczynią się także do poprawy dostępności do gminy,
- dobrze rozwinięta sieć dróg, zapewniająca powiązania zewnętrzne i wewnętrzne oraz dojazd do zagospodarowania,
- wysoki udział dróg o nawierzchni twardej, wśród dróg o podstawowym znaczeniu dla gminy,
- deklarowane w polityce państwa oraz w strategii i planie zagospodarowania województwa realizacja polityki transportowej opartej na zasadach rozwoju, w tym poprawa stanu dróg i funkcjonowania komunikacji zbiorowej i wsparcie dla działań lokalnych w tym zakresie,
- możliwość uzyskania środków na rozwój infrastruktury z funduszy Unii Europejskiej,
- możliwości przestrzenne rozbudowy dróg i budowy obwodnic oraz chodników i ścieżek rowerowych na terenach otwartych – poza terenami zwartej zabudowy.

Zagrożeniami dla rozwoju mogą być:

- nadmierny wzrost ruchu drogowego, za którym nie będzie nadążała rozbudowa układu drogowego,
- rozpraszanie zabudowy, powodujące wzrost zapotrzebowania na transport,

- nieustalone terminy rozbudowy i przebudowy drogi nr 80 oraz dróg wojewódzkich, które nie znajdują się w programach zadań rządowych i samorządu wojewódzkich, o których mowa w przepisach o zagospodarowaniu przestrzennym,
- brak sprawnego wdrażania polityki transportowej państwa oraz województwa,
- brak decyzji i planów zagospodarowania jednoznacznie przesądzających koncepcje rozwoju przestrzennego i systemu transportowego bydgosko-toruńskiego obszaru metropolitalnego,
- opóźnienia w rozbudowie i modernizacji układu drogowego,
- wstrzymywanie inwestycji drogowych
- stałe pogarszanie się jakości obsługi komunikacją publiczną, nie stanowiącej wystarczająco atrakcyjnej alternatywy dla podróży samochodem,
- niedostatek środków finansowych na rozwój i utrzymanie sieci drogowej oraz komunikacji publicznej, w tym na wkład własny, konieczny do uzyskania wsparcia ze środków Unii Europejskiej,
- konflikty społeczne i ekologiczne, ujawniające się przy modernizacji i rozbudowie układu drogowego.

13.4. WNIOSKI

Obecny system transportowy gminy w zasadzie zaspakaja podstawowe potrzeby komunikacyjne mieszkańców i gospodarki.

Istotnym problemem są natomiast szeroko rozumiane standardy funkcjonowania tego systemu i obsługi jego użytkowników, obejmujące wyposażenie i stan infrastruktury, dostępność do dróg i przystanków, przepustowość, prędkości podróży oraz poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego. Rozwiązanie tych problemów wymaga podjęcia szeregu działań modernizacyjnych i inwestycyjnych, zgodnie z właściwościami właścicieli i zarządców poszczególnych podsystemów poprzez ich rozbudowę, modernizację i budowę nowych elementów.

W zakresie uwarunkowań wynikających z dotychczasowego rozwoju systemu transportowego oraz planowanego jego rozwoju, określonego w dokumentach krajowych i wojewódzkich oraz wnioskowanego przez zarządców dróg, w *Studium*, powinny być uwzględnione następujące najważniejsze elementy:

- planowaną rozbudowę drogi krajowej nr 80 do drogi klasy głównej ruchu przyspieszonego o przekroju 2 x 2 (dwie jezdnie po dwa pasy ruchu), wraz z budową obwodnicy wsi Zławieś Wielka, węzła z Trasą Średnicową w Toruniu i ewentualnie korektami przebiegu w innych miejscach np. w Górsku, z wykorzystaniem terenu po dawnej linii kolejowej Toruń – Bydgoszcz Fordon,
- planowaną rozbudowę dróg wojewódzkich nr 546 i 597 do klasy dróg głównych,
- planowaną budowę przedłużenia drogi wojewódzkiej nr 552 od Różankowa do Górska, jako północnej obwodnicy Torunia i dojazdu do autostrady A-1,
- planowaną budowę połączenia z gminą Solec Kujawski w klasie drogi głównej, w osi drogi wojewódzkiej nr 249,
- rozbudowę drogi powiatowej nr 1545 do klasy drogi głównej, jako istotnego elementu łączącego sieci drogowej powiatów toruńskiego i chełmińskiego,
- zmiany kategorii fragmentów drogi powiatowej nr 2005 lub ich likwidacja w związku z budową drogi nr 552 i rozbudową drogi nr 80,
- rozbudowa drogi powiatowej nr 2001 do klasy zbiorczej,
- rozwój sieci dróg gminnych w szczególności na terenach rozwojowych oraz wzdłuż drogi nr 80 dla zapewnienia powiązań wewnętrznych w gminie, wyprowadzenia ruchu na drogi wyższej kategorii i obsługi zagospodarowania z pominięciem (wyłączeniem) drogi nr 80,

- rozwój dróg gminnych na terenach nowego zagospodarowania,
- rozwój sieci ścieżek rowerowych,
- uwzględnienie potrzeb ruchu pieszego i komunikacji zbiorowej w rozbudowie i przebudowie sieci drogowej.

W stosunku do obowiązującego *Studium*, proponuje się także rezygnację z tranzytowej nadbrzeżnej trasy drogowej z uwagi na jej możliwe konflikty środowiskowe oraz brak takiej trasy w *Planie województwa*. Kwestia ewentualnego wprowadzenia na teren gminy linii komunikacji szynowej powinna być rozstrzygnięta po analizie wyników studiów wykonalności takiego połączenia.

14.UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ, W TYM STOPNIA UPORZĄDKOWANIA GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ, ENERGETYCZNEJ ORAZ GOSPODARKI ODPADAMI – INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

Przez teren objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka przebiegają sieci infrastruktury technicznej. Gospodarka odpadami odbywa się na zasadach przyjętych w gminie, zgodnie z przepisami szczególnymi.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałę nr LVIII/385/2023 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami - infrastruktura techniczna.

14.1. GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA

14.1.1. Zaopatrzenie w wodę

Na terenie gminy administracją ujęć wody i sieci wodociągowej zajmuje się Urząd Gminy Zławień Wielka.

System zaopatrzenia w wodę gminy Zławień Wielka oparty jest na sześciu stacjach ujmowania i uzdatniania wody z głębinowego, czwartorzędowego poziomu wodonośnego:

- Siemoń,
- Łążyn,
- Zławień Mała,
- Przysiek,
- Pędzewo,
- Górsk.

Stacja uzdatniania wody SUW Siemoń

Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych, woda ujmowana jest z jednej studni głębinowej na potrzeby socjalno – bytowe w ilości: $Q_{sr.d} = 1\,000,0\text{m}^3/\text{d}$ $Q_{max.h.} = 90,0\text{m}^3/\text{h}$.

Ustalono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia, której zasięg w pełni zamyka się w granicach geodezyjnych działki. Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Łążyn

Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych, woda ujmowana jest z jednej studni głębinowej na potrzeby socjalno – bytowe w ilości: $Q_{sr.d} = 500,0\text{m}^3/\text{d}$ $Q_{max.h.} = 61,0\text{m}^3/\text{h}$

Ustalono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia, której zasięg w pełni zamyka się w granicach geodezyjnych działki. Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Zławień Mała

Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych, woda ujmowana jest poprzez 2 studnie głębinowe na potrzeby socjalno – bytowe w ilości: $Q_{sr.d} = 1\,000,0\text{m}^3/\text{d}$ $Q_{max.h.} = 104,0\text{m}^3/\text{h}$

Ustalono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia, której zasięg w pełni zamyka się w granicach geodezyjnych działki. Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Przysiek

Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych, woda ujmowana jest z jednej studni głębinowej na potrzeby socjalno – bytowe w ilości: $Q_{sr.d} = 480,0\text{m}^3/\text{d}$ $Q_{max.h.} = 60,0\text{m}^3/\text{h}$.

Ustalono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia, której zasięg w pełni zamyka się w granicach geodezyjnych działki. Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Pędzewo

Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych, woda ujmowana jest z jednej studni głębinowej na potrzeby socjalno – bytowe w ilości: $Q_{sr.d} = 156\text{m}^3/\text{d}$ $Q_{max.h.} = 19,5\text{m}^3/\text{h}$

Ustalono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia, której zasięg w pełni zamyka się w granicach geodezyjnych działki. Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej w/w ujęcia wód.

Stacja uzdatniania wody SUW Górsk

Ujęcie posiada ustalone w kategorii B zasoby wód podziemnych, woda ujmowana jest z jednej studni głębinowej na potrzeby socjalno – bytowe w ilości: $Q_{sr.d}=100m^3/d$, $Q_{max.h} = 11,25m^3/h$. Stację administruje Urząd Gminy w Złejws Wielkiej.

Ustalono strefę ochrony bezpośredniej dla ujęcia, której zasięg w pełni zamyka się w granicach geodezyjnych działki. Nie ustanowiono strefy ochrony pośredniej w/w ujęcia wód.

Działki, na których są posadowione w/w stacje uzdatniania wody wraz z ujęciami są ogrodzone i oznakowane. Nie są natomiast monitorowane pod względem bezpieczeństwa i nie są chronione.

Zgodnie ze stanem na koniec 2009 roku na terenie gminy wykonane zostało 217,4 km sieci wodociągowej i 1699 (szt.) połączeń wodociagowych prowadzących do budynków mieszkalnych i zbiorowego zamieszkania. Aktualnie z wodociągu korzysta 9139 osób, co stanowi ok. 75% wszystkich mieszkańców gminy Zławieś Wielka (dane GUS, 2009).

Wodociąg Siemoń obejmuje swym zasięgiem wsie: Siemoń, Cichoradz, Rzęczkowo, Zarośle Cienkie, oraz część sołectwa Łążyn i Skłudzewo. Obsługuje 2469 mieszkańców. Sieć wodociągowa ma średnice ϕ : 110, 90 mm. Urządzenia źródłowe istniejącego wodociągu są wystarczające do pokrycia aktualnego zapotrzebowania na wodę w zasięgu obsługi.

Wodociąg Łążyn obejmuje swym zasięgiem wsie: Łążyn. Obsługuje 302 mieszkańców. Sieć wodociągowa ma średnice ϕ : 110, 90 mm. Urządzenia źródłowe istniejącego wodociągu są wystarczające do pokrycia aktualnego zapotrzebowania na wodę w zasięgu obsługi.

Wodociąg Zławieś Mała obejmuje swym zasięgiem wsie: Zławieś Mała, Zławieś Wielka, Toporzysko, Czarnowo, Pędzewo. Obsługuje 3527 mieszkańców. Sieć wodociągowa ma średnice ϕ : 110, 90 mm. Urządzenia źródłowe istniejącego wodociągu są wystarczające do pokrycia aktualnego zapotrzebowania na wodę w zasięgu obsługi.

Wodociąg Przysiek obejmuje swym zasięgiem wsie: Przysiek, Rozgarty, Stary Toruń, Czarne Błoto, oraz część swsi Cegielnik. Obsługuje 2692 mieszkańców. Sieć wodociągowa ma średnice ϕ : 110, 90 mm. Urządzenia źródłowe istniejącego wodociągu są wystarczające do pokrycia aktualnego zapotrzebowania na wodę w zasięgu obsługi.

Wodociąg Pędzewo obejmuje swym zasięgiem wsie: Gutowo oraz część wsi Górsk. Obsługuje 1259 mieszkańców. Sieć wodociągowa ma średnice ϕ : 110, 90 mm. Urządzenia źródłowe istniejącego wodociągu są wystarczające do pokrycia aktualnego zapotrzebowania na wodę w zasięgu obsługi.

Wodociąg Górsk obejmuje swym zasięgiem wsie: Górsk Obsługuje 844 mieszkańców. Sieć wodociągowa ma średnice ϕ : 110, 90 mm. Urządzenia źródłowe istniejącego wodociągu są wystarczające do pokrycia aktualnego zapotrzebowania na wodę w zasięgu obsługi.

Aktualnie na terenie gminy prowadzona jest rozbudowa sieci wodnokanalizacyjnej dla miejscowości Zławieś Mała, Toporzysko, Skłudzewo, Rzęczkowo i Gierkowo.

Nie przyłączone do gminnej sieci wodociągowej skupiska zabudowy i pojedyncze gospodarstwa (we wsiach zwodociagowanych) zaopatrywane są z wodociągów indywidualnych, co ma swoje uzasadnienie ekonomiczne.

Na terenie gminy Zławieś Wielka wodociągi Górsk i Przysiek są spięte w system pozwalający na awaryjny przesył wody. Planowane jest spięcie wodociągu Zławieś Mała z wodociągiem Siemoń.

Przy rozbudowywaniu sieci wodociągowej uwzględniane są cele przeciwpożarowe, stosownie do obowiązujących przepisów prawnych.

Przebieg wodociągów i rozmieszczenie ujęć wody w gminie Zławieś Wielka pokazano na załączniku graficznym p.t. „Przestrzenne rozmieszczenie wybranych elementów infrastruktury technicznej”.

14.1.2. Oczyszczanie i odprowadzanie ścieków

Na terenie gminy Zławieś Wielka administracją oczyszczalni ścieków oraz sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej zajmuje się Urząd Gminy w Złejwsi Wielkiej.

Kanalizacja sanitarna

Długość sieci kanalizacji sanitarnej na terenie gminy wynosi 83,6 km i obsługuje ok. 50% mieszkańców (Dane GUS 2009).

Z obszaru gminy ścieki bytowo-gospodarcze prowadzone są kanalizacją sanitarną do trzech oczyszczalni ścieków:

Oczyszczalnia Toporzysko powstała w roku 1997 stosowane są w niej biologiczno – chemiczne sposoby oczyszczania ścieków komunalnych. Odbiornikiem oczyszczanych wód jest rów melioracji szczegółowej RC-3, stanowiący dopływ „Kanału Dolnego Niziny Toruńskiej” w zlewni rzeki Wisła w ilości: Qd.śr. = 460m³/d, Qd.max = 600m³/d, Oczyszczalnia obsługuje miejscowości: Zławieś Wielka, Zławieś Mała, Toporzysko, Czarnowo, posiada 50% rezerwy hydraulicznej.

Oczyszczalnia Górsk stosuje biologiczno – chemiczne sposoby oczyszczania ścieków komunalnych. Odbiornikiem oczyszczanych wód jest rów melioracji szczegółowej Nr RG - 23, stanowiący dopływ „Kanału Dolnego Niziny Toruńskiej” w zlewni rzeki Wisła w ilości: Qd.śr. = 180m³/d, Qd.max = 234m³/d, obsługuje miejscowość: Górsk. Oczyszczalnia ta ma w 100% wykorzystaną przepustowość i nie przewiduje się dołączenia do niej kolejnych miejscowości.

Oczyszczalnia Rozgarty stosowała biologiczno – chemiczne sposoby oczyszczania ścieków komunalnych. Odbiornikiem oczyszczanych wód jest „Kanał Rozgarty”, stanowiący dopływ „Kanału Dolnego Niziny Toruńskiej” w zlewni rzeki Wisła w ilości: Qd.śr.= 256m³/d, Qd.max = 333m³/d obsługuje miejscowości: Rozgrat, Przysiek, Stary Toruń. Oczyszczalnia ta ma w 100% wykorzystaną przepustowość i nie przewiduje się dołączenia do niej kolejnych miejscowości – aktualnie ścieki odprowadzane do oczyszczalni w Toruniu

Poza zasięgiem kanalizacji sanitarnej jest pozostała część gminy (tj. miejscowości: Cegielnik, Cichoradz, Gierkowo, Gutkowo, Łążyn, Pędzewo, Ręczkowo, Skłudzewo, Zarośle Cienkie). Nieczystości płynne z tego terenu gromadzone są w zbiornikach należących do właścicieli nieruchomości oraz okresowo wywożone do punktów zlewnych zlokalizowanych przy oczyszczalniach.

W 2006 roku powstał „Program skanalizowania północnej części gminy Zławieś Wielka” zawiera on koncepcję budowy sieci kanalizacyjnej w sołectwach Siemoń, Łążyn, Ręczkowo, Skłudzewo, Cichoradz, Gierkowo.

Gmina Zławieś Wielka nie posiada krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, gdyż jej wielkość nie przekracza granicy 2000 RLM³⁶.

Istniejący stan skanalizowania gminy Zławieś Wielka jest niewystarczający w stosunku do zwodociągowania. Powszechny dostęp do wodociągu powoduje zwiększone zużycie wody i często też niekontrolowany zrzut ścieków do gleby lub wód powierzchniowych.

Kanalizacja deszczowa

³⁶ RLM – Równoważna liczba mieszkańców.

Kanalizacja deszczowa na terenie gminy występuje tylko w sołectwie Stary Toruń, Zławieś Mała i Zławieś Wielka. Ścieki deszczowe z systemu kanalizacji deszczowej trafiają do kanałów bez podczyszczenia.

Sieć kanalizacji deszczowej jest administrowana przez Urząd Gminy w Złejwsi Wielkiej.

Wody deszczowe z terenów nieobjętych kanalizacją deszczową trafiają do cieków, gruntu lub do kanalizacji sanitarnej. W tym ostatnim przypadku powodują one duże przeciążenie sieci w czasie i po intensywnych opadach deszczu.

14.2. GOSPODARKA ODPADAMI

Na terenie gminy Zławieś Wielka znajduje się gminne składowisko odpadów komunalnych Łążyn powstałe, w 1999 roku. Na terenie gminy brak jest instalacji do odzysku odpadów komunalnych (sortownia, kompostownia).

Główne parametry składowiska³⁷:

- pojemność 30 000m³,
- powierzchnia składowania odpadów komunalnych 0,56ha,
- planowana eksploatacja - do czasu wypełnienia pod warunkiem spełnienia przepisów odrębnych

Głównymi źródłami wytwarzania odpadów komunalnych na terenie gminy jest przemysł, gospodarstwa domowe, obiekty infrastruktury społecznej.

Składowisko posiada niezbędne urządzenia minimalizujące jego wpływ na jakość środowiska do mieszkania i spełnia normy wymagane w tym zakresie.

Na terenie gminy Zławieś Wielka utworzono 30 Gminnych Punktów Selektywnego Gromadzenia Odpadów.

Gmina Zławieś Wielka posiada Plan gospodarki odpadami na lata 2004-2010 z perspektywą na lata 2011-2020, który na danym etapie sporządzania studium podlega aktualizacji. Zgodnie z tą ostatnią, Plan gospodarki odpadami obejmować ma lata 2008-2001 oraz wyznaczać perspektywę długookresową na lata 2012-2015. W myśl przytoczonego projektu aktualizacji prognozuje się iż:

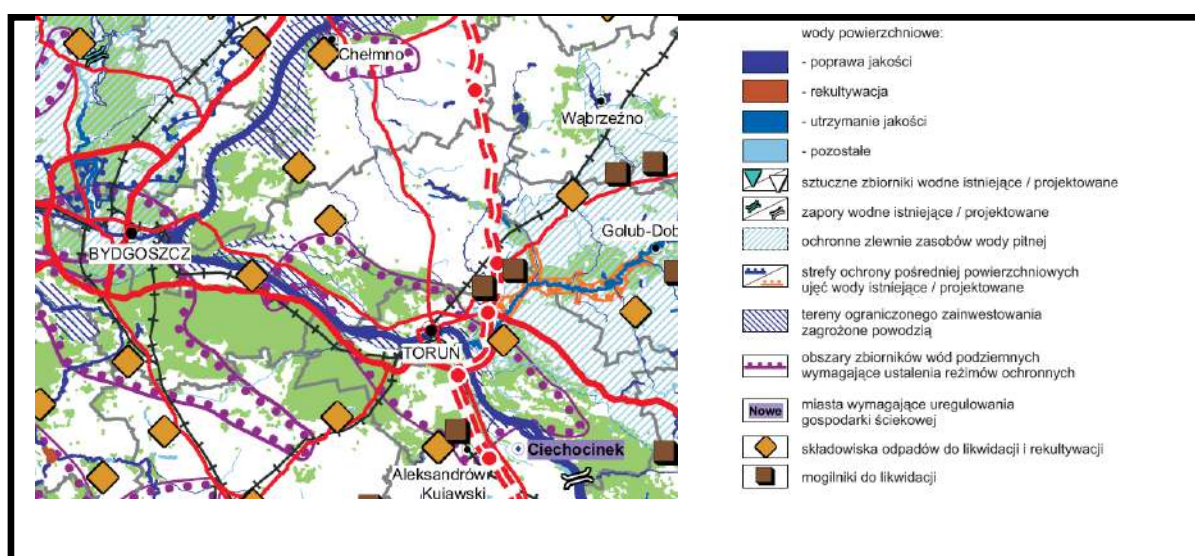
1. Zwiększy się ogólna ilość wytwarzanych odpadów do 3468,2 Mg w 2012 roku i 4979,7 Mg w 2018 roku,
2. Nastąpi rozwój selektywnej zbiórki odpadów (papier, tektura, szkło, tworzywa sztuczne, odpady ulegające biodegradacji oraz wielkogabarytowe).
3. Zwiększy się ilość osadów ściekowych, a także polepszy się jakość cieków wodnych dzięki zwiększeniu dostępu ludności do systemu kanalizacji.

Jednocześnie powyższe ma pociągnąć za sobą następujące działania:

1. Przystąpienie do współpracy w ramach Związków Międzygminnych zgodnie z wytycznymi Programu ochrony środowiska z planem gospodarki odpadami województwa kujawsko-pomorskiego 2010.
2. Zwiększenie efektywności rozdziału strumienia zbieranych odpadów, w tym:
 - poprawa efektywności selektywnego zbierania odpadów poprzez: prowadzenie
 - akcji edukacyjnej, popularyzację worków służących do selektywnego gromadzenia odpadów, objęcie jak największej liczby mieszkańców systemem selektywnej

³⁷ Program rozwoju lokalnego gminy Zławieś Wielka.

- zbiórki odpadów, promocja w instytucjach publicznych zasad selektywnego zbierania odpadów.
3. Koordynacja zawierania umów pomiędzy mieszkańcami a firmami trudniącymi się zbieraniem i wywozem odpadów.
 4. Poprawa systemu zarządzania gospodarką odpadową.
 - wzmocnienie roli organów administracyjnych w kreowaniu gospodarki odpadami,
 - działania mające na celu wspólne uregulowanie gospodarki odpadami komunalnymi na terenie gmin w ramach regionalnego systemu gospodarki odpadami,
 5. Zapobieganie powstawaniu odpadów oraz minimalizowanie ich ilości oraz ich oddziaływania na środowisko.
 - edukacja ekologiczna mająca na celu wzrost świadomości mieszkańców gminy na temat wpływu zakupów na gospodarkę odpadami,
 - ograniczenie ilości odpadów opakowaniowych.

Rysunek 35 Fragment załącznika nr 18 do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego (Uchwała nr XI/135/03 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003 r.).

W świetle Programu Ochrony Środowiska z Planem Gospodarki Odpadami, istniejące gminne składowisko odpadów komunalnych przy spełnieniu przez nie właściwych wymogów środowiskowych będzie mogło działać do momentu wypełnienia, następnie odpady z gminy Zławieś Wielka będą przekazywane do międzygminnego kompleksu unieszkodliwiania odpadów komunalnych w Toruniu.

14.3. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ

Na terenie gminy Zławieś Wielka nie występują konwencjonalne źródła wytwarzania energii elektrycznej. W miejscowości Rzęczkowo lokowana jest na mocy decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego jedna siłownia wiatrowa o mocy 0,8 MW, i wysokości skrzydła nieprzekraczającej 90 m.

W obszarze gminy znajdują się następujące urządzenia elektroenergetyczne znaczenia podstawowego pracujące na napięciu 110kV i wyższym:

- jednotorowa linia napowietrzna relacji– GPZ Jasieniec - GPZ „Grudziądz Węgrowo” o napięciu 220 kV,

- linia relacji GPZ Przysiek – GPZ Toruń Południe, GPZ Przysiek – GPZ Unisław, GPZ „Toruń Zachód”- GPZ „Toruń Północ” o napięciu 110 kV.

Sieć energetyczna o napięciu 110 kV, na terenie gminy administrowana jest przez Koncern Energetyczny Energa S.A. oddział w Toruniu, natomiast linie o napięciu 220 kV administruje Polska Sieć Elektroenergetyczna S.A. oddział w Bydgoszczy.

Na terenie gminy Zławieś Wielka nie ma stacji 110/15 kV, gmina zasilana jest z dwóch stacji elektroenergetycznych (zwanych GPZ): GPZ Przysiek i GPZ Chełmża, a w przypadkach awaryjnych z GPZ Unisław.

Z w/w stacji GPZ wyprowadzonych jest szereg linii napowietrznych, z których część stanowi sieć gminną średniego napięcia. Sieć linii średniego napięcia jest spięta, jej odcinki wyprowadzane są poza gminę i zasilają także sąsiednie miejscowości. W razie awarii możliwe jest podawanie prądu w kierunku gminy Zławieś Wielka liniami średniego napięcia z poza terenu gminy. W gminie funkcjonuje jeden system średniego napięcia 15 kV. Sieci, w przeważającej mierze napowietrzne, doprowadzają napięcie do stacji transformatorowych, w których następuje obniżenie napięcia średniego do wartości 0,4 kV, które jest napięciem sieci konsumpcyjnej i oświetleniowej.

Stacje transformatorowe na terenie gminy są w zdecydowanej większości, wolnostojące, słupowe, wykonane z prefabrykatów. Łącznie na terenie gminy usytuowano 185 stacji transformatorowych.

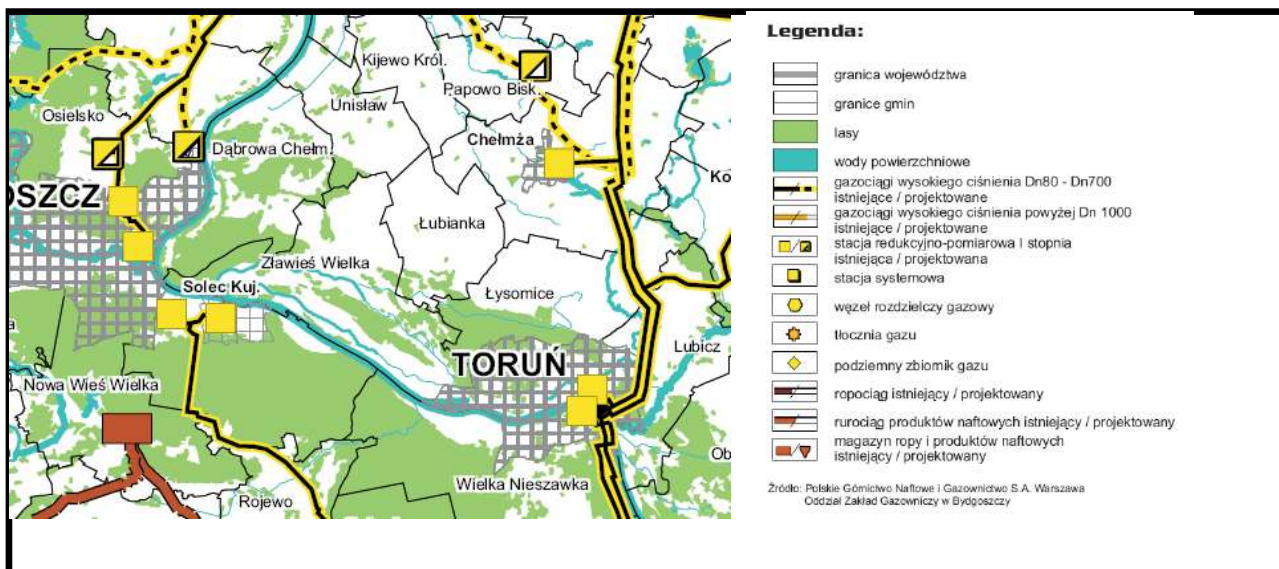
W oparciu o program rozwoju województwa kujawsko-pomorskiego³⁸ planowana jest przebudowa i zwiększenie mocy linii energetycznej relacji Grudziądz – Jasieniec do 400kV. Proponowane są dwie koncepcje rozbudowy trasy linii energetycznej, pod które rezerwuje się teren.

14.4. ZAOPATRZENIE W GAZ

Gmina Zławieś Wielka nie posiada rozdzielczej sieci gazowej. Do celów grzewczych i bytowych (tj. do ogrzewania wody, przygotowywania posiłków) wykorzystuje się gaz butlowy.

Gmina nie opracowała projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe.

Przez obszar gminy nie przebiegają tranzytowe gazociągi wysokiego ciśnienia.

³⁸ Strategia Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego, 2006.

Rysunek 36 Fragment załącznika nr 27 do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego (Uchwała nr XI/135/03 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003 r.).

14.5. ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ CIEPLNĄ

Potrzeby ciepłe gminy zabezpieczane są w oparciu o źródła indywidualne (kotłownie wbudowane, piece stałopalne, ogrzewanie elektryczne akumulacyjne, ogrzewanie kominkowe). Są to drobne źródła nie podlegające inwentaryzacji ani ocenie w Studium.

Gmina Zławieś Wielka nie posiada projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe.

14.6. ELEMENTY KOMUNIKACJI ELEKTORNICZNEJ

Lokalizowanie infrastruktury z zakresu komunikacji elektronicznej nie może stać w sprzeczności z dyspozycją przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Nie ogranicza się zatem na terenie gminy lokalizacji sieci telekomunikacyjnych (zarówno w tradycyjnych jak i nowych technologiach), dopuszczając jednocześnie budowę, rozbudowę i modernizację infrastruktury światłowodowej. Rozwój systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych (przewodowych i bezprzewodowych) będzie przede wszystkim adekwatny do wzrostu zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne i teleinformatyczne w gminie i regionie.

15. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZADAŃ SŁUŻĄCYCH REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH

Dla terenu objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka określono zadanie służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych wynikające z Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego - zadanie nr 25 - budowa linii 400 kV Grudziądz Węgrowo - Bydgoszcz Jasiniec.

Na obszarze zmiany studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka wyznaczono zadanie służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych wynikające z Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego o znaczeniu wojewódzkim - zadanie nr 47 - zachowanie korytarzy ekologicznych zapewniających ciągłość między obszarami prawnie chronionymi, w tym w dolinie Wisły i w dolinie Noteci.

Na obszarze zmiany studium dokonane w oparciu o uchwałę nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie wyznaczono zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady

Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

16. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYMAGAŃ DOTYCZĄCYCH OCHRONY PRZECIWPOWODZIOWEJ

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, także obszary zmiany studium zgodnie z uchwałą LVIII/385/2023 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka brak jest uwarunkowań wynikających z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

Na podstawie mapy zagrożenia powodziowego, o której mowa w art. 169 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r., poz. 1566 z późn. zm.) ustalono, że obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka znajduje się:

- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- częściowo na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$).

Ponadto na podstawie mapy zagrożenia powodziowego, o której mowa w art. 169 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r., poz. 2268 z późn. zm.) ustalono, że obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka znajduje się:

- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, tj. na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%,
- w całości na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2%.

Zgodnie z art. 77 ust 1 pkt 3) ustawy Prawo wodne, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zakazuje się gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w szczególności ich składowania, lokalizowania nowych cmentarzy. Zasady oraz warunki uzyskania ewentualnego odstępstwa od ww. zakazów reguluje Prawo wodne.

Ponadto blisko obszarów objętych w/w zmianami studium zlokalizowany jest Dolny Kanał gdzie mogą wystąpić lokalne podtopienia w przypadku nagłego podniesienia się poziomu wody.

Aby zapewnić prawidłową ochronę przeciwpowodziową należy:

- dokonywać oceny stanu technicznego obiektów ochrony przed powodzią i powstrzymanie ich degradacji oraz modernizacja w zakresie funkcjonalności w ochronie przed powodzią i stanu technicznego;
- systematycznie aktualizować dane o zasięgu i wielkości zalewów powodziowych oraz danych o poziomie zagrożenia i ryzyka powodziowego;
- wspomagać zarządzanie użytkowaniem i zabudową terenu dla ograniczenia wzrostu zagrożenia powodziowego w przyszłości;
- wpływać na wzrost świadomości społecznej;
- wspomaganie budowy systemu ostrzeżeń krótkoterminowych.

W zagospodarowaniu terenów szczególnego zagrożenia powodzią znajdują zastosowanie przepisy ustawy prawo wodne.

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałę nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz o uchwałę nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałę nr LVIII/385/2023 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

17. SCHEMATY

SPIS RYSUNKÓW:

Rysunek 1 Dynamika uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w latach 1996-2009.....	16
Rysunek 2 Odsetek powierzchni objętej planami w podziale na sołectwa.	17
Rysunek 3 Główne grupy przeznaczenia terenu występujące w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.....	28
Rysunek 4 Dynamika wydawanych decyzji w latach 2004-2009.....	31
Rysunek 5 Struktura decyzji o warunkach zabudowy wydawanych w latach 2004-2009 w podziale na sołectwa.	31
Rysunek 6 Trendy w budownictwie na podstawie decyzji wydawanych w latach 2004-2009.	32
Rysunek 7 Struktura decyzji wydanych w latach 2004-2009.	33
Rysunek 8 Struktura użytkowania terenu, rok 2010.	36
Rysunek 9 Stosunek terenów zainwestowanych do terenów otwartych, rok 2010.	38
Rysunek 10 Struktura terenów zainwestowanych, rok 2010.	38
Rysunek 11 Mieszkania wyposażone w instalacje techniczno-sanitarne.	40
Rysunek 12 Struktura wniosków osób prywatnych złożonych do zmiany studium.	44
Rysunek 13 Liczba wniosków osób prywatnych złożonych do zmiany studium na tle wydanych decyzji oraz powierzchni objętej planami miejscowymi w odniesieniu do określonych sołectw.	44
Rysunek 14 Udział poszczególnych typów gleb w gminie Zławieś Wielka.	51
Rysunek 15 Udział poszczególnych kompleksów gleb w gminie Zławieś Wielka.	53
Rysunek 16 Udział gatunków dominujących w lasach państwowych na terenie gminy Zławieś Wielka.	58
Rysunek 17 Udział poszczególnych siedlisk w lasach na terenie Nadleśnictwa Toruń (obręb Olek i Ostromecko).	59
Rysunek 18 Porównanie powierzchni upraw oraz ilości gospodarstw prowadzących upraw. .	61
Rysunek 19 Udział poszczególnych zbóż w powierzchni zasiewów w gminie.	61
Rysunek 20 Pogłowie zwierząt wg rodzaju gospodarstwa – porównanie danych z lat 1996 i 2002.....	62
Rysunek 21 Jakość zwykłych wód podziemnych wg monitoringu regionalnego i krajowego w 2008r.	65
Rysunek 22 Dynamika liczby ludności województwa.	87
Rysunek 23 Zmiany przyrostu ludności w Toruniu, Bydgoszczy i gminie Zławieś Wielka w latach 1996 – 2009.	88
Rysunek 24 Zmiany przyrostu (udział procentowy) ludności w Toruniu, Bydgoszczy i gminie Zławieś Wielka w latach 1996 – 2009.....	89
Rysunek 25 Liczba mieszkańców gminy Zławieś Wielka ogółem w latach 1995 – 2009.....	89
Rysunek 26 Zmiany liczby ludności w wybranych miejscowościach gminy w latach 2000 – 2009.....	90
Rysunek 27 Procentowy udział ludności w wieku produkcyjnym do ogółu mieszkańców.	91
Rysunek 28 Ludność miast Bydgoszcz i Toruń w wieku produkcyjnym w latach 1995 – 2009.	92
Rysunek 29 Ludność gminy Zławieś Wielka w wieku produkcyjnym w latach 1995 – 2009.	92
Rysunek 30 Liczba mieszkańców gminy ogółem wraz z prognozą dalszych zmian.	93
Rysunek 31 Fragment załącznika nr 15 (Kierunki rozwoju sieci osadniczej) do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.	113
Rysunek 32 Fragment załącznika nr 13 (Koncepcja zagospodarowania przestrzennego) do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.	114

Rysunek 33 Fragment załącznika nr 20 (Proponowane rezerwy i parki kulturowe) do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.	115
Rysunek 34 Struktura własności gruntów w gminie Zławieś Wielka.	119
Rysunek 35 Fragment załącznika nr 18 do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.....	151
Rysunek 36 Fragment załącznika nr 27 do planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego.....	153

Spis Tabel

Tabela 1 Zestawienie informacji statystycznych odnośnie obowiązujących mpzp w podziale na sołectwa	17
Tabela 2 Wykaz planów miejscowych obowiązujących na obszarze gminy Zławieś Wielka.	27
Tabela 3 Wykaz uogólnionego przeznaczenia podstawowego występującego w obowiązujących planach miejscowych na obszarze gminy Zławieś Wielka.	29
Tabela 4 Wydane decyzje o warunkach zabudowy w latach 2004-2009.....	35
Tabela 5 Formy użytkowania terenu, rok 2010.	37
Tabela 6 Zasoby mieszkaniowe według rodzaju własności.	39
Tabela 7 Mieszkania oddane do użytkowania.....	40
Tabela 8 Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze REGON według sekcji PKD 2004.	41
Tabela 9 Struktura wniosków osób prywatnych złożonych do zmiany studium.	43
Tabela 10 Podmioty gospodarki narodowej sekcji A (rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo) i sekcji B (rybołówstwo i rybactwo).	60
Tabela 11 Stany charakterystyczne SSW i SNW.....	73
Tabela 12 Przepływy charakterystyczne SSQ i SNQ	74
Tabela 13 Wykaz przepływów maksymalnych rocznych o określonym prawdopodobieństwie przewyższenia dla posterunków wodowskazowych na rzece Wiśle.	74
Tabela 14 Przepływy o określonym prawdopodobieństwie przekroczenia i przepływy SSQ i SNQ przeniesione do punktów charakterystycznych wyznaczonych wg „Podziału Hydrograficznego Polski” dla rzeki Wisły.	74
Tabela 15a. Podstawowe dane hydrogeologiczne JCWPd nr 40.....	75
Tabela 15b. Podstawowe dane hydrogeologiczne JCWPd nr 44.....	75
Tabela 16 Wykaz zespołów dworsko – parkowych położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.....	80
Tabela 17 Wykaz obiektów sakralnych - kościołów i cmentarzy: kościoły z cmentarzami przykościelnymi położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.	81
Tabela 18 Wykaz obiektów sakralnych - kościołów i cmentarzy: cmentarze położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.	81
Tabela 19 Wykaz wsi o zachowanym układzie i zabudowie o wartościach kulturowych położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.	83
Tabela 20 Wykaz stanowisk archeologicznych – grodzisk wpisanych do Rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka. .	84
Tabela 21. Liczba ludności gminy Zławieś Wielka w latach 2010 – 2014 2016	85
Tabela 22a. Liczba ludności w miejscowości Cichoradz, Siemoń i Gierkowo w latach 2010 -2014.....	85
Tabela 22b. Liczba ludności w miejscowości Pędzewo w latach 2013-2017.....	86
Tabela 23 Liczba mieszkańców ogółem w województwie, Toruniu, Bydgoszczy i gminie Zławieś Wielka w latach 1995 – 2009.....	88
Tabela 24 Zmiany liczby ludności w Górsku w latach 1995 – 2009.....	90

Tabela 25 Ludność w wieku produkcyjnym (powyżej 17 lat) w województwie, Toruniu, Bydgoszczy i gminie Zławieś Wielka w latach 1995 – 2009.	91
Tabela 26 Saldo migracji w gminie Zławieś Wielka w latach 2000-2006.....	93
Tabela 27 Liczba mieszkańców gminy oraz prognozowany wzrost (wyłuszczone podkreślenie).	93
Tabela 28 Formy władania podmiotów gospodarczych.	94
Tabela 29 Struktura podmiotów gospodarczych.	94
Tabela 30 Pracujący w głównym miejscu pracy.	95
Tabela 31 Liczba bezrobotnych.	95
Tabela 32 Wykaz jednostek edukacyjnych (dane na 2009).	96
Tabela 33 Wykaz pomników przyrody położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.	122
Tabela 34 Wykaz użytków ekologicznych położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.	124
Tabela 35 Wykaz projektowanych użytków ekologicznych.	124
Tabela 36 Wykaz obiektów wpisanych do Rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka.	126
Tabela 37 Wykaz obiektów wpisanych do Rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków położonych na obszarze gminy Zławieś Wielka – obiekt bez ustalonej lokalizacji, nie ma możliwości wszczęcia procedury wykreślenia z rejestru.	126
Tabela 38 Długość i nawierzchnie poszczególnych kategorii dróg publicznych.	133
Tabela 39 Pomiary i prognozy ruchu.	134

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA

ZAŁĄCZNIK NR 1 DO UCHWAŁY NR IX/47/2011
RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
Z DNIA 19 PAŹDZIERNIKA 2011 R.
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

(UWZGLĘDNIAJĄCA ZMIANY DOKONANE DLA OBSZARU ZMIANY STUDIUM ZAINICJOWANE UCHWAŁĄ NR XI/50/2015 RADY GMINY Z DNIA 25 CZERWCA 2015 R. W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA DO SPORZĄDZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA STANOWIĄCE UZUPEŁNIENIE STUDIUM O POJEDYNCZE USTALENIA ORAZ UWZGLĘDNIAJĄCA ZMIANY DOKONANE DLA OBSZARU ZMIANY STUDIUM ZAINICJOWANE UCHWAŁĄ NR VIII/29/2015 RADY GMINY Z DNIA 19 MARCA 2015 R. W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA DO SPORZĄDZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA STANOWIĄCE UZUPEŁNIENIE STUDIUM O POJEDYNCZE USTALENIA) ORAZ UWZGLĘDNIAJĄCA ZMIANY DOKONANE DLA OBSZARU ZMIANY STUDIUM ZAINICJOWANE UCHWAŁĄ NR XLVI/316/2018 RADY GMINY Z DNIA 29 SIERPNIA 2018 R. W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA DO SPORZĄDZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA STANOWIĄCE UZUPEŁNIENIE STUDIUM O POJEDYNCZE USTALENIA) ORAZ UWZGLĘDNIAJĄCA ZMIANY DOKONANE DLA OBSZARU ZMIANY STUDIUM ZAINICJOWANE UCHWAŁĄ NR LVIII/385/2023 RADY GMINY Z DNIA 22 MARCA 2023 R. W SPRAWIE PRZYSTĄPIENIA DO SPORZĄDZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA STANOWIĄCE UZUPEŁNIENIE STUDIUM O POJEDYNCZE USTALENIA

SPIS TREŚCI

1. SYNTEZA UWARUNKOWAŃ I ICH WPŁYW NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY	5
2. CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ	27
3. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	28
3.1 KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY – OKREŚLENIE FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ	29
3.2 KIERUNKI ZMIAN W PRZEZNACZENIU TERENÓW	30
3.3 OZNACZENIA WYDZIELEŃ NA ZAŁĄCZNIKU GRAFICZNYM DO STUDIUM ZAWIERAJĄCYM KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	32
3.4 KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW, W TYM WYNIKAJĄCE Z AUDYTU KRAJOBRAZOWEGO	33
4. KIERUNKI ZMIAN I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY	33
4.1 STREFY FUNKCJONALNE	33
4.2 OBSZARY FUNKCJONALNE ZAINWESTOWANE I ROZWOJOWE GMINY	34
4.3 OBSZARY FUNKCJONALNE OTWARTE GMINY	40
4.4 TERENY FUNKCJONALNE ZAINWESTOWANE I ROZWOJOWE GMINY	40
4.5 TERENY FUNKCJONALNE OTWARTE GMINY	50
5. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	52
5.1 SYSTEM PRZYRODNICZY	54
5.2 OBSZARY I OBIEKTY OCHRONY PRZYRODY	54
5.3 ZASADY OCHRONY POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO	55
5.4 ZASADY OCHRONY ZASOBÓW WODNYCH I ICH JAKOŚCI	56
5.5 ZASADY OCHRONY POWIERZCHNI ZIEMI	57
5.6 ZASADY OCHRONY PRZED HAŁASEM	58
5.7 ZASADY OCHRONY PRZED POLAMI ELEKTROMAGNETYCZNYMI	58
5.8 ZASADY OCHRONY KOPALIN	58
5.9 ZASADY OCHRONY ZWIERZĄT I ROŚLIN	59
5.10 OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY KRAJOBRAZU	59
6. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	59
6.1 OBIEKTY I OBSZARY ZABYTKOWE WPISANE DO REJESTRU ZABYTKÓW, OBJĘTE OCHRONĄ PRAWNĄ NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH	60
6.2 STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ	61
6.3 OBSZARY I ZASADY OCHRONY DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	64
7. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACYJNEGO	64
7.1 POLITYKA ROZWOJU TRANSPORTU	65

7.2 KOORDYNACJA POLITYKI ROZWOJU TRANSPORTU I POLITYKI ROZWOJU PRZESTRZENNEGO	76
7.3 KIERUNKI ROZWOJU TRANSPORTU – PRORYTETY REALIZACYJNE.....	77
8. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	77
8.1 ZAOPATRZENIE W WODĘ	78
8.2 GOSPODARKA ŚCIEKAMI	78
8.3 GOSPODARKA ODPADAMI	79
8.4 ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ	79
8.5 ZAOPATRZENIE W CIEPŁO	80
8.6 ZAOPATRZENIE W GAZ.....	81
8.7 SYSTEM ŁĄCZNOŚCI.....	81
8.8 SYSTEM ZABEZPIECZENIA PRZECIWPOWODZIOWEGO I REGULACJI STOSUNKÓW WODNYCH.....	81
9. OBSZARY NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM.....	82
10. OBSZARY NA, KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA	83
11. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M ² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ	83
11.1 OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI	84
11.2 OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M ²	84
11.3 OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ.....	84
12. OBSZARY INNE	85
13. OBSZARY DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELENIE NIEROLNE I NIELEŚNE	85
14. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	86
15. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	87
16. OBIEKTY LUB OBSZARY DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY	90
17. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ ZGODNIE Z PRZEPISAMI	

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 ROKU O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (DZ. U. NR 41, POZ. 412 Z PÓŹN. ZM.)	90
18. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENÍ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI	90
18.1 OBSZARY WYMAGAJĄCE REMEDIACJI	91
18A. OBSZARY ZDEGRADOWANE	91
19. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	92
20. OBSZARY PROBLEMOWE	92
21. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE	93
22. WPŁYW ZMIANY STUDIUM NA DOTYCHCZASOWE USTALENIA	93
SPIS TABEL.....	94

1. SYNTEZA UWARUNKOWAŃ I ICH WPLYW NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

Na obszarze zmiany studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka występują uwarunkowania w postaci udokumentowanych złóż kopalin oraz wyznaczonych obszarów i terenów górniczych. Zlokalizowane są one na przeważającej części przedmiotowego opracowania, co sprzyja kontynuacji sposobu użytkowania i wyznaczeniu na przedmiotowym terenie obszaru funkcjonalnego: teren powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych (PE).

Z kolei na terenie zmiany studium zainicjowanej uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka występują w przeważającej części tereny użytkowane rolniczo. Uwarunkowania przyrodnicze na terenie zmiany studium sprzyjają wyznaczeniu na przedmiotowym terenie obszaru funkcjonalnego: teren powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych (PE).

Głównymi uwarunkowaniami sprzyjającymi wyznaczenie projektowanej linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo dla obszaru zmiany studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka jest położenie w sąsiedztwie terenów niezamieszkałych. Linia ta ze względu na zajmowanie dużego obszaru, może stanowić ograniczenia dla rozwoju zabudowy na terenie gminy.

Na terenie zmiany studium zainicjowanej uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka występują w przeważającej części tereny użytkowane rolniczo. Uwarunkowania przyrodnicze na terenie zmiany studium sprzyjają wyznaczeniu na przedmiotowym terenie obszaru funkcjonalnego: terenów aktywności gospodarczej intensywnej, terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej z dopuszczeniem usług nieuciążliwych, jako funkcji uzupełniającej i terenów rolnych.

Rozwój i zagospodarowanie przestrzenne gminy Żławieś Wielka zależne są od uwarunkowań ponadlokalnych (zewnętrznych) i lokalnych (wewnętrznych). Syntetyczna analiza głównych uwarunkowań ma znaczący wpływ na określenie najbardziej pożądanых i z drugiej strony realnych kierunków rozwoju gospodarczego gminy.

Poniżej przedstawiono uwarunkowania odgrywające wiodącą rolę w kształtowaniu kierunków rozwoju gminy z wyróżnieniem sprzyjających i zagrażających jej rozwojowi. Następnie zamieszczono tabelę zawierającą wyciąg uwarunkowań kluczowych dla zagospodarowania gminy z jednoczesnym określeniem ich wpływu na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego.

Głównymi uwarunkowaniami sprzyjającymi rozwojowi gminy są:

- centralne położenie pomiędzy ośrodkami stołecznymi województwa, stanowiącymi bieguny obszaru metropolitalnego o dużym potencjale społeczno – gospodarczym oraz związana z tym atrakcyjność gminy pod względem: mieszkaniowym (tereny podmiejskie), rekreacyjno - turystycznym, inwestycyjnym,

- położenie w sąsiedztwie ważnych węzłów krajowej i międzynarodowej komunikacji kolejowej i drogowej w Toruniu i Bydgoszczy,
- korzystny przestrzennie układ powiązań drogowych (istniejący i planowany) z nadrzędną siecią drogową – powiązania z Toruniem i Bydgoszczą oraz gminami sąsiednimi,
- planowana budowa autostrady A-1 która poprawi dostępności komunikacyjną gminy,
- przyrodnicza i kulturowa atrakcyjność terenu.

Głównymi zagrożeniami dla rozwoju mogą być:

- duże ograniczenia w rozwoju zagospodarowania gminy wynikające z:
 - naturalnych cech zasobów środowiska przyrodniczego (duży odsetek terenów podmokłych, słabonośnych, gruntów wysokich klas bonitacyjnych, lasów),
 - niedostatecznie rozwiniętej infrastruktury technicznej (przede wszystkim kanalizacja i gazownictwo);
- niekontrolowany napór mieszkańców Torunia i Bydgoszczy na tereny podmiejskie oraz związane z tym konflikty przestrzenne i społeczne, w tym zagrożenie:
 - brakiem pełnego uzbrojenia terenów w infrastrukturę techniczną i społeczną,
 - utratą możliwości wykształcenia przestrzeni publicznych,
 - kształtowania i ochrony ładu przestrzennego;
- rozpraszanie zabudowy, powodujące wzrost zapotrzebowania na transport i pozostałą infrastrukturę techniczną,
- nadmierny wzrost ruchu drogowego, za którym nie będzie nadążała rozbudowa układu drogowego,
- nieustalone terminy rozbudowy i przebudowy drogi nr 80 oraz dróg wojewódzkich, które nie znajdują się w programach zadań rządowych i samorządu wojewódzkich, o których mowa w przepisach o zagospodarowaniu przestrzennym,
- brak decyzji i planów zagospodarowania jednoznacznie przesądzających koncepcje rozwoju przestrzennego i systemu transportowego bydgosko-toruńskiego obszaru metropolitalnego,
- konflikty społeczne i ekologiczne, ujawniające się przy realizacji planowanego zagospodarowania, w tym modernizacji i rozbudowy układu drogowego i infrastruktury technicznej,
- ograniczone możliwości przestrzenne rozbudowy dróg i budowy obwodnic oraz chodników i ścieżek rowerowych, a także infrastruktury technicznej na terenach zwartej zabudowy.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

Zakres uwarunkowań badanych zgodnie z wymogami ustawy i rozporządzenia	Kluczowe stwierdzenia dla przyszłych kierunków rozwoju gminy	Wpływ uwarunkowań na ustalanie kierunków
UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z DOTYCHCZASOWEGO PRZEZNACZENIA, ZAGOSPODAROWANIA I UZBROJENIA TERENU ORAZ Z STANU ŁADU PRZESTRZENNEGO I WYMOGÓW JEGO OCHRONY		
<i>PLANOWANIE I ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE W GMINIE ZŁAWIEŚ WIELKA – STAN PRAWNY</i>	Zapisy i rysunek aktualnego studium kwalifikują go pomiędzy dokumentem strategicznym, a właściwym studium uikzp, co wynika z ówczesnie młodej praktyki sporządzania (uchwalone w 1999 roku - dokumenty w tym okresie miały charakter autorski). Wiele z przyjętych tam rozwiązań zostało zweryfikowane przez mieszkańców i inwestorów z terenu gminy. Nowe potrzeby i trendy widoczne są m.in. w wydawanych pozwoleniach na budowę, decyzjach o wzizt, wnioskach.	Dostosowanie aktualnego studium do obowiązującego prawa. Weryfikacja wizji i polityki przestrzennej gminy; uściślenie granic obszarów o konkretnych funkcjach; umożliwienie realizacji rozwiązań z dokumentów wyższego szczebla.
	Niski stopień pokrycia powierzchni gminy obowiązującymi planami (około 3,7% powierzchni gminy) skutkuje zanikiem procesu planowania przestrzennego. Na podstawie obowiązującego prawa wydawane decyzje (w przypadku braku planu miejscowego) nie muszą być zgodne ze studium, co może się przyczyniać do generacji i pogłębiania chaosu przestrzennego.	Obowiązkowo wskazać obszary, dla których wymaga się opracowania planu miejscowego. Obszary te powinny obejmować miejsca największego naporu inwestycyjnego i obejmować tereny umożliwiające ambitne rozwiązania urbanistyczne (przynajmniej 10 ha).
	Mała powierzchnia większości obowiązujących planów, ich wielość (79 obowiązujących planów miejscowych, obejmujących 162 obszary) oraz zróżnicowany zakres i jakość ustaleń (wynikająca głównie ze zmian prawnych) przy jednoczesnych dość ogólnikowych ustaleniach obowiązującego studium, nie gwarantują ochrony ładu przestrzennego, który m.in. powinien się wyrażać: dostosowaniem struktury funkcjonalno – przestrzennej do terenu, w tym: strefowaniem funkcji, intensywności itd. Powyższe sprawia, że dotychczasowe planowanie rysuje się jako doraźne tzn. zaspakajające aktualne potrzeby.	Weryfikacja przeznaczenia terenu określonego w aktualnym studium oraz niektórych obowiązujących planach tak aby kierunki zagospodarowania przestrzennego uwzględniały: naturalne predyspozycje terenu do wprowadzenia danej funkcji oraz (przy poszanowaniu istniejącego zagospodarowania) ukształtowały nowy szkielet struktury funkcjonalno – przestrzennej uwzględniający strefowanie zabudowy
	W ostatnich latach plany sporządzano na potrzeby rozwoju następujących funkcji: mieszkalnictwo (głównie zagrodowe i jednorodzinne), aktywność gospodarcza; nieuciążliwa działalność gospodarcza, w tym głównie o profilu usługowym oraz towarzyszącą infrastrukturę techniczną i społeczną.	Wyeliminować błędy wynikające z planów, a mogące skutkować w opracowaniu studium i następnych planów.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

	<p>Najwięcej decyzji wydano w: Czarnym Błocie, Starym Toruniu, Górsku. Na wysokim poziomie kształtowała się także liczba decyzji w miejscowościach sąsiadujących z m. Bydgoszcz: w Toporzysku i Czarnowie.</p> <p>Spośród wydanych decyzji o warunkach zabudowy przeważała zabudowa mieszkaniowa i gospodarcza przy znacznie niższym udziale zabudowy usługowej.</p>	<p>Cegielnik, Czarne Błoto, Górsk, Rozgarty, Stary Toruń, Przysiek, Toporzysko Zarośle Cienkie – to miejsca nowego trendu osiedlania się osób z Torunia i Bydgoszczy.</p> <p>Cichoradz, Łążyn, Rzęczkowo, Siemoń, Skłudzewo – to miejsca o tradycjach rolniczych i ciągle wysokim odsetku ludności utrzymującej się z tej gałęzi gospodarki.</p> <p>Czarnowo, Pędzewo, Stary Toruń, Przysiek Zławieś Wielka i Zławieś Mała – to miejsca predysponowane do roli ośrodków wielofunkcyjnych.</p>
<i>DOTYCHCZASOWE ZAGOSPODAROWANIE I UZBROJENIE TERENÓW</i>	<p>Jak wynika z aktualnego zagospodarowania terenu obszary zurbanizowane zajmują niecałe 4%, w tym nieco ponad 2 % to tereny zabudowane (ponad 96% obszaru gminy to tereny otwarte, wolne od zabudowy i przekształceń).</p>	<p>Gmina posiada duże rezerwy terenowe do potencjalnego zainwestowania. Należy racjonalnie przeznaczać tereny otwarte pod nowe funkcje (uwzględniając m.in. koszty wykupu, uzbrojenia itp.).</p>
	<p>Gmina Zławieś Wielka podlega procesowi wpisywania się w strukturę funkcjonalno – przestrzenną aglomeracji toruńsko-bydgoskiej (znaczne obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej zostały przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową i działalność gospodarczą).</p>	<p>Uwzględnić powiązania funkcjonalno – przestrzenne miejscowości bezpośrednio graniczących z Toruniem i Bydgoszczą (uporządkować przypadkowe przeznaczenie terenów pod sprzeczne funkcje np. mieszkalnictwo – usługi uciążliwe). W bezpośrednim sąsiedztwie ww. miast zmiany powinny dotyczyć przekształceń jakościowych, a nie ilościowych – tj. nie powinny opierać się na wskazywaniu nowych (tj. innych niż w obowiązujących planach i aktualnym studium) terenów do zabudowy, a skupić się na określeniu uwarunkowań i wskazań dla zasad zagospodarowania określanych w nowych planach (sporządzanych na podstawie nowego studium).</p>
<i>Tereny mieszkaniowe</i>	<p>W ostatnich latach obserwuje się dynamiczny rozwój budownictwa mieszkaniowego dla potrzeb ludności miejscowej i migracyjnej z Bydgoszczy i Torunia. Od końca roku 2003 dynamiczny rozwój budownictwa mieszkaniowego dla osób fizycznych zahamował całkowicie rozwój mieszkalnictwa pozostałych form własności.</p>	<p>Stworzyć dogodne warunki dla rozwoju budownictwa jednorodzinnego:</p> <ul style="list-style-type: none"> – w pierwszej kolejności wysokiej jakości plany miejscowe (gwarant jakości przestrzeni, w tym zakupywanych działek), - w drugiej - rozwijać infrastrukturę, w tym przede wszystkim drogi łączące z miastami aglomeracji. <p>W przeciwnym wypadku zagospodarowanie terenów będzie potęgować korki i w efekcie obniży atrakcyjność gminy w tym obniży ceny gruntów w porównaniu z innymi gminami aglomeracji posiadającymi rozwiniętą infrastrukturę.</p>

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<i>Tereny usługowo – produkcyjne</i>	<p>Obiekty zaspakajające usługi w sferze społecznej zlokalizowane są w ośrodku gminnym tj. Złejwsi Wielkiej, w jednostkach pomocniczych, jakimi są Rzęczkowo i Górsk, a także w i innych większych lokalnych ośrodkach usługowych- w Czarnym Błocie, Czarnowie, Łążynie, Siemoniu i Przysieku.</p> <p>Funkcje usługowo-produkcyjne rozwijają się głównie wzdłuż drogi krajowej Nr 80 od Przysieka do Czarnowa. Największe skupienie podmiotów gospodarczych znajduje się Górsku, Złejwsi Wielkiej, Przysieku, Siemoniu. Najslabiej gospodarczo rozwijają się sołectwa Cegielnik, Gutowo i Skłudzewo.</p>	Uporządkować ich rozmieszczenie w terenie; zapewnić dogodne połączenia z drogami wojewódzkimi i krajowymi; ewentualnie stworzyć obszary uciążliwości lub ograniczonego użytkowania; opracować sposoby ochrony zabudowy mieszkaniowej przed uciążliwościami.
<i>Tereny zieleni</i>	<p>Na terenie gminy Zławieś Wielka znajduje się 7 parków podworskich wchodzących w skład zespołów pałacowo-parkowych: Przysiek, Skłudzewo, Cichoradz, Zarośle Cienkie, Borek, Gierkowo, Rzęczkowo.</p> <p>W miejscowościach: Cegielniku, Cichoradzu, Czarnym Błocie, Czarnowie, Górsku, Gutowie, Łążynie, Łążynku, Rzęczkowie, Siemoniu, Toporzysku, Zaroślu Cienkim, Złejwsi Małej oraz Złejwsi Wielkiej znajdują się ponadto cmentarze. Część z nich jest nieczynna.</p>	Wskazać do ochrony.
<i>Infrastruktura techniczna gminy</i>	Przez teren gminy przebiegają napowietrzne linie krajowego i wojewódzkiego systemu energetycznego 110 kV i 220 kV - przeznaczona do likwidacji.	Wyznaczyć strefy ochronne od 110 kV i 220 kV. Strefa ochronna dla 220 kV obowiązuje do czasu rozbiórki linii.
	<p>Gminne składowisko odpadów komunalnych znajduje się w Łążynie.</p> <p>Oczyszczalnie ścieków w Toporzysku (obsługuje miejscowości: Zławieś Wielka, Zławieś Mała, Toporzysko, Czarnowo), Górsk (obsługuje miejscowość Górsk). Poza zasięgiem kanalizacji sanitarnej są miejscowości: Cegielnik, Cichoradz, Gierkowo, Gutkowo, Łążyn, Pędzewo, Rzęczkowo, Skłudzewo, Zarośle Cienkie. Miejscowości Rozgarty, Stary Toruń, Przysiek – obsługiwane są przez oczyszczalnię w Toruniu.</p>	<p>Składowisko odpadów wyznaczyć jako teren do rekultywacji.</p> <p>Umożliwić rozwój infrastruktury technicznej na obszarach zurbanizowanych i przeznaczonych do urbanizacji, a będących poza zasięgiem sieci.</p>
	System zaopatrzenia w wodę gminy Zławieś Wielka oparty jest na sześciu stacjach ujmowania i uzdatniania wody: Siemoń, Łążyn, Zławieś Mała, Przysiek, Pędzewo, Górsk oraz 6 wodociągach: <i>Siemoń, Łążyn, Zławieś Mała, Przysiek, Pędzewo, Górsk</i> . Aktualnie na terenie gminy prowadzona jest rozbudowa sieci wodociągowej w sołectwach: Zławieś Mała, Toporzysko, Skłudzewo, Rzęczkowo, Gierkowo.	
	<p>Przez obszar gminy nie przebiegają tranzytowe gazociągi wysokiego ciśnienia. Gmina Zławieś Wielka nie posiada także rozdzielczej sieci gazowej.</p> <p>Potrzeby ciepłe gminy zabezpieczane są w oparciu o źródła indywidualne (kotłownie wbudowane, piece stałopalne, ogrzewanie elektryczne akumulacyjne, ogrzewanie kominkowe).</p>	

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<i>WNIOSKI LUDNOŚCI</i>	<p>Największe zainteresowanie właścicieli (lub władających) działek nowym przeznaczeniem występuje w sołectwach: Czarne Błoto i Górsk. Nieco niższe zaś w: Pędzewie, Starym Toruniu, Toporzysku, Zaroślu Cienkim i Czarnowie. We wszystkich wyżej wymienionych sołectwach przeważały wnioski na zabudowę mieszkaniową.</p> <p>Najmniej wniosków wpłynęło z sołectw o charakterze rolniczym tj.: Cichoradza, Siemonia, Skłudzewa oraz o charakterze podmiejskim tj. z Przysieka.</p>	Możliwie najszerze lecz racjonalne uwzględnianie wniosków osób fizycznych (w sposób uwzględniający przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy).
UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU ŚRODOWISKA, W TYM STANU ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ, WIELKOŚCI I JAKOŚCI ZASOBÓW WODNYCH ORAZ WYMOGÓW OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO		
<i>ZASOBY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO</i>		
<i>Rzeźba terenu</i>	<p>Rzeźba terenu jest zróżnicowana; deniwelacje terenu sięgają 70m. Maksymalne wysokości bezwzględne przekraczają 90m n.p.m., deniwelacje terenu w strefie krawędziowej wysoczyzny dochodzą do 40m. Wysokości bezwzględne w obrębie dna doliny Wisły osiągają wartość 29,5m n.p.m.</p> <p>Na terenie gminy wyróżnia się zespół Smolnieński z parabolicznymi i wałowymi wydrami, dochodzącymi do 24 m wysokości względnych.</p>	Ochrona i ekspozycja charakterystycznych elementów naturalnej rzeźby terenu (przede wszystkim: skarpa, wydmy oraz pas jezior pomiędzy wałem przeciwpowodziowym a Wisłą).
<i>Budowa geologiczna; Warunki geologiczno-inżynierskie</i>	<p>Wysoczyzna morenowa zbudowana jest głównie ze skał plejstoceńskich: gliny zwałowej podścielonej serią piasków drobnoziarnistych oraz piasków ze żwirami wodnolodowcowymi. Utwory powierzchniowe są mało i średnioprzepuszczalne.</p> <p>Na powierzchni pradoliny występują osady holocenijskie: mułki piaski i żwiry rzeczne, piaski eoliczne, a także namuły i torfy. Terasa zalewowa zbudowana jest z madow. Starorzecza wypełnione są torfami lub namułami.</p> <p>Terasa nadzalewowa zbudowana jest głównie z mad mułkowo–piaszczystych oraz piasków drobno i średnioziarnistych. Znajdują się tu równiny biogeniczne. Największe powierzchnie torfów występują w okolicach Czarne Błota i Zarośla Cienkiego.</p>	<p>Zastosować do określania możliwości bezpośredniego posadawiania budynków (warunki geologiczno – inżynierskie).</p> <p>Najbardziej wskazanymi terenami dla budownictwa są powierzchnie moreny dennej płaskiej i falistej. Obszarami mniej korzystnymi dla budownictwa są doliny, niziny aluwialne, obniżenia wytopiskowe i zagłębienie terenu. Na obszarach ich występowania należy liczyć się z pewnym ograniczeniem budownictwa lub z większym nakładem kosztów w związku z możliwością zalegania wśród nich wkladek gruntów organicznych.</p> <p>Holocenijskie utwory bagienno-aluwialne, wykształcone w postaci wilgotnych lub mokrych torfów, namulów organicznych i kredy jeziornej, występują w stanie plastycznym oraz miętko-plastycznym i należą do gruntów słabonośnych nie wskazanych do zabudowy.</p> <p>W pradolinie szczególną uwagę zwrócić na konieczność pełnego uzbrojenia w infrastrukturę techniczną (minimalizacja ryzyka skażenia poziomów wodonośnych).</p>

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<i>Surowce naturalne - występowanie udokumentowanych złóż kopalin</i>	<p>Na terenie gminy występują złoża surowców skalnych w miejscowościach Pędzewo, Toporzysko i Stanisławka. Na terenie Pędzewa istnieje odkrywkowa kopalnia piasku (koncesja do 2016 roku).</p> <p>Kopalnia ilów i piasków płoceńskich do produkcji cegły szczelinówki we wsi Toporzysko/Zławieś Mała obecnie nie funkcjonuje. Nieczynny jest także teren eksploatacji żwiru w Stanisławce.</p> <p>Aktualnie przed Starostą Toruńskim toczą się postępowania dot. uzyskania koncesji na wydobywanie kruszywa w m. Czarne Błoto i Pędzewo.</p>	Zakończyć eksploatację złoża piasku „Pędzewo” w przewidywanym terminie. Umożliwić gospodarce wykorzystanie innych złóż o znaczeniu gospodarczym.
<i>Gleby</i>	Teren gminy charakteryzuje się występowaniem gleb pochodzenia organicznego (głównie w części pradolinnej) oraz gleb o kompleksach glebowych korzystnych dla rozwoju rolnictwa - łatwa uprawa, trwałość plonów (głównie na wysoczyźnie).	Chronić gleby organiczne oraz kompleksy glebowe korzystne dla rolnictwa (wysokich klas bonitacyjnych) poprzez ich racjonalne przeznaczenie pod funkcje inne niż rolne (dotyczy obszarów o funkcji rolnej w aktualnych planach).
<i>Klimat</i>	Teren ten należy do obszarów gdzie występuje deficyt wody opadowej. Ilość dni z opadami wynosi 160, przy czym są to najczęściej opady słabe od 1 do 5 mm.	Deficyt wody odbija się na rolnictwie – uprawach roślin. Umożliwić rozwój innych gałęzi rolnictwa oraz innych funkcji na terenach strictly ogrodniczo – uprawowych.
	Na obszarze tym dominują wiatry z sektora zachodniego, których łączny udział wynosi 45% ogółu. Zachodnie i wschodnie kierunki napływu mas powietrza przeważają na terenach nizinnych. Topografia terenu i układ głównych dolin rzek wymuszają napływ powietrza z kierunków zachodnich i wschodnich.	Chronić korytarze będące źródłem napowietrzania dla Torunia i Bydgoszczy. Nie lokalizować w nich obiektów mogących pogorszyć warunki areosanitarne aglomeracji.
<i>Hydrologia</i> <i>Wody podziemne</i>	Największe zasoby oraz największe znaczenie użytkowe mają wody piętra czwartorzędowego. Poziom ten charakteryzuje się różną miąższością, która zależy od odległości od Wisły (44 m w jej bezpośrednim sąsiedztwie do 8,4 m 3 km od jej brzegu). Zwierciadło wody w obrębie doliny występuje na głębokości 1-5 m ppt (przy średnim spadku hydraulicznym rzędu 1-2 ‰), w obrębie wysoczyzny poziomy czwartorzędowy występuje na głębokości 40-60 m ppt przy wydajności rzędu 40-65 m³/h.	Chronić piętro czwartorzędowe przed zanieczyszczeniami – nie lokalizować obiektów narażających na zanieczyszczenia na obszarach o płytkim poziomie wód gruntowych lub na obszarach bez lub o słabej izolacji poziomów wodonośnych (niemal cała część pradolinna)
	W piętrze czwartorzędowym w obrębie pradoliny Wisły występuje Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 141 (tzw. „Zbiornik Dolnej Wisły”), z kierunkiem spływu wód prostopadłym do rzeki. 230 km² znajduje się w Obszarze Najwyższej Ochrony GPZW (ONO) a 124 km² w Obszarze Wysokiej Ochrony (OWO) – brak ochronnych warstw nieprzepuszczalnych. Oba obszary ochronne występują na terenie gminy Zławieś Wielka. „Zbiornik Dolnej Wisły” stanowi aktualną i przyszłą rezerwę wody pitnej.	Szczególną ochroną objąć obszary ONO i OWO „Zbiornika Dolnej Wisły”, poprzez dobór właściwych funkcji terenu oraz zakaz lokalizacji obiektów wymagających sporządzania raportu OOS

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ŻŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

	Najkorzystniejsze warunki wodne występują w strefie wydmy Górsk - Żławieś Wielka, gdzie planowane jest ujęcie wód podziemnych dla miasta Torunia i terenu gminy. Decyzją z 15.12.1987 Główny Geolog Kraju zatwierdził zasoby wód podziemnych tego rejonu w kat. B w ilości 1 500 m³/h przy depresji 6,0 m.	Podtrzymać rezerwę terenu pod budowę ujęcia wody.
<i>Wody powierzchniowe</i>	Dopływem Wisły na terenie gminy jest płynący równolegle do niej Kanał Górny (II rząd klasyfikacji rzecznej) oraz uchodzące do niego: Struga Łysomicka (zwana też Papowską Dużą) oraz Kanał Dolny (ciek równoległy do Wisły na obszarze tarasu zalewowego).	Chronić przed zabudową doliny i najbliższe otoczenie rzek i kanałów.
	Poziom wód zarówno w Kanale Górnym jak i Kanale Dolnym jest ściśle zależny od poziomu wody w Wiśle (duża obfitość płytko zalegających wód podziemnych). W przypadku Kanału Górnego dochodzi do okresowych podtopień (tereny Czarnowa, Stanisławki oraz przy większej fali tereny dalej położone w kierunku Toporzyska), w związku z napływem wód o wyższej rzędnej od strony Wisły – brak przepompowni.	Wskazać na pilną potrzebę realizacji zabezpieczeń przez podtopieniami aktualnych terenów zainwestowanych i przeznaczonych do zainwestowania w obowiązujących planach miejscowych
	Wody stojące to głównie starorzecza (oraz związane z nim obszary podmokłe), w mniejszej części stawy rybne (w Przysieku i w okolicach wału wiślanego oraz pod skarpą między Skłodzewem a Rzęczkowem-Doły). Największymi zbiornikami wód stojących jest jezioro Górsk oraz Przysiek.	Chronić przed zabudową i przeznaczeniem degradującym wody stojące.
<i>Flora i Fauna</i>	Do najbardziej wartościowych przyrodniczo obszarów należą ekosystemy leśne, tereny zadrzewione i zakrzewione, łąki, pastwiska oraz zbiorniki wodne i przywodne	Chronić przed zabudową Ochrona poprzez ochronę siedlisk w ramach obszarów chronionych
<i>Powiązania przyrodnicze</i>	Wisła, jako korytarz ekologiczny o znaczeniu międzynarodowym, objęty między innymi ochroną w ramach sieci Natura 2000 (OSO Dolina Dolnej Wisły), łączy obszary przyrodnicze Żłejwsi Wielkiej z terenami przyległymi: wzdłuż jej biegu w dół rzeki z Pojezierzem Kaszubskim, Lasami Iławskimi i Borami Tucholskimi (obszar węzłowy o randze międzynarodowej Europejskiej Sieci Ekologicznej E-ECONET) oraz w górę z doliną Drwęcy i Kampinoskim Parkiem Narodowym. Główną osią ekologiczną gminy jest Kanał Górny wraz z wpadającą do niego Strugą Łysomicką. Łączy on lasy Torunia, poprzez największe powierzchnie torfów występują w okolicach Czarnych Błot i Zarośli Cienkich oraz bory sosnowe porastające wydmy śródlądowe z lasami okolic Bydgoszczy.	Ochrona doliny Wisły (od wałów do brzegu rzeki) oraz Kanałów Górnego i Dolnego z dopływami. Ochrona głównych korytarzy ekologicznych.
<i>LEŚNA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA</i>	W strukturze własności dominuje udział lasów państwowych, co daje gwarancję spójnego kształtowania całej struktury lasów w gminie. Największe obszary lasów niepaństwowych występują w miejscowościach: Czarne Błoto 110 ha, Cegielniku 71 ha i Łążynie 66 ha.	Ochrona lasów. Umożliwienie inwestycji na wnioskowanych obszarach lasów prywatnych.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<i>ROLNICZA PRZESTRZEŃ PRODUKCYJNA</i>	W strukturze własności zdecydowaną większość stanowią gospodarstwa indywidualne (ponad 99% ogółu), przy czym największy udział mają gospodarstwa małe, poniżej 5 ha (stanowiące 62% wszystkich gospodarstw). Mniejszy udział mają gospodarstwa od 5 do 10 ha (14,32% gospodarstw) i od 10 do 20 ha (16,10%).	Ochrona gruntów dobrych klas. Duży odsetek gruntów rolnych wysokich klas bonitacyjnych oraz istniejąca baza techniczna i tradycje rolnicze na obszarze wysoczyzny oraz w części dolinnej poniżej drogi nr 80 stanowią podstawę do rozwoju funkcji rolniczych.
	Największe skupisko ferm produkcyjnych znajdują się w miejscowości Czarne Błoto, mniejszy zakład zlokalizowany jest w Złejwsi Małej.	Podtrzymanie wybranych terenów umożliwiających hodowlę zwierząt (w tym kur).
	Wśród gospodarstw rolnych połowa (156 gosp. rol.) nie prowadzi obecnie działalności rolniczej. Zaledwie 47 gospodarstw produkuje na potrzeby rynku. Rolnictwo razem z leśnictwem i łowiectwem stanowi ok. 1 % wśród działów gospodarki krajowej.	Przewaga niekorzystnej tj. rozdrobnionej struktury gospodarstw rolnych oraz stopniowy zanik funkcji (w stosunku do gmin sąsiednich towarowa produkcja rolnicza na poziomie 20-50%). Duże prawdopodobieństwo przebranzowienia osób prowadzących gospodarstwa rolne (zwłaszcza małe i średnie). Zapewnić możliwość wielofunkcyjnego rozwoju wsi.
<i>STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO</i>		
<i>Zagrożenia i stan powierzchni ziemi w tym gleb</i>	Gleby nie są zdegradowane chemicznie. Lokalnie zanieczyszczone są pierwiastkami pochodzącymi ze środków komunikacji (obszary sąsiadujące z ruchliwymi drogami).	Nie regulowane w studium. Można rozważyć wprowadzenie na terenach rolnych ograniczonego użytkowania (zieleń nieurządzona). Tereny poeksploatacyjne wskazać do rekultywacji.
<i>Przekształcenia powierzchni ziemi i zagrożenie występowania masowych ruchów ziemi</i>	Skarpa przebiegająca przez środek gminy Zławieś Wielka wiąże się z zagrożeniem ruchami masowymi: osuwaniem, osiadaniem, spęływaniem i spływaniem.	Na obszarach zagrożonych nie wyznaczać terenów zabudowy.
<i>Zagrożenia i stanu powietrza</i>	Na terenie gminy nie występują powierzchniowe źródła emisji oraz obiekty emitujące do atmosfery ponadnormatywne ilości zanieczyszczeń. Na terenie gminy nie występują powierzchniowe źródła emisji oraz obiekty emitujące do atmosfery ponadnormatywne ilości zanieczyszczeń.	Eliminować nieekologiczne źródła ciepła.
<i>Hałas</i>	Program ochrony środowiska dla powiatu toruńskiego wymienia m.in. Zławieś Wielką (gm. Zławieś Wielka) wśród miejscowości najbardziej zagrożonych hałasem komunikacyjnym w powiecie toruńskim. Zakłady przestrzegają norm dotyczących emisji, jednak potencjalna możliwość uciążliwości hałasu może wystąpić w ich sąsiedztwie.	W miarę możliwości wprowadzać zieleń izolacyjną na terenach wzdłuż dróg biegnących w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowo – usługowej oraz na obszarach zakładów sąsiadujących z taką zabudową.
<i>Zagrożenia i stan wód</i>	Wg monitoringu regionalnego i krajowego wody podziemne na terenie gminy Zławieś Wilka posiadają II klasę czystości.	Ochrona dolin przed zabudową.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

	Program ochrony środowiska powiatu, wskazywał na niewykorzystanie obciążenia hydraulicznego istniejących oczyszczalni ścieków, a największe dysproporcje w zakresie wykorzystania przepustowości w stosunku do ilości ścieków wytwarzanych i oczyszczanych występowały m.in. w gminie Zławieś Wielka. Taki stan rzeczy może się odbijać negatywnie na stanie wód zarówno powierzchniowych jak i gruntowych w gminie.	Pełne uzbrojenie terenu w kanalizację sanitarną i deszczową. Eliminacja odprowadzania ścieków do nieszczelnych zbiorników.
<i>Zagrożenie powodziowe</i>	Dla doliny rzeki Wisły podaje odpowiednio: w km 765+840 rzędna wód pow. 1% 35,33 m n.p.m. a woda 10% 43,21, w km 762+34 rzędna wód powodziowych 1% wynosi 35,93 m np.m. a 10% 34,74 m np.m, natomiast w km 760+450 rzędna wód powodz. 1% wynosi 36,31 zaś 10% 35,10 m n.p.m.	Nie wprowadzać nowej zabudowy na terenach leżących w zasięgu stref zagrożenia powodziowego.
<i>Zagrożenia flory i flory</i>	Zagrożenia abiotycznych komponentów środowiska.	Ochrona ciągów przyrodniczych i płatów stanowiących ich ostoje (lasów, zadrzewień itp.)
<i>Zagrożenia i stan lasów</i>	Presja budownictwa, wykorzystanie turystyczne wynikające z sąsiedztwa dużych miast, niewłaściwe kształtowanie granicy rolno-leśnej.	Racjonalna ochrona lasów.
<i>Gospodarka odpadami</i>	Kwestie uregulowane.	Po wypełnieniu składowiska, zamknięcie i rekultywacja gminnego zgodnie z planem.
WYSTĘPOWANIE OBSZARÓW NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH	Zgodnie z rejestracją i inwentaryzacją naturalnych zagrożeń geologicznych na terenie całego kraju (ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk oraz innych zjawisk geodynamicznych) ¹ (http://www.geozagrozenia.agh.edu.pl/) na terenie gminy nie występują osuwiska.	Nie występuje potrzebowania analizy.

¹ Projekt badawczy nr: 415/2002/Wn-12/FG-go-tx/D zrealizowany na zamówienie Ministerstwa Środowiska sfinansowany przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<p>WYSTĘPOWANIE UDOKUMENTOWANYCH ZŁÓŻ KOPALIN ORAZ ZASOBÓW WÓD PODZIEMNYCH</p>	<p>Na terenie Pędzewa istnieje obszar górniczy „Pędzewo III” o powierzchni 68042m² oraz teren górniczy „Pędzewo III” o powierzchni 76744 m² obejmujący działkę nr 265/1. Także na terenie Pędzewa na części działki 454/2 wyznaczony został obszar górniczy Pędzewo III/1 o powierzchni 11634 m². Jednocześnie na terenie Pędzewa istnieje obszar górniczy „Pędzewo I” o powierzchni 19100 m² oraz teren górniczy „Pędzewo I” o powierzchni 38860 m². Także w miejscowości Pędzewo znajduje się obszar górniczy „Pędzewo II” o powierzchni 18994 m² wraz z wyznaczonym terenem górniczym „Pędzewo 2” o powierzchni 29697 m². Na terenie Gutowa istnieje obszar górniczy „Gutowo I” o powierzchni 19600 m² , z terenem górniczym o powierzchni 31728 m² na działce nr 140 oraz obszar górniczy „Gutowo II” o powierzchni 87456 m² wraz z terenem górniczym „Gutowo II” o powierzchni 99589m².</p> <p>W piętrze czwartorzędowym w obrębie pradoliny Wisły występuje Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 141 (tzw. „Zbiornik Dolnej Wisły), z kierunkiem spływu wód prostopadłym do rzeki. 230 km² znajduje się w Obszarze Najwyższej Ochrony GPZW (ONO) a 124 km² w Obszarze Wysokiej Ochrony (OWO) – brak ochronnych warstw nieprzepuszczalnych. Oba obszary ochronny występują na terenie gminy Zławieś Wielka. „Zbiornik Dolnej Wisły” stanowi aktualną i przyszłą rezerwę wody pitnej.</p>	<p>Uwzględnić występowanie złóż kopalin i zasobów wód podziemnych.</p>
<p>WYSTĘPOWANIE TERENÓW GÓRNICZYCH WYZNACZONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH</p>	<p>Na terenie Pędzewa istnieje obszar górniczy „Pędzewo III” o powierzchni 68042m² oraz teren górniczy „Pędzewo III” o powierzchni 76744 m² obejmujący działkę nr 265/1. Także na terenie Pędzewa na części działki 454/2 wyznaczony został obszar górniczy Pędzewo III/1 o powierzchni 11634 m². Jednocześnie na terenie Pędzewa istnieje obszar górniczy „Pędzewo I” o powierzchni 19100 m² oraz teren górniczy „Pędzewo I” o powierzchni 38860 m². Także w miejscowości Pędzewo znajduje się obszar górniczy „Pędzewo II” o powierzchni 18994 m² wraz z wyznaczonym terenem górniczym „Pędzewo 2” o powierzchni 29697 m².</p> <p>W miejscowości Pędzewo znajdują się również obszary górnicze „Pędzewo IV” (o powierzchni 109221 m²) i „Pędzewo V” (o powierzchni 37673,75 m²) wraz z wyznaczonymi terenami górniczymi „Pędzewo IV” i „Pędzewo V” o takiej samej powierzchni jak obszary górnicze.</p> <p>Na terenie Gutowa istnieje obszar górniczy „Gutowo I” o powierzchni 19600 m² , z terenem górniczym o powierzchni 31728 m² na działce nr 140 oraz obszar górniczy „Gutowo II” o powierzchni 87456 m² wraz z terenem górniczym „Gutowo II” o powierzchni 99589m².</p>	<p>Po zakończeniu eksploatacji rekultywacja zgodnie z planem.</p>
<p>UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z STANU DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ</p>		

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<i>Obiekty i obszary wpisane do rejestru zabytków</i>	Objęte ochroną na podstawie przepisów odrębnych	Wyznaczyć strefy ochrony .
<i>Obiekty wpisane do ewidencji zabytków, Obiekty wartościach kulturowych i trakty</i>	Ochrona obiektów w ewidencji Wsie o zachowanym układzie i zabudowie o wartościach kulturowych: Czarnowo, Górsk Łążyn, Rzęczkowo, Siemoń	Wskazać do ochrony .
<i>Zagrożenia</i>	<ul style="list-style-type: none"> - zły stan techniczny zabudowy historycznej, - presja związana z rozwojem społeczno – gospodarczym (wprowadzanie nowych funkcji wymagających dostosowania zabudowy), - presja związana z usprawnieniem układu komunikacyjnego i pozostałych elementów infrastruktury technicznej. 	Ochrona poprzez zapewnienie właściwej funkcji obiektów, warunków przekształceń, rewaloryzacji.
UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW I JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW, W TYM OCHRONY ICH ZDROWIA		
<i>POTENCJAŁ DEMOGRAFICZNY i PROJEKCJA DEMOGRAFICZNA NA 2054 r</i>	<p>W Toruniu i Bydgoszczy ubywa ludności, jednak ruch ludności wewnątrz aglomeracji charakterystyczny dla migracja na tereny podmiejskie.</p> <p>Największe przyrosty na przestrzeni analizowanych lat dotyczą miejscowości Rozgarty oraz Stary Toruń, w dalszej kolejności są to: Przysiek, Czarnowo, Czarne Błoto, Zławieś Mała. Spośród wymienionych 6 miejscowości 4 leżą w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Torunia (Rozgarty, Stary Toruń, Przysiek, Czarne Błoto). Czarnowo, położone w pobliżu lasów bydgoskich, jest zapleczem mieszkaniowym dla drugiego z miast aglomeracji – Bydgoszczy.</p>	Uruchomić wolne tereny inwestycyjne. Uruchamiać je sukcesywnie zgodnie z prognozą przyrostu mieszkańców w poszczególnych wsiach.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<i>SYTUACJA NA RYNKU PRACY</i>	<p>Przeważającą formę własności podmiotów gospodarczych stanowi sektor prywatny (98%), pozostałe należy do sektora publicznego (2%).</p> <p>Sektorowa struktura miejsc pracy w gminie świadczy o przeważającej roli usług i handlu (28,62%), następnie budownictwo (14,26%), obsługa nieruchomości (11,9%) oraz przetwórstwo przemysłowe (8,62%). Równie wysoki jest odsetek podmiotów zarejestrowanych w kategorii rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo (7,28%).</p> <p>W 2009 r. dla 1161 osób gmina Zławieś Wielka stanowiła główne miejsce pracy. Pozostały odsetek mieszkańców regularnie dojeżdża i pracuje w Toruniu lub Bydgoszczy. Liczba miejsc pracy na terenie gminy od 2002 r. systematycznie rośnie.</p> <p>Stopa bezrobocia spada, w 2003 wynosiła 17%, a w 2005 r. już tylko 13.5%, w 2009r. – 8,3 %.</p>	Wyznaczyć różnorodne funkcjonalnie obszary (usługi, aktywność gospodarcza itp.) celem szerokiego i pełnego wykorzystania potencjału gminy
INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA		
<i>Ochrona zdrowia</i>	<p>W gminie Zławieś Wielka prowadzone są trzy placówki ambulatoryjne opieki zdrowotnej. Dostęp do artykułów medycznych umożliwiają na terenie gminy trzy apteki. Obsługa medyczna wyższego rzędu zapewniana jest w ramach powiatu oraz miasta Toruń i Bydgoszcz.</p> <p>Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej ma swoją siedzibę w Złejwsi Wielkiej.</p>	Utrzymać istniejące jednostki. Stworzyć możliwość elastycznego reagowania na pojawiające się potrzeby.
<i>Szkolnictwo</i>	Gmina Zławieś Wielka zapewnia edukację na poziomie podstawowym (sześć szkół) i gimnazjalnym (trzy szkoły). Funkcjonuje tu również Gminne Przedszkole w Złejwsi Małej oraz trzy oddziały przedszkolne w ramach szkół podstawowych.	Utrzymać istniejące jednostki. Stworzyć możliwość elastycznego reagowania na pojawiające się potrzeby.
<i>Kultura</i>	<p>Na terenie gminy funkcjonuje Gminny Ośrodek Kultury w Złejwsi Małej.</p> <p>Mieszkańcy gminy mają do dyspozycji trzy biblioteki publiczne zaliczane do obiektów kulturalno-oświatowych: Biblioteka Publiczna w Złejwsi Małej, Biblioteka Publiczna w Rzęczkowie, Biblioteka Publiczna w Górsku.</p>	Utrzymać istniejące jednostki. Stworzyć możliwość elastycznego reagowania na pojawiające się potrzeby. Umożliwić rozwój świetlic i bibliotek w pozostałych miejscowościach.
<i>Sport i turystyka</i>	<p>Usługi sportowe zapewniane są na poziomie lokalnym przez obiekty sportowe zlokalizowane przy szkołach i zespołach szkół.</p> <p>W gminie funkcjonuje jeden skategoryzowany hotel, obiekt zamieszkania zbiorowego przy ośrodku Caritas oraz pokoje gościnne i gospodarstwa agroturystyczne.</p> <p>Na północ od gminy przebiega międzynarodowy szlak rowerowy R11, a przez teren opracowania trzy znakowane turystyczne szlaki rowerowe.</p>	Rozwój terenów sportu, rekreacji, wypoczynku i turystyki.
UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ZAGROŻENIA BEZPIECZEŃSTWA LUDNOŚCI I JEJ MIENIA		

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

jw.	W gminie znajduje się jeden posterunek policji w Złejwsi Wielkiej, podlegający Komendzie Policji w Toruniu. Ponadto znajduje się tu 8 jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej OSP Toporzysko, OSP Łążyn, OSP Pędzewo, OSP Rzęczkowo, OSP Siemoń, OSP Skłudzewo, OSP Zławieś Mała, OSP Stary Toruń.	Utrzymać istniejące jednostki. Stworzyć możliwość elastycznego reagowania na pojawiające się potrzeby.
	Do grupy zakładów przemysłowych, które powodują duże zagrożenie dla ludności należą zakłady „Elana” S.A w Toruniu. Dla gminy Zławieś Wielka największe zagrożenie stwarzają Zakłady Chemiczne "Organika - Zachem" w Bydgoszczy. Największe zagrożenie pożarowe stwarza Baza Paliw mieszcząca się w Zamku Bierzgowskim (bezpośrednie sąsiedztwo z gminą Zławieś Wielka)	Ze względu na niskie prawdopodobieństwo wystąpienia awarii nie ma potrzeby wstrzymywania inwestycji na obszarach zagrożonych (zwłaszcza że ich znaczne obszary są już aktualnie zagospodarowane).
UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z POTRZEB I MOŻLIWOŚCI ROZWOJU GMINY		
<i>Dokumentów szczebla wojewódzkiego:</i> <i>Plan Zagospodarowania Województwa</i>	Gmina Zławieś Wielka zakwalifikowana została wraz z 27 gminami do aglomeracji bydgosko-toruńskiej. W ośrodku tym koncentruje się większość potencjału w zakresie usług wyższego szczebla (szkolnictwa wyższego, nauki, kultury), specjalistycznej opieki medycznej, mediów, otoczenia biznesowego, nowoczesnych technologii. Rozwoju wymaga potencjał intelektualny, gospodarczy oraz dostępność komunikacyjna. Bliskość Torunia i Bydgoszczy powoduje, że część gminy ościennych zaczyna nabierać cech zurbanizowanych obszarów podmiejskich. Miasta te generują również największy rozwój społeczno – gospodarczy.	Niezwykle korzystne położenie gminy przede wszystkim powinno determinować przyszłe przeznaczenie terenów.
	Główną oś rozwoju będą tworzyły miasta położone w dolinie Wisły, na obszarze najwyższej atrakcyjności społeczno –gospodarczej. Rozwój i zagospodarowanie będzie się rozwijało wzdłuż głównych szlaków komunikacyjnych, kreując pasma wysokiej aktywności społecznej i gospodarczej (m.in. wzdłuż drogi krajowej nr 80). Zławieś Wielka leży w centralnej strefie polityki przestrzennej, która będzie stanowiła obszar wysokiej aktywności, rozwoju procesów urbanizacyjnych, koncentracji infrastruktury. Obejmuje również znaczne fragmenty regionalnego systemu ekologicznego.	Do implementacji w studium .
	Zgodnie z wytyczonymi <u>kierunkami kształtowania sieci osadniczej</u> : Obsługa mieszkańców będzie realizowana zwłaszcza z zakresu: edukacji, służby zdrowia, opieki społecznej i obsługi rolnictwa oraz tworzenia podstaw do wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich.	Do implementacji w studium.
	Priorytetem w zakresie <u>ochrony środowiska kulturowego</u> jest konserwacja obiektów sakralnych i zespołów dworsko-parkowych, a także objęcie opieką zabytków związanych z osadnictwem holenderskim.	Do implementacji w studium.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

	Rozwój <u>turystyki</u> , zwłaszcza agroturystyki winien opierać się na sieci powiązań regionalnych: szlakach turystycznych, szlaku wodnym rzeki Wisły, rowerowych.	Do implementacji w studium.
	W sferze <u>działalności rolniczej</u> zakłada się rozwój produkcji rolnej zorientowanej na rynki zbytu miast (powyżej 70 tys. mieszkańców) położonych w rejonie, obejmującej owoce i warzywa, zwłaszcza spod osłon, pochodzące z małych i średnich gospodarstw. Wskazana jest restrukturyzacja i modernizacja przetwórstwa rolno-spożywczego, szczególnie mięsnego, mleczarskiego oraz zbożowo-młynarskiego. Ponadto niezbędny jest rozwój usług związanych z rolnictwem w zakresie administracji, bankowości, doradztwa (Przysiek – doradztwo rolnicze, naukowo-badawcze) oraz innych instytucji otoczenia biznesu.	Do implementacji w studium.
	W zakresie <u>transportu drogami wodnymi</u> wskazuje się przebudowę i budowę infrastruktury technicznej na środkowej drodze wodnej rzeki Wisły o znaczeniu międzynarodowym, co najmniej do IV klasy drogi wodnej.	Do implementacji w studium.
	Działania w <u>zakresie infrastruktury technicznej</u> zakładają uporządkowanie gospodarki ściekowej, poprzez budowę oczyszczalni ścieków i sieci kanalizacyjnej na obszarach o zawartej zabudowie oraz realizację oczyszczalni przydomowych dla zabudowy rozproszonej. Tworzenie nowych, modernizacja istniejących składowisk odpadów, w ramach potrzeb gminnych, z zastosowaniem technologii uwzględniających wymogi ochrony środowiska. W zakresie elektroenergetyki planowana jest budowa linii 400 kV jednotorowej relacji Grudziądz – Bydgoszcz.	Do implementacji w studium.
<i>Strategia Rozwoju Turystyki Województwa Kujawsko-Pomorskiego</i>	Gmina Zławieś Wielka została ujęta jako strefa podmiejska służąca wypoczynkowi mieszkańców Torunia. Głównymi produktami turystycznymi jakie powinna oferować gmina są: wypoczynek świąteczny i weekendowy oraz turystyka aktywna. Wśród celów operacyjnych tej strategii wymienia się m.in. opracowanie zintegrowanych programów rozwoju turystyki dla ośrodków i obszarów turystycznych, w tym dla Doliny Wisły.	Do implementacji w studium.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<i>Dokumentów Szczegła powiatowego - Strategia rozwoju powiatu toruńskiego</i>	<p>Cele-priorytety działań w ramach strategii to m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Rozwinięta przedsiębiorczość ▪ Poziom edukacji zbliżony do standardów Unii Europejskiej ▪ Powiat atrakcyjnym rynkiem inwestycyjnym ▪ Wysoki poziom życia na obszarach wiejskich ▪ Dobrze rozwinięta sieć infrastruktury technicznej ▪ Stan środowiska naturalnego terenów wiejskich spełniający wymogi dyrektyw Unii Europejskiej ▪ Dobry stan zdrowia mieszkańców powiatu ▪ Aktywne społeczeństwo ▪ Malejąca przestępczość w powiecie ▪ Stworzenie zintegrowanego systemu koordynacji działań związanych z bezpieczeństwem mieszkańców powiatu z Toruniem ▪ Mniejsza liczba wypadków na drogach ▪ Wykorzystane walory turystyczno-krajoznawcze 	<p>Przełożyć założenia strategii na zapisy i rysunek studium.</p> <p>Przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy.</p> <p>Wskazanie terenów i obiektów do objęcia ochroną.</p>
<i>Dokumentów szczegóła lokalnego - Strategia Rozwoju Gminy Zławieś Wielka.</i>	<p>Według ww. strategii gmina będzie się rozwijała wielofunkcyjnie. Wielofunkcyjny rozwój powinien zostać oparty na trzech dominujących funkcjach: funkcji rolniczej, funkcji wypoczynkowo – rekreacyjnej (rozwój rekreacji i łagodnej agroturystyki), funkcji mieszkaniowej (rezydencjonalnej) i pod budownictwo gospodarcze.</p>	<p>Funkcja rolnicza jak wykazały poprzednie uwarunkowania jest coraz mniej czytelna; w studium należy dążyć do zapewnienia możliwości wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich.</p>
<p>UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z STANU PRAWNEGO GRUNTÓW</p> <p>Większość (ponad 56 %) zajmują grunty będące własnością osób fizycznych. Grunty Skarbu Państwa to prawie 38,5% ogółu powierzchni gruntów w gminie. Duży udział w ogólnej powierzchni gminy zajmują grunty będące własnością kościołów i związków wyznaniowych (ponad 1,5%). Grunty własności rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni mieszkaniowych stanowią około 0,65% ogółu gruntów gminnych.</p>		<p>Stan zagospodarowania przestrzennego w dużej mierze zależy od osób prywatnych – będących właścicielami większości gruntów. Stan spełnienia ich oczekiwań będzie zależny od ich włączenia w proces planowania (wnioski, udział w wyłożeniach planów do publicznego wglądu, dyskusjach itp.).</p>
<p>UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z WYSTĘPOWANIA OBIEKTÓW I TERENÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH</p>		
<p><i>OBIEKTY I TERENY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE PRZYRODY (istniejące i projektowane)</i></p>	<p>Obszary i obiekty objęte ochroną:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO) „Dolina Dolnej Wisły” PLB040003, - Obszar Specjalnej Ochrony (SOO) „Dybowska Dolina Wisły” PLH040011, - Obszar specjalnej Ochrony (SOO) „Solecka Dolina Wisły” PLH 040003, - Obszar Chronionego Krajobrazu Strefy krawędziowej Kotliny Toruńskiej, - pomniki przyrody, - użytki ekologiczne. 	<p>Obowiązują ograniczenia wynikające ze stosownych aktów wyższego szczebla powołujących dane obszary i obiekty – do implementacji w studium.</p>
	<p>Obszary proponowane do objęcia ochroną:</p> <ul style="list-style-type: none"> - użytki ekologiczne położone w Nadleśnictwie Toruń, Leśnictwie Kamieniec. 	<p>Poprzez właściwe zagospodarowanie umożliwić właściwą ochronę obszarów proponowanych do objęcia ochroną.</p>

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<i>OBIEKTY I OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE ZABYTKÓW</i>	Obszary i obiekty wpisane do rejestru zabytków WKZ zgodnie z wykazem w części I – Uwarunkowania.	Obowiązują ograniczenia wynikające ze stosownych aktów wyższego szczebla - do implementacji w studium. Ustalić strefy ochrony zabytków
<i>OBSZARY I OBIEKTY CHRONIONE NA PODSTAWIE INNYCH PRZEPISÓW</i>	Lasy podlegają ochronie na mocy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Ponadto przeważająca część lasów na terenie gminy decyzją Ministra Środowiska pełni funkcje lasów ochronnych.	Obowiązują ograniczenia wynikające ze stosownych aktów wyższego szczebla - do implementacji w studium. Część lasów będzie wymagała zmiany przeznaczenia na inne cele.
	Na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1995 r o ochronie gruntów rolnych i leśnych, gleby pochodzenia organicznego podlegają ochronie.	Obowiązują ograniczenia wynikające ze stosownych aktów wyższego szczebla - do implementacji w studium. Część gruntów organicznych będzie wymagała zmiany przeznaczenia na inne cele.
	Grunty rolne I, II, III klasy bonitacyjnej (podobnie jak opisane wcześniej gleby organiczne) podlegają ochronie na mocy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Zgodnie z art. 7 ust 1 i 2 teże ustawy przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.	Obowiązują ograniczenia wynikające ze stosownych aktów wyższego szczebla - do implementacji w studium. Część gruntów wysokich klas bonitacyjnych będzie wymagała zmiany przeznaczenia na inne cele.
	Na terenie gminy Zławieś Wielka istnieje 6 ujęć wód podziemnych: Siemoń, Łążyn, Przysiek, Górsk, Zławieś Wielka, Pędzewo służących do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę pitną i na potrzeby gospodarstw domowych. Wokół nich wyznaczono strefy ochrony bezpośredniej, zawierające się w granicach geodezyjnych działek, na których są posadowione ujęcia wody. Dla w/w ujęć wód nie zaistniała konieczność ustalenia stref ochrony pośredniej (korzystne warunki geologiczne, brak szkodliwego lub mogącego zagrażać jakości wód zagospodarowania). Rezerwuje się teren pod budowę ujęcia wód podziemnych „Górsk – Zławieś Wielka”, które będzie zasilalo Toruń w wodę pitną.	W bezpośrednim sąsiedztwie ujęć nie wprowadzać zagospodarowania mogącego zagrażać jakości wód zagospodarowania. Utrzymać rezerwę pod budowę ujęcia wód podziemnych „Górsk – Zławieś Wielka”.
	Dla Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 141 ustalono zasięg Obszaru Najwyższej Ochrony GPZW (ONO) (230 km ²) oraz Obszaru Wysokiej Ochrony (OWO) (124 km ²).	Obowiązują ograniczenia wynikające ze stosownych aktów wyższego szczebla - do implementacji w studium.
	Zabrania się lokalizowania wszelkiej nowej zabudowy mieszkalnej, zakładów żywienia zbiorowego, bądź zakładów przechowujących żywność oraz studzien służących do czerpania wody do celów konsumpcyjnych i potrzeb gospodarczych w odległości wokół cmentarzy do 50 m dla zabudowy uzbrojonej w wodociąg oraz do 150 m dla pozostałej zabudowy.	Obowiązują ograniczenia wynikające ze stosownych aktów wyższego szczebla - do implementacji w studium.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

	<p>Dla napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokiego i średniego napięcia obowiązują następujące pasy techniczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dla jednotorowej linii 220kV - przeznaczonej do likwidacji - po 25 m w obie strony od osi linii, - dla linii 110kV po 20 m w obie strony od osi linii, - dla 15 kV po 6,5 m w obie strony od osi linii. <p>Dla projektowanych linii elektroenergetycznych należy uwzględniać pasy techniczne jak dla istniejących, podane powyżej.</p>	<p>Obowiązują ograniczenia wynikające ze stosownych aktów wyższego szczebla - do implementacji w studium.</p> <p>Pas techniczny dla jednotorowej linii 220kV - przeznaczonej do likwidacji obowiązuje do czasu rozbiórki ww. linii.</p>
UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE ZE STANU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ		
<p><i>STAN SYSTEMÓW KOMUNIKACJI - Układ drogowy</i></p>	<p>Przebiegające przez gminę droga krajowa nr 80, wojewódzkie nr 546 i 597 oraz część dróg powiatowych pełnią funkcję układu podstawowego w województwie, umożliwiając powiązanie komunikacyjne pomiędzy miastami stołecznymi województwa (Toruniem i Bydgoszczą), pomiędzy siedzibami powiatów i gmin oraz z nadrzędnym układem dróg krajowych. Są to drogi zapewniające również połączenia wszystkich terenów intensywnie zagospodarowanych i umożliwiające tym samym prawidłowe funkcjonowanie województwa.</p> <p>Z uwagi na położenie gminy względem głównych (stołecznych) ośrodków województwa kujawsko-pomorskiego, którymi są Bydgoszcz i Toruń, najistotniejszą dla powiązań zewnętrznych gminy jest droga krajowa nr 80 o przebiegu Pawłówek (droga nr 10) – Bydgoszcz – Fordon – Toruń – Lubicz (droga nr 10). Podstawową funkcją tej drogi jest połączenie Torunia i Bydgoszczy.</p> <p>Wielkości prognozowanego ruchu na drodze krajowej nr 80 w obszarze gminy Zławieś Wielka są na granicy przepustowości przekroju jednojezdniowego dwupasowego i wskazują na konieczność rozbudowy drogi do standardu drogi klasy głównej ruchu przyspieszonego o przekroju dwie jezdnie po dwa pasy ruchu (GP 2 x 2).</p> <p>Pozostałe drogi na terenie gminy nie wymagają rozbudowy do przekroju szerszego niż jednojezdniowy dwupasowy (1x2).</p>	<p><i>Studium</i> powinno uwzględniać następujące elementy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - planowaną rozbudowę drogi krajowej nr 80 do drogi klasy głównej ruchu przyspieszonego o przekroju 2 x 2 wraz z budową obwodnicy wsi Zławieś Wielka, węzła z Trasą Średnicową w Toruniu i ewentualnie korektami przebiegu w innych miejscach np. w Górsku, z wykorzystaniem terenu po dawnej linii kolejowej Toruń – Bydgoszcz Fordon, - planowaną rozbudowę dróg wojewódzkich nr 546 i 597 do klasy dróg głównych, - planowaną budowę przedłużenia drogi wojewódzkiej nr 552 od Różankowa do Górska, jako północnej obwodnicy Torunia i dojazdu do autostrady A-1, - planowaną budowę połączenia z gminą Solec Kujawski w klasie drogi głównej, w osi drogi wojewódzkiej nr 249, - rozbudowę drogi powiatowej nr 1545 do klasy drogi głównej, jako istotnego elementu łączącego sieci drogowej powiatów toruńskiego i chełmińskiego, - zmiany kategorii fragmentów drogi powiatowej nr 2005 lub ich likwidacja w związku z budową drogi nr 552 i rozbudową drogi nr 80, - rozbudowę drogi powiatowej nr 2001 do klasy zbiorczej, - rozwój sieci dróg gminnych w szczególności na terenach rozwojowych oraz wzdłuż drogi nr 80 dla zapewnienia powiązań wewnętrznych w gminie, wyprowadzenia ruchu na drogi wyższej kategorii i obsługi zagospodarowania z pominięciem drogi nr 80, - rozwój dróg gminnych na terenach nowego zagospodarowania, - rozwój sieci ścieżek rowerowych, - uwzględnienie potrzeb ruchu pieszego i komunikacji zbiorowej w rozbudowie i przebudowie sieci drogowej. <p>W stosunku do obowiązującego <i>Studium</i>, proponuje się także rezygnację z tranzytowej nadbrzeżnej trasy drogowej z uwagi na jej możliwe konflikty środowiskowe oraz brak takiej trasy w <i>Planie województwa</i>.</p>

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<i>Kolej</i>	<p>Wzdłuż granicy gminy z Toruniem oraz przez jej zachodnie obszary leśne przebiega jednotorowa bocznic kolejowa, prowadząca do zakładów na terenie Torunia. Bocznic obecnie nie jest eksploatowana.</p> <p>Przez teren gminy przebiegały linie kolejowe Toruń – Bydgoszcz Fordon ora Toruń – Unisław, których nawierzchnie (torowiska) zostały rozebrane</p>	Kwestia ewentualnego wprowadzenia na teren gminy linii komunikacji szynowej powinna być rozstrzygnięta po analizie wyników studiów wykonalności takiego połączenia.
<i>Komunikacja autobusowa</i>	Komunikacja autobusowa zapewnia zadawalające warunki obsługi dla terenów położonych wzdłuż drogi krajowej, wojewódzkich nr 546 i 597 i części dróg powiatowych. Część zabudowy znajduje się poza zasięgiem bezpośredniej obsługi komunikacją autobusową – przystanki znajdują się w odległości 1 – 3 km, dotyczy to w szczególności terenów, do których nie prowadzą drogi twarde.	Rozszerzyć zasięg komunikacji autobusowej.
<i>Ruch pieszy i rowerowy</i>	<p>Większość dróg nie posiada wydzielonych chodników dla pieszych.</p> <p>Przez teren gminy przechodzą znakowane turystyczne szlaki rowerowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Szlak Przyjaźni Bydgoszcz - Toruń (niebieski), przebiegający m.in. przez Skłudzewo, Zarośle Cienkie i Rozgarty, - Toruń – Chełmno (czerwony), przebiegający m.in. przez Zamek Bierzgołowski, Łążyn i Siemoń, - Szlak Doliny Dolnej Wisły (czarny), przebiegający m.in. przez Zamek Bierzgołowski, Rzęczkowo i Kamieniec. 	Uwzględnić przebiegi szlaków w przyszłym przeznaczaniu i zagospodarowaniu terenów.
<i>Transport ładunków</i>	Największe źródła i cele ruchu towarowego (obiekty produkcyjne, głównie przetwórstwa rolnego i spożywczego, magazyny i hurtownie) znajdują się przy drodze nr 80 w Złejwsi Wielkiej i Przysieku, ponadto pojedyncze obiekty przy drogach wojewódzkich w Rzęczkowie i Siemoniu. Zgodnie z pomiarami ruchu, udział pojazdów ciężarowych w ruchu na drogach nr 80 i 546 przekracza 10%.	Rozbudowa drogi krajową nr 80.
<i>Parkowanie pojazdów</i>	Na terenie gminy nie występują istotne problemy z parkowaniem pojazdów	Brak wskazań dla planowania
<i>inne</i>	<p>Zhierarchizować układ drogowy – drogi o dużym udziale ruchu tranzytowego nie mogą obsługiwać przyległej zabudowy.</p> <p>Rozwinać połączenia wewnętrzne, które aktualnie z konieczności muszą odbywać się przy pomocy dróg o znaczeniu ponadlokalnym.</p> <p>Dostosować parametry techniczne części dróg do wymagań określonych dla poszczególnych klas dróg publicznych w zakresie szerokości jezdni i pasa drogowego.</p>	

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<p><i>GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA</i> - <i>Zaopatrzenie w wodę</i></p>	<p>System zaopatrzenia w wodę gminy Zławieś Wielka oparty jest na pięciu gminnych stacjach ujmowania i uzdatniania wody z wglębnego, czwartorzędowego poziomu wodonośnego: Siemoń, Łążyn, Zławieś Mała, Pędzewo, Górsk i stacji zlokalizowanej na terenie miasta Toruń.</p> <p>Z wodociągu korzysta 75% wszystkich mieszkańców gminy Zławieś Wielka.</p> <p>Aktualnie na terenie gminy prowadzona jest rozbudowa sieci wodociągowej w sołectwie Zławieś Mała, Toporzysko, Skłudzewo, Ręczkowo, Gierkowo.</p> <p>Na terenie gminy Zławieś Wielka wodociągi Górsk i Przysiek są spięte w system pozwalający na awaryjny przesył wody. Planowane jest spięcie wodociągu Zławieś Mała z wodociągiem Siemoń.</p>	<p>Zabezpieczyć tereny SUW; umożliwić rozbudowę sieci. Zapewnić awaryjny przesył wody.</p>
<p><i>Oczyszczanie i odprowadzanie ścieków</i></p>	<p><i>Kanalizacja sanitarna</i></p> <p>Sieci kanalizacji sanitarnej obsługuje ok. 50% mieszkańców.</p> <p>Z obszaru gminy ścieki bytowo-gospodarcze prowadzone są kanalizacją sanitarną do trzech oczyszczalni ścieków Toporzysko, Górsk, Toruń.</p> <p>Poza zasięgiem kanalizacji sanitarnej jest pozostała część gminy (tj. miejscowości: Cegielnik, Cichoradz, Gierkowo, Gutkowo, Łążyn, Pędzewo, Ręczkowo, Skłudzewo, Zarośle Cienkie).</p> <p>W 2006 roku powstał „Program skanalizowania północnej części gminy Zławieś Wielka” zawiera on koncepcję budowy sieci kanalizacyjnej w sołectwach Siemoń, Łążyn, Ręczkowo, Skłudzewo, Cichoradz, Gierkowo.</p> <p>Istniejący stan skanalizowania gminy Zławieś Wielka jest niewystarczający w stosunku do zwodociągowania.</p> <p><i>Kanalizacja deszczowa</i></p> <p>Kanalizacja deszczowa na terenie gminy występuje tylko w sołectwie Stary Toruń, Zławieś Mała i Zławieś Wielka.</p> <p>Wody deszczowe z terenów nieobjętych kanalizacją deszczową trafiają do cieków, gruntu lub do kanalizacji sanitarnej. W tym ostatnim przypadku powodują one duże przeciążenie sieci (w czasie i po intensywnych opadach deszczu).</p>	<p>Dalsza rozbudowa kanalizacji z uwzględnieniem rozdzielania sieci sanitarnej i deszczowej. Podłączenie wszystkich wsi.</p> <p>Utrzymać istniejące oczyszczalnie. Przeanalizować miejsca lokalizacji nowych lub tereny do rozbudowy istniejących. Wokół oczyszczalni ścieków wyznaczyć strefy izolacji sanitarnej (aktualne nie wykraczają poza obręb działki)</p>

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

<i>GOSPODARKA ODPADAMI</i>	<p>W Łążyńcu znajduje się składowisko odpadów komunalnych. Na terenie gminy brak jest instalacji do odzysku odpadów komunalnych (sortownia, kompostownia). Planowana eksploatacja do momentu wypełnienia pod warunkiem spełnienia wymogów odrębnych, następnie do międzygminnego kompleksu unieszkodliwiania odpadów komunalnych w Toruniu.</p> <p>Na terenie gminy Zławieś Wielka utworzono 30 Gminnych Punktów Selektywnego Gromadzenia Odpadów.</p>	Nie istnieje potrzeba rezerwacji terenu pod rozbudowę lub nowe gminne składowisko odpadów. Istniejące wskazać jako obszar do rekultywacji po zakończonej eksploatacji.
<i>ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ</i>	<p>W obszarze gminy znajdują się następujące urządzenia elektroenergetyczne znaczenia podstawowego pracujące na napięciu 110kV i wyższym:</p> <ul style="list-style-type: none"> - jednotorowa linia napowietrzna relacji – GPZ Jasieniec - GPZ „Grudziądz Węgrowo” o napięciu 220 kV - przeznaczona do likwidacji, - linia relacji GPZ Przysiek – GPZ Toruń Południe, GPZ Przysiek – GPZ Unisław, GPZ „Toruń Zachód”- GPZ „Toruń Północ” o napięciu 110 kV. <p>W oparciu o program rozwoju województwa kujawsko-pomorskiego planowana jest przebudowa i zwiększenie mocy linii energetycznej relacji Grudziądz – Jasieniec do 400kV. Proponowane są dwie koncepcje rozbudowy trasy linii energetycznej, pod które rezerwuje się teren.</p>	<p>Potrzeby w zakresie elektroenergetyki zaspokojone.</p> <p>Ograniczenia w zainwestowaniu wynikające ze stref sanitarnych 110 i 200 kV. Strefa ochronna dla 220 kV obowiązuje do czasu rozbiórki przedmiotowej linii.</p> <p>Niezbędnym jest doprecyzowanie potencjalnego przebiegu projektowanej linii 400 kV i ujęcie jej lokalizacji w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.</p>
<i>ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ CIEPLNĄ</i>	Potrzeby ciepłe gminy zabezpieczane są w oparciu o źródła indywidualne (kotłownie wbudowane, piece stałopalne, ogrzewanie elektryczne akumulacyjne, ogrzewanie kominkowe). Są to drobne źródła nie podlegające inwentaryzacji ani ocenie w Studium.	Potrzeby grzewcze pokrywać z indywidualnych źródeł ciepła, wykorzystujących ekologiczne źródła ogrzewania. Konieczność zapewnienia możliwości wykorzystywania gazu.
<i>ZAOPATRZENIE W GAZ</i>	Gmina Zławieś Wielka nie posiada rozdzielczej sieci gazowej. Do celów grzewczych i bytowych (tj. do ogrzewania wody, przygotowywania posiłków) wykorzystuje się gaz butlowy.	Potrzeby w zakresie gazownictwa niezaspokojone. Stworzyć podstawy do rozwoju sieci gazowej.
<p>ZADANIA SŁUŻĄCE REALIZACJI PONADLOKALNYCH CELÓW PUBLICZNYCH:</p> <p>Wśród zadań o znaczeniu wojewódzkim wymieniono m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przebudowę drogi wojewódzkiej nr 552 – dobudowę odcinka Różankowo – Górsk w klasie drogi głównej, - przebudowę drogi wojewódzkiej nr 546, - przebudowę drogi wojewódzkiej nr 597. 		Do implementacji w studium

Tabela 1 Wpływ uwarunkowań na ustalenie kierunków zagospodarowania przestrzennego

2. CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ

Biorąc za podstawę powyższe uwarunkowania i ich wpływ na ustalenie kierunków oraz ujęty w „Strategii rozwoju Gminy Żławieś Wielka” cel strategiczny wielofunkcyjnego rozwój obszaru gminy, przyjęto poniższe założenia i cele polityki przestrzennej:

- 1) *Zapewnienie zrównoważonego rozwoju gminy, poprzez zagospodarowanie przestrzenne równoważnie uwzględniające m.in.:*
 - rozwój terenów inwestycyjnych, w tym poprzez podniesienie standardów technicznych istniejącej zabudowy i zagospodarowania,
 - sprawne funkcjonowanie systemu komunikacji i infrastruktury technicznej,
 - ochronę przyrody, krajobrazu i dziedzictwa kulturowego;
- 2) *Zachowanie wartości obecnego zainwestowania gminy, wykorzystania jego rezerw terenowych, podnoszenia standardu struktur wiejskich, humanizacji warunków życia, realizowanych głównie poprzez :*
 - określenie terenów zabudowy mieszkaniowej, zespołów usługowych z zielenią, rejonów aktywności gospodarczej, których realizacja w znacznym stopniu wpłynie na poprawę sytuacji mieszkaniowej i stworzy warunki wyboru miejsca i różnych form zabudowy,
 - zachowanie ciągów aktywności przyrodniczej – zieleni wiejskiej urządzonej wprowadzonych do rejonów zabudowanych i wymagających zagospodarowania,
 - określenie zespołów zabudowy wymagających rehabilitacji, umożliwienie wprowadzenia obiektów i zespołów odpowiadających funkcją i standardem współczesnym założeniom, przy jednoczesnym respektowaniu ustaleń konserwatorskich;
- 3) *Wykorzystanie szans rozwojowych gminy wynikających z:*
 - położenia gminy oraz jej związków z miastami aglomeracji, poprzez zabezpieczenie terenów dla rozwoju przedsiębiorczości, mieszkalnictwa oraz rekreacji, turystyki i wypoczynku, w tym przede wszystkim ugruntowanie znaczenia gminy jako wielofunkcyjnego ośrodka aglomeracji bydgosko-toruńskiej z kreowaniem na jej obszarze rozwoju i wzmocnienia następujących stref funkcjonalnych:
 - ekologicznej (przyrodniczo-krajobrazowej),
 - ekologicznej z udziałem zabudowy (przyrodniczo- krajobrazowej z zabudową);
 - rolniczej z udziałem zabudowy (rolniczej z zabudową),
 - rolniczej z udziałem zabudowy (rolniczej o podwyższonych walorach przyrodniczych z zabudową),
 - dominacji zabudowy;
 - wysokich walorów przyrodniczo – krajobrazowych, w tym przede wszystkim z obecności obszaru NATURA 2000 ze starorzeczami i łąkami nadwiślańskimi oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu Kotliny Toruńskiej z fragmentem skarpy Kotliny Toruńskiej, dużymi kompleksami leśnymi oraz mozaiką lasów, zadrzewień i łąk;
 - zachowania licznych zespołów i obiektów dziedzictwa kulturowego, w tym przede wszystkim zespołów dworsko-parkowych, kościołów, cmentarzy, parków podworskich, obiektów architektury i budownictwa (zabytkowych oraz o wartościach kulturowych), układów ruralistycznych wsi o wartościach kulturowych, stanowisk archeologicznych posiadających ekspozycję terenową;
- 4) *Ograniczenie lub zniesienie barier rozwoju gminy oraz sytuacji konfliktowych i problemowych, m. in. poprzez:*

- uporządkowanie funkcjonalno - przestrzenne i estetyczne zabudowy – m.in. poprzez strefowanie funkcji z jednoczesną eliminacją współistnienia (w tym sąsiedztwa) funkcji wzajemnie wykluczających się i/lub stworzenie podstaw do eliminacji ewentualnych uciążliwości i zagrożeń;
- przekształcenie i rozbudowa układu drogowego w sposób zapewniający:
 - sprawne połączenia z układem dróg zewnętrznych;
 - eliminację ruchu tranzytowego z obszarów intensywnego zagospodarowania m.in. poprzez obsługę struktur funkcjonalno-przestrzennych na zasadzie obwodnic i/lub dróg serwisowych,
 - dogodne skomunikowania terenów rozwojowych z istniejącym zagospodarowaniem;
- rozbudowę infrastruktury technicznej, w tym systemów uzbrojenia komunalnego;
- podnoszenia poziomu warunków życia mieszkańców poprzez kształtowanie obszarów:
 - koncentracji usług, w tym publicznych i komercyjnych (programowanie),
 - zieleni publicznej i innej,
 - przestrzeni publicznych,
- zachowanie w istniejącym zasięgu przestrzennym międzyregionalnego korytarza ekologicznego (tj. doliny Wisły w międzywale), jako podstawowego elementu przyrodniczego i głównego obszaru wysokiej aktywności przyrodniczej gminy.

Wyznaczone cele polityki przestrzennej i określone istotne elementy struktury gminy stanowią podstawę do rozwinięcia w części zawierającej kierunki zagospodarowania przestrzennego.

3. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest kontynuacją polityki przestrzennej przyjętej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uchwalonym w 1999 r. Pozostaje w zgodzie z przyjętymi kierunkami zmian, jednocześnie aktualizując je i dostosowując do obecnych potrzeb i wymagań.

Głównym kierunkiem zmian w polityce przestrzennej na obszarze zmiany studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka jest wyznaczenie trasy projektowanej linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo oraz likwidacji istniejącej linii 220 kV po wybudowaniu i uruchomieniu ww. linii.

Kierunkiem wyznaczonym dla obszaru zmiany studium zainicjowanej uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz dla terenu zmiany studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka jest: teren powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych (PE), który współgra z uwarunkowaniami na przedmiotowych terenach.

Kierunkami wyznaczonymi dla obszaru zmiany studium zainicjowanej uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka są: tereny aktywności gospodarczej intensywnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej z dopuszczeniem usług nieuciążliwych, jako funkcji uzupełniającej i tereny rolne.

3.1 KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY – OKREŚLENIE FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ

Generalna koncepcja przekształceń i rozwoju struktury przestrzennej gminy zakłada:

- rozwój i lepsze wykorzystanie obszarów związanych z drogą krajową nr 80 oraz centrum gminnego, jako terenów zróżnicowanego funkcjonalnie pasma intensywnego zagospodarowywania,
- podniesienie standardów istniejącej zabudowy wsi poprzez uporządkowanie ich struktury funkcjonalno-przestrzennej oraz zapewnienie kształtowania przestrzeni publicznych,
- rozwój terenów mieszkaniowych we wschodniej i zachodniej (w mniejszym stopniu) części gminy,
- rozwój terenów aktywności gospodarczej w byłych PGR – ach oraz w wybranych lokalizacjach wzdłuż drogi krajowej nr 80,
- zapewnienie funkcjonowania fragmentów ciągów przyrodniczych przenikających istniejące i projektowane zagospodarowanie, w sposób umożliwiający powiązanie terenów zasilających tj. doliny rzeki Wisły, wód Kanału Górnego i Dolnego wraz z towarzyszącymi im łąkami oraz lasami, zadrzewieniami i terenami rolnymi o bogatej strukturze ekologicznej (tzw. krajobrazy mozaikowe) oraz podłączenie do nich terenów wymagających zasilania przyrodniczego tj. obszarów istniejącego i projektowanego zagospodarowania.

Zakres przekształceń i kierunków zmian w strukturze przestrzennej dla obszarów gminy sformułowano w odniesieniu do wyodrębnionych jednostek strukturalno – funkcjonalnych opisanych poniżej.

▪ *Strefy funkcjonalne*

Strefy funkcjonalne stanowią podstawowe jednostki przestrzenne określone dla wyłonienia obszarów predysponowanych do instrumentalizacji celów określonych w polityce rozwoju przestrzennego gminy. Stanowią więc obszary największe powierzchniowo oraz najbardziej zgeneralizowane i uogólnione pod względem możliwości funkcjonalnych.

Na obszarze objętym niniejszą uchwałą wyodrębniono następujące strefy funkcjonalne:

- strefa przyrodniczo-krajobrazowa (E),
- strefa przyrodniczo- krajobrazowa z zabudową (E-Z);
- strefa rolnicza z zabudową (R-Z),
- strefa rolnicza o podwyższonych walorach przyrodniczych z zabudową (R-E-Z),
- strefa dominacji zabudowy (Z).

Rodzaj oraz granice poszczególnych stref zdeterminowane są wiodącymi uwarunkowaniami rozwoju gminy.

▪ **Obszary funkcjonalne**

Obszary funkcjonalne są jednostkami niższego rzędu w stosunku do stref funkcjonalnych i stanowią ich część - „podzbiór” obejmujący tereny zwartej zabudowy i zainwestowania.

Wyszczególnia się je celem identyfikacji kreowanego w ich obrębie zagospodarowania i zabudowy (ze względu na złożoność uwarunkowań wpływających na charakter kształtującej się na obszarze gminy zabudowy, niezbędnym jest określenie obszarów rozwoju identyfikowanego i unikalnego charakteru zabudowy i zagospodarowania – np. zabudowy wiejskiej, podmiejskiej itp.).

Dla terenów zwartej zabudowy i zainwestowania, leżących w obrębie opisanych powyżej stref funkcjonalnych wyszczególniono więc obszary funkcjonalne, w których przewidziane jest utrzymanie i/lub przekształcenie istniejącej oraz rozwój nowej zabudowy i inwestycji, z podziałem na:

- obszar centrum o funkcji gminnej (I),
- obszar pasma urbanizacji (II),
- obszar zabudowy podmiejskiej (III),
- obszar zabudowy wiejskiej (IV);

Rodzaj oraz granice poszczególnych obszarów określone zostały na podstawie analizy ich lokalizacji w strukturze funkcjonalno – przestrzennej gminy, wiodącego w ich obrębie rodzaju zabudowy i zainwestowania terenów oraz aktualnych i prognozowanych trendów w ich zagospodarowywaniu.

- obszar terenów otwartych (V) – obszar będący dopełnieniem terenów zwartej zabudowy i zainwestowania, stanowiące tereny rolne, leśne, wód powierzchniowych itd., które są zagregowane w jeden obszar tzw. obszar terenów otwartych (V) (bez wyszczególnień).

▪ **Grupy terenów funkcjonalnych**

Grupy terenów funkcjonalnych opisanych w podrozdziale „Kierunki zmian w przeznaczeniu terenów” obejmują wszystkie tereny funkcjonalne możliwe do zgeneralizowania ze względu na wiodące cechy. Ze względów zachowania czytelności nie są przedstawiane na rysunku, a ich klasyfikację podaje się celem zachowania hierarchiczności stosowanych wydzieleni funkcjonalnych oraz czytelności w formułowanych w poniższych rozdziałach kierunków i wskaźników dotyczących zagospodarowania oraz użytkowania terenów.

W granicach wymienionych wyżej stref i obszarów funkcjonalnych wskazuje się więc grupy terenów funkcjonalnych, z podziałem na:

- dla obszarów zainwestowanych i rozwojowych gminy:
 - grupę terenów zabudowy;
 - grupę terenów zieleni urządzonej, wypoczynku i sportu,
 - grupę terenów komunikacji,
- dla obszarów otwartych:
 - grupę terenów zieleni naturalnej i półnaturalnej;
 - grupę terenów rolnych;
 - grupę terenów wód otwartych śródlądowych.

3.2 KIERUNKI ZMIAN W PRZEZNACZENIU TERENÓW

Podstawową zasadą dla kierunków zmian w przeznaczaniu terenów jest tworzenie wielofunkcyjnych struktur przestrzennych wsi, z priorytetem dla uporządkowania

funkcjonalno - przestrzennego i estetycznego terenów, wskazania terenów rozwojowych gminy oraz przekształcenia i rozbudowy infrastruktury technicznej, w tym układu drogowego przy jednoczesnym uwzględnieniu racjonalnego wykorzystania terenów otwartych jak również ekonomicznych skutków realizacji polityki przestrzennej.

Tereny funkcjonalne wydzielono, uwzględniając istniejące zainwestowanie w zakresie mieszkalnictwa, usług publicznych i komercyjnych, turystyki i rekreacji, rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej oraz uwarunkowań wynikających z przepisów odrębnych, przy czym:

- 1) *obszary funkcjonalne zainwestowane i rozwojowe gminy* uwzględniają istniejący stan zagospodarowania, dyspozycje obowiązujących planów miejscowych oraz prognozowane potrzeby. Zasięgi wydzielen terenów (np. MU, AG) w jednorodnym obszarze strefy lub obszaru (np. w I, II, III itd.) mogą być korygowane w trybie opracowywania planów miejscowych i nie wymagają przeprowadzania zmiany studium;
- 2) *obszary funkcjonalne otwarte* ze względu na walory środowiska przyrodniczego, nie są wyznaczone jako tereny rozwojowe gminy. Możliwe jest jednak ograniczone wykorzystanie tych obszarów dla funkcji rekreacyjnej oraz zabudowy dopuszczonej na podstawie przepisów odrębnych.

Podana poniżej klasyfikacja wyodrębnionych terenów funkcjonalnych jest jednorodna i ciągła dla całego obszaru gminy, uwzględnia przy tym podany powyżej podział. Dla sporządzanych miejscowych planów obejmujących obszary położone na gruntach podlegających ochronie na podstawie przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w przypadku niezyskania zgody (odmówienia wydania zgody przez właściwy organ) na zmianę ich przeznaczenia z gruntów rolnych i leśnych na cele nierolne i nieleśne, dopuszcza się określenia przeznaczenia tych terenów w miejscowym planie zgodnego z ich faktycznym wykorzystaniem, mimo że obszar funkcjonalny wyznaczył inne ich przeznaczenie.

Obszary funkcjonalne zainwestowane i rozwojowe gminy

Ze względu na charakter i funkcje zabudowy i zagospodarowania terenów w obszarach zainwestowanych i rozwojowych gminy wyróżniono następujące tereny funkcjonalne:

- 1) tereny zabudowy:
 - zabudowy usług publicznych (UP),
 - zabudowy usługowej (U),
 - zabudowy usługowej z dopuszczeniem usług wymagających lub mogących wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko (U-UU),
 - zabudowy usługowo – mieszkaniowej (UM),
 - zabudowy mieszkaniowo – usługowej (MU),
 - zabudowy mieszkaniowej (M),
 - aktywności gospodarczej (AG),
 - powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych (PE),
 - obsługi technicznej gminy (IT);
- 2) tereny zieleni urządzonej, wypoczynku i sportu:
 - zieleni parków zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków (ZP-P),
 - zieleni parków zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków z towarzyszącą funkcją usługową (ZP-P/U),
 - zieleni nieurządzonej i urządzonej: parków, skwerów i zieleńców (Z),
 - zieleni ogrodów działkowych (ZD),
 - zieleni cmentarnej (ZC),
- 3) tereny komunikacji:

- drogi publiczne krajowe,
- drogi publiczne wojewódzkie,
- drogi publiczne powiatowe,
- drogi publiczne gminne.

Obszary funkcjonalne otwarte:

1) tereny zieleni naturalnej i półnaturalnej:

- zieleni objętej ochroną w ramach NATURA 2000 (ZZ),
- lasów z udostępnieniem dla rekreacji na wolnym powietrzu (ZL-P)
- lasów i dolesień (ZL),

2) tereny rolne:

- tereny rolne (R)
- tereny rolne predysponowane do wprowadzenia dolesień (RL)
- tereny rolne szczególnie predysponowane do wprowadzenia dolesień (LD)

3) tereny wód otwartych – (W).

3.3 OZNACZENIA WYDZIELEŃ NA ZAŁĄCZNIKU GRAFICZNYM DO STUDIUM ZAWIERAJĄCYM KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Każdy teren funkcjonalny oznaczono na rysunku „Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka” symbolem cyfrowo-literowym, tzw. „symbolem terenu”, w którym cyfra (rzymska) określa położenie terenu funkcjonalnego w obszarze funkcjonalnym, zaś symbol literowy (pisany wielkimi literami) oznacza główną funkcję terenu.

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej (M), mieszkaniowo – usługowej (MU), usługowo – mieszkaniowej (UM) oraz aktywności gospodarczej (AG), symbol literowy uzupełniony jest (po średniku) małą literą oznaczającą intensywności zabudowy.

Poniżej podaje się przykłady oznaczeń używanych na załączniku graficznym:

- 1) w obszarze funkcjonalnym **centrum o funkcji gminnej** (I) intensywnego zagospodarowania - oznaczenia terenów funkcjonalnych przybierają formę np. I . M-i (dla terenów z wyróżnioną intensywnością) lub np. I . UP (dla terenów niewymagających wyróżniania intensywności lub których to nie dotyczy);
- 2) w obszarze funkcjonalnym **pasma urbanizacji** (II), oznaczenia terenów funkcjonalnych przybierają formę:
 - w obszarach intensywnego zagospodarowania np. II . MN-i (dla terenów z wyróżnioną intensywnością) lub np. II . UP (dla terenów niewymagających wyróżniania intensywności lub których to nie dotyczy),
 - w obszarach średnio-intensywnego zagospodarowania np. II . M-s (dla terenów z wyróżnioną intensywnością) lub np. II . UP (dla terenów niewymagających wyróżniania intensywności lub których to nie dotyczy),
 - obszary ekstensywnego zagospodarowania np. II . M-e (dla terenów z wyróżnioną intensywnością) lub np. II . UP (dla terenów niewymagających wyróżniania intensywności lub których to nie dotyczy),
- 3) w obszarze funkcjonalnym **zabudowy podmiejskiej** (III), z podziałem na:
 - obszary intensywnego zagospodarowania np. III . M-i (dla terenów z wyróżnioną intensywnością) lub np. III . UP (dla terenów niewymagających wyróżniania intensywności lub których to nie dotyczy),

- obszary średnio-intensywnego zagospodarowania np. III . M-s (dla terenów z wyróżnioną intensywnością) lub np. III . UP (dla terenów niewymagających wyróżniania intensywności lub których to nie dotyczy),
 - obszary ekstensywnego zagospodarowania np. III . M-e (dla terenów z wyróżnioną intensywnością) lub np. III . UP (dla terenów niewymagających wyróżniania intensywności lub których to nie dotyczy);
- 4) w obszarze funkcjonalnym **zabudowy wiejskiej** (IV), z podziałem na
- obszary intensywnego zagospodarowania np. IV . M-i (dla terenów z wyróżnioną intensywnością) lub np. IV . UP (dla terenów niewymagających wyróżniania intensywności lub których to nie dotyczy);
 - obszary średnio-intensywnego zagospodarowania np. IV . M-s (dla terenów z wyróżnioną intensywnością) lub np. IV . UP (dla terenów niewymagających wyróżniania intensywności lub których to nie dotyczy);
 - obszary ekstensywnego zagospodarowania np. IV . M-e (dla terenów z wyróżnioną intensywnością) lub np. IV . UP (dla terenów niewymagających wyróżniania intensywności lub których to nie dotyczy);
- 5) w obszarze funkcjonalnym **terenów otwartych** (V) np. V . ZL.

3.4 KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW, W TYM WYNIKAJĄCE Z AUDYTU KRAJOBRAZOWEGO

Aktualnie nie został sporządzony audyt krajobrazowy. W związku z powyższym w zakresie obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie określa się kierunków zmian wynikających z audytu krajobrazowego.

4. KIERUNKI ZMIAN I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

Wyznaczone w niniejszym rozdziale ograniczenia nie dotyczą lokalizacji inwestycji celu publicznego z zakresu telekomunikacji.

4.1 STREFY FUNKCJONALNE

W obrębie wyznaczonych na rysunku studium stref funkcjonalnych ustala się następujące kierunki zmian w strukturze i przeznaczeniu terenów:

- dla strefy przyrodniczo-krajobrazowej (E) – priorytet dla rozwoju funkcji ekologicznych,

- strefa przyrodniczo - krajobrazowa z zabudową (E-Z) – priorytet dla rozwoju funkcji ekologicznych z dopuszczeniem zabudowy,
- strefa rolnicza z zabudową (R-Z) – priorytet dla rozwoju funkcji rolniczej z dopuszczeniem zabudowy,
- strefa rolnicza o podwyższonych walorach przyrodniczych z zabudową (R-E-Z) – priorytet dla rozwoju funkcji rolniczej z jednoczesnym zachowaniem podwyższonych rygorów ekologicznych i z dopuszczeniem zabudowy,
- strefa dominacji zabudowy (Z) – priorytet dla rozwoju różnych form zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym aktywności gospodarczej .

4.2 OBSZARY FUNKCJONALNE ZAINWESTOWANE I ROZWOJOWE GMINY

4.2.1. Obszar funkcjonalny centrum o funkcji gminnej (I) intensywnego zagospodarowania

Przyjmuje się następujące generalne założenia i kierunki zmian:

Obszar funkcjonalny centrum o funkcji gminnej stanowi obszar wielofunkcyjny z priorytetem lokalizacji funkcji usługowych (w tym inwestycji celu publicznego) oraz zabudowy mieszkaniowej, skupiający jednocześnie najważniejsze obiekty służące funkcjom o charakterze lokalnym i ponadlokalnym z jednoczesnym wyeksponowaniem istniejących oraz stworzeniem nowych obszarów reprezentacyjnych gminy.

Główne kierunki zmian i przekształceń zabudowy dla obszaru centrum o funkcji gminnej wymagają realizacji następujących ustaleń:

- uzupełnianie obszaru funkcjonalnego terenami zabudowy wielofunkcyjnej (usługowej i mieszkaniowej) tworzącej zespoły o wysokich walorach architektonicznych, z uwzględnieniem różnorodności i specyfiki poszczególnych części obszaru, a także wymogów wynikających z ochrony jego wartości kulturowych i przyrodniczych oraz parametrów i wskaźników urbanistycznych określonych dla terenów funkcjonalnych;
- zwiększanie atrakcyjności poprzez:
 - eksponowanie obiektów o wartościach kulturowych oraz tworzenie powiązań kompozycyjno-przestrzennych pomiędzy nimi, a obszarami współczesnej zabudowy o funkcjach usługowych (przede wszystkim usług publicznych: administracji, kultury, zdrowia, łączności, obsługi bankowej itp.),
 - kształtowanie przestrzeni publicznych o charakterze reprezentacyjnym poprzez uwzględnianie zagospodarowania ulic, placów oraz zieleni jako części wnętrza urbanistycznych przyległego zagospodarowania (dotyczy przede wszystkim zabudowy usługowej i usługowo – mieszkaniowej, w tym pasażów usługowych i ciągów zabudowy wielofunkcyjnej, ze szczególnym wskazaniem kształtowania ich wzdłuż ul. Słonecznej, ul. Jasnej, fragmentu ulicy Handlowej w miejscowości Żławieś Wielka oraz fragmentu obecnej drogi krajowej T-80 a przewidzianego do zmiany kategorii po realizacji obwodnicy miejscowości gminnej);
- restrukturyzacja (przekształcenie) i / lub modernizacja obszarów zdegradowanych z priorytetem dla lokalizacji obiektów usługowych i mieszkaniowych;
- relokacja istniejących oraz zakaz lokalizacji nowych obiektów uciążliwych tj. wymagających lub mogących wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi oraz dysharmonizujących z funkcją i reprezentacyjnym charakterem obszaru (w szczególności obiektów przemysłowo - produkcyjnych, rzemieślniczych, składowych...), z jednoczesnym przekształceniem ich na funkcje wskazane dla obszaru funkcjonalnego;

- wzmocnienie i poszerzenie roli lasu w strukturze przestrzennej obszaru funkcjonalnego z wprowadzeniem atrakcyjnego zagospodarowania odpowiadającego wymogom ochrony wartości przyrodniczych;
- ochrona wartościowej i przebudowa zdegradowanej lub zniszczonej zieleni oraz cennych drzew z jednoczesnym wpisaniem ich w kształtowany systemu terenów zieleni urządzonej i leśnej z zagospodarowaniem rekreacyjno - wypoczynkowym;
- ochrona istniejącej i wprowadzenie nowej zieleni przyulicznej;
- kształtowanie ścieżek rowerowych i ciągów pieszych w oparciu o istniejące tereny zieleni publicznej.

Opisane wyżej ulice bądź ich fragmenty (Słoneczna, Jasna, Handlowa, fragment obecnej drogi krajowej T-80 przewidziany do zmiany kategorii) stanowiąc będą główny układ przestrzeni publicznych.

Główne kierunki zmian i przekształceń układu przestrzeni publicznych wymagają realizacji poniższych ustaleń:

- wyeksponowanie w strukturze przestrzennej centrum gminnego wzajemnych powiązań ulic i placów;
- rewitalizacja bądź modernizacja funkcjonalno-przestrzenna ulic stanowiących główne przestrzenie i ciągi wielofunkcyjne, z uwzględnieniem wymogów wynikających z ochrony wartości kulturowych i przyrodniczych obszaru;
- uporządkowanie funkcjonalne i estetyczne oraz podniesienie jakości przestrzeni, w szczególności poprzez:
 - harmonijne uzupełnienie zabudowy wzdłuż ulic i placów stanowiących główne elementy reprezentacyjne i ciągi wielofunkcyjne obiektami usługowymi i mieszkaniowymi, ze szczególnym uwzględnieniem lokalizowania funkcji usługowych co najmniej w parterach budynków;
 - kształtowanie nowej zabudowy wzdłuż wyszczególnionych wyżej ulic i ich skrzyżowań w sposób tworzący spójną kompozycję przestrzenną, podkreślającą charakter miejsca, w tym poprzez wysokiej jakości rozwiązania architektoniczne, techniczne i materiałowe;
 - włączanie wewnątrz kwartałów zabudowy (podwórek), zlokalizowanych przy głównych przestrzeniach o charakterze reprezentacyjnym, do współtworzenia i wzbogacenia funkcjonalnego tych przestrzeni poprzez wykorzystanie ich potencjału dla tworzenia pasażu usługowych z programem z zakresu gastronomii, handlu, rozrywki i innych usług;
 - indywidualne, atrakcyjne i spójne urządzenie przestrzeni o charakterze reprezentacyjnym, w szczególności poprzez wprowadzanie małej architektury, zieleni, oświetlenia, a także staranności komponowania posadzek placów i chodników, modernizację jezdni, wyznaczenie miejsc sytuowania przystanków, kiosków, reklam itp.;
 - wprowadzenie ujednoliconych i dostosowanych do charakteru lokalnego form architektonicznych i plastycznych dla urządzeń obsługi transportem publicznym.

Ustalenia dotyczące kierunków i wskaźników zagospodarowania i użytkowania terenu

Na obszarze centrum gminnego (**I – obszar wielofunkcyjny**):

- ustala się priorytet dla lokalizowania:
 - usług z zakresu: administracji, organizacji społecznych, obrotu finansowego, ubezpieczeń, kultury, nauki, szkolnictwa, handlu, sportu, transportu, łączności itp.
 - o charakterze lokalnym i ponadlokalnym;

- zabudowy mieszkaniowej wraz z niezbędnymi inwestycjami celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej,
- nie określa się stosunku (wyrażonego w %) poszczególnych typów zabudowy z priorytetem lokalizacji tj. usługowej i mieszkaniowej;
- wskazuje się rozwój zabudowy i zagospodarowania właściwych dla następujących terenów funkcjonalnych: **UP (zabudowy usług publicznych), U (zabudowy usług nieuciążliwych), UM (zabudowy usługowo-mieszkaniowej), ZL-P (lasu z wprowadzeniem zagospodarowania rekreacyjnego na świeżym powietrzu);**
- niezależnie od wydzielen w ramach wymienionych wyżej terenów funkcjonalnych dopuszcza się realizację zieleni publicznej, inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej oraz niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji;
- zakazuje się lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², tj. wielkopowierzchniowych obiektów handlowych;
- dopuszcza się lokalizowanie innych funkcji nie kolidujących z funkcjami priorytetowymi tj. z wyłączeniem aktywności gospodarczej i usług wymagających lub mogących wymagać sporządzenia raportu oddziaływania inwestycji na środowisko.

4.2.2. Obszar funkcjonalny pasma urbanizacji (II)

Przyjmuje się następujące generalne założenia i kierunki zmian:

Obszary funkcjonalne pasma urbanizacji stanowią tereny szeroko rozumianych działań inwestycyjnych z jednoczesnym ukierunkowaniem na przebudowę funkcjonalną i porządkowanie istniejących różnorodnych form zabudowy i zagospodarowania terenu, a także z ukierunkowaniem na udostępnianie do zabudowy potencjalnych terenów rozwojowych, w sposób najlepiej wykorzystujący potencjał danej lokalizacji dla określonej funkcji, z eliminacją lub ograniczaniem sytuacji konfliktowych.

Główne kierunki zmian i przekształceń dla obszarów zabudowy wymagają realizacji następujących ustaleń:

- modernizacja i uzupełnianie istniejącej oraz wprowadzanie nowej zabudowy na terenach rozwojowych z zapewnieniem ochrony wartości zabytkowych, kulturowych i przyrodniczych obszaru oraz parametrów i wskaźników urbanistycznych określonych dla terenów funkcjonalnych, w tym:
 - przebudowa funkcjonalno - przestrzenna fragmentów obszaru związanych z drogą krajową 80 na odcinku Czarnowo - Żławieś Wielka w sposób zapewniający rozróżnienie funkcji terenów poprzez zwiększenie ich różnorodności oraz eliminację lub ograniczaniem sytuacji konfliktowych np. bezpośredniego sąsiedztwa źródeł uciążliwości dla zabudowy przeznaczonej na pobyt stały ludzi;
 - zmniejszenie powierzchni terenów przeznaczonych w obowiązujących planach miejscowych pod aktywność gospodarczą na rzecz funkcji pozwalających kształtować unikalny i identyfikowalny wygląd nowoczesnych obszarów wiejskich;
 - atrakcyjne zagospodarowanie terenów poprzemysłowo – produkcyjnych oraz innych zdegradowanych poprzez wprowadzanie zabudowy zgodnej z założeniami i kierunkami przekształceń w strefie, przede wszystkim: aktywności gospodarczej, mieszkalnictwa, usług,
 - uzupełnianie zabudową istniejących lub wykształcenie nowych lokalnych centrów usługowych,
 - porządkowanie zabudowy i zagospodarowania wokół skrzyżowań dróg publicznych oraz w otoczeniu tras wylotowych z gminy, w tym przez przebudowę istniejących

oraz wprowadzanie nowych obiektów i zagospodarowania o wysokich walorach estetycznych;

- zwiększanie atrakcyjności poprzez:
 - eksponowanie obiektów o wartościach kulturowych oraz tworzenie powiązań kompozycyjno-przestrzennych pomiędzy nimi, a obszarami współczesnej zabudowy o funkcjach usługowych,
 - wysokiej klasy rozwiązania architektoniczne obiektów lokalizowanych wzdłuż drogi krajowej Nr 80, w szczególności poprzez wymóg reprezentacyjnych elewacji od strony terenów publicznych dla obiektów usługowych oraz aktywności gospodarczej;
 - rewaloryzację układów przestrzennych o wartościach zabytkowych i kulturowych, stosownie do wymogów wynikających z ochrony dziedzictwa kulturowego;
 - rozwijanie układów drogowych w istniejących i planowanych terenach inwestycyjnych;
 - ochronę i modernizację istniejącej oraz tworzenie nowych terenów ogólnodostępnej zieleni urządzonej;
 - ochronę funkcji i obszarów wchodzących w skład systemu przyrodniczego gminy;
 - ochronę istniejącej i wprowadzenie nowej zieleni przyulicznej.

Ustalenia dotyczące kierunków i wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania

Na obszarach pasma urbanizacji (**II – obszary wielofunkcyjne z priorytetem dla lokalizowania zabudowy mieszkaniowo – usługowej oraz dopuszczeniem lokalizacji aktywności gospodarczej**):

- ustala się priorytet lokalizowania zabudowy mieszkaniowo - usługowej wraz z niezbędnymi inwestycjami celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej, z jednoczesnym obowiązkiem zapewnienia wielofunkcyjności obszaru m.in. poprzez wprowadzanie zabudowy usługowej oraz aktywności gospodarczej;
- wskazuje się rozwój zabudowy i zagospodarowania właściwych dla następujących terenów funkcjonalnych, przede wszystkim: **UP (zabudowy usług publicznych), U (zabudowy usług nieuciążliwych), U-UU (zabudowy usługowej z dopuszczeniem usług wymagających lub mogących wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko), UM (zabudowy usługowo-mieszkaniowej), MU (zabudowy mieszkaniowo-usługowej), M (zabudowy mieszkaniowej), IT (infrastruktury technicznej), AG (aktywności gospodarczej), PE (powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych), Z (zieleni nieurządzonej i urządzonej: parków, skwerów i zieleńców), ZC (zieleni cmentarnej),**
- niezależnie od wydzielen w ramach wymienionych wyżej terenów funkcjonalnych dopuszcza się realizację zieleni publicznej, inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej oraz niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji;
- wskazuje się orientacyjne obszary lokalnych centrów usługowych do kształtowania w planach miejscowych, poprzez:
 - uzupełnianie programu usługowego,
 - włączanie zabudowy usługowej w strukturę funkcjonalno – przestrzenną i kompozycyjną większych struktur przestrzennych np. osiedli,
 - przekształcanie form architektonicznych degradujących przestrzeń pod względem estetycznym;
- zakazuje się lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², tj. wielkopowierzchniowych obiektów handlowych;
- dopuszcza się lokalizowanie innych funkcji nie kolidujących z funkcjami priorytetowymi.

4.2.3. Obszar funkcjonalny zabudowy podmiejskiej (III)

Przyjmuje się następujące generalne założenia i kierunki zmian:

Obszary funkcjonalne zabudowy podmiejskiej stanowią tereny działań modernizacyjnych i restrukturyzacyjnych ukierunkowanych na wprowadzanie zmian jakościowych, podnoszących atrakcyjność zamieszkiwania i inwestowania, przy jednoczesnym sukcesywnym udostępnianiu do zabudowy terenów rozwojowych wskazanych w studium.

Główne kierunki zmian i przekształceń dla obszarów zabudowy wymagają realizacji następujących ustaleń:

- modernizacja i uzupełnianie istniejącej oraz wprowadzanie nowej zabudowy na terenach rozwojowych z zapewnieniem ochrony wartości zabytkowych, kulturowych i przyrodniczych obszaru oraz parametrów i wskaźników urbanistycznych określonych dla terenów funkcjonalnych, w tym:
 - zagospodarowanie nieurządzonych terenów pomiędzy zespołami istniejącej zabudowy w sposób pozwalający na wytworzenie struktur urbanistycznych o podmiejskim charakterze, harmonijnie zintegrowanych z istniejącą zabudową;
 - przekształcenie terenów poprzemysłowo – produkcyjnych oraz innych zdegradowanych na funkcje zgodne z założeniami i kierunkami przekształceń w strefie, przede wszystkim na funkcje mieszkaniowe, usługowe, zieleni,
 - uzupełnianie zabudową istniejących lub wykształcenie nowych lokalnych centrów usługowych,
 - porządkowanie zabudowy i zagospodarowania wokół skrzyżowań dróg publicznych oraz w otoczeniu tras wylotowych z gminy, w tym przez przebudowę istniejących oraz wprowadzanie nowych obiektów i zagospodarowania o wysokich walorach estetycznych;
- rewaloryzacja układów przestrzennych o wartościach zabytkowych i kulturowych, stosownie do wymogów wynikających z ochrony dziedzictwa kulturowego;
- rozwijanie układów drogowych w istniejących i planowanych osiedlach mieszkaniowych;
- priorytet dla transportu publicznego na głównych trasach dojazdowych do zainwestowania obszarów zabudowy podmiejskiej oraz rozwój urządzeń dla ruchu pieszego i rowerowego;
- ochrona i modernizacja istniejących parków i zieleni osiedlowej oraz tworzenie nowych terenów ogólnodostępnej zieleni urządzonej;
- ochrona funkcji i obszarów wchodzących w skład systemu przyrodniczego gminy;
- ochrona istniejącej i wprowadzenie nowej zieleni przyulicznej;

Ustalenia dotyczące kierunków i wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania

Na obszarach zabudowy podmiejskiej (**III – obszary wielofunkcyjne z priorytetem dla lokalizowania zabudowy mieszkaniowo - usługowej**):

- ustala się priorytet lokalizowania zabudowy mieszkaniowej wraz z niezbędnymi inwestycjami celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej;
- wskazuje się rozwój zabudowy i zagospodarowania właściwych dla następujących terenów funkcjonalnych, przede wszystkim: **UP (zabudowy usług publicznych), U (zabudowy usług nieuciążliwych), U-UU (zabudowy usługowej z dopuszczeniem usług wymagających lub mogących wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko), UM (zabudowy usługowo-mieszkaniowej), MU (zabudowy mieszkaniowo-usługowej), M (zabudowy mieszkaniowej), IT (infrastruktury technicznej), ZP-P (zieleni parków zabytkowych), Z (zieleni nieurządzonej i**

urządzonej: parków, skwerów i zielenców), ZD (zieleni ogrodów działkowych), ZC (cementarzy)

- niezależnie od wydzielen w ramach wymienionych wyżej terenów funkcjonalnych dopuszcza się realizację zieleni publicznej, inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej oraz niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji;
- zakazuje się lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², tj. wielkopowierzchniowych obiektów handlowych;
- dopuszcza się lokalizowanie innych funkcji nie kolidujących z funkcjami priorytetowymi tj. z wyłączeniem aktywności gospodarczej.

4.2.4. Obszar funkcjonalny zabudowy wiejskiej (IV)

Przyjmuje się następujące generalne założenia i kierunki zmian:

Obszary funkcjonalne zabudowy wiejskiej stanowią obszary wielofunkcyjne z priorytetem lokalizacji funkcji związanych z gospodarką rolną, ogrodnictwem, leśnictwem itp., przy jednoczesnym współistnieniu funkcji mieszkaniowych innych niż zagrodowa, obiektów służących funkcjom o charakterze lokalnym oraz dopuszczeniem przekształceń i modernizacji obszarów przemysłowo – produkcyjnych (byłych PGR-ów) w ramach aktywności gospodarczej.

Główne kierunki zmian i przekształceń dla obszarów zabudowy wymagają realizacji następujących ustaleń:

- modernizacja i uzupełnianie istniejącej oraz wprowadzanie nowej zabudowy na terenach rozwojowych z zapewnieniem ochrony wartości zabytkowych, kulturowych i przyrodniczych obszaru oraz parametrów i wskaźników urbanistycznych określonych dla terenów funkcjonalnych;
- kształtowanie nowych centrów usługowych (lokalnych) i zespołów zabudowy o niskiej intensywności z podporządkowaniem form i zakresu zagospodarowania ochronie przyrodniczej i krajobrazowej;
- kształtowanie enklaw zabudowy mieszkaniowej na terenach objętych parcelacją budowlaną;
- porządkowanie zabudowy wokół skrzyżowań dróg publicznych;
- rozwijanie układu drogowego.

Ustalenia dotyczące kierunków i wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania terenu

Na obszarach funkcjonalnych **zabudowy wiejskiej (IV – teren wielofunkcyjny z priorytetem dla lokalizowania funkcji związanych z gospodarką rolną, ogrodnictwem, leśnictwem itp.)** ustala się:

- priorytet lokalizowania funkcji związanych z gospodarką rolną, ogrodnictwem, leśnictwem itp., przy jednoczesnym współistnieniu funkcji mieszkaniowych innych niż zagrodowa wraz z niezbędnymi inwestycjami celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej;
- wskazuje się rozwój zabudowy i zagospodarowania właściwych dla następujących terenów funkcjonalnych, przede wszystkim: **UP (zabudowy usług publicznych), U (zabudowy usług nieuciążliwych), U-UU (zabudowy usługowej z dopuszczeniem usług wymagających lub mogących wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko), MU (zabudowy mieszkaniowo-usługowej), M (zabudowy mieszkaniowej), IT (infrastruktury technicznej), AG (aktywności gospodarczej), PE (powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych), ZP-P (zieleni parków**

zabytkowych), Z (zieleni nieurządzonej i urządzonej: parków, skwerów i zieleńców), ZC (zieleni cmentarnej),

- niezależnie od wydzielen w ramach wymienionych wyżej terenów funkcjonalnych dopuszcza się realizację zieleni publicznej, inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej, obiektów służących innym funkcjom o charakterze lokalnym oraz niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji;
- wskazuje się orientacyjne obszary lokalnych centrów usługowych do kształtowania w planach miejscowych, poprzez:
 - uzupełnianie programu usługowego,
 - włączanie zabudowy usługowej w strukturę funkcjonalno – przestrzenną i kompozycyjną wsi,
 - przekształcanie form architektonicznych degradujących przestrzeń pod względem estetycznym;
- dopuszcza się przekształcenie i/lub modernizację obszarów przemysłowo – produkcyjnych (byłych PGR-ów) w ramach aktywności gospodarczej;
- zakazuje się lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², tj. wielkopowierzchniowych obiektów handlowych.

4.3 OBSZARY FUNKCJONALNE OTWARTE GMINY

1) tereny zieleni naturalnej i półnaturalnej:

- zieleni objętej ochroną w ramach NATURA 2000 (ZZ),
- lasów z udostępnieniem dla rekreacji na wolnym powietrzu (ZL-P)
- lasów i dolesień (ZL),

2) tereny rolne:

- tereny rolne (R)
- tereny rolne predysponowane do wprowadzenia dolesień (RL)
- tereny rolne szczególnie predysponowane do wprowadzenia dolesień (LD)

3) tereny wód otwartych – (W).

Przyjmuje się następujące generalne założenia i główne kierunki zmian:

Obszary funkcjonalne otwarte stanowią tereny systemu przyrodniczego gminy, pełniąc jednocześnie funkcje gospodarcze, estetyczne, turystyczno – wypoczynkowe i rekreacyjne.

Główne kierunki zmian i przekształceń terenów nieurbanizowanych wymagają realizacji w zagospodarowaniu przestrzennym poniższych ustaleń:

- zakaz zabudowy za wyjątkiem:
 - zabudowy dopuszczonej na podstawie przepisów odrębnych;
 - zagospodarowania rekreacyjno-wypoczynkowego;
- ochrona gruntów organicznych i o przewadze wysokich klas bonitacyjnych;
- obowiązek kształtowania lokalnych powiązań przyrodniczych;
- zagospodarowanie lasów zgodnie z planami urządzenia lub planami ochrony.

4.4 TERENY FUNKCJONALNE ZAINWESTOWANE I ROZWOJOWE GMINY

4.4.1. Tereny zabudowy

Tereny zabudowy usług publicznych (UP)

- funkcja podstawowa: usługi publiczne;
- funkcja uzupełniająca: usługi nieuciążliwe, zieleń urządzona oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja;
- zaleca się utrzymanie istniejących lokalizacji usług publicznych związanych z obsługiwanymi terenami mieszkaniowymi (przedszkola, szkoły, usługi socjalne ośrodki zdrowia, usługi kultury, kościoły);
- zakaz realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej za wyjątkiem mieszkań służbowych;
- obowiązek zapewnienia dogodnej dostępności komunikacyjnej oraz odpowiedniej ilości miejsc postojowych w ich rejonie;

Wskaźniki:

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- 1) dla obiektów usług publicznych - gabaryty i standardy oraz zagospodarowanie terenów usług publicznych należy kształtować indywidualnie w dostosowaniu do wielkości i rodzaju pełnionej funkcji. Zaleca się realizację jako budynków wolnostojących o formie architektonicznej stanowiącej dominantę przestrzenną z jednoczesnym zagospodarowaniem działek ich posadowienia tzw. zielenią towarzyszącą;
- 2) dla obiektów usług nieuciążliwych:
 - przynajmniej 40% terenu działki budowlanej jako powierzchni biologicznie czynnej,
 - minimalnej powierzchni nowowydzielanej działki budowlanej - 600 m²;

Tereny zabudowy usługowej (U)

- funkcja podstawowa: usługi nieuciążliwe (głównie komercyjne z dopuszczeniem działalności administracyjnej i biurowej);
- funkcja uzupełniająca: mieszkalnictwo, zieleń urządzona oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja;
- zaleca się, aby na tych terenach nie lokalizować zabudowy mieszkaniowej za wyjątkiem mieszkań służbowych;
- zabudowa wolnostojąca, bliźniacza, szeregowa lub pierzejowa;
- obowiązek zapewnienia dogodnej dostępności komunikacyjnej oraz odpowiedniej ilości miejsc postojowych w ich rejonie;

Wskaźniki:

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 25% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;
- minimalnej powierzchni działki budowlanej 600 m²;

Tereny zabudowy usługowej z dopuszczeniem usług wymagających lub mogących wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko (U-UU)

- funkcja podstawowa: usługi nieuciążliwe i uciążliwe tj. wymagające lub mogące wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko;
- funkcja uzupełniająca: zieleń urządzona oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja;
- zakaz lokalizacji zabudowy mieszkaniowej za wyjątkiem mieszkań służbowych;
- zabudowa wolnostojąca;

- ewentualne uciążliwości muszą być ograniczone do granic działki/ek, do której/ych posiada się tytuł prawny;
- obowiązek zapewnienia dogodnej dostępności komunikacyjnej oraz odpowiedniej ilości miejsc postojowych w ich rejonie;

Wskaźniki:

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 15% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;
- minimalnej powierzchni nowowydzielanej działki budowlanej 600 m²;

Tereny zabudowy usługowo – mieszkaniowej (UM)

- funkcja podstawowa: usługi nieuciążliwe komercyjne, w szczególności usługi handlu, gastronomii, rozrywki, rzemieślnicze ... i/lub mieszkalnictwo jednorodzinne;
- funkcja uzupełniająca: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna (dopuszczona jedynie w obszarze funkcjonalnym intensywnej zabudowy podmiejskiej oraz centrum o funkcji gminnej) usługi inne niż funkcji podstawowej, w tym usługi publiczne, zieleni urządzona (w tym publiczna), tereny sportu i rekreacji oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja;
- udział zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w obszarze funkcjonalnym intensywnej zabudowy podmiejskiej i/lub centrum o funkcji gminnej nie powinien przekraczać 30%;
- realizację funkcji podstawowych dopuszcza się w następujących formach: jako zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo-usługową i usługową, przy czym w granicach jednostki funkcjonalnej powinna dominować funkcja usługowa lub powinna być zachowana względna równowaga funkcji usługowej i mieszkaniowej;
- zabudowa wolnostojąca, bliźniacza, szeregowa i/lub pierzejowa (stanowiąca pierzeje ulic), ostatnia dopuszczona jedynie w obszarze funkcjonalnym intensywnej zabudowy centrum o funkcji gminnej;

■ UM-i - tereny zabudowy usługowo – mieszkaniowej intensywnej

Wskaźniki:

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 20% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny, z zastrzeżeniem jej zwiększenia do minimum 30% w przypadku wprowadzania zabudowy mieszkaniowej;
- minimalnej powierzchni działki dla zabudowy:
 - dla zabudowy mieszkaniowej: szeregowej - 300 m², bliźniaczej - 400 m², wolnostojącej - 600 m², przy czym zalecaną powierzchnię działki określa się na 800 – 1000 m²,
 - dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej i usługowej - 600 m²;
- przynajmniej 20% terenu jako teren służący osiedlowej rekreacji i wypoczynkowi (przy realizacji dopuszczonej (w obszarze funkcjonalnym intensywnej zabudowy podmiejskiej oraz centrum o funkcji gminnej zabudowy) zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej).

■ UM-s - tereny zabudowy usługowo – mieszkaniowej średnio-intensywnej

Wskaźniki:

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 30% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny, z zastrzeżeniem jej zwiększenia do minimum 40% w przypadku wprowadzania zabudowy mieszkaniowej;
- minimalnej powierzchni działki dla zabudowy:
 - mieszkaniowej: szeregowej - 400 m², bliźniaczej - 600 m², wolnostojącej - 750 m², przy czym zalecaną powierzchnię działki określa się na 1000 – 1 500 m²,
 - mieszkaniowo-usługowej i usługowej - 600 m²;

Tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej (MU)

- funkcja podstawowa: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa zagrodowa (dopuszczona jedynie w obszarach funkcjonalnych zabudowy wiejskiej) i usługi nieuciążliwe komercyjne, w szczególności usługi handlu, gastronomii, rozrywki, rzemieślnicze ...;
- funkcja uzupełniająca: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna (dopuszczona jedynie w obszarze funkcjonalnym zabudowy podmiejskiej intensywnego zagospodarowania), usługi inne niż funkcji podstawowej, w tym usługi publiczne, zieleń publiczna, tereny sportu i rekreacji oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja;
- udział zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w obszarze funkcjonalnym intensywnej zabudowy podmiejskiej nie powinien przekraczać 20%;
- realizację funkcji podstawowych dopuszcza się w następujących formach: jako zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo-usługową i usługową, przy czym w granicach jednostki funkcjonalnej powinna dominować funkcja mieszkaniowa;
- zabudowę funkcji podstawowych można realizować jako obiekty samoistnie lub razem z dopełniającą funkcją podstawową (mieszkaniową lub usługową), przy czym dopuszcza się jej realizację w części budynku mieszkalnego lub jako osobny obiekt w granicach działki;
- zabudowa wolnostojąca, bliźniacza lub szeregowa (dopuszczona jedynie w obszarach intensywnego zagospodarowania);

■ MU-i – tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej intensywnej

Wskaźniki:

Zabudowa wolnostojąca, bliźniacza i/lub szeregowa;

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 30% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;
- minimalnej powierzchni działki dla zabudowy mieszkaniowej: 400 m² dla zabudowy szeregowej, 500 m² dla zabudowy bliźniaczej, 750 m² dla wolnostojącej, dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej i usługowej 600 m²;
- przynajmniej 20% terenu jako teren służący osiedlowej rekreacji i wypoczynkowi (przy realizacji dopuszczanej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej).

■ MU-s – tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej średnio-intensywnej

Wskaźniki:

Zabudowa wolnostojąca i/lub bliźniacza.

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 40% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;
- minimalnej powierzchni działki dla zabudowy mieszkaniowej: 500 m² dla zabudowy bliźniaczej, 750 m² dla wolnostojącej, dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej i usługowej 600 m²;

▪ ***MU-e – tereny zabudowy mieszkaniowo - usługowej ekstensywnej***

Wskaźniki:

Zabudowa wolnostojąca i/lub bliźniacza.

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 50% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;
- minimalnej powierzchni działki dla zabudowy mieszkaniowej: 500 m² dla zabudowy bliźniaczej, 750 m² dla wolnostojącej, dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej i usługowej 600 m²;

Tereny zabudowy mieszkaniowej (M)

- funkcja podstawowa: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i/lub zagrodowa (zabudowa zagrodowa dopuszczona jedynie na obszarach funkcjonalnych zabudowy wiejskiej);
- funkcja uzupełniająca: usługi zapewniające obsługę mieszkańców oraz inne usługi nieuciążliwe, nie kolidujące z funkcją podstawową (usługi publiczne, usługi komercyjne), zieleń urządzone (w tym publiczna), tereny sportu i rekreacji oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja;
- zabudowa wolnostojąca, bliźniacza lub szeregowa z dopuszczoną funkcją usług nieuciążliwych realizowanych w części budynku mieszkalnego lub jako osobny obiekt w granicach działki. Jeżeli we wskaźnikach dla poszczególnych intensywności zabudowy mieszkaniowej nie zaznaczono inaczej, należy przyjąć, że dopuszczona zabudowa usługowa powinna stanowić nie więcej niż 30% terenu zabudowanego.

▪ ***M-i – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej intensywnej, z dopuszczeniem usług nieuciążliwych jako funkcji uzupełniającej***

Wskaźniki:

Zabudowa wolnostojąca, bliźniacza i/lub szeregowa.

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 40% terenu każdej działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;
- minimalnej powierzchni nowowydzielanej działki budowlanej dla zabudowy: szeregowej - 400 m², bliźniaczej - 600 m², wolnostojącej - 750 m², przy czym zalecana powierzchnia działki wynosi 1000 – 1 500 m²;

▪ ***M-s – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej średnio-intensywnej, z dopuszczeniem usług nieuciążliwych jako funkcji uzupełniającej***

Wskaźniki:

Zabudowa wolnostojąca i bliźniacza.

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 50% terenu każdej działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;

- minimalnej powierzchni działki budowlanej 1000 m², przy czym zalecana powierzchnia działki wynosi 2000 m²;
- ***M-e – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej, z dopuszczeniem usług nieuciążliwych jako funkcji uzupełniającej***

Wskaźniki:

Zabudowa wolnostojąca.

Realizacja usług dopuszczona jedynie w części budynku mieszkalnego.

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 65% terenu każdej działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;
- minimalnej powierzchni działki budowlanej 1000 m², przy czym zalecana powierzchnia działki wynosi 2000 m²-3000 m²;

Tereny aktywności gospodarczej (AG)

- funkcja podstawowa: działalności produkcyjna, usługowa, rzemieślnicza, wytwórcza oraz składy, magazyny, hurtownie a także parki technologiczne i centra kongresowo-wystawiennicze;
- funkcja uzupełniająca: zieleń izolacyjna, zabudowa administracyjna, usługowa, socjalna i biurowa służąca obsłudze funkcji podstawowej oraz niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacja;
- za wyjątkiem mieszkań służbowych nie należy na tych terenach lokalizować zabudowy mieszkaniowej, przy czym zaleca się aby jej udział nie przekraczał 20% powierzchni całkowitej zabudowy;
- zabudowie mieszkaniowej należy zapewnić ochronę przed ewentualnymi uciążliwościami od istniejących bądź projektowanych obiektów mogących nieść takie uciążliwości;
- dopuszcza się lokalizowanie:
 - a) przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających lub mogących wymagać sporządzenia raportu oddziaływania inwestycji na środowisko;
 - b) realizację obiektów handlowych prowadzących sprzedaż hurtową lub półhurtową oraz sprzedaż detaliczną towarów wyspecjalizowanych, wielkogabarytowych, wymagających dużych powierzchni magazynowania i specjalnego transportu np. materiały budowlane, ogrodnictwo, artykuły wyposażenia mieszkań itp.;
- ewentualne uciążliwości muszą być ograniczone do granic działki/ek, do której/ych posiada się tytuł prawny
- w miarę korzystnych warunków fizjograficznych - obowiązek nasadzenia wysokiej i średniej zieleni izolacyjnej.

- ***AG-i – tereny aktywności gospodarczej intensywnej***

Wskaźniki:

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 35% (przy lokalizacji zabudowy mieszkaniowej-mieszkań służbowych) i/lub 20% (dla zabudowy pozostałych funkcji) działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;

Wielkość nowowydzielanych działek do określenia w planach miejscowych, z zachowaniem zasady oszczędnego korzystania z gruntów przeznaczonych do zabudowy.

▪ ***AG-s – tereny aktywności gospodarczej średnio – intensywnej***

Wskaźniki:

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 45% (przy lokalizacji zabudowy mieszkaniowej-mieszkań służbowych) i/lub 30% (dla zabudowy pozostałych funkcji) działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;

Wielkość nowowydzielanych działek do określenia w planach miejscowych, z zachowaniem zasady oszczędnego korzystania z gruntów przeznaczonych do zabudowy.

▪ ***AG-e – tereny aktywności gospodarczej ekstensywnej***

Wskaźniki:

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 55% (przy lokalizacji zabudowy mieszkaniowej-mieszkań służbowych) i/lub 30% (dla zabudowy pozostałych funkcji) działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;

Wielkość nowowydzielanych działek do określenia w planach miejscowych, z zachowaniem zasady oszczędnego korzystania z gruntów przeznaczonych do zabudowy.

Tereny powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych (PE)

- funkcja podstawowa: powierzchniowa eksploatacja kopalin pospolitych,
- funkcja uzupełniająca: zabudowa administracyjna i służąca obsłudze funkcji podstawowej oraz obiekty i urządzenia niezbędne do prowadzenia działalności eksploatacyjnej,
- nakaz stałego (podczas eksploatacji) utrzymywania stosownych zabezpieczeń, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakaz rekultywacji terenu wyrobiska po zakończeniu eksploatacji, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zaleca się rekultywację terenu w kierunku zieleni publicznej, funkcji rekreacyjno – wypoczynkowej lub pod funkcję rolne czy leśne;
- po zrehabilitowaniu terenu dopuszcza się:
 - realizację zabudowy o charakterze architektury ogrodowej, związanej m.in. z funkcją usługową (np. kawiarnie, cukiernie), gospodarczą (np. cieplarnie), dekoracyjną (np. altany, pergole) oraz komunikacyjną (np. schody, ścieżki, mostki);
 - realizację urządzeń wodnych (np. studnie, stawy), urządzeń związanych z placami zabaw dla dzieci, urządzeń sportowych i rekreacyjnych, a także ciągów spacerowych, ogrodzeń;
 - realizację zabudowy usługowej związanej z podstawową funkcją terenu po rekultywacji, pod warunkiem, że jej udział nie przekroczy 10% całego terenu oraz pod warunkiem dostosowania jej parametrów do budynków mieszkalnych w najbliższym sąsiedztwie;
 - realizację zabudowy mieszkaniowej pod warunkiem, że jej udział nie przekroczy 10% całego terenu oraz będą to mieszkania służbowe.
 - ewentualne poszerzenie obszaru eksploatacji kruszywa o tereny bezpośrednio przyległe do obszaru wcześniejszej eksploatacji

Wskaźniki:

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- dla funkcji PE – nie dotyczą;
- dla funkcji z udziałem zabudowy możliwych do wprowadzenia po rekultywacji:
 - minimalna powierzchnia biologicznie czynna - 80%;

Wielkość nowowydzielanych działek do określenia w planach miejscowych, z zachowaniem zasady oszczędnego korzystania z gruntów przeznaczonych do zabudowy.

Tereny obsługi technicznej gminy (IT)

- funkcja podstawowa: obsługa mieszkańców gminy w zakresie ujęć wody, oczyszczania ścieków, składowania odpadów, energii elektrycznej ...
- funkcja uzupełniająca: niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzenia infrastruktury technicznej i komunikacji;
- zakaz lokalizacji wszelkich obiektów nie związanych z funkcją obsługi technicznej i usług z nimi związanych;

Wszystkie obiekty obsługi technicznej gminy, a w szczególności wodno-kanalizacyjne, energetyczne, ciepłownicze w tym obiekty kubaturowe i budowle lokalizowane na innych terenach funkcjonalnych należy realizować zgodnie z opracowaniami dotyczącymi rozwoju infrastruktury technicznej.

Wskaźniki:

Nie dotyczy

4.4.2. Tereny zieleni urządzonej, wypoczynku i sportu

Tereny zieleni parków zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków (ZP-P)

- funkcja podstawowa: zielen publiczna, w tym o funkcji reprezentacyjnej i służącej rekreacji i wypoczynkowi;
- funkcja uzupełniająca: infrastruktury technicznej;
- ochronę i utrzymanie funkcji parków,
- zakaz zmniejszania powierzchni parków,
- obowiązek rewaloryzacji według wymogów wynikających z ochrony wartości zabytkowych i kulturowych przede wszystkim utrzymanie lub ucytelnienie kompozycji założen dworsko – parkowych, w tym poprzez ochronę i pielęgnację drzewostanu oraz zachowanie lub renowację obiektów architektury ogrodowej;
- dopuszcza się modernizację istniejących i realizację nowych obiektów o charakterze architektury ogrodowej, związanej m.in. z funkcją usługową (usługi kultury, gastronomii i rekreacji), gospodarczą (oranżerie, cieplarnie), dekoracyjną (altany, pergole) oraz komunikacyjną (schody, ścieżki, mostki), urządzenia wodne (np. studnie, stawy), rekreacyjnym (urządzenia związane z placami zabaw dla dzieci, urządzenia sportowe), a także ogrodzenia;
- zakaz podziału istniejących działek

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 80% terenu należy pozostawić jako teren biologicznie czynny,

Tereny zieleni parków zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków z towarzyszącą funkcją usługową (ZP-P/U)

- funkcja podstawowa: zielen publiczna, w tym o funkcji reprezentacyjnej i służącej rekreacji i wypoczynkowi;
- funkcja uzupełniająca: usługi nieuciążliwe, mieszkalnictwo, urządzenia infrastruktury technicznej, komunikacja niezbędna do prawidłowego funkcjonowania tych terenów;
- zakaz zmniejszania powierzchni parków;
- obowiązek rewaloryzacji według wymogów wynikających z ochrony wartości zabytkowych i kulturowych przede wszystkim utrzymanie lub uczytelnienie kompozycji założen dworsko-parkowych, w tym poprzez ochronę i pielęgnację drzewostanu oraz zachowanie lub renowację obiektów architektury ogrodowej;
- dopuszcza się modernizację istniejących i realizację nowych obiektów o charakterze architektury ogrodowej, związanej m.in. z funkcją usługową (usługi kultury, gastronomii i rekreacji), gospodarczą (oranżerie, cieplarnie), dekoracyjną (altany, pergole) oraz komunikacyjną (schody, ścieżki, mostki), urządzenia wodne (studnie, stawy), rekreacyjne (urządzenia związane z placami zabaw dla dzieci, urządzenia sportowe), a także ogrodzenia
- zakaz podziału istniejących działek

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 65% terenu należy pozostawić jako teren biologicznie czynny,

Tereny zieleni nieurządzonej i urządzonej: parków, skwerów i zieleńców (Z)

- funkcja podstawowa: zielen urządzona (w szczególności publiczna), w tym o funkcji reprezentacyjnej i służącej rekreacji i wypoczynkowi;
- funkcja uzupełniająca: urządzenia infrastruktury technicznej;
- ochronę i utrzymanie funkcji parków;
- zakaz zmniejszania powierzchni parków;
- dopuszcza się modernizację istniejących i realizację nowych obiektów o charakterze architektury ogrodowej, związanej m.in. z funkcją usługową (usługi kultury, gastronomii i rekreacji), dekoracyjną (altany, pergole) oraz komunikacyjną (schody, ścieżki, mostki), urządzenia wodne (np. studnie, stawy), rekreacyjnym (urządzenia związane z placami zabaw dla dzieci, urządzenia sportowe), a także ogrodzenia;

Wskaźniki:

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 80% terenu należy pozostawić jako teren biologicznie czynny.

Tereny zieleni ogrodów działkowych (ZD)

- funkcja podstawowa: ogrody działkowe;
- funkcja uzupełniająca: urządzenia infrastruktury technicznej niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów i komunikacja;
- dopuszcza się:
 - realizację obiektów związanych z funkcją terenu;
 - realizację boisk, placów gier i zabaw, ciągów spacerowych oraz zabudowy usługowej związanej z podstawową funkcją terenu;

- zmianę przeznaczenia ogrodów działkowych na zieleni urządzoną o charakterze publicznym lub wolnostojącą zabudowę mieszkaniowo - usługową,

Wskaźniki:

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- 1) dla funkcji ogrodów działkowych i zieleni urządzonej:
 - przynajmniej 70% obszaru należy pozostawić jako teren biologicznie czynny
- 2) dla funkcji zabudowy mieszkaniowo - usługowej:
 - przynajmniej 45% obszaru należy pozostawić jako teren biologicznie czynny;
 - minimalna powierzchnia działki 750 m.

Tereny zieleni cmentarnej (ZC)

- funkcja podstawowa: zieleni cmentarna;
- funkcja uzupełniająca: urządzenia infrastruktury technicznej niezbędne do prawidłowego funkcjonowania tych terenów;
- dopuszcza się zabudowę o charakterze architektury ogrodowej, związanej z podstawową funkcją terenu (kaplice, kolumbaria, itp.) oraz związanych z funkcją komunikacyjną (schody, ścieżki) a także ogrodzenia;
- dla obiektów zabytkowych lub o wartościach kulturowych - obowiązek rewaloryzacji według wymogów wynikających z ochrony wartości zabytkowych i kulturowych przede wszystkim utrzymanie lub uczytelnienie kompozycji, w tym poprzez ochronę i pielęgnację drzewostanu oraz zachowanie lub renowację obiektów architektury cmentarnej;
- dla cmentarzy czynnych obowiązek utrzymania stref sanitarnych - zabrania się lokalizowania wszelkiej nowej zabudowy mieszkalnej, zakładów żywienia zbiorowego, bądź zakładów przechowujących żywność oraz studzien służących do czerpania wody do celów konsumpcyjnych i potrzeb gospodarczych w odległości wokół cmentarzy do 50 m dla zabudowy uzbrojonej w wodociąg, do 150 m dla pozostałej zabudowy.

W odległości do 50m wokół cmentarzy czynnych należy lokalizować zabudowę zaplecza obsługi cmentarza (domy pogrzebowe, zakłady kamieniarskie, parkingi, handel itp.)

4.4.3. Tereny komunikacji:

- **tereny dróg publicznych krajowych**
- **tereny dróg publicznych wojewódzkich**
- **tereny dróg publicznych powiatowych**
- **tereny dróg publicznych gminnych**
- funkcja podstawowa: transport drogowy, drogi publiczne;
- funkcja uzupełniająca: obiekty i urządzenia pomocnicze dla funkcji podstawowej, w szczególności wyposażenia technicznego dróg oraz infrastruktura techniczna nie związana z drogą;
- lokalizację wszelkich obiektów, w tym szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz obiektów mogących pogorszyć funkcjonowanie środowiska naturalnego warunkuje się ich niezbędnością dla transportu drogowego.

W odległości 50m od osi dróg publicznych dopuszcza się lokalizację urządzeń i zabudowy zaplecza obsługi komunikacyjnej samochodowej (stacje paliw, stacje LPG, myjnie samochodowe, parkingi ogólnodostępne, itp.), dla których obowiązują następujące wskaźniki:

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30%
- minimalna powierzchnia nowowydzielanej działki – 600 m²

Wskazane na rysunku kierunków niniejszego studium tereny dróg nie przesądzają o układzie komunikacyjnym gminy i nie mogą być traktowane jako zamknięty katalog systemu drogowego.

4.5 TERENY FUNKCJONALNE OTWARTE GMINY

4.5.1. Tereny zieleni naturalnej i półnaturalnej

Tereny zieleni objętej ochroną w ramach NATURA 2000 (ZZ),

- funkcja podstawowa: zieleń objęta ochroną w ramach NATURY 2000,
- obowiązek pozostawienia w dotychczasowym użytkowaniu;
- zakaz zabudowy (lokalizowania budynków);
- wszelkie gospodarowanie musi być podporządkowane priorytetowi ochrony siedlisk i gatunków oraz zgodne z przepisami odrębnymi.

Tereny lasów z udostępnieniem dla rekreacji na wolnym powietrzu (ZL-P)

- funkcja podstawowa: las,
- funkcja uzupełniająca: rekreacja na wolnym powietrzu, infrastruktura techniczna i drogi;
- obowiązek adaptacji istniejącej zabudowy i dopuszczenie lokalizacji nowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- obowiązek pozostawienia w dotychczasowym użytkowaniu z jednoczesnym wprowadzeniem zagospodarowania rekreacyjnego tj. leśne ścieżki przyrodnicze, trasy rowerowe itp.

Wskaźniki dla zabudowy i zagospodarowania terenu dopuszczonych na podstawie przepisów odrębnych:

Zabudowa wolnostojąca na działkach leśnych.

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 65% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;

Tereny lasów i dolesień (ZL)

- funkcja podstawowa: las;
- funkcja uzupełniająca: dopuszcza się realizację infrastruktury technicznej i dróg oraz zabudowy dopuszczanej na podstawie przepisów odrębnych;
- obowiązek adaptacji istniejącej zabudowy i dopuszczenie lokalizacji nowej, na podstawie przepisów odrębnych;
- obowiązek pozostawienia w dotychczasowym użytkowaniu z dopuszczeniem wprowadzenia zagospodarowania rekreacyjnego tj. leśne ścieżki przyrodnicze, trasy rowerowe, urządzenia turystyczne, parkingi leśne, itp.;

Wskaźniki dla zabudowy i zagospodarowania terenu dopuszczonych na podstawie przepisów odrębnych:

Zabudowa wolnostojąca na działkach leśnych.

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 65% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;

4.5.2. Tereny rolne

Tereny rolne szczególnie predysponowane do wprowadzenia dolesień (LD)

- funkcja podstawowa: rolnictwo ekstensywne z zaleceniem dolesiania gruntów o bonitacji gleb kl. V i niższej;
- funkcja uzupełniająca: urządzenia i obiekty służące funkcji podstawowej; zabudowa zagrodowa dopuszczona na podstawie przepisów odrębnych, urządzenia infrastruktury technicznej niezbędne do prawidłowego funkcjonowania zabudowy zagrodowej oraz obszaru gminy, drogi, urządzenia i obiekty służące funkcji rekreacyjno-sportowej i wypoczynkowej;
- dopuszczenie wykorzystania turystycznego;
- obowiązek adaptacji istniejących siedlisk i dopuszczenie lokalizacji nowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszczenie adaptacji istniejącego zagospodarowania oraz lokalizacji nowego zgodnego z funkcjami terenu;

Wskaźniki dla zabudowy i zagospodarowania terenu dopuszczonych na podstawie przepisów odrębnych:

Zabudowa wolnostojąca.

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 35% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;

Tereny rolne predysponowane do wprowadzenia dolesień (RL)

- funkcja podstawowa: rolnictwo średnio-intensywne z zaleceniem dolesiania gruntów o bonitacji gleb kl. IV i wyższej;
- funkcja uzupełniająca: urządzenia i obiekty służące funkcji podstawowej; zabudowa zagrodowa dopuszczona na podstawie przepisów odrębnych, urządzenia infrastruktury technicznej niezbędne do prawidłowego funkcjonowania zabudowy zagrodowej oraz obszaru gminy, drogi, urządzenia i obiekty służące funkcji rekreacyjno-sportowej i wypoczynkowej;
- dopuszczenie wykorzystania turystycznego;
- obowiązek adaptacji istniejących siedlisk i dopuszczenie lokalizacji nowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszczenie adaptacji istniejącego zagospodarowania oraz lokalizacji nowego zgodnego z funkcjami terenu;

Wskaźniki dla zabudowy i zagospodarowania terenu dopuszczonych na podstawie przepisów odrębnych:

Zabudowa wolnostojąca.

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 30% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;

Tereny rolne (R)

- funkcja podstawowa: rolnictwo;
- funkcja uzupełniająca: urządzenia i obiekty służące funkcji podstawowej; zabudowa zagrodowa dopuszczona na podstawie przepisów odrębnych, urządzenia infrastruktury technicznej niezbędne do prawidłowego funkcjonowania zabudowy zagrodowej oraz obszaru gminy, drogi, urządzenia i obiekty służące funkcji rekreacyjno-sportowej i wypoczynkowej;
- dopuszczenie wykorzystania turystycznego;
- dopuszczenie zalesień gruntów o bonitacji gleb kl. V i niższej oraz terenów o dużych spadkach;
- obowiązek pozostawienia w dotychczasowym użytkowaniu z adaptacją istniejących siedlisk i możliwością lokalizacji nowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszczenie adaptacji istniejącego zagospodarowania oraz lokalizacji nowego zgodnego z funkcjami terenu;
- obowiązek racjonalnego gospodarowania na terenach trwałych użytków zielonych, pełniących istotną rolę w zachowaniu funkcji ekologicznych w całości systemu przyrodniczego gminy;

Wskaźniki dla zabudowy i zagospodarowania terenu dopuszczonych na podstawie przepisów odrębnych:

- Zabudowa wolnostojąca.

Wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu do uszczegółowienia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, przy zachowaniu:

- przynajmniej 35% terenu działki budowlanej jako teren biologicznie czynny;
- minimalnej powierzchni działki budowlanej 2000 m²;

4.5.3. Tereny wód otwartych – (W)

- funkcja podstawowa: wody powierzchniowe;
- zagospodarowanie tych terenów może polegać na powszechnym, zwykłym lub szczególnym korzystaniu z wód;
- na terenach wód powierzchniowych stojących dopuszcza się wprowadzanie zagospodarowania turystycznego w szczególności budowę: przystani wodnych, portów jachtowych, pomostów, organizacje kąpielisk

5. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

Na obszarze objętym zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka występują użytki ekologiczne, jednak trasa projektowanej linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo nie przebiega przez nie.

Teren objęty zmianą studium zainicjowaną uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz obszar zmiany studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka położony jest poza obszarami objętymi ochroną przyrody.

Teren objęty zmianą studium zainicjowany uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka położony jest częściowo w Obszarze Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej.

Rozwój gminy Zławieś Wielka musi zachodzić na zasadach rozwoju zrównoważonego (rozwój społeczny, gospodarczy i przestrzenny z jednoczesną ochroną środowiska przyrodniczego i poszanowaniem jego elementów). Oznacza to konieczność określenia zasad zagospodarowania pozwalających na zachowanie zasobów środowiska przyrodniczego, w tym poprzez ochronę jego cennych zasobów, przy jednoczesnym racjonalnym wykorzystaniu jego walorów i zasobów.

Do głównych celów polityki zagospodarowania przestrzennego gminy w zakresie ochrony środowiska i jego zasobów należą:

- ochrona jakości wód powierzchniowych i podziemnych (w tym zasobów wodnych GZWP);
- ochrona jakości powietrza atmosferycznego;
- zapobieganie przekształcaniu i degradacji powierzchni ziemi;
- ochrona przed hałasem komunikacyjnym i przemysłowym;
- wdrożenie nowoczesnego systemu gospodarowania odpadami;
- ochrona walorów środowiska, przyrody i krajobrazu;
- współdziałanie w kształtowaniu systemu i ochrona obszarów chronionych;
- przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska na skutek wystąpienia awarii przemysłowych oraz awarii wynikających z transportu materiałów niebezpiecznych.

Główne kierunki ochrony środowiska i kształtowania funkcji przyrodniczych:

- utrzymanie ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej obszarów o szczególnych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych, które w strukturze gminy stanowią system przyrodniczy, obejmując także fragmenty ciągów przyrodniczych o randze ponadregionalnej (krajowej),
- wskazanie objęcia formami ochrony przyrody najcenniejszych obiektów i obszarów;
- wyeksponowanie w strukturze gminy obszarów o dużych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych, w szczególności skarpy Kotliny Toruńskiej;
- ochrona istniejącej oraz wprowadzanie nowych terenów zieleni urządzonej;
- poprawa jakości środowiska;
- wzrost bezpieczeństwa ekologicznego.

Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne stanowi instrument ochrony środowiska i jego zasobów. W tym celu w niniejszym studium określa się:

- elementy środowiska przyrodniczego budującego system przyrodniczy gminy;
- obszary i obiekty objęte ochroną na mocy ustawy o ochronie przyrody;
- zasady ochrony powietrza atmosferycznego;
- zasady ochrony zasobów wodnych i ich jakości;
- zasady ochrony powierzchni ziemi;
- zasady ochrony przed hałasem;
- zasady ochrony przed polami elektromagnetycznymi;
- zasady ochrony kopalin;
- zasady ochrony zwierząt i roślin.

5.1 SYSTEM PRZYRODNICZY

Podstawowymi strukturami kształtującymi system przyrodniczy gminy są:

- Wisła, Kanał Górny i Kanał Dolny wraz z dopływami oraz elementy składające się na krajobraz doliny wyznaczony przez rozmieszczenie gruntów organicznych, a także układ sieci hydrograficznej wraz z jeziorami i stawami.
- tereny lasów oraz tereny krajobrazów mozaikowych stanowiące bogate ekotony leśno – łąkowo – rolne, które pełnią funkcje przyrodnicze (biologiczną, klimatyczną i hydrologiczną) współtworząc - wraz z innymi terenami nieurbanizowanymi oraz większością zainwestowanych terenów ekstensywnego zagospodarowania – system przyrodniczy.

Wymienione powyżej elementy systemu przyrodniczego gminy wchodzą w skład obszarów otwartych. Nadrzędną rolą tych obszarów jest utrzymanie i wykształcenie powiązań przyrodniczych umożliwiających właściwe funkcjonowanie przyrodnicze pozostałych obszarów funkcjonalnych.

Jako tereny wspomagające funkcjonowanie określonego wyżej systemu przyrodniczego wskazuje się także tereny funkcjonalne o niskiej ekstensywności zabudowy i wysokim udziale powierzchni biologicznie czynnej.

Na obszarach tworzących system przyrodniczy:

1) obowiązują następujące zakazy:

- zakaz dokonywania trwałych zmian stosunków wodnych, a w szczególności prowadzenia odwodnień i innych robót powodujących trwałe obniżenie poziomu wód podziemnych lub ograniczenie zasilania poziomów wodonośnych, cieków i zbiorników wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i racjonalna gospodarka wodna jak i ochrona przeciwpowodziowa;
- zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających naturalne formy rzeźby terenu i obniżających walory krajobrazowe, za wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym, z utrzymaniem, budową, odbudową i modernizacją urządzeń wodnych oraz przedsięwzięć infrastrukturalnych służących obsłudze mieszkańców;

2) dopuszcza się:

- wprowadzenie zagospodarowania doliny Wisły jako ogólnodostępnych terenów zieleni urządzonej, terenów rekreacyjnych i sportowych przy zachowaniu i adaptacji zadrzewień i roślinności naturalnej;
- budowę zbiorników retencyjnych.

Na terenach R (rolnictwa) zaleca się w szczególności utrzymanie trwałych użytków zielonych oraz wprowadzanie zieleni śródpolnej w sąsiedztwie cieków, celem eliminacji źródeł powierzchniowego zanieczyszczania wód powierzchniowych i podziemnych, jakimi może być intensywnie nawożenie i uprawa ziemi.

5.2 OBSZARY I OBIEKTY OCHRONY PRZYRODY

Obszary i obiekty objęte ochroną:

- istniejące:
 - Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO) „Dolina Dolnej Wisły” PLB040003,

- Obszar Specjalnej Ochrony (SOO) „Dybowska Dolina Wisły” PLH040011
- Obszar specjalnej Ochrony (SOO) „Solecka Dolina Wisły” PLH 040003;
- Obszar Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej,
- pomniki przyrody,
- użytki ekologiczne,
- projektowane:
 - użytki ekologiczne położone w Nadleśnictwo Toruń, Leśnictwo Kamieniec.

Wszelkie zagospodarowanie i użytkowanie w obrębie obszarów objętych ochroną regulują przepisy odrębne w tej mierze.

Na terenach położonych w granicach obszaru NATURA 2000 zabrania się podejmowania wszelkiej działalności mogącej w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk gatunków roślin i zwierząt oraz w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których obszar: „Dolina Dolnej Wisły” (kod PLB040003), „Dybowska Dolina Wisły” (kod PLH040011), „Solecka Dolina Wisły” (kod PLH 040003).

Objęcie ochroną prawną projektowanych użytków ekologicznych wymaga przeprowadzenia procedury określonej przepisami odrębnymi. Uchwała Rady Gminy o ustanowieniu użytku ekologicznego określi ograniczenia, zakazy i nakazy dotyczące sposobu gospodarowania i użytkowania na tym obszarze.

Do czasu wejścia w życie stosownych przepisów na obszarze projektowanych użytków ekologicznych obowiązują takie same zakazy jak dla obszaru chronionego krajobrazu oraz:

- zakaz uszkodzania i zanieczyszczania gleby,
- zakaz likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych,
- zakaz zmiany sposobu użytkowania ziemi.

Celowe jest tworzenie innych użytków ekologicznych na wniosek i/lub w uzgodnieniu z właścicielem działki, na której zlokalizowany jest obiekt.

Oprócz ww. projektowanych form ochrony przyrody proponuje się objęcie najstarszych drzew w ramach pomników przyrody.

5.3 ZASADY OCHRONY POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO

Ochrona powietrza na terenie gminy Zławieś Wieka polega na utrzymaniu stężeń substancji w powietrzu na aktualnym poziomie z jednoczesnym wskazaniem dążenia do obniżania ich aktualnego poziomu. Zasada ta bezpośrednio wynika z aktualnego stanu i jakości powietrza. W przypadku zachodzących w przyszłości niekorzystnych zmian w jakości powietrza (gdy nie są dotrzymane dopuszczalne poziomy substancji) należy dążyć do zmniejszania poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych, zgodnie z obowiązującym prawem.

W zakresie działań podejmowanych w ramach planowania i gospodarki przestrzennej a dotyczących ochrony powietrza zaleca się m.in.:

- stopniową eliminację nieekologicznych źródeł ciepła (głównie z sektora komunalno – bytowego) powodujących tzw. rozproszoną emisję niską na rzecz uciepłowanie obszarów zwartej zabudowy w oparciu o sieć lokalnych systemów centralnego zaopatrzenia w ciepło, ogrzewania gazowego oraz systemów wykorzystujących: energię elektryczną, olej niskosiarkowy lub odnawialne źródła energii;

- usprawnienie istniejących połączeń komunikacyjnych oraz rozbudowa układu komunikacyjnego dla nowego zagospodarowania, w tym poprzez wprowadzenie zintegrowanego systemu transportowego w zakresie budowy dróg serwisowych i obwodowych oraz rozwoju ścieżek rowerowych, celem eliminacji przestojów w ruchu powodujących wzrost zanieczyszczenia pochodzących z tego źródła (głównie NO₂ i CO);
- ograniczać lokalizację (przede wszystkim na terenach zabudowy mieszkaniowej oraz o znacznym udziale tej zabudowy) obiektów wymagających pozwolenia na wprowadzenie gazów i pyłów do powietrza – głównego źródła emisji ze źródeł technologicznych (zanieczyszczenia powodowane głównie przez zły stan techniczny zabezpieczeń).

5.4 ZASADY OCHRONY ZASOBÓW WODNYCH I ICH JAKOŚCI

Ochrona zasobów wodnych na terenie gminy Zławieś Wielka polega na doprowadzaniu jakości wód co najmniej do wymaganego przepisami poziomu, ponieważ nie jest on osiągnięty.

W zakresie działań podejmowanych w ramach planowania i gospodarki przestrzennej a dotyczących ochrony zasobów wodnych zaleca się m.in.:

- uporządkowanie gospodarki wodno - ściekowej m.in. poprzez pełne uzbrojenie terenów zwartej zabudowy w zbiorcze systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków
- na obszarach pradoliny Wisły obowiązuje rolnictwo ekstensywne tzn. z dużym udziałem trwałych użytków zielonych, celem zapewnienia stref buforowych pomiędzy gruntami ornymi a wodami powierzchniowymi w postaci pasa użytków zielonych, co ograniczy spływ z terenów rolnych;
- zmniejszanie dysproporcji pomiędzy istniejącym stanem kanalizowania a stopniem zwodociągowania.

Generalne zasady ochrony wód powierzchniowych:

- zapewnienie optymalnych warunków zasilania cieków;
- ochrona zbiorowisk roślinności wodnej i przywodnej;

Generalne zasady ochrony wód podziemnych:

- odprowadzanie wód deszczowych do gruntu w granicach poszczególnych działek, na terenach zabudowy mieszkaniowej o niskim i średnim wskaźniku intensywności w zależności od warunków gruntowo-wodnych;
- określenie w planach miejscowych zasad zagospodarowania – między innymi znaczny udział powierzchni biologicznie czynnej - zapewniających gromadzenie, przechowywanie i powolny odpływ wód opadowych i roztopowych;
- ochrona i wykorzystanie naturalnych zagłębień terenu, zwłaszcza podmokłych, istniejących stawów, starorzeczy oraz budowa sztucznych zbiorników wodnych do retencjonowania wód w tym podczyszczonych ścieków deszczowych i roztopowych;
- zachowanie jak największego udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przewidzianych do urbanizacji;
- nakłady inwestycyjne na infrastrukturę techniczną: likwidacja bezodpływowych zbiorników do gromadzenia ścieków, rozbudowa systemów kanalizacji sanitarnej i deszczowej, modernizacja oczyszczalni ścieków.

Ochrona ujęć wód podziemnych oraz obszaru głównego zbiornika wód podziemnych nr 141 (tzw. „Zbiornik Dolnej Wisły”) realizowana jest przez implementację przepisów wyższego szczebla. Dla ujęć wód podziemnych ustalono zasięgi strefy ochrony bezpośredniej (zawierające się w granicach geodezyjnych działek na których ujęcia są posadowione), zaś dla Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 141 ustalono zasięg Obszaru Najwyższej Ochrony GPZW (ONO) oraz Obszaru Wysokiej Ochrony (OWO).

Studium rezerwuje teren pod budowę ujęcia wód podziemnych „Górska – Zławieś Wielka”, dla którego zabezpiecza się projektowaną strefę ochronną. W obrębie strefy ochronnej ujęcia „Górska – Zławieś Wielka” nie wprowadza się terenów zabudowy. Do czasu budowy tego ujęcia oraz ustanowienia granic i zasad gospodarowania w granicach projektowanych stref ochrony pośredniej wewnętrznej i zewnętrznej, obowiązują (w granicy projektowanych stref) takie same obostrzenia jak dla Obszaru Najwyższej Ochrony GPZW (ONO)

5.5 ZASADY OCHRONY POWIERZCHNI ZIEMI

Ochrona zasobów powierzchni ziemi na terenie gminy Zławieś Wielka, zgodnie z obowiązującym prawem, realizowana jest poprzez:

- racjonalne gospodarowanie gruntami (poprzez ustalenia opisane przy kierunkach zmian w przeznaczeniu terenów),
- zachowanie wartości przyrodniczych (poprzez ustalenia opisane w podrozdziałach powyżej),
- zachowanie możliwości produkcyjnego wykorzystania (poprzez ustalenia opisane przy kierunkach zmian w przeznaczeniu terenów),
- ograniczanie zmian naturalnego ukształtowania (poprzez ustalenia opisane w podrozdziałach powyżej),
- utrzymanie jakości gleby i ziemi na istniejącym poziomie, a w przypadku przekroczenia wymaganych standardów doprowadzenie ich jakości (poprzez działania rekultywacyjne) co najmniej do wymaganej;
- zachowanie wartości kulturowych, z uwzględnieniem archeologicznych dóbr kultury, poprzez ustalenia opisane w rozdziale ochrony wartości kulturowych.

W zakresie działań podejmowanych w ramach planowania i gospodarki przestrzennej a dotyczących ochrony pokrywy glebowej zaleca się m.in.:

- wzdłuż ciągów komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu, pasa zieleni izolacyjnej, celem eliminacji zwiększonej erozji gleb;
- zmniejszenie ryzyka skażenia gleby poprzez ograniczanie lokalizacji zakładów, wymagających pozwolenia na wytwarzanie, gromadzenie i/lub transport odpadów oraz zakładów wymagających opracowania programu gospodarki odpadami niebezpiecznymi.

W zakresie działań podejmowanych w ramach ochrony pokrywy glebowej a dotyczących ochrony powierzchni ziemi (pod względem ukształtowania) obowiązuje m.in.:

- wprowadzenie na skarpach zakazu zamiany formacji roślinnych o wykształconej strukturze pionowej na rzecz nieużytków (zwiększona erozja powierzchni ziemi, powodowana zwiększeniem spływu powierzchniowego wód);
- zachowanie jak największego udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przewidzianych do urbanizacji;

Dla charakterystycznych form ukształtowania terenu – eksponowanych i identyfikowalnych w krajobrazie gminy tj. skarpy Kotliny Toruńskiej oraz strefy brzegowej i fragmentu doliny rzeki Wisły obowiązują następujące zasady ochrony:

- zachowanie ukształtowania naturalnych form rzeźby terenu za wyjątkiem potrzeb wynikających z realizacji przedsięwzięć infrastrukturalnych (w tym drogowych) służących obsłudze mieszkańców;
- zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających naturalne formy rzeźby terenu i obniżających walory krajobrazowe, za wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwoświsłowym, z utrzymaniem, budową, odbudową urządzeń wodnych oraz przedsięwzięć infrastrukturalnych (w tym drogowych) służących obsłudze mieszkańców;
- zachowanie skarpy wyższego tarasu poprzez zakaz wprowadzania nowej zabudowy oraz wytyczania nowych dróg prostopadłych do skarpy;
- zachowanie i ochrona roślinności utrwalającej zbocza skarpy oraz kształtowanie powiązań przyrodniczych w oparciu o formy rzeźby terenu;
- realizacja zagospodarowania z priorytetem zachowania i wyeksponowania naturalnych elementów krajobrazu w kompozycjach urbanistycznych i przestrzennych.

Na terenie gminy występują kompleksy gleb o wysokiej klasie bonitacyjnej (głównie obszar wysoczyzny) oraz gleby organiczne (charakterystyczne dla obszaru pradoliny), które na podstawie przepisów odrębnych podlegają ochronie.

5.6 ZASADY OCHRONY PRZED HAŁASEM

W celu ograniczenia uciążliwości hałasu komunikacyjnego należy dążyć do poprawy stanu zgodnie z obowiązującymi standardami, na etapie planowania, projektowania i eksploatacji systemu transportowego, a w szczególności poprzez :

- modernizowanie ulic i stosowanie takich rozwiązań technicznych jak np. nawierzchnie o niskich emisjach hałasu od kół pojazdu lub ekrany akustyczne;
- zwiększanie konkurencyjności transportu publicznego w stosunku do samochodu osobowego.

5.7 ZASADY OCHRONY PRZED POLAMI ELEKTROMAGNETYCZNYMI

W zakresie działań podejmowanych w ramach planowania i gospodarki przestrzennej a dotyczących ochrony przed polami elektroenergetycznymi obowiązuje m.in.:

- ustanowienie stref ochronnych dla elektroenergetycznych linii napowietrznych wysokiego napięcia, o napięciach znamionowych 110 kV i wyższym w granicach których zakazać lokalizowania obiektów przeznaczonych na pobyt stały ludzi;
- ustanowienie stref ochronnych dla sieci i urządzeń radiolokacyjnych i radionawigacyjnych w granicach, których zakazać lokalizowania obiektów przeznaczonych na pobyt stały ludzi;

5.8 ZASADY OCHRONY KOPALIN

Zasady ochrony kopalin określają przepisy odrębne.

5.9 ZASADY OCHRONY ZWIERZĄT I ROŚLIN

W zakresie działań podejmowanych w ramach planowania i gospodarki przestrzennej a dotyczących ochrony przed polami elektroenergetycznymi obowiązuje m.in.:

- zachowanie cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej, w tym ochronę obszarów i obiektów cennych przyrodniczo, realizowane poprzez ustalenia opisane w podrozdziałach powyżej (system przyrodniczy, obszary i obiekty ochrony przyrody);
- zapobieganie zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody oraz abiotycznych elementów środowiska, realizowane poprzez ustalenia opisane w podrozdziałach powyżej (zasady ochrony elementów środowiska).

5.10 OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY KRAJOBRAZU

Aktualnie nie został sporządzony audyt krajobrazowy. Nie zostały, zatem określone krajobrazy położone w obszarze zmiany studium. W związku z powyższym w zakresie obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie wskazuje się granic krajobrazowych oraz zasad ich ochrony.

6. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

Ochrona elementów dziedzictwa kulturowego, w tym zabytków polega na: ich zachowaniu, wyeksponowaniu i harmonijnej adaptacji w procesie rozwoju, jak również na powstrzymaniu procesu degradacji historycznej tkanki zabudowy poprzez podnoszenie standardów w ramach modernizacji technicznej poszczególnych obiektów oraz przywracaniu wartości estetycznych i użytkowych budynków i zagospodarowania terenu.

Na obszarze objętym zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka zlokalizowane są stanowiska archeologiczne. Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, inwestycje należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi. Z kolei na terenie zmiany studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania

przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie występują obiekty czy obszary dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dobra kultury współczesnej.

Na obszarze zmiany studium zgodnie z uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka występują stanowiska archeologiczne. Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, inwestycje należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi. Na obszarze stanowisk archeologicznych wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej OW.

Na obszarze zmiany studium zgodnie z uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie występują obiekty czy obszary dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dobra kultury współczesnej.

6.1 OBIEKTY I OBSZARY ZABYTKOWE WPISANE DO REJESTRU ZABYTKÓW, OBJĘTE OCHRONĄ PRAWNĄ NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

W stosunku do obszarów i obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków obowiązuje priorytet wymagań konserwatorskich wynikający z przepisów odrębnych. Ponadto na wszelkie prace konserwatorskie, restauratorskie, roboty budowlane oraz inne działania podejmowane przy obiektach wpisanych do rejestru zabytków obowiązuje nakaz uzyskania stosownego pozwolenia Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

1. Zespoły dworsko – parkowe

Dla zespołów dworsko-parkowych wpisanych do rejestru zabytków tj. zespołów w Przysieku i Skłudzewie wyrazem polityki przestrzennej jest:

1) dla budynków:

- utrzymanie bryły obiektu;
- dostosowanie istniejących i projektowanych elementów innych niż oryginalne, a koniecznych do wprowadzenia w związku z funkcją obiektu, do oryginalnej kompozycji i detalu elewacji,
- utrzymanie oryginalnych: kompozycji i detalu elewacji,
- zachowanie tradycyjnych proporcji otworów i form opasek zgodnych z oryginalnym stylem architektonicznym budynku,
- konserwacja, restauracja, modernizacja oraz remont z maksymalnym zachowaniem substancji zabytku, a jeżeli badania historyczne i architektoniczne wskazują na konieczność uzupełnienia lub odtworzenia jego części - z uzupełnieniem lub odtworzeniem tej części zgodnie z przeprowadzonymi badaniami;
- wysoki standard architektoniczny i jakość materiałów;
- zakaz lokalizacji obiektów i urządzeń, kolidujących z charakterem i funkcją terenu;
- obiekty położone w strefie **ochrony założeń dworsko - parkowych** - obowiązują ustalenia dotyczące strefy;

2) dla parku:

- zakaz wprowadzania nowej zabudowy,
- obowiązek rewaloryzacji według wymogów wynikających z ochrony wartości zabytkowych i kulturowych przede wszystkim utrzymanie lub uczynienie

kompozycji założeń dworsko – parkowych, w tym poprzez ochronę i pielęgnację drzewostanu oraz zachowanie lub renowację obiektów architektury ogrodowej,

- obiekty położone w strefie **ochrony założeń dworsko - parkowych** - obowiązują ustalenia dotyczące strefy.

2. Obiekty sakralne - kościoły z cmentarzami przykościelnymi

Dla zespołów sakralnych (kościół z cmentarzami przykościelnymi) wpisanych do rejestru zabytków tj. zespołów w: Czarnowie, Górsku, Łążynie, Pędzewie wyrazem polityki przestrzennej jest:

1) dla obiektów głównych (budynków kościoła):

- zachowanie wyglądu architektonicznego obiektów w zakresie gabarytu, kształtu i pokrycia dachu, kompozycji elewacji tzn. zachowania detalu architektonicznego, rozmieszczenia, wielkości, kształtu oraz proporcji otworów okiennych i drzwiowych,
- konserwacja, restauracja, modernizacja oraz remont z maksymalnym zachowaniem substancji zabytku
- obiekty położone w strefie **ochrony założeń sakralnych** - obowiązują ustalenia dotyczące strefy;

2) dla cmentarza przykościelnego:

- zakaz lokalizacji obiektów i urządzeń, kolidujących z charakterem i funkcją terenu,
- utrzymanie kompozycji przestrzennej założenia cmentarnego, przede wszystkim poprzez zachowanie historycznych lokalizacji budowli związanych z funkcją terenu (architektury cmentarnej) oraz form komponowanej zieleni i starodrzewu,
- zakaz usuwania nagrobków, ogrodzeń żeliwnych, krzyży i innych elementów pochodzących sprzed 1945 r. bez uzgodnienia z organem ds. ochrony zabytków,
- obowiązek rewaloryzacji według wymogów wynikających z ochrony wartości zabytkowych i kulturowych przede wszystkim utrzymanie lub uczynienie kompozycji założeń,
- obiekty położone w strefie **ochrony założeń sakralnych** - obowiązują ustalenia dotyczące strefy.

3. Stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków

Dla obiektów archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków wyrazem polityki przestrzennej jest zakaz jakiejkolwiek ingerencji w teren zajmowany przez stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków architektonicznych.

4. Stanowiska archeologiczne nieeksploatowane w terenie.

Tereny zajmowane przez stanowiska archeologiczne nieeksploatowane w terenie są dostępne do celów inwestycyjnych pod warunkiem przeprowadzenia niezbędnego zakresu i rodzaju badań archeologicznych. Zostaną one określone w decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w zależności od przyszłej formy zagospodarowania terenu. Z wnioskiem o taką decyzję winna wystąpić osoba zamierzająca przeprowadzić stosowne prace. Badania archeologiczne mogą być prowadzone za pozwoleniem Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

6.2 STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

W strefach ochrony konserwatorskiej dla projektów dotyczących prac remontowo-budowlanych, zagospodarowania terenu (mała architektura, nawierzchnie), nowych nasadzeń lub ewentualnej wycinki starodrzewia należy uzyskać uzgodnienie Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. W strefach odnoszących się do terenów wpisanych do rejestru zabytków obowiązuje nakaz uzyskania pozwolenia Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na ww. zakres prac.

1. Strefa ochrony założeń dworsko – parkowych

Ochrona historycznej struktury przestrzennej polega na:

- zachowaniu zasadniczych elementów historycznego układu przestrzennego tj. elementów rozplanowania założenia i zagospodarowanie terenu,
- zachowaniu historycznych osi kompozycji i powiązań widokowych,
- zachowaniu historycznych linii zabudowy oraz form zaprojektowanej zieleni,
- zachowaniu proporcji wysokościowych, kształtujących sylwetkę całego zespołu budowlanego,
- zachowaniu zabudowy zabytkowej zgodnie z wykazem zamieszczonym w odnośnym rozdziale części I Studium - Uwarunkowania,
- zachowaniu historycznych cech architektonicznych zabytkowej zabudowy – w szczególności gabarytów, kształtów i pokryć dachowych, elewacji zewnętrznych i detali architektonicznych zespołu budynków,
- dla założeń z zachowanym obiektem głównym (dworem): dostosowaniu zabudowy noworealizowanej do historycznej kompozycji urbanistycznej i architektonicznej zespołu budowlanego objętego strefą w granicach której będą lokalizowane, z jednoczesnym nakazem eksponowania głównego budynku tj. dworu oraz utrzymaniem skali i charakteru zabudowy uzupełniającej,
- dla założeń bez zachowanego obiektu głównego (dworu): dostosowaniu zabudowy noworealizowanej do historycznej kompozycji urbanistycznej i architektonicznej zespołu budowlanego objętego strefą w granicach której będą lokalizowane, w szczególności w zakresie: lokalizacji obiektów, linii zabudowy, gabarytów i wysokości budynków oraz formy architektonicznej,
- zachowaniu oryginalnych elementów architektury ogrodowej, w tym elementów ogrodu, w przypadku ich występowania,
- dostosowaniu istniejących i projektowanych elementów zagospodarowania terenu innych niż oryginalne, a koniecznych do wprowadzenia w związku ze współczesną funkcją obiektu do wartości zabytkowych obszaru objętego strefą,
- zachowaniu tradycyjnych materiałów budowlanych i wykończeniowych oraz dostosowania innych niż tradycyjne do lokalnej tradycji architektonicznej,
- harmonijnym wpisywaniu nowej zabudowy w kontekst krajobrazowy,
- zakazie lokalizacji nośników reklamowych,
- uzgadnianie z wojewódzkim konserwatorem zabytków wszelkiej dokumentacji projektowej dotyczącej prac remontowo-budowlanych.

2. Strefa ochrony założeń sakralnych (kościół z cmentarzami przykościelnymi)

Ochrona historycznej struktury przestrzennej polega na:

- zachowaniu zasadniczych elementów historycznego układu przestrzennego tj. elementów rozplanowania założenia i zagospodarowania terenu, w szczególności

kościół, architektury cmentarnej (kaplic, kostnicy), układu zabytkowych kwater, form zaprojektowanej zieleni (alei, szpalerów drzew, grup drzew ...), zabytkowych nagrobków,

- zachowaniu zabudowy zabytkowej zgodnie z wykazem zamieszczonym w odnośnym rozdziale części I Studium – Uwarunkowania,
- zachowaniu oryginalnych elementów architektury ogrodowej, w tym elementów ogrodu, w przypadku ich występowania,
- uzgadnianie z wojewódzkim konserwatorem zabytków wszelkiej dokumentacji projektowej dotyczącej prac remontowo-budowlanych.

3. Strefa ochrony założeń cmentarnych

Ochrona historycznej struktury przestrzennej polega na:

- zachowaniu zasadniczych elementów historycznego układu przestrzennego tj. elementów rozplanowania założenia i zagospodarowanie terenu, w szczególności układu kwater, alei, szpalerów drzew, kaplic, zabytkowych nagrobków,
- zachowaniu oryginalnych elementów architektury ogrodowej, w tym elementów ogrodu, w przypadku ich występowania,
- dostosowaniu istniejących i projektowanych elementów zagospodarowania terenu innych niż oryginalne, a koniecznych do wprowadzenia w związku ze współczesną funkcją obiektu do wartości zabytkowych obszaru objętego strefą,
- uzyskiwanie uzgodnienia wojewódzkiego konserwatora zabytków wszelkiej dokumentacji projektowej dotyczącej prac remontowo-budowlanych.

4. Strefa ochrony układu dworców i przystanków kolejowych

Ochrona historycznej struktury przestrzennej polega na:

- zachowaniu zasadniczych elementów historycznego układu przestrzennego tj. elementów rozplanowania i zagospodarowanie terenu,
- zachowaniu zabudowy zabytkowej zgodnie z wykazem zamieszczonym w odnośnym rozdziale części I Studium – Uwarunkowania,
- zachowaniu oryginalnych elementów architektury ogrodowej, w tym elementów ogrodu, w przypadku ich występowania,
- dostosowaniu istniejących i projektowanych elementów zagospodarowania terenu innych niż oryginalne, a koniecznych do wprowadzenia w związku ze współczesną funkcją obiektu do wartości zabytkowych obszaru objętego strefą,
- dostosowanie materiałów budowlanych i wykończeniowych innych niż tradycyjne do lokalnej tradycji architektonicznej,
- uzyskiwanie uzgodnienia wojewódzkiego konserwatora zabytków wszelkiej dokumentacji projektowej dotyczącej prac remontowo-budowlanych.

5. Strefa ochrony układu ruralistycznego wsi o zachowanym układzie i zabudowie o wartościach kulturowych tj. Czarnowa, Górska, Łączyca, Rzędkowa, Siemonia

Ochrona historycznej struktury przestrzennej polega na:

- zachowaniu zasadniczych proporcji wysokościowych, kształtujących sylwetkę całego zespołu budowlanego oraz jego fragmentów z wymogiem eksponowania w strukturze

wsí kościołów wpisanych do rejestru zabytków, jako głównych dominant w przestrzeni wsi,

- zachowaniu zabudowy zabytkowej zgodnie z wykazem zamieszczonym w odnośnym rozdziale części I Studium – Uwarunkowania,
- dostosowaniu zabudowy noworealizowanej do historycznej kompozycji urbanistycznej i architektonicznej zespołu budowlanego objętego strefą w granicach której będą lokalizowane, w szczególności w zakresie: lokalizacji obiektów, linii zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki, gabarytów i wysokości budynków oraz formy architektonicznej,
- dostosowaniu istniejących i projektowanych elementów zagospodarowania terenu innych niż oryginalne, a koniecznych do wprowadzenia w związku z ich współczesną funkcją do wartości zabytkowych wsi i poszczególnych obiektów zabytkowych,
- integracji kompozycji, w szczególności poprzez likwidację lub przebudowę obiektów dysharmonizujących usytuowaniem, gabarytami, wysokością oraz formą architektoniczną z zachowanymi elementami historycznej struktury przestrzennej,
- dostosowania materiałów budowlanych i wykończeniowych innych niż tradycyjne do lokalnej tradycji architektonicznej,
- zachowanie istniejącego drzewostanu o wysokich walorach krajobrazowych (aleje, grupy drzew podkreślające rozplanowanie układów ruralistycznych wsi, drzewa o walorach pomnikowych),
- harmonijnym wpisywaniu nowej zabudowy w kontekst krajobrazowy,
- usuwaniu lub przebudowie (miarę możliwości) obiektów dysharmonizujących z otoczeniem.

6.3 OBSZARY I ZASADY OCHRONY DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

Studium wskazuje obiekty i obszary wskazane do ochrony jako dobra kultury współczesnej:

- 1) miejsce pamięci – pomnik upamiętniający porwanie i męczeństwo ks. Jerzego Popiełuszki zlokalizowany w Górsku przy drodze DK 80,
- 2) mogiły z II wojny światowej zlokalizowane w: Przysieku – Starym Toruniu (działka 315/2), Czarnowie (działka nr 295 – na cmentarzu), Skłudzewie (w pasie drogowym – działka nr 42, na wysokości działki nr 33), Górsku (działka nr 408/1 – na cmentarzu) oraz w Łążyńcu (działka nr 171/4)

Dla ww. dóbr kultury współczesnej obowiązuje ochrona obiektów (ich form) wraz z otoczeniem (zagospodarowanie). W przypadku opracowania dla tych obszarów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy zawrzeć zapisy określające szczegółowo zasady ochrony.

W przypadku wskazania innych obiektów i obszarów kultury współczesnej, obowiązuje ochrona obiektów i ich form wraz z otoczeniem poprzez zagospodarowania.

7. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACYJNEGO

Obsługa komunikacyjna terenu objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka, uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka oraz uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do

sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka będzie odbywać się z dróg publicznych oraz z dróg wewnętrznych.

7.1 POLITYKA ROZWOJU TRANSPORTU

Cele polityki rozwoju transportu

Celem generalnym polityki rozwoju transportu, opartej na strategii zrównoważonego rozwoju jest stworzenie warunków dla sprawnego, bezpiecznego i ekonomicznego przemieszczania się osób i towarów, z jednoczesnym ograniczaniem konfliktów z otoczeniem przyrodniczym, kulturowym oraz społeczno-gospodarczym.

Celami szczegółowymi są:

- zapewnienie sprawności funkcjonowania transportu przy rosnącym poziomie motoryzacji,
- zapewnienie powiązań z ponadlokalnymi systemami transportowymi oraz integracja z terenami sąsiednimi,
- zaspokojenie potrzeb przewozowych mieszkańców (zapewnienie możliwości dojazdu i umożliwienie partycypacji w różnych formach aktywności - praca, nauka, usługi, wypoczynek) i gospodarki,
- zapewnienie dotarcia pomocy,
- poprawa standardów podróży (skrócenie czasów i warunków podróży) oraz poprawa warunków bezpieczeństwa ruchu,
- poprawa warunków ruchu pieszego i rowerowego oraz parkowania,
- racjonalizacja kosztów rozwoju i eksploatacji poprzez maksymalne wykorzystanie istniejących urządzeń transportowych,
- kształtowanie racjonalnych zachowań komunikacyjnych poprzez ułatwienie korzystania z komunikacji zbiorowej oraz zapewnienie właściwych, przede wszystkim bezpiecznych, warunków ruchu pieszego i rowerowego, jako alternatywy dla ruchu samochodowego,
- stymulowanie rozwoju przestrzennego i gospodarczego, integrowanie społeczności lokalnych, współtworzenie ładu przestrzennego,
- ograniczenie negatywnego wpływu transportu na środowisko naturalne i kulturowe oraz warunki życia mieszkańców przez redukcję oddziaływania hałasu i spalin, a także łagodzenie efektów rozcięcia przestrzeni przez trasy komunikacyjne.

Rekomendowany podział zadań przewozowych pomiędzy komunikacją indywidualną i zbiorową.

Ze względu na strukturę przestrzenną gminy i intensywność zagospodarowania, za właściwe uznaje się:

- umożliwienie pełnej swobody korzystania z samochodu osobowego,
- tworzenie warunków dla rozwoju komunikacji zbiorowej,
- tworzenie bezpiecznych warunków dla ruchu pieszego i rowerowego.

Główne cele rozwoju systemu drogowego

Głównymi celami rozwoju układu drogowego gminy Zławieś Wielka są:

- ułatwienie rozrządu ruchu docelowo-źródłowego związanego z gminą oraz przeprowadzenie ruchu tranzytowego,
- zapewnienie dostępności celów podróży, obsługi terenów rozwojowych oraz możliwości obsługi komunikacją zbiorową,

- poprawa czytelności układu drogowego, poprzez uwzględnienie jej hierarchizacji, określającej zróżnicowane funkcje poszczególnych dróg w układzie transportowym, ochronę dróg wyższych kategorii (krajowych i wojewódzkich) oraz klas przed nadmierną dostępnością oraz uwolnienie zwartych obszarów zabudowy od ruchu tranzytowego lub co najmniej zmniejszenie jego uciążliwości i kolizji z ruchem lokalnym.

7.1.1. Kierunki rozwoju układu drogowego

Przy określaniu kierunków rozwoju układu drogowego, w szczególności wzięto pod uwagę dotychczasowe podstawowe zasady jego rozwoju, ustalone w planach miejscowych i obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz inwestycje celu publicznego, wynikające z *Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Strategii rozwoju województwa kujawsko-pomorskiego na lata 2007-2020* oraz wniosków sąsiednich gmin i zarządców dróg publicznych.

Układ drogowy gminy będzie tworzył zhierarchizowany system, składający się z:

- układu podstawowego (drogi główne ruchu przyspieszonego, główne i zbiorcze), do którego wejdą drogi krajowa, wojewódzkie i powiatowe, mające znaczenie ponadlokalne,
- układu obsługującego (drogi lokalne i dojazdowe), o znaczeniu lokalnym, tworzony przez pozostałe drogi powiatowe i gminne.

Układ podstawowy będzie wypełniał nadrzędne funkcje, wynikające z kierunków rozwoju systemu transportowego kraju, województwa i powiatu, służąc powiązaniom krajowym, regionalnym, a także powiązaniom zewnętrznym i częściowo wewnętrznym gminy. Zadaniem tego układu będzie przede wszystkim prowadzenie ruchu. Obsługa zagospodarowania przy pomocy dróg układu podstawowego odbywać się będzie w zakresie, wynikającym z kategorii i klas dróg i dopuszczonym przepisami w zakresie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne.

Zadaniem układu obsługującego będzie zapewnienie bezpośredniego dojazdu i obsługa zagospodarowania, wyprowadzenie ruchu na układ podstawowy oraz zapewnienie powiązań zewnętrznych i wewnętrznych, nie obsługiwanych przez układ podstawowy.

W podstawowym układzie drogowym studium przewiduje budowę, rozbudowę, przebudowę lub modernizację oraz uwzględnia utrzymanie możliwości przestrzennych dla:

- rozbudowy w klasie technicznej GP (drogi głównej ruchu przyspieszonego) drogi krajowej nr 80: Pawłówek – Bydgoszcz – Toruń – Lubicz, jako jednego z dwóch (obok drogi S-10) najważniejszych połączeń drogowych w obszarze Bydgosko – Toruńskiego Obszaru Metropolitalnego, wraz z budową drugiej jezdni i obwodnicy Złejwsi Wielkiej,
- budowę przedłużenia drogi wojewódzkiej nr 552 od Różankowa do Górska, jako zachodniej części północnej obwodnicy Torunia i jednocześnie dojazdu do autostrady A-1,
- budowę połączenia z gminą Solec Kujawski, wraz z przeprawą przez Wisłę, jako drogi klasy wojewódzkiej w osi drogi wojewódzkiej nr 249, wraz z niezbędną rozbudową istniejącej drogi,
- rozbudowę i przebudowę istniejących dróg wojewódzkich nr 546 i 597 do klasy dróg głównych,
- rozbudowę i przebudowę istniejącej drogi powiatowej nr 1545 do klasy drogi głównej,
- rozbudowę i przebudowę istniejących dróg powiatowych nr 1544, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 i 2015 do klasy dróg zbiorczych.

Największymi problemami przy rozbudowie drogi krajowej nr 80 są: konieczność poszerzenia istniejącego pasa drogowego dla budowy drugiej jezdni i jezdni serwisowych,

obsługujących zagospodarowanie, zmniejszenie liczby skrzyżowań dla uzyskania odległości wymaganych dla drogi klasy głównej ruchu przyspieszonego i ograniczenie liczby zjazdów do przyległych nieruchomości. Przy określaniu przebiegu drugiej jezdni, jako zasadę przyjęto, że jezdnia ta powinna być zlokalizowana w nawiązaniu do dotychczasowych ustaleń, jako powodujących najmniej kolizji. Przy określaniu lokalizacji skrzyżowań istotnym problemem jest brak decyzji w sprawie przebiegu drogi wojewódzkiej nr 552. Ograniczenie liczby skrzyżowań dotyczy przede wszystkim terenów o mniejszej intensywności zagospodarowania. Na terenach, na których istnieje i planuje się większą intensywność zagospodarowania (Rozgarty, wieś gminna, Toporzysko, Czarnowo), dla zapewnienia właściwych warunków dojazdu, konieczne jest zapewnienie większej liczby skrzyżowań. Na całej długości drogi, jako zasadę przyjmuje się, że na obszarach ciągłej zabudowy powinny być urządzone jezdnie serwisowe, w postaci ciągów pieszo-jezdnych lub w miarę możliwości terenowych, wydzielonych jezdni dla ruchu kołowego oraz chodników i ścieżek rowerowych. Dla określenia szczegółowych rozwiązań, powinno zostać wykonane studium techniczno-ekonomiczne w skali co najmniej 1:2000. Przy braku takiego studium, analizy takie będą musiały być każdorazowo wykonywane przy sporządzaniu planów miejscowych.

Propozycje zasad, które powinny być przyjęte przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, ustalania warunków zabudowy oraz opracowaniu założeń do projektu rozbudowy drogi krajowej nr 80, przedstawiono w poniższej tabeli.

L.p.	Skrzyżowania DK 80 z drogami poprzecznymi	Odległości między skrzyżowaniami	Rozwiązania odcinków między skrzyżowaniami
1	2	3	4
1			Od granicy z gminą Dąbrowa Chełmińska do DG 116 – druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Szerokość pasa drogowego minimum 40,0 m.
2	Z DG 116 i dojazdem do Leśnictwa Kamieniec- skrzyżowanie na wszystkie relacje skątne.	350,0	Druga jezdnia po stronie północnej, co najmniej jednostronny ciąg pieszo-rowerowy, szerokość pasa drogowego minimum 40,0 m
3	Z DW 249 na wszystkie relacje skątne.	900,0	Druga jezdnia po stronie północnej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerzystów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.). Istniejąca DG 119 włączona tylko do jezdni serwisowej, od strony południowej planowane dodatkowe połączenie DG 119 do DW 249.
4	Z DG 134 na wszystkie relacje skątne.	800,0	Druga jezdnia po stronie północnej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.). W rejonie skrzyżowania z DK 80, wymagana budowa połączenia DG 118 z planowaną drogą gminną, przebiegającą po śladzie dawnej linii kolejowej.
5	Z planowaną drogą gminną, przebiegającą po śladzie dawnej linii kolejowej Toruń – Fordon, na wschód od istniejącego skrzyżowania z DG 118 – na wszystkie relacje skątne.	1.500,0	Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ŻŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

L.p.	Skrzyżowania DK 80 z drogami poprzecznymi	Odległości między skrzyżowaniami	Rozwiązania odcinków między skrzyżowaniami
1	2	3	4
6	Z planowaną drogą gminną obsługującą tereny inwestycyjne po północnej stronie DK 80 – na wszystkie relacje skątne		45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.).
		900,0	Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.).
7	Z DG 120 – na prawe skąty.		Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.).
		600,0	Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.). DG 124 włączona tylko do jezdni serwisowej.
8	Z DG 122 – na wszystkie relacje skątne		Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach, poza odcinkami przebiegającymi przez tereny leśne, co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.). DG 128 włączona tylko do jezdni serwisowej.
		1.100,0	Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach, poza odcinkami przebiegającymi przez tereny leśne, co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.). DG 128 włączona tylko do jezdni serwisowej.
9	Z DG 129 – na wszystkie relacje skątne		Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach, poza odcinkami przebiegającymi przez tereny leśne, co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.). DG 147 włączona tylko do jezdni serwisowej.
		800,0	Budowa dwóch jezdni obwodnicy Złejwsi Wielkiej, co najmniej z obustronnymi ciągami pieszo-rowerowymi. Obsługa zabudowy przy pomocy istniejącego i planowanego układu dróg gminnych. Minimalna szerokość pasa drogowego 40,0 m. DG 144 i 145 bez skrzyżowań z DK 80.
10	Z DG 140, fragmentem DK 80, zastąpionym obwodnicą i planowaną drogą gminną do obsługi terenów inwestycyjnych po południowej stronie DK 80 – na prawe skąty.		Budowa dwóch jezdni obwodnicy Złejwsi Wielkiej, co najmniej z obustronnymi ciągami pieszo-rowerowymi. Obsługa zabudowy przy pomocy istniejącego i planowanego układu dróg gminnych. Minimalna szerokość pasa drogowego 40,0 m. DG 144 i 145 bez skrzyżowań z DK 80.
		600,0	Budowa dwóch jezdni obwodnicy Złejwsi Wielkiej, a na dalszym odcinku nowej jezdni po stronie północnej z obustronnymi ciągami pieszo-rowerowymi. Obsługa terenów po stronie północnej przy pomocy jezdni serwisowej i fragmentu jezdni DK 80, zastąpionej obwodnicą. Po stronie południowej przy pomocy planowanej drogi gminnej. Szerokość pasa drogowego od 40,0 do ok. 45,0 m. DG 146 bez skrzyżowania z DK 80.
11	Z planowanym przedłużeniem DW 546 i DG 144 – na wszystkie relacje skątne.		Budowa dwóch jezdni obwodnicy Złejwsi Wielkiej, a na dalszym odcinku nowej jezdni po stronie północnej z obustronnymi ciągami pieszo-rowerowymi. Obsługa terenów po stronie północnej przy pomocy jezdni serwisowej i fragmentu jezdni DK 80, zastąpionej obwodnicą. Po stronie południowej przy pomocy planowanej drogi gminnej. Szerokość pasa drogowego od 40,0 do ok. 45,0 m. DG 146 bez skrzyżowania z DK 80.
		1.100,0	Druga jezdnia po stronie północnej. Na odcinkach z zabudową budowa jezdni serwisowych do najbliższego skrzyżowania, dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.),
12	Z DG 148 – na wszystkie relacje skątne.		Druga jezdnia po stronie północnej. Na odcinkach z zabudową budowa jezdni serwisowych do najbliższego skrzyżowania, dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.),
		1.300,0	Druga jezdnia po stronie północnej. Na odcinkach z zabudową budowa jezdni serwisowych do najbliższego skrzyżowania, dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.),

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ŻŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

L.p.	Skrzyżowania DK 80 z drogami poprzecznymi	Odległości między skrzyżowaniami	Rozwiązania odcinków między skrzyżowaniami
1	2	3	4
13	Z DG 151 i 154 – na wszystkie relacje skątne		albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.). Na pozostałych odcinkach obustronne ciągi pieszo-rowerowe, szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.
		1.400,0	Druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-jezdne. Po stronie południowej na odcinku zabudowy, budowa ciągu pieszo-jezdnego dla pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych. Szerokość pasa drogowego ok. 40,0 – 45,0 m.
14	Z DG 152 – na prawe skąty		
		1.100,0	Druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.
15	Z DP 2004 i planowaną drogą gminną na jej przedłużeniu – na wszystkie relacje skątne.		
		1.750,0	Druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.
16	Z DW 552 – węzeł drogowy		
		850,0	Druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.
17	Z DG 183 – na wszystkie relacje skątne.		
		1.100,0	Druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.
18	Z DP 2005, fragmentem jezdni DK 80, pozostałym po wybudowaniu nowego odcinka w Górsku i planowaną drogą gminną – na wszystkie relacje skątne.		
		1.000,0	Budowa dwóch nowych jezdni, wraz z obustronnymi ciągami pieszo-rowerowymi po śladzie dawnej linii kolejowej. Szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.
19	Z DG 186 i fragmentem jezdni DK 80, pozostałym po wybudowaniu nowego odcinka w Górsku - skrzyżowanie na prawe skąty.		
		500,0	Druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.
20	Z DP 2006 – skrzyżowanie na wszystkie relacje skątne		
		1500,0	Druga jezdnia po stronie północnej, a następnie po południowej . Na odcinkach z zabudową realizacja jezdni serwisowych do najbliższego skrzyżowania, dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.). Na pozostałych odcinkach obustronne ciągi pieszo-rowerowe, szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.
		700,0	Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.).
22	Z DG 195 – skrzyżowanie na prawe skąty		
		600,0	Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.).
23	Z DG 196 – skrzyżowanie na prawe skąty		

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ŻŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

L.p.	Skrzyżowania DK 80 z drogami poprzecznymi	Odległości między skrzyżowaniami	Rozwiązania odcinków między skrzyżowaniami
1	2	3	4
24	Z DG 197 – skrzyżowanie na wszystkie relacje skrętne	500,0	Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.).
27	Z planowaną Trasą Średnicową w Toruniu – relacje nierozstrzygnięte.	800,0	Druga jezdnia po stronie południowej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.

Tabela 2 Zasady rozbudowy drogi krajowej nr 80 w gminie Żławieś Wielka – Wariant 1.

Objaśnienia skrótów: DK – droga krajowa, DW – droga wojewódzka, DP – droga powiatowa, DG – droga gminna.

L.p.	Skrzyżowania DK 80 z drogami poprzecznymi	Odległości między skrzyżowaniami	Rozwiązania odcinków między skrzyżowaniami
1	2	3	4
1			Od granicy z gminą Dąbrowa Chełmińska do DG 116 – druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Szerokość pasa drogowego minimum 40,0 m.
2	Z DG 116 i dojazdem do Leśnictwa Kamieniec- skrzyżowanie na wszystkie relacje skrętne lub tylko „na prawe skręty”.	350,0	Druga jezdnia po stronie północnej, co najmniej jednostronny ciąg pieszo-rowerowy, szerokość pasa drogowego minimum 40,0 m DG 116 jest jedyną drogą publiczną po północnej stronie Górnego Kanału. Ze względów bezpieczeństwa przeciwpożarowego oraz gospodarczych ważne jest także zapewnienie dojazdu do kompleksu leśnego. Rozwiązaniem alternatywnym może być budowa obustronnych dróg serwisowych (z mostami na Górnym Kanale) prowadzących do skrzyżowania z DW 249
3	Z DW 249 (planowaną przeprawą przez Wisłę łączącą DK 80 z Solcem Kujawskim) na wszystkie relacje skrętne.		
4	Z planowaną drogą gminną, przebiegającą po śladzie dawnej linii kolejowej Toruń – Fordon, na wschód od istniejącego skrzyżowania z DG 118 – na wszystkie relacje skrętne.	1.700,0	Druga jezdnia po stronie północnej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.). Istniejące DG 119 i DG 134 włączone tylko do jezdni serwisowej, od strony południowej planowane dodatkowe połączenie DG 119 do DW 249. W rejonie skrzyżowania DG 118 z DK 80 wymagana budowa połączenia DG 118 z planowaną drogą gminną, przebiegającą po śladzie dawnej linii kolejowej.
5	Z planowaną drogą gminną w Czarnowie obsługującą tereny inwestycyjne po północnej stronie	1.500,0	Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.).

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

L.p.	Skrzyżowania DK 80 z drogami poprzecznymi	Odległości między skrzyżowaniami	Rozwiązania odcinków między skrzyżowaniami
1	2	3	4
	DK 80 – na wszystkie relacje skątne	1.500,0	Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.). DG 124 włączona tylko do jezdni serwisowej.
6	Z DG 122 – na wszystkie relacje skątne	1.100,0	
7	Z DG 129 – na wszystkie relacje skątne	1.400,0	Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach (poza odcinkami przebiegającymi przez tereny leśne), co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.). DG 128 włączona tylko do jezdni serwisowej.
8	Z planowanym przedłużeniem DW 546 i DG 144 – na wszystkie relacje skątne.	2.400,0	Druga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach (poza odcinkami przebiegającymi przez tereny leśne), co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.). DG 147, 145 i 140 włączone tylko do jezdni serwisowej. Budowa dwóch jezdni obwodnicy Złejwsi Wielkiej, co najmniej z obustronnymi ciągami pieszo-rowerowymi. Obsługa zabudowy przy pomocy istniejącego i planowanego układu dróg gminnych. Minimalna szerokość pasa drogowego 40,0 m.
			Budowa dwóch jezdni obwodnicy Złejwsi Wielkiej, a na dalszym odcinku nowej jezdni po stronie północnej z obustronnymi ciągami pieszo-rowerowymi. Obsługa terenów po stronie północnej przy pomocy jezdni serwisowej i fragmentu jezdni DK 80, zastąpionej obwodnicą. Po stronie południowej przy pomocy planowanej drogi gminnej. Szerokość pasa drogowego od 40,0 do ok. 45,0 m. DG 146 i 148 bez skrzyżowania z DK 80, włączenie tylko do projektowanej drogi gminnej obsługującej tereny po

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

L.p.	Skrzyżowania DK 80 z drogami poprzecznymi	Odległości między skrzyżowaniami	Rozwiązania odcinków między skrzyżowaniami
1	2	3	4
9	Z DG 151 i 154 – na wszystkie relacje skrętne		południowej stronie DK 80. Na dalszym odcinku druga jezdnia po stronie północnej. Na odcinkach z zabudową budowa jezdni serwisowych do najbliższego skrzyżowania, dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok. 55,0 m.). Na pozostałych odcinkach obustronne ciągi pieszo-rowerowe, szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.
10	Z DP 2004 i planowaną drogą gminną na jej przedłużeniu – na wszystkie relacje skrętne.	2.500,0	Druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-jezdne. Po stronie południowej na odcinku zabudowy, budowa ciągu pieszo-jezdnego dla pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych. Szerokość pasa drogowego ok. 40,0 – 45,0 m. Likwidacja włączenia DG 152 do DK 80 – dojazd do tego terenu przy pomocy DG 180.
11	Z planowanym nowym odcinkiem DW 552 (północnej obwodnicy Torunia) – węzeł drogowy	1.750,0	Druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.
12	Z DP 2005, fragmentem jezdni DK 80, pozostałym po wybudowaniu nowego odcinka w Górsku i planowaną drogą gminną – na wszystkie relacje skrętne.	1.800,0	Druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Szerokość pasa drogowego min. 40,0 m. Likwidacja skrzyżowania z DG 183
13	Z DP 2006 – skrzyżowanie na wszystkie relacje skrętne	1.500,0	Budowa dwóch nowych jezdni, wraz z obustronnymi ciągami pieszo-rowerowymi po śladzie dawnej linii kolejowej. Szerokość pasa drogowego min. 40,0 m. Na dalszym odcinku druga jezdnia po stronie północnej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Likwidacja skrzyżowania DK 80 z DG 186 i przedłużenie DG 186 wzdłuż DK 80 do jej skrzyżowania z DP 2006.
14	Z DG 192 i DG 183 (korekta przebiegu DG 183 w rejonie skrzyżowania z DK 80) – skrzyżowanie na wszystkie relacje skrętne	1500,0	Druga jezdnia po stronie północnej, a następnie po południowej. Na odcinkach z zabudową realizacja jezdni serwisowych do najbliższego skrzyżowania, dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.). Na pozostałych odcinkach obustronne ciągi pieszo-rowerowe, szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
CZĘŚĆ II – KIERUNKI ROZWOJU

L.p.	Skrzyżowania DK 80 z drogami poprzecznymi	Odległości między skrzyżowaniami	Rozwiązania odcinków między skrzyżowaniami
1	2	3	4
		1.800,0	Dru ga jezdnia po stronie południowej, po obydwu stronach co najmniej jezdnie serwisowe dla dojazdu do zabudowy, pojazdów samochodowych, rowerów i pieszych, w postaci ciągów pieszo-jezdnych (szerokość pasa drogowego min. 45,0 m.), albo jedno- lub dwustronne wydzielone jezdnie serwisowe dla pojazdów samochodowych oraz chodniki i ścieżki rowerowe (szerokość pasa drogowego od ok. 50,0 do ok.55,0 m.).
15	Z DG 197 – skrzyżowanie na wszystkie relacje skątne	800,0	Dru ga jezdnia po stronie południowej. Obustronne ciągi pieszo-rowerowe. Szerokość pasa drogowego min. 40,0 m.
27	Z planowaną Trasą Średnicową w Toruniu – relacje nierozstrzygnięte.		

Tabela 3Zasady rozbudowy drogi krajowej nr 80 w gminie Zławieś Wielka – WARIAT 2.

Objaśnienia skrótów: DK – droga krajowa, DW – droga wojewódzka, DP – droga powiatowa, DG – droga gminna.

Planowana rozbudowa lub przebudowa drogi krajowej nr 80 nie może ingerować w obiekty i tereny wpisane do rejestru zabytków.

Ponadto przy przebudowie lub rozbudowie drogi krajowej nr 80 należy uwzględnić kwestie związane z utrudnieniami dla migracji zwierząt poprzecznej do tejże drogi krajowej w kierunku do i od Wisły. Celem zniwelowania negatywnego wpływu przebudowy lub rozbudowy drogi krajowej nr 80 na migracje zwierząt należy zatem uwzględnić kwestie bezpiecznych przejść dla zwierząt – szczególnie na odcinkach przebiegających przez tereny leśne.

Przebieg przedłużenia drogi wojewódzkiej nr 552 oraz jej skrzyżowania z drogami poprzecznymi, jak również wynikające z budowy tej drogi korekty przebiegów pozostałych dróg, przyjęto zgodnie z wariantem I jej przebiegu, wynikającym z Koncepcji układu komunikacyjnego północno-wschodniej części Bydgosko-Toruńskiego Obszaru Metropolitalnego, opracowanej przez Ove Arup & Partners International Limited Sp. z o.o. Oddział w Polsce w 2007 roku.

Powyższe zasady pozwalają w maksymalnym stopniu spełnić wymagania określone w przytoczonym rozporządzeniu. Przyjęcie ich wiąże się jednak w szczególności z:

- konieczność poniesienia znacznych nakładów przez zarządcę drogi na rozbudowę drogi, w tym na wykup nieruchomości, budowę drugiej jezdni, dróg serwisowych i odpowiednich fragmentów dróg niższej kategorii zapewniających dojazd do zagospodarowania w gminie,
- wydłużenie dróg, czasów i kosztów podróży dla części mieszkańców gminy i przedsiębiorstw w niej działających wobec likwidacji niektórych skrzyżowań,
- koniecznością uwzględnienia negatywnych skutków dla środowiska – poprzez budowę bezpiecznych przejść dla zwierząt oraz zachowanie drożności systemów wodnych.

Zasady te powinny być potwierdzone w zweryfikowane w Studium techniczno-ekonomiczno-środowiskowym dla rozbudowy drogi krajowej nr 80, które powinno być wykonane na zamówienie zarządu drogi, tj. Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad według problematyki standardowej dla tego typu opracowań. Wyniki tego studium mogą być podstawą do przyjęcia odmiennych rozwiązań.

Z uwagi na przewidywaną przy rozbudowie drogi nr 80 likwidację części istniejących skrzyżowań drogi krajowej z drogami gminnymi oraz zjazdów, do czasu podjęcia rozbudowy drogi, wraz z budową niezbędnych odcinków dróg serwisowych lub innych dróg niezbędnych dla zapewnienia właściwych warunków dojazdu do zagospodarowania na terenie gminy, należy przewidywać czasowe zachowanie obecnych powiązań drogi krajowej z pozostałymi drogami publicznymi w gminie i dostępności do tej drogi.

Dla pozostałych dróg wojewódzkich oraz powiatowych utrzymuje się ich obecne przebiegi, przy czym rozbudowa tych dróg może wiązać się z koniecznością poszerzenia istniejących pasów drogowych.

Dla drogi nr 249, z uwagi na projektowaną przeprawę przez Wisłę, szczegółowy przebieg oraz zasady rozwiązań powinny być określone w studium techniczno-ekonomicznym.

Wyznaczony w studium przebieg przeprawy promowej przez Wisłę odtworzony został po śladzie istniejącej drogi wojewódzkiej nr 249 i wykorzystuje przyczółki funkcjonującej już w przeszłości przeprawy promowej. Biorąc powyższe pod uwagę, mimo faktu, że planowana inwestycja przeprawy przez Wisłę leży w obszarze Natura 2000 – przy uwzględnieniu także alternatywnych rozwiązań w tym zakresie (wskazujących tę przeprawę na terenach nieurbanizowanych) należy przyjąć, że przy dążeniu do optymalizacji rozwiązań z zakresu infrastruktury komunikacyjnej wskazane w studium rozwiązanie przeprawy promowej cechuje poszanowanie środowiska oraz maksymalna ochrona przyrody.

W zakresie układu obsługującego przewiduje się przebudowę i modernizację istniejących dróg gminnych lokalnych i dojazdowych oraz budowę nowych na terenach planowanego zagospodarowania, szczególnie w Złejwsi Wielkiej, Toporzysku i Czarnowie.

Przedstawione na rysunku planowane drogi gminne nie wyczerpują możliwości ich rozwoju. W szczególności w sporządzanych planach miejscowych mogą być wyznaczane kolejne drogi gminne oraz uszczegółowiane przebiegi planowanych dróg wskazanych w *Studium*.

7.1.2. Polityka parkingowa

Zasady polityki parkingowej wynikają z założonego dopuszczalnego wysokiego udziału komunikacji indywidualnej w podróżach. Oznacza to dobre udostępnienie samochodem całej gminy, łącznie z zapewnieniem właściwej liczby i organizacji miejsc do parkowania, dostosowujących ich podaż do popytu.

Przy programowaniu inwestycji należy stosować następujące wskaźniki postojowe:

- dla zabudowy wielorodzinnej minimum 1,5 miejsca postojowego / lokal,
- dla zabudowy jednorodzinnej minimum 2 miejsca postojowe / 1 mieszkanie, dom lub segment,
- dla obiektów administracji i biur minimum 20 miejsc postojowych / 1000 m² powierzchni użytkowej,
- dla banków minimum 30 miejsc postojowych / 1000 m² powierzchni użytkowej,
- dla handlu i usług minimum 30 miejsc postojowych / 1000m² powierzchni użytkowej,
- dla hurtowni minimum 10 miejsc postojowych / 1000m² powierzchni użytkowej,
- dla produkcji minimum 35 miejsc postojowych / 100 zatrudnionych,
- dla szkół minimum 30 miejsc postojowych / 100 zatrudnionych,
- dla obiektów sportu i rekreacji 10 – 35 miejsc postojowych użytkowników jednocześnie,

- dla gastronomii minimum 35 miejsc / 100 miejsc konsumpcyjnych,
- dla rejonowych przychodni zdrowia minimum 10 miejsc postojowych / 1000 m² powierzchni użytkowej,
- dla prywatnych przychodni i gabinetów lekarskich minimum 2 miejsca postojowe / 1 gabinet,
- dla hoteli minimum 35 miejsc postojowych / 100 łóżek,
- dla stacji obsługi pojazdów minimum 4 miejsca postojowe / stanowisko naprawcze,
- dla kościołów minimum 10 miejsc postojowych / 100 użytkowników jednocześnie,
- dla cmentarzy minimum 10 miejsc postojowych / 1 ha,
- 2 miejsca na każdy domek lub działkę letniskową,
- 2 miejsca na 5 działek dla ogródków działkowych.

Od określonych powyżej wartości dopuszczalne są odstępstwa w granicach do 35% od ustalonych powyżej wartości, pod warunkiem wykonania stosownych analiz, których wyniki wykażą, że przyjęcie odmiennych wartości nie naruszy głównych zasad polityki parkingowej i nie wywoła zaburzeń w sieci drogowej, w szczególności pod kątem jej funkcjonowania.

Parkingi należy realizować na terenie własnym inwestycji.

Realizacja miejsc parkingowych w liniach rozgraniczających ulic w formie zatok i pasów postojowych dopuszczalna jest na warunkach określonych w rozporządzeniu MTiGM w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi i ich usytuowanie.

7.1.3. Rozwój komunikacji zbiorowej

Celem rozwoju komunikacji zbiorowej jest poprawa standardu obsługi, w tym zapewnienie możliwości korzystania z niej wszystkim mieszkańcom gminy.

Podstawowymi kierunkami przewozów będą Toruń i Bydgoszcz oraz wieś gminna. Przewiduje się utrzymanie połączeń z sąsiednimi gminami. Trasy autobusów i lokalizacje przystanków powinny zapewniać dojście piesze w granicach 500 – 1000m dla większości obszaru gminy. Układ linii autobusowych zależeć będzie od rozwoju układu drogowego i będzie ulegał zmianom w miarę jego rozbudowy. Dla potrzeb funkcjonowania komunikacji autobusowej, w planach miejscowych oraz projektach budowlanych należy przewidywać lokalizację przystanków z zatokami i wiatami oraz w miarę potrzeb i możliwości pętli końcowych.

Kwestie ewentualnego wprowadzenia na teren gminy linii komunikacji szynowej powinna być rozstrzygnięta po analizie wyników studiów wykonalności takiego połączenia.

7.1.4. Obsługa transportu ładunków

Przewozy ładunków odbywać się będą przy pomocy transportu samochodowego. Podobnie jak obecnie główne źródła i cele ruchu towarowego koncentrować się będą na terenach wzdłuż drogi krajowej nr 80, oprócz istniejących w Złejwsi Wielkiej i Przysieku, nowe obiekty mogą powstać w Toporzysku i Czarnowie.

7.1.5. Ruch pieszy

Należy dążyć do stworzenia dogodnych, krótkich i bezpiecznych powiązań dla pieszych. W czasie budowy i modernizacji dróg należy je wyposażać w chodniki i przejścia dla pieszych.

7.1.6. Ruch rowerowy

Celem rozwoju dróg rowerowych jest zapewnienie każdemu chętnemu możliwości korzystania z roweru, poruszania się bezpiecznie w dogodnych warunkach środowiskowych,

uczynienie z roweru silnie konkurencyjnego środka lokomocji, szczególnie w stosunku do samochodu osobowego.

Czynnikami sprzyjającymi rozwojowi ruchu rowerowego są:

- obecność rozległych terenów leśnych i otwartych w gminie i obszarach sąsiednich, stanowiących atrakcyjny cel wycieczek rowerowych,
- możliwości przestrzenne budowy ścieżek rowerowych lub ciągów pieszo-rowerowych wzdłuż dróg publicznych,
- rosnąca świadomość ekologiczna społeczeństwa,
- stosunkowo niski koszt budowy ścieżek rowerowych.

Czynnikami niesprzyjającymi dla rozwoju ruchu rowerowego są:

- niesprzyjające warunki klimatyczne przez znaczną część roku,
- świadomość obecnie niedogodnych warunków i bezpieczeństwa dla ruchu rowerowego oraz długiego procesu budowy sieci dróg i parkingów dla rowerów.

Przyjęto następujące zasady kształtowania sieci dróg rowerowych:

- zapewnienie powiązań między rejonami mieszkalnymi i miejscami pracy, szkołami, handlem i usługami,
- wyposażenie dróg krajowej, wojewódzkich oraz powiatowych i wybranych gminnych w ścieżki rowerowe lub pieszo-rowerowe oddzielone od pozostałego ruchu kołowego,
- dopuszczenie ruchu rowerowego na pozostałych drogach o mniejszym ruchu, wspólnie z ruchem pojazdów samochodowych oraz na drogach wewnętrznych na terenach rolnych i leśnych.

Ponadto konieczne będzie tworzenie miejsc do przechowywania i parkowania rowerów, szczególnie przy szkołach, obiektach handlowych i usługowych oraz działania promujące i edukacyjne propagujące ruch rowerowy.

W miarę budowy nowych dróg i modernizacji istniejących, każdorazowo powinna być przeanalizowana możliwość i celowość budowy ścieżek rowerowych.

7.2 KOORDYNACJA POLITYKI ROZWOJU TRANSPORTU I POLITYKI ROZWOJU PRZESTRZENNEGO

Konieczne jest skoordynowanie polityki komunikacyjnej z polityką przestrzenną, dla zmniejszenia transportochłonności i kosztów rozwoju całego układu.

Głównymi działaniami powinny być:

- utrzymanie zwartości struktury przestrzennej terenów zabudowanych gminy, przeciwdziałanie przenoszenia się osadnictwa na obszary trudne do obsługi lub wymagające znacznych nakładów dla jej zapewnienia,
- kształtowanie zagospodarowania przyjaznego ruchowi pieszemu i rowerowemu oraz umożliwienie jego obsługi transportem zbiorowym,
- polityka lokalizacyjna, uwzględniająca istniejącą lub możliwą do osiągnięcia dostępność komunikacyjną,
- utrzymanie wysokiej intensywności wykorzystania terenów o dogodnej obsłudze transportowej.

Zabudowa przy drogach powinna być lokalizowana w sposób minimalizujący uciążliwość komunikacyjne, zgodnie z obowiązującymi przepisami z zakresu ochrony środowiska oraz przepisami szczególnymi dotyczącymi dróg publicznych.

7.3 KIERUNKI ROZWOJU TRANSPORTU – PRORYTETY REALIZACYJNE

Działaniem priorytetowymi powinna być poprawa warunków ruchu na najważniejszych ciągach drogowych tj. na drogach wojewódzkich i powiatowych, zapewniających powiązania zewnętrzne, co należy do zadań samorządów województwa i powiatu. Konieczna jest ścisła współpraca z zarządcami tych dróg, szczególnie w ustalaniu zakresu działań modernizacyjnych, ich przebiegu i potrzeb terenowych w planach miejscowych oraz kształtowaniu otoczenia dróg, zgodnie z wymaganiami, wynikającymi z ich funkcji i klasy.

Wyposażanie istniejącego układu w nawierzchnie twarde, chodniki, ścieżki rowerowe i urządzenia dla komunikacji zbiorowej oraz budowa dróg dla obsługi zagospodarowania na nowych terenach powinno być działaniem ciągłym, zgodnie z lokalnymi programami rozwoju.

8. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Na obszarze objętym zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka dopuszcza się lokalizację projektowanej dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo, dla której należy uwzględniać pasy techniczne.

Cele polityki rozwoju infrastruktury technicznej

Celem polityki rozwoju infrastruktury technicznej jest rozwój gwarantujący sprawne i pewne funkcjonowanie systemów zasilających i odprowadzających, obsługujących wszystkie tereny zabudowy (istniejące i przeznaczone pod zabudowę), a w pierwszej kolejności tereny zabudowy zwartej.

Ogólne kierunki dotyczące polityki rozwoju infrastruktury technicznej na terenie gminy:

- nie ogranicza się możliwości likwidacji, modernizacji lub rozbudowy istniejącej infrastruktury technicznej, pod warunkiem zapewnienia właściwej obsługi infrastrukturą techniczną obszarów i terenów funkcjonalnych zgodnie z pozostałymi kierunkami rozwoju infrastruktury technicznej;
- sieci infrastruktury technicznej powinny być prowadzone przez tereny przeznaczone na cele publiczne, w szczególności przez tereny dróg publicznych, przy spełnieniu warunków określonych w przepisach odrębnych; w przypadku braku możliwości prowadzenia sieci infrastruktury technicznej przez tereny dróg publicznych lub inne tereny publiczne dopuszcza się prowadzenie sieci infrastruktury technicznej przez tereny przeznaczone na inne cele, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- przebiegi sieci infrastruktury technicznej w miarę możliwości powinny być niekolizyjne z istniejącym i planowanym zagospodarowaniem;
- wyznaczając nowe tereny pod inwestycje należy wyprzedzająco realizować na nich urządzenia infrastruktury technicznej;
- gmina powinna posiadać aktualne opracowania specjalistyczne, w oparciu o które realizowany będzie przebieg sieci infrastruktury technicznej na terenach przeznaczonych pod inwestycje;
- dla nowych terenów inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę, uzbrojenie terenu w sieci wodociągowe i kanalizacyjne powinno wyprzedzać realizację zabudowy.

8.1 ZAOPATRZENIE W WODĘ

W zakresie zaopatrzenia w wodę wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- utrzymanie i modernizacja istniejącej sieci wodociągowej; modernizacja powinna m.in. polegać na zabezpieczeniu wydajności studzien dla planowanej zabudowy, podniesieniu pewności zasilania (dwustronne zasilanie), uniezależnieniu się od zasilania zewnętrznego, podniesieniu jakości wody poprzez instalację nowoczesnych urządzeń,
- sukcesywna rozbudowa istniejącego systemu wodociągowego w układzie pierścieniowym - w pierwszej kolejności zaleca się uzbroić istniejące tereny zabudowy, docelowo zaś (w następnych etapach inwestycji) zaleca się sukcesywną rozbudowę sieci na terenach nowoprzeznaczonych pod zabudowę (obszary rozwojowe) uwzględniając przy tym potrzeby wyznaczone przez chłonność terenów,
- dopuszczenie utrzymania w obecnie istniejącym zakresie korzystania z indywidualnych ujęć wody;
- budowę ujęcia wód podziemnych w Górsku (głównie dla potrzeb miasta Torunia), które stanowić będzie podstawowe źródło zasilania całej części dolinnej gminy, wraz z budową magistrali dosyłowej dla Torunia - 2 x 800;
- uporządkowanie systemu w paśmie wzdłuż drogi nr 80 na odcinku Górsk - Zławieś Wielka poprzez realizację przewodu magistralnego łączącego ujęcie wody „Górsk” z siecią magistralną na terenie Złejwsi Wielkiej,
- zapewnienie alternatywnego systemu zaopatrzenia w wodę w sytuacjach kryzysowych poprzez lokalizację studni awaryjnych lokalizowanych wyłącznie na terenach umożliwiających w razie potrzeby dostęp ogólny;
- zaleca się ochronę ujęć wody poprzez budowę urządzeń oczyszczających wody opadowe z terenów intensywnej zabudowy ze szczególnym uwzględnieniem obszarów znajdujących się w strefach ochronnych.

8.2 GOSPODARKA ŚCIEKAMI

W zakresie gospodarki ściekowej wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- rozdzielić system odprowadzania ścieków, w oparciu o istniejące, modernizowane i rozbudowywane przewody zbiorcze: kanalizacji sanitarnej odprowadzające ścieki sanitarne do istniejących i projektowanych oczyszczalni ścieków i kanalizacji deszczowej odprowadzające wody do odbiorników naturalnych – cieków wodnych,
- priorytetowa rozbudowa sieci kanalizacyjnej (zwłaszcza kanalizacji sanitarnej) ze względu na konieczność ochrony wód powierzchniowych i podziemnych;
- sukcesywna rozbudowa istniejącego systemu kanalizacji sanitarnej, sieć kanalizacyjna powinna pokrywać się z przebiegiem sieci wodociągowej; w pierwszej kolejności wyposażanie w sieć kanalizacji sanitarnej powinno dotyczyć terenów, które zaopatrywane są w wodę z sieci wodociągowej,
- zaleca się modernizację istniejących oczyszczalni ścieków i przystosowanie do technicznej możliwości odbioru ścieków z terenu gminy;
- dla zabudowy rozproszonej, gdzie ze względów ekonomicznych budowa kanalizacji sanitarnej jest niemożliwa, dopuszcza się odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków; oczyszczalnie przydomowe oraz zbiorniki bezodpływowe dopuszcza się również dla terenów nieskanalizowanych, z zastrzeżeniem, że po realizacji sieci kanalizacyjnej zbiorniki bezodpływowe powinny ulec likwidacji; w strefie ochronnej zasobów GZWP (ONO i OWO) powyższe odstępstwo

należy ograniczyć do niezbędnego minimum, a system odprowadzania ścieków oprócz o indywidualne lub grupowe oczyszczalnie ścieków;

- ścieki odzwierzęce powinny być gromadzone w szczelnych, zamkniętych zbiornikach i na płytach gnojowych, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
- odprowadzanie wód opadowych z terenów utwardzonych dróg publicznych, placów, parkingów wielostanowiskowych, terenów aktywności gospodarczej i usług uciążliwych systemem kanalizacji deszczowej do odbiorników naturalnych; wody opadowe z pozostałych terenów, mogą być odprowadzane do gruntu w granicach działki budowlanej na której są lokalizowane pod warunkiem, że ilość wód deszczowych nie przekroczy chłonności gruntu; nadmiar wód deszczowych musi być odprowadzony do sieci kanalizacji deszczowej;
- zrzuty wód opadowych muszą być podczyszczone do parametrów określonych w przepisach odrębnych;
- jako alternatywny sposób odprowadzania ścieków z istniejących i/lub planowanych obszarów zwartej zabudowy dopuszcza się możliwość prowadzenia działań inwestycyjnych mających na celu podłączenie do miejskiego systemu kanalizacyjnego i Centralnej Oczyszczalni Ścieków w Toruniu.

8.3 GOSPODARKA ODPADAMI

W zakresie gospodarki odpadami wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- gospodarka odpadami zgodnie z „Planem gospodarki odpadami dla gminy Zławieś Wielka”; obowiązuje składowanie, zagospodarowanie lub utylizacja odpadów, stosownie do ich charakteru, na składowisku odpadów na warunkach określonych przez gminę i w przepisach odrębnych,
- nie przewiduje się nowych terenów przewidzianych na te cele,
- zabezpieczenie miejsca lokalizacji pojemników do czasowego gromadzenia odpadów stałych, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego (2003) gminne składowisko odpadów w Łążyńcu przeznaczone jest do likwidacji i rekultywacji. W świetle Programu Ochrony Środowiska z Planem Gospodarki Odpadami Województwa Kujawsko-Pomorskiego, gminne składowisko odpadów komunalnych przy spełnieniu przez nie właściwych wymogów środowiskowych będzie mogło działać do momentu wypełnienia, następnie odpady z gminy Zławieś Wielka będą przekazywane do międzygminnego kompleksu unieszkodliwiania odpadów komunalnych w Toruniu.

8.4 ZAOPATRZENIE W ENERGIĘ ELEKTRYCZNĄ

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- zasilanie w energię elektryczną z istniejących, modernizowanych i rozbudowywanych linii: średniego napięcia 15 kV zasilanych z: GPZ 110/15 kV (GPZ Przysiek i GPZ Chełmża, a w przypadkach awaryjnych z GPZ Unisław) oraz niskiego napięcia 0,4 kV zasilanych ze stacji transformatorowych 15/0,4 kV,
- w zakresie zaspokojenia potrzeb w energię terenów nowozainwestowanych wskazuje się na rozwój linii 15 kV oraz lokalizację stacji transformatorowych 15/0,4 kV wraz z

zasilającymi je liniami; nowe i modernizowane sieci średniego i niskiego napięcia na terenach zwartego zainwestowania zaleca się realizować jako kablowe, a stacje transformatorowe jako wbudowane w obiekty;

- ze względu na zwiększające się zużycie energii elektrycznej przewiduje się modernizację i przebudowę (w tym racjonalną konfigurację) istniejących sieci na terenach zurbanizowanych i dostosowanie ich do potrzeb mieszkańców gminy
- zachowanie pasów technicznych od napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokiego i średniego napięcia;
- dla projektowanych linii elektroenergetycznych należy uwzględniać pasy techniczne jak dla istniejących, podanych powyżej;
- w obszarze pasów technicznych: nie należy lokalizować budynków mieszkalnych lub innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi (w indywidualnych przypadkach odstępstwa od tej zasady może udzielić właściciel linii na określonych przez siebie warunkach), nie należy sadzić roślinności wysokiej (zalesienia terenów rolnych w pasie technicznym linii mogą być przeprowadzane w uzgodnieniu z właścicielem linii, który określi maksymalną wysokość sadzonych drzew i krzewów); lokalizacja obiektów budowlanych lub zmiana zagospodarowania terenu w pasie technicznym napowietrznych linii elektroenergetycznych 110 kV i 15 kV może nastąpić w uzgodnieniu i na warunkach gestora sieci;
- ilość projektowanych stacji transformatorowych oraz linii 15 kV i niskiego napięcia wyniknie z rzeczywistej intensywności zabudowy na terenach predysponowanych w studium do zainwestowania oraz wysokości zapotrzebowania mocy przez przyszłych odbiorców;
- proponuje się jako alternatywny dla istniejącej sieci elektroenergetycznej rozwój energetyki odnawialnej - jako główne źródła wskazując biogazownie oraz urządzenia solarne;
- nie przewiduje się lokalizowania na terenie gminy urządzeń wytwarzających energię wykorzystujących siłę wiatru

8.4.1 Projektowana linia 400 kV relacji Jasiniec – Grudziądz Węgrowo

Wskazany na rysunku Studium (na Załączniku nr 2), przebieg trasy linii 400 kV relacji Jasiniec – Grudziądz Węgrowo ma charakter orientacyjny. Dopuszcza się przyjęcie lub uściślenie wskazanego na rysunku studium przebiegu trasy w/w linii na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub wydawania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, w dostosowaniu do warunków technicznych, gruntowych, własnościowych oraz związanych z istniejącym zainwestowaniem terenu, a także w nawiązaniu do trasy w/w linii ustalonej w obowiązujących dokumentach planistycznych (studium gminy, planach miejscowych, decyzjach administracyjnych) gmin bezpośrednio sąsiadujących z Gminą Żławieś Wielka. Korekta przebiegu trasy linii 400 kV w opisanym wyżej zakresie nie wymaga zmiany studium. Dopuszcza się również przebudowę istniejących linii elektroenergetycznych i teletechnicznych położonych na trasie projektowanej linii 400 kV relacji Jasiniec - Grudziądz Węgrowo, celem zapewnienia bezpieczeństwa budowy oraz spełnienia wymagań techniczno-użytkowych w miejscach ich skrzyżowań i zbliżeń z linią projektowaną. Istniejącą linię elektroenergetyczną 220 kV przeznacza się do likwidacji po wybudowaniu i uruchomieniu linii 400 kV.

8.5 ZAOPATRZENIE W CIEPŁO

W zakresie zaopatrzenia w ciepło wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- sukcesywne zastępowanie paliw stałych w lokalnych kotłowniach i paleniskach indywidualnych proekologicznymi systemami ogrzewania, w tym niekonwencjonalne i oparte na odnawialnych surowcach energetycznych; zaleca się wykorzystanie do celów grzewczych: gazu płynnego, oleju opałowego oraz ogrzewania elektrycznego,
- na obszarach chronionych postuluje się ograniczenie stosowania paliw stałych (węgiel, miał) zanieczyszczających atmosferę,
- przewidywana gazyfikacja gminy stwarza szansę na modernizację istniejących źródeł ciepła i wykorzystanie gazu przy projektowaniu nowych, do tego czasu przewiduje się utrzymanie dotychczasowego systemu ogrzewania budynków.

8.6 ZAOPATRZENIE W GAZ

W zakresie zaopatrzenia w gaz wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- priorytetowa jest budowa i uruchomienia sieci gazowej w gminie w oparciu o studia programowe rozwoju gazyfikacji,
- w celu poprawy stanu środowiska wraz z rozwojem sieci gazowej należy wprowadzać sukcesywne ograniczenia, a następnie zakaz stosowania paliw stałych do celów komunalno-bytowych oraz grzewczych,
- dla projektowanych gazociągów wysokiego ciśnienia obowiązują strefy kontrolowane o szerokości zgodnej z przepisami odrębnymi; w strefach kontrolowanych zabrania się w szczególności lokalizowania wszelkiej zabudowy oraz nasadzenia drzew i krzewów w tym w szczególności zalesiania terenu oraz wieloletnich upraw sadowniczych.

8.7 SYSTEM ŁĄCZNOŚCI

W zakresie systemu łączności wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- rozwój systemów telekomunikacji w zakresie urządzeń telefonii przewodowej oraz bezprzewodowej;
- dopuszcza się lokalizację anten nadawczo - odbiorczych telefonii bezprzewodowej na istniejących elementach wysokościowych i w innych miejscach wskazanych przez operatorów,
- wskazuje się budowę linii światłowodowych.

8.8 SYSTEM ZABEZPIECZENIA PRZECIWPOWODZIOWEGO I REGULACJI STOSUNKÓW WODNYCH

W zakresie systemu zabezpieczenia przeciwpowodziowego i regulacji stosunków wodnych wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki rozwoju:

- priorytet dla realizacji zamknięcia Kanału Górnego Niziny Toruńskiej w rejonie mostu drogowego na drodze Toruń-Bydgoszcz, celem zabezpieczenia Górnej i Dolnej Niziny Toruńskiej przed wielkimi wodami cofającymi się z rzeki Wisły;
- budowę sprawnych i pewnych systemów technicznych dla odprowadzenia wód powierzchniowych i zapewnienie odpowiednich stosunków wodnych w części dolinnej gminy, ze względu na depresję w odniesieniu do poziomu wody w zbiorniku;

- realizację rozbudowy obiektów małej retencji uwzględniając kwestie ochrony przyrody i minimalizując tę rozbudowę do wymagań niezbędnych do ochrony ludności.

9. OBSZARY NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka dopuszcza się lokalizowanie inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

Studium wyróżnia obszary, na których realizowane są cele publiczne o znaczeniu lokalnym, w szczególności należą do nich:

- tereny obsługi technicznej w zakresie zaopatrzenia w wodę (stacja uzdatniania, ujęcia wody) wraz z siecią wodociągową,
- tereny obsługi technicznej w zakresie gospodarowania odpadami (składowisko odpadów komunalnych),
- tereny obsługi technicznej w zakresie oczyszczania ścieków (oczyszczalnia ścieków) wraz z siecią kanalizacyjną (kanalizacji sanitarnej i deszczowej),
- sieć elektroenergetyczną SN i NN wraz z transformatorami i obszary niezbędne do ich modernizacji,
- teren publicznych, o lokalizacji wskazanej do zachowania: m.in. administracji lokalnej – Urząd Gminy, publicznych szkół podstawowych, gimnazjów, przedszkoli, publicznych ośrodków zdrowia,
- tereny cmentarzy, gminnej zieleni urządzonej, gminnej zieleni urządzonej z usługami, o lokalizacji wskazanej do zachowania,
- tereny gminnych dróg publicznych i ciągów pieszych,
- tereny ogólnodostępnych parkingów (miejsc postojowych dla samochodów) i/lub garaży,
- pozostałe gminne tereny obsługi technicznej służące zaspokojeniu zbiorowych potrzeb mieszkańców

Wszelkie niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania gminy obiekty i urządzenia, a w szczególności: obiekty obsługi technicznej, urządzenia wodne i melioracji, drogi gminne, drogi wewnętrzne, obiekty i urządzenia komunikacji wodnej, zieleń parkowa, publiczne usługi sportu, ciągi pieszo-jezdne, ciągi piesze, ścieżki rowerowe, ogólnodostępne parkingi (miejsc postojowe dla samochodów) i garaże, miejsca lokalizacji pojemników do czasowego gromadzenia odpadów stałych, można realizować na każdym terenie w sposób nie kolidujący z funkcją tych terenów i przepisami odrębnymi.

Inwestycje celu publicznego należy rozumieć zgodnie z przepisami odrębnymi.

10. OBSZARY NA, KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA

Teren objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka obejmuje obszary, na których rozmieszczona będzie inwestycja celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, polegająca na budowie projektowanej linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo. Likwidacji ulegnie istniejąca linia 220 kV.

Na obszarze zmiany studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka wyznaczono zadanie służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych wynikające z Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego o znaczeniu wojewódzkim - zadanie nr 47 - zachowanie korytarzy ekologicznych zapewniających ciągłość między obszarami prawnie chronionymi, w tym w dolinie Wisły i w dolinie Noteci.

Na obszarze zmiany studium zgodnie z uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie wyznacza się obszarów, na których będą rozmieszczone inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

Studium wyróżnia obszary, na których realizowane są cele publiczne o znaczeniu ponadlokalnym należące do nich:

- sieć dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym:

- przebudowa i zwiększenie mocy linii energetycznej relacji Grudziądz – Jasiniec do 400kV;
- rozbudowa drogi krajowej nr 80, wraz z budową drugiej jezdni, obwodnicy Złejwsi Wielkiej i zmianą przebiegu w Górsku,
- budowa przedłużenia drogi wojewódzkiej nr 552 od Różankowa do Górsko (lub Rozgart),
- rozbudowa drogi wojewódzkiej nr 249, wraz z budową przeprawy przez Wisłę (brak zadania w spisie zadań ponadlokalnych realizujących cele publiczne; wskazane natomiast na rysunku nr 23 „Kierunki rozwoju sieci drogowej” planu zagospodarowania przestrzennego województwa Kujawsko-Pomorskiego). Aktualnie podpisano list intencyjny pomiędzy Marszałkiem Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Starostą Toruńskim, Starostą Bydgoskim i Burmistrzem Solca Kujawskiego w sprawie przeprawy promowej na Wiśle w tymże miejscu.;
- rozbudowa i przebudowę dróg wojewódzkich nr 546 i 597,

11. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA

PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

Nie określa się terenów dla których istnieje obowiązek sporządzenia miejscowych planów.

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, dla terenu zmiany studium zainicjowanej uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz dla obszaru zmiany studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie wskazuje się obszarów, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej.

11.1 OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI

Wszystkie działki, położone na terenach budowlanych, których kształt uniemożliwia ich wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem powinny ulec scaleniu i wtórnemu podziałowi. Studium nie wskazuje obszarów do przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.

11.2 OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M²

Nie przewiduje się budowy obiektów tego typu.

11.3 OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

Obszarami przestrzeni publicznej, czyli obszarami o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne układu ulic bądź ich fragmentów w miejscowości gminnej, która stanowić będzie centrum o funkcji gminnej tj. ul. Słoneczna, Jasna, Handlowa i fragment obecnej drogi krajowej DK80 przewidziany do zmiany kategorii po wybudowaniu obwodnicy Złejwsi Wielkiej. Nie wyznacza się konkretnych obszarów przestrzeni publicznych, dla których następowałby

obowiązek sporządzenia planów. Obszar ten wchodzi w granice większego obszaru, dla którego gmina zamierza sporządzić plany miejscowe.

12. OBSZARY INNE

Części miejscowości: Stary Toruń, Rozgarty, Czarne Błoto i Cegielnik leżą w obszarze w którym ze względu na sąsiedztwo lotniska w Toruniu istnieje konieczność wprowadzenia stosownych ograniczeń wysokości lokowanych inwestycji. Na podstawie „Planu ograniczeń wysokości zabudowy lotniska Toruń” wyznaczono dwie powierzchnie ograniczające – pierwszą: powierzchnię wewnętrzną poziomą, gdzie wysokość zabudowy nie może przekraczać wysokości 92 m.npm. oraz powierzchnię stożkową, gdzie wysokość lokowanych inwestycji nie może przekroczyć wysokości 167 m.npm. Ponadto na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w obszarze o odległości 5 km od lotniska należy zwrócić uwagę na dyspozycję przepisu art. 87 ust. 6 ustawy z dnia 3 lipca 2002r. Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112 z późn. zm.).

Ze względu na posadowienia siłowni wiatrowej na nieruchomości oznaczonej nr dz. 610/4 w miejscowości Rzęczkowo należy zachować nakazy i zakazy wynikające z obowiązujących przepisów prawnych właściwych przy gospodarowaniu przestrzenią znajdującą się w strefie oddziaływania rzeczoney siłowni.

Sygnalizacji wymaga także fakt, że w odległości ok. 10 km w linii prostej od granic gminy w miejscowości Zamek Bierzgłowski, gm. Łubianka znajduje się Baza Paliw nr 11 stanowiący zakład dużego ryzyka (ZDR). Stan przechowywanych na dzień 27 października 2010 r. substancji niebezpiecznych wynosi: paliwo lotnicze – 17671, 45 m³ ; olej napędowy – 27311 m³; nafty specjalne – 1284,77 m³.

13. OBSZARY DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELENIE NIEROLNE I NIELEŚNE

Dla obszaru objętego zmianą studium gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego – zgodnie z uchwałą Nr XII/59/2015 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w miejscowościach Gierkowo, Cichoradz, Siemoń – gmina Żławieś Wielka.

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

W studium określono obszary, dla których opracowanie miejscowego planu zagospodarowania byłoby wskazane ze względów:

- społeczno-ekonomicznych – pozyskanie terenów pod inwestycje z zakresu budownictwa jedno i wielorodzinnego oraz usług, co wstępnie zaspokoiliby zwiększający się popyt na tereny inwestycyjne;

- planistycznych – w postaci kompleksowego zagospodarowania terenów inwestycyjnych z określeniem zasad podziału na działki budowlane i obsługą komunikacyjną oraz z urządzeniami infrastruktury technicznej;

Kolejność sporządzania tych planów będzie zależała od potrzeb.

Do podstawowych kryteriów hierarchizacji prac planistycznych należy zaliczyć:

- możliwość uzbrojenia terenu w magistralne systemy infrastrukturalne w ciągu 3-5 lat od zatwierdzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- zabezpieczenie podstawowych usług ze sfery społecznej (oświata, zdrowie) w ciągu 4-5 lat, poprzez rozbudowę istniejących obiektów lub budowę nowych;
- uzyskanie wstępnej akceptacji większości właścicieli gruntów do natychmiastowej zmiany użytkowania gruntów.

Stosownie do przepisu art. 7 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. 2004, Nr. 121, 1266 poz. z późniejszymi zmianami) przeznaczenie gruntów rolnych o wysokiej przydatności rolniczej i leśnych na cele nierolnicze i nie leśne dokonuje się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Na obszarze gminy Zławieś Wielka występują grunty rolne kl. II - III oraz grunty rolne wytworzone z gleb pochodzenia organicznego. Dla terenów budowlanych wskazanych w studium, które leżą na ww. gruntach oraz na glebach pochodzenia organicznego, gmina w miarę potrzeb określi zasięg przestrzenny opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W miarę możliwości i potrzeb zaleca się łączenie obszarów objętych uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia m.p.z.p. w większe kompleksy, co pozwoli na całościowe rozwiązanie układów komunikacyjnych i funkcjonalno-przestrzennych. Ma to szczególne znaczenie dla terenów użytkowanych rolniczo, a przeznaczanych na cele budowlane.

Dla terenów przeznaczonych w studium na cele aktywności gospodarczej zaleca się podejmowanie procedur planistycznych po zgłoszeniu się konkretnych inwestorów.

14. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka przyjmuje się, iż nastąpi zmiana w zakresie przestrzeni rolniczej. Zgodnie z wprowadzaną zmianą przez teren wskazany przytoczoną uchwałą będzie przebiegać projektowana linia elektroenergetyczna 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo. Likwidacji ulegnie istniejąca linia 220 kV po wybudowaniu i uruchomieniu linii 400 kV.

Na terenie zmiany studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz na terenie zmiany studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nastąpiła zmiana w kierunkach i zasadach kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej w zakresie zmiany terenów rolniczych na teren powierzchniowej eksploatacji kopalin pospolitych (PE), terenów aktywności gospodarczej intensywnej,

terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej z dopuszczeniem usług nieuciążliwych jako funkcji uzupełniającej.

W zakresie kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki i zasady:

- ochrona gruntów rolnych I, II i III klasy bonitacji oraz gruntów organicznych ze szczególnym uwzględnieniem zwartych kompleksów, leżących poza terenami zainwestowanymi i rozwojowymi,
- zachowanie w dotychczasowym użytkowaniu terenów łąk i pastwisk w dolinie rzek Wisły oraz na terenach podmokłych,
- zachowanie charakteru elementów składających się na rolniczą przestrzeń produkcyjną w tym na krajobraz rolniczy strefy funkcjonalnej R oraz obszarów zalewowych i z wysokim poziomem wód gruntowych,
- na obszarach R (rolnictwa) zaleca się zachowanie i wprowadzanie nowej zieleni śródpolnej w sąsiedztwie cieków, celem eliminacji źródeł powierzchniowego zanieczyszczania wód powierzchniowych i podziemnych, jakimi może być intensywnie nawożenie i uprawa ziemi,
- kształtowanie zieleni śródpolnej powinno być oparte o gatunki rodzime.

W zakresie kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej wyrazem polityki przestrzennej są następujące kierunki i zasady:

- maksymalna ochrona i utrzymanie w dotychczasowym użytkowaniu gruntów leśnych, z uwagi na ich znaczenie ekologiczne i gospodarcze,
- dopuszcza się zwiększenie areału gruntów leśnych oraz wzrost udziału lasów o funkcji ochronnej, z wykluczeniem dolin rzecznych, w szczególności terenów zalewowych rzeki Wisły,
- zwiększanie areału gruntów leśnych powinno w szczególności dotyczyć terenów przyległych do istniejących kompleksów leśnych i gruntów IV z, V i VI klas bonitacyjnych oraz gruntów IV klasy bonitacyjnej jeśli areał przeznaczony do zalesienia nie przekracza 10 arów lub jest gruntem zdegradowanym,
- zalesianie gruntów na terenie gminy winno być zgodne z operatem granicy polno-leśnej, w którym wskazano miejsca i kolejność zalesień,
- na terenie lasów dopuszcza się rozwój funkcji rekreacyjnych na warunkach określonych w przepisach odrębnych.

Gospodarkę leśną winno się prowadzić na warunkach określonych w planach urzędzeniowych lasów (Plan Urządzenia Gospodarstwa Leśnego, Nadleśnictwo Toruń, obręb: Olek, Ostromecko).

Na terenie gminy część lasów podlega ochronie na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jednolity Dz. U. 2005r. Nr 45, poz. 435, z ze zm.).

15. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

gminy Żławieś Wielka nie wskazuje się obszarów szczególnego zagrożenia powodzią i osuwania się mas ziemnych.

Obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka zlokalizowany jest poza obszarami osuwisk, podobnie jak cały teren gminy Żławieś Wielka.

Na podstawie mapy zagrożenia powodziowego, o której mowa w art. 169 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r., poz. 1566 z późn. zm.) ustalono, że obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka znajduje się:

- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- częściowo na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$).

Ponadto na podstawie mapy zagrożenia powodziowego, o której mowa w art. 169 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r., poz. 2268 z późn. zm.) ustalono, że obszar objęty zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka znajduje się:

- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, tj. na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%,
- w całości na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2%.

Zgodnie z art. 77 ust 1 pkt 3) ustawy Prawo wodne, na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zakazuje się gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych substancji lub materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w szczególności ich składowania, lokalizowania nowych cmentarzy. Zasady oraz warunki uzyskania ewentualnego odstępstwa od ww. zakazów reguluje Prawo wodne.

Ponadto blisko obszarów objętych w/w zmianami studium zlokalizowany jest Dolny Kanał gdzie mogą wystąpić lokalne podtopienia w przypadku nagłego podniesienia się poziomu wody.

Na obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi obowiązują przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne.

Obszary te występują na terenie gminy Żławieś Wielka. Zasięg stref zagrożenia powodziowego zaczerpnięto z opracowania RZGW w Gdańsku w którym wyznaczono

wartości maksymalnych rocznych przepływów o prawdopodobieństwie przewyższenia $p=1\%$ i $p=10\%$ w profilach charakterystycznych (ciągi obserwacyjne przepływów stanowiące podstawę wyznaczenia charakterystyk obejmowały okres 1924 – 2000).

W strefach bezpośredniego i potencjalnego zagrożenia powodziowego występują zasadnicze ograniczenia w zagospodarowywaniu terenu wynikające bezpośrednio z ustawy prawo wodne. W szczególności nie należy lokalizować obiektów budowlanych oraz urządzeń wodnych w strefie bezpośredniego zagrożenia powodzią oraz w odległości 50 m od stopy wału. Zabrania się lokalizowania na obszarach bezpośredniego zagrożenia powodzią inwestycji zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania.

Ponieważ część z istniejących terenów zabudowanych już leży na obszarze potencjalnego zagrożenia powodzią a część obszarów rozwojowych jest wskazana do inwestowania w obowiązującym studium z 1999 r, w niniejszym studium jedynie ograniczono wprowadzanie nowych terenów zabudowy (dla zabudowy noworealizowanej należy ograniczyć możliwość wykonywania podpiwniczeń).

W strefie bezpośredniego zagrożenia powodziowego obowiązuje zakaz zabudowy, nie należy też sadzić drzew i krzewów (również na wałach oraz w odległości mniejszej niż 3 m od stopy wału po stronie odpowietrznej), uprawiać gruntów rolnych, zmieniać ukształtowania terenu i składować materiałów niebezpiecznych oraz wykonywać obiektów budowlanych, kopać studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50 m od stopy wału po stronie odpowietrznej.

Zgodnie z rejestracją i inwentaryzacją naturalnych zagrożeń geologicznych na terenie całego kraju (ze szczególnym uwzględnieniem osuwisk oraz innych zjawisk geodynamicznych)² (<http://www.geozagrozenia.agh.edu.pl/>) na terenie gminy nie występują osuwiska.

Mimo powyższego, będącego aktualizacją stosownych danych dotyczących osuwisk geologicznych na terenie Polski wskazać należy, iż wg katalogu osuwisk województwa bydgoskiego z 1971 roku (wraz z mapą rejestracyjną) dostępnego u Geologa Wojewódzkiego w Bydgoszczy, na obszarze gminy zinwentaryzowane były cztery obszary osuwiskowe:

1. Rzęczkowo 1 – obryw w gruntach spoistych i zsuwy strukturalne wzdłuż powierzchni uwarstwienia (głina piaszczysta podścielona żwirem i piaskiem drobnym); wysokość zbocza wynosi 10 metrów, osuwisko zajmuje 0,09ha powierzchni. Osuwisko powstało przez infiltrację wód opadowych i spowodowanych przez nie erozję gleb;
2. Rzęczkowo 2 – obryw w gruntach spoistych i zsuwy strukturalne wzdłuż powierzchni uwarstwienia (głina zwałowa na piaskach), wysokość zbocza wynosi 10 metrów; osuwisko zajmuje 0,07ha powierzchni, powstało na skutek podkopania i infiltracji wód opadowych,
3. Łążyn 1 – obryw w gruntach spoistych i zsuwy asekwentne ze ścinania w materiale jednolitym, niewarstwowym (głina zwałowa), wysokość zbocza wynosi 16 metrów; osuwisko zajmuje 0,2ha powierzchni; powstało na skutek infiltracji wód opadowych i erodowania przez nie gleb;
4. Łążyn 2 – zsuwy asekwentne ze ścinania w materiale jednolitym, niewarstwowym (głina zwałowa), wysokość zbocza wynosi 16 metrów; osuwisko zajmuje 11ha powierzchni; powstało na skutek podkopania zbocza.

² Projekt badawczy nr: 415/2002/Wn-12/FG-go-tx/D zrealizowany na zamówienie Ministerstwa Środowiska sfinansowany przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

16. OBIEKTY LUB OBSZARY DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, nie wskazuje się obiektów lub obszarów, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

Na terenie gminy obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny nie występują.

17. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ ZGODNIE Z PRZEPISAMI USTAWY Z DNIA 7 MAJA 1999 ROKU O OCHRONIE TERENÓW BYŁYCH HITLEROWSKICH OBOZÓW ZAGŁADY (DZ. U. NR 41, POZ. 412 Z PÓŻN. ZM.)

Na terenie gminy Zławieś Wielka obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych nie występują.

18. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie wskazuje się obszarów wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji.

Na obszarze gminy w wyniku analizy stanu istniejącego, jakości istniejącej zabudowy oraz układu przestrzennego wyodrębniono obszary wymagające działań porządkujących w odniesieniu do jakości ich zabudowy i zagospodarowania.

W granicach gminy wskazuje się do rehabilitacji (rozumianej ogólnie jako działania mające na celu przywrócenie pierwotnych lub nadanie nowych cech zdegradowanej przestrzeni i zabudowie zarówno historycznej jak i współczesnej) następujące obszary:

- fragment centrum miejscowości gminnej
- dwa obszary zabudowy produkcyjno - przemysłowej w Złejwsi Małej
- obszar zabudowy produkcyjno - przemysłowej w Cichoradzu
- obszar zabudowy rolniczej i magazynowej w Przysieku
- po zakończeniu działalności - obszar gminnego składowiska odpadów

Działania na ww. terenach przekształceń (działań) i rehabilitacji powinny w szczególności zapewnić:

- uporządkowanie terenu poprzez usunięcie obiektów i elementów zagospodarowania szpecących i w złym stanie technicznym;
- adaptację budynków do ich nowego przeznaczenia poprzez przebudowę, rozbudowę lub nadbudowę oraz rozbiorę obiektów niespełniających wymagań technicznych i budowę nowych obiektów jak również modernizację infrastruktury technicznej;
- poprawę jakości i funkcjonalności zagospodarowania terenu działki lub zespołu działek.

Najkorzystniejszym działaniem dla obszarów wskazanych do rehabilitacji byłoby sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Szczegółowego opracowania koncepcji remontów elewacji zewnętrznych, dachów, detali architektonicznych wymaga istniejąca zabudowa wzdłuż dróg publicznych.

Obszary poeksploatacyjne oraz obszary składowisk odpadów wymagają opracowania planów rekultywacji (rozumianej w myśl przepisu art. 4 pkt 18 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych). Działania na ww. terenie rekultywacji powinny być zgodne z przepisami odrębnymi.

18.1 OBSZARY WYMAGAJĄCE REMEDIACJI

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVII/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie wskazuje się obszarów wymagających remediacji.

18A. OBSZARY ZDEGRADOWANE

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka,

zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka nie wskazuje się obszarów zdegradowanych.

19. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie gminy Żławieś Wielka nie występują tereny zamknięte w myśl ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. 2000, Nr 100, poz. 1086).

20. OBSZARY PROBLEMOWE

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka wskazuje się obszar problemowy, który obejmuje projektowaną trasę linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo. W związku z powyższym należy zapewnić szczególną ochronę zdrowia ludzi zamieszkujących w sąsiedztwie linii napowietrznej.

Na terenie zmiany studium zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka oraz na terenie zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Żławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka występują obszary problemowe, które obejmują większą część zmiany studium - obszary szczególnego zagrożenia powodzią (raz na 100 lat).

Na obszarze zmiany studium zgodnie z uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Żławieś Wielka nie występują obszary problemowe.

Studium wskazuje obszary problemowe jako obszary wymagające lub mogące wymagać wieloaspektowych i interdyscyplinarnych rozstrzygnięć, długofalowych działań i zabezpieczenia w budżecie gminy środków finansowych na ich realizację, w powiązaniu ze środkami z innych źródeł.

Obszary te obejmują:

- 1) tereny położone we wsi Czarnowo w obszarze zagrożenia popowodziowego (p 1% i p 10%), objęte obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz aktualnym studium – w kontekście zjawiska tzw. cofki w Kanale Górnym i potrzeby realizacji stosownych zabezpieczeń;

- 2) tereny przyległe do DK 80 – w kontekście planowanego ich rozwoju i wymagań dotyczących rozbudowy drogi oraz wynikających z przepisów technicznych ograniczeń możliwości obsługi komunikacyjnej.

Powyższe rodzi konieczność podjęcie działań, odpowiednio w zakresie:

- 1) budowy stacji pomp w celu ochrony obszarów urbanizujących się;
- 2) sporządzenia studium techniczno – ekonomiczno – środowiskowego celem wyeliminowania ewentualnych konfliktów przestrzennych i funkcjonalnych.

21. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM, W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE

Dla obszaru objętego zmianą studium zgodnie z uchwałą nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, zgodnie z uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz zgodnie z uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie wskazuje się obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

22. WPŁYW ZMIANY STUDIUM NA DOTYCHCZASOWE USTALENIA

Zmiany dokonane w oparciu o uchwałę nr XI/50/2015 Rady Gminy z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, uchwałą nr VIII/29/2015 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz uchwałą nr XLVI/316/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, a także uchwałą nr LVIII/385/2023 Rady Gminy z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka nie mają wpływu na dotychczasowe ustalenia.

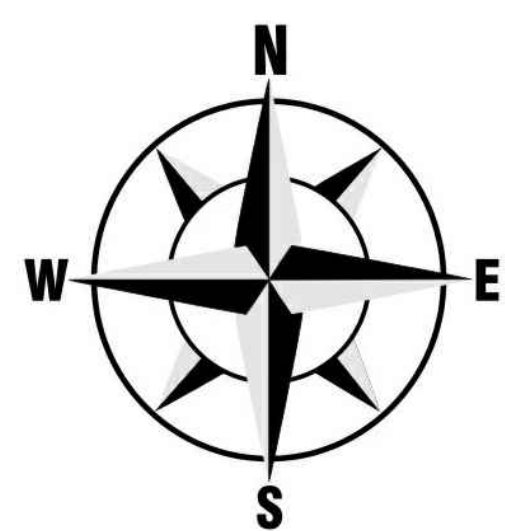
SPIS TABEL

Tabela 1 Wpływ uwarunkowań na ustalenie kierunków zagospodarowania przestrzennego.. 25

Tabela 2 Zasady rozbudowy drogi krajowej nr 80 w gminie Zławieś Wielka – Wariant 1..... 70

Tabela 3 Zasady rozbudowy drogi krajowej nr 80 w gminie Zławieś Wielka – WARIAT 2. 73

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

**ORGAN SPORZĄDZAJĄCY STUDIUM:
WÓJT GMINY ŻŁAWIEŚ WIELKA**

ZALĄCZNIK NR 2
DO UCHWAŁY NR IX/47/2011
RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
Z DNIA 19 PAŹDZIERNIKA 2011 R.
ZMIENIONEJ UCHWAŁĄ NR XX/116/2016
RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
Z DNIA 15 MAJA 2019 R.
ZMIENIONEJ UCHWAŁĄ NR XLVIII/326/2018
RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
Z DNIA 17 PAŹDZIERNIKA 2018 R.
ZMIENIONEJ UCHWAŁĄ NR V/90/2019
RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
Z DNIA 15 MAJA 2019 R.
ZMIENIONEJ UCHWAŁĄ NR LXVIII/462/2022
RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA
Z DNIA 7 LUTEGO 2024 ROKU

**OZNACZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA SPORZĄDZONEGO NA PODSTAWIE UCHWAŁY NR
LXVIII/385/2023 RADY GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA Z DNIA 22 MARCA 2023 R.**

OBSZARY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE ZABYTKÓW

KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACYJNEGO

TERENY FUNKCJONALNE ZAINWESTOWANE I ROZWOJOWE GMINY

IIAG-4 teren aktywności gospodarczej intensywnej

TERENY FUNKCJONALNE OTWARTE GMINY

**OZNACZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY ŻŁAWIEŚ WIELKA SPORZĄDZONEGO NA PODSTAWIE UCHWAŁY NR
XLVI/316/2018 RADY GMINY ŻŁAWIEŚ WIELKA Z DNIA 29 SIERPNI 2018 R.**

 granica terenu objętego zmianą studium

OBSZARY ZAGROŻENIA POWODZIĄ

 obszar szczególnego zagrożenia powodzią - obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%

**OZNACZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY ŻŁAWIEŚ WIELKA SPORZĄDZONEGO NA PODSTAWIE UCHWAŁY NR**

 granica terenów objętych zmianą studium

OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK

 teren górniczy

OBSZARY ZAGROŻENIA POWODZIĄ

OZNACZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA SPORZĄDZONEGO NA PODSTAWIE
UCHWAŁY NR XI/50/2015 Z DNIA 25 CZERWCA 2015 R.

— — — granica terenów objętych zmianą studium

projektowany przebieg napowietrznej linii elektroenergetycznej 10 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo

OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ

 obszar szczególnego zagrożenia powodzią - obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%

☐ obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi 0,2%

OBSZARY ZAGROŻENIA POWODZIĄ

 obszar szczególnego zagrożenia powodzią - obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi 1%

**OZNACZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY ŻŁAWIEŚ WIELKA SPORZĄDZONEGO NA PODSTAWIE UCHWAŁY NR**

 granica terenów objętych zmianą studium

OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU, W TYM KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK

 teren górniczy

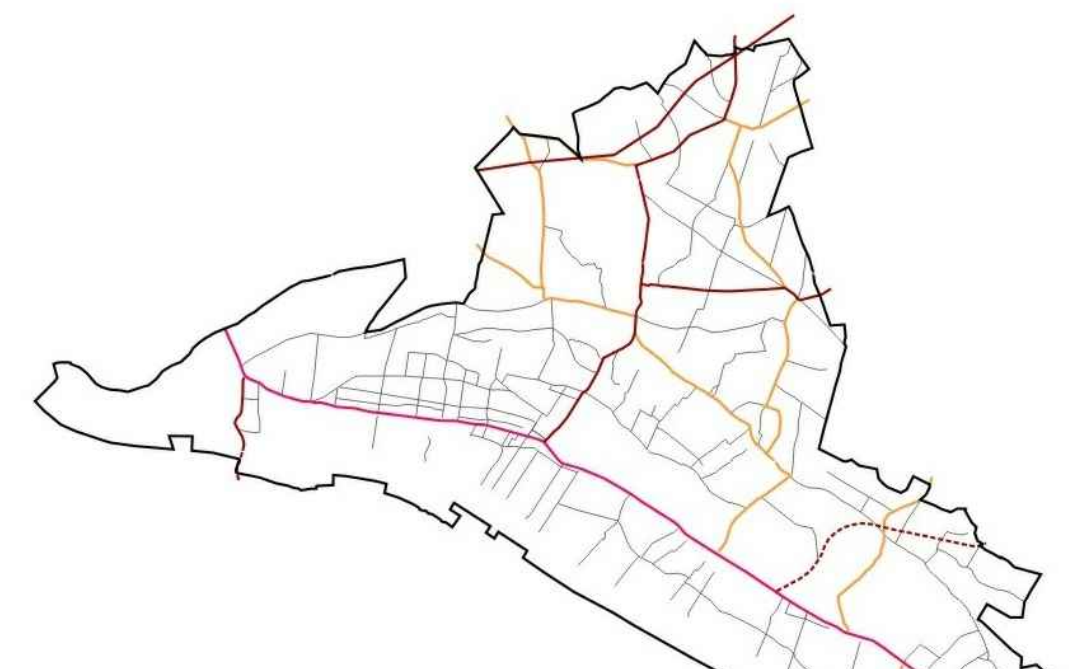
OBSZARY ZAGROŻENIA POWODZIĄ

OZNACZENIA ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA SPORZĄDZONEGO NA PODSTAWIE
UCHWAŁY NR XI/50/2015 Z DNIA 25 CZERWCA 2015 R.

— — — granica terenów objętych zmianą studium

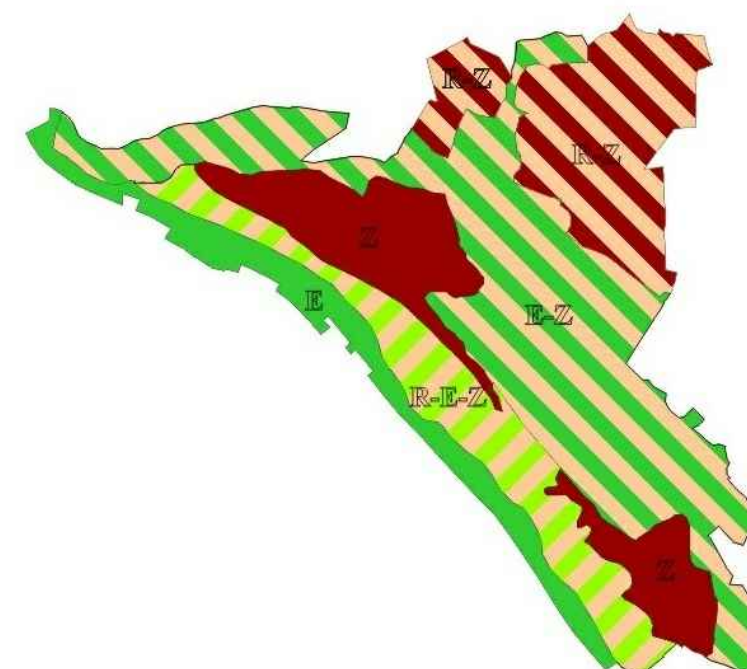
projektowany przebieg napowietrznej linii elektroenergetycznej 10 kV relacji Bydgoszcz Jasiniec - Grudziądz Węgrowo

SCHEMAT DROGOWY

	DROGA KRAJOWA
	DROGA WOJEWÓDZKA
	DROGA WOJEWÓDZKA PROJEKTOWANA
	DROGA POWIATOWA
	DROGA GMINNA

SCHEMAT STREF FUNKCJONALNYCH

STREFY FUNKCJONALNE

	E- STREFA PRZYRODNICZO- KRAJOBRAZOWA
	E-Z STREFA PRZYRODNICZO- KRAJOBRAZOWA Z ZABUDOWĄ
	R-Z STREFA ROLNICZA Z ZABUDOWĄ
	R-E-Z STREFA ROLNICZA O PODWYŻSZONYCH WARTOŚCIACH PRZYRODNICZYCH Z ZABUDOWĄ
	Z- STREFA DOMINACJI ZABUDOWY

